

EIROPAS OMBUDS 2005. GADA ZIŅOJUMS

10 GADU JUBILEJAS SVINĪBAS 1995–2005

EIROPAS OMBUDS 2005. GADA ZIŅOJUMS

© Eiropas ombuds, 2006. gads

Visas tiesības patur autors.

Materiāla izmantošana izglītojošiem un nekomerciāliem mērķiem ir atļauta, uzrādot avotu.

Visu fotogrāfiju autortiesības, izņemot vāka fotogrāfijas un ja vien nav norādīts citādi, pieder Eiropas ombudam.

Pilns ziņojuma teksts ir publicēts internetā: <http://www.ombudsman.europa.eu/report/lv/default.htm>

Printed in Belgium

IESPIESTS UZ BALTA, HLORU NESATUROŠA PAPĪRA

EIROPAS OMBUDS 2005. GADA ZIŅOJUMS

10 GADU JUBILEJAS SVINĪBAS 1995-2005

EIROPAS OMBUDS

P. NIKIFOROS DIAMANDOUROS

Josep BORRELL FONTELLES
Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam
Rue Wiertz
1047 Brussels
BELGIQUE

Strasbūrā, 2006. gada 13. martā

Priekšsēdētāja kungs!

Saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 195. panta 1. punktu un Eiropas Parlamenta Lēmuma par noteikumiem un vispārējiem nosacījumiem, kas reglamentē ombuda pienākumu izpildi, 3. panta 8. punktu es iesniedzu 2005. gada ziņojumu.

Ar cieņu,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

IEVADS	17
1 KOPSAVILKUMS	23
2 SŪDZĪBAS UN IZMEKLĒŠANAS	37
2.1 OMBUDA DARBĪBAS JURIDISKAIS PAMATS	37
2.2 EIROPAS OMBUDA PILNVARAS	37
2.2.1 Nepieņemamas sūdzības	38
2.2.2 Kopienas iestādes un struktūras	38
2.2.3 “Kļūdas pārvaldē” jēdziens	38
2.2.4 Eiropas Labas administratīvās prakses kodekss	40
2.3 PIEŅEMAMĪBAS UN IZMEKLĒŠANAS PAMATOJUMS	40
2.4 2005. GADĀ IZSKATĪTO SŪDZĪBU ANALĪZE	41
2.5 SŪDZĪBU PĀRSŪTĪŠANA UN IETEIKUMI	42
2.6 OMBUDA PROCEDŪRAS	44
2.6.1 Izmeklēšanas uzsākšana	44
2.6.2 Taisnīga procedūra	45
2.6.3 Dokumentu izskatīšana un liecinieku uzklauššana	45
2.6.4 Atklāta procedūra	45
2.7 IZMEKLĒŠANAS REZULTĀTI	46
2.7.1 Gadījumi, kad kļūdas pārvaldē nekonstatēja	46
2.7.2 Iestāžu atrisinātās lietas un mierizlīgumi	46
2.7.3 Aizrādījumi un ieteikumu projekti	47
2.7.4 Īpašie ziņojumi Eiropas Parlamentam	47
2.8 LĒMUMI, KAS PIEŅEMTI, SLĒDZOT LIETAS 2005. GADĀ	48
2.8.1 Atklātība, publiska piekļuve un personīgo datu aizsardzība	48
2.8.2 Komisija kā “Līguma uzraudzītāja”	50

2.8.3	Konkursi, līgumi un dotācijas	52
2.8.4	Personāla jautājumi	53
2.8.5	Citi jautājumi	54
3	IZMEKLĒŠANU REZULTĀTĀ PIEŅEMTIE LĒMUMI	57
3.1	LIETAS, KURĀS NEKONSTATĒJA KĻŪDAS PĀRVALDĒ	57
3.1.1	Eiropas Komisija	57
	NESPĒJA RĪKOTIES SAISTĪBĀ AR SŪDZĪBU PAR DISKRIMINĀCIJU SEKSUĀLĀS ORIENTĀCIJAS DĒĻ	57
	LĪGUMA PĀRTRAUKŠANA	58
	ES FINANSIĀLĀS PALĪDZĪBAS IZMANTOŠANA	59
	SŪDZĪBA SASKAŅĀ AR 226. PANTU ATTIECĪBĀ UZ PĀRTIKAS APRITES TIESĪBU AKTIEM	59
	IESPĒJAMI DISKRIMINĒJOŠI DARBA SLUDINĀJUMI	60
	EIROPAS REĢIONĀLO ATTĪSTĪBAS FONDU PĀRVALDĪBA	61
	PROJEKTU PRIEKŠLIKUMA NOVĒRTĒŠANA (1)	62
	SŪDZĪBAS SASKAŅĀ AR 226. PANTU IZSKATĪŠANA	62
	PROJEKTA PRIEKŠLIKUMA NOVĒRTĒŠANA (2)	63
	CILVĒKTIESĪBU KLAUZULAS PIEMĒROŠANA SADARBĪBAS NOĻĪGUMĀ AR VJETNAMU	64
	KONSULTĀCIJA PAR STRUKTŪRFONDU NĀKOTNI	64
	EIROPAS ĀRKĀRTAS IZSAUKUMU TĀLRUŅA NUMURS 112	65
	EIROPAS SKOLAS VALODU SEKCIJU SLĒGŠANA	65
	VARBŪTĒJI SAZIŅAS PĀRKĀPUMI KONKURSA PROCEDŪRAS LAIKĀ	66
	PIEKĻUVE DOKUMENTIEM TIEŠSAISTĒ	67
	PIEKĻUVE MISIJAS ZIŅOJUMAM SASKAŅĀ AR 228. PANTĀ MINĒTO PROCEDŪRU	67
	PROJEKTA DIREKTORA AIZVIEĻOŠANA HONDURASĀ	68
3.1.2	Eiropas Komisija un Eiropas Savienības Padome	69
	NEPIETIEKAMS AUTOSTĀVVIETU SKAITS INVALIDIEM PIE KOMISIJAS UN PADOMES ĒKAS	69
3.1.3	Eiropas Kopienų Personāla atlases birojs (EPSO)	70
	KANDIDĀTU PIEKĻUVE NOVĒRTĒŠANAS KRITĒRIJIEM	70
	PIEKĻUVE ATLASĒS PĀRBAUDĒM	70
3.1.4	Eiropas Centrālā banka	71
	INFORMĀCIJA PAR IESPĒJAMO ECB IEJAUKŠANOS	71
3.2	IRSTĀŽU ATRISINĀTĀS LIETAS	72
3.2.1	Eiropas Parlaments	72
	PENSĪJU TIESĪBU PĀRNEŠANA	72
3.2.2	Eiropas Savienības Padome	73
	DARBA LĪGUMA PĀRTRAUKŠANA ES POLICIJAS MISIJĀ	73
3.2.3	Eiropas Komisija	73
	NEPAMATOTA KAVEŠANĀS UN ATBILDES NESNIEGŠANA UZ PUBLISKĀS PIEKĻUVES PIEPRASĪJUMU	73
	ATTEIKUMS PIEPRASĪJUMAM PAR PIEKĻUVI DOKUMENTIEM	74
	CEĻA UN UZTURĒŠANĀS IZDEVUMU ATLĪDZINĀŠANA	74
	CEĻA IZDEVUMU ATLĪDZINĀŠANA	75
	IESPĒJAMI KAVĒTI MAKSĀJUMI KOMISIJAS VĒRTĒTĀJIEM	75

3.3 OMBUDA PANĀKTIE MIERIZLĪGUMI	76
3.3.1 Eiropas Parlaments	76
PIEKĻUVE EIROPAS PARLAMENTA ĒKĀM.....	76
JURIDISKO IZMAKSU ATLĪDZINĀŠANA.....	76
INFORMĀCIJAS NODROŠINĀŠANA DAŽĀDĀS VALODĀS VĒLĒŠANU KAMPAŅAS LAIKĀ.....	77
3.3.2 Eiropas Komisija	78
“IZSAUKUMU CENTRA” OPERATORĒS DARBA PĀRTRAUKŠANA.....	78
TIESĪBAS SAŅEMT PENSIJU.....	78
IZŅĒMUMS, NOSAKOT VECUMA IEROBEŽOJUMU STAŽIERIEM.....	79
MARIJAS KIRĪ VĀRDĀ NOSAUKTĀS STIPENDIJAS NOVILCINĀTA SAMAKSA.....	79
3.4 PABEIGTĀS LIETAS, PAR KURĀM OMBUDS IR IZTEICIS AIZRĀDĪJUMUS	80
3.4.1 Eiropas Parlaments	80
NOVILCINĀŠANA, NODROŠINOT PIEKĻUVI DOKUMENTIEM.....	80
ATBILDES NESNIEGŠANA UZ INFORMĀCIJAS PIEPRASĪJUMU.....	81
3.4.2 Eiropas Savienības Padome	82
PIEKĻUVE KOPĒJĀS ĀRPOLITIKAS UN DROŠĪBAS POLITIKAS DOKUMENTIEM.....	82
3.4.3 Eiropas Komisija	83
TIESVEDĪBAS PROCEDŪRAS PAR PĀRKĀPUMU ILGUMS UN PIEKĻUVE DOKUMENTIEM.....	83
ATBILSTOŠAS KONSULTĀCIJAS NESNIEGŠANA PAR DOTĀCIJĀM.....	84
INFORMĀCIJAS NESNIEGŠANA PAR DATU AIZSARDZĪBU.....	84
NOVĒLOTA IEMAKSA GALILEI PROJEKTĀ.....	85
KOMISIJAS VEIKTĀ KONKURSA PROCEDŪRA.....	86
AIZSTĀVĪBAS TIESĪBAS ADMINISTRATĪVĀS IZMEKLĒŠANAS LAIKĀ.....	87
PIEKĻUVE ZVEJAS VIETĀM AZORU SALU ŪDEŅOS.....	88
PIEKĻUVE DOKUMENTIEM ATTIECĪBĀ UZ LĪGUMU AR ĶĪNU.....	89
MALDINOŠS APGALVOJUMS IEPRIEKŠĒJĀS SŪDZĪBAS ATZINUMĀ.....	89
SŪDZĪBAS IZSKATĪŠANA PRET PRIVĀTU UZŅĒMUMU.....	90
PELŅNAS UZŅĒMUMU NEATBILSTĪBA.....	91
3.4.4 Eiropas Krāpšanas apkarošanas birojs (OLAF)	92
OLAF INFORMĀCIJAS NESNIEGŠANA PAR IESPĒJAMO IZMEKLĒŠANAS ILGUMU.....	92
3.4.5 Eiropas Investīciju banka	92
SARAKSTE PA E-PASTU AR DARBA PRETENDENTU.....	92
PIEPRASĪJUMA IZSKATĪŠANA PAR PIEKĻUVI EIB INFORMĀCIJAI.....	93
3.5 IESTĀDES PIENĒMTIE IETEIKUMU PROJEKTI	94
3.5.1 Eiropas Komisija	94
VECUMA IEROBEŽOJUMI STAŽIERU PROGRAMMĀ.....	94
FINANŠU SAISTĪBU ATCELŠANA.....	94
SKOLĒNU ATLASE EIROPAS SKOLĀM.....	95
PIEKĻUVE DALĪBVALSTS PĀRMĒRĪGA BUDŽETA DEFICĪTA PROCEDŪRAS DOKUMENTIEM.....	96
3.5.2 Eiropas Krāpšanas apkarošanas birojs (OLAF)	96
MALDINOŠĀ INFORMĀCIJA PRESES APSKATĀ.....	96

3.6	CITU IEMESLU DĒĻ, IZBEIGTĀS LIETAS	97
3.6.1	Eiropas Komisija	97
	SŪDZĪBA SASKAŅĀ AR 226. PANTU PAR PENSĪJU TIESĪBU PĀRNEŠANU	97
	SŪDZĪBA SASKAŅĀ AR 226. PANTU LIETĀ, KAS ATLIKTA VALSTS AUGSTĀKAJĀ TIESĀ.....	98
	GRĀMATU BEZMAKSAS PATAPINĀŠANA PUBLISKAJĀS BIBLIOTĒKĀS	98
3.7	LIETU SLĒGŠANA PĒC ĪPAŠA ZIŅOJUMA IESNIEGŠANAS	99
3.7.1	Eiropas Savienības Padome	99
	PAMATOTU PASKAIDROJUMU NESNIEGŠANA, KĀDĒĻ LĒMUMUS PIENĒM SLĒGTĀS SANĀKSMĒS	99
3.7.2	Eiropas Komisija	100
	IZGLĪTĪBAS IZMAKSAS BĒRNIEM AR ĪPAŠĀM VAJADZĪBĀM.....	100
3.7.3	Eiropas Krāpšanas apkarošanas birojs (OLAF)	100
	NEPAREIZAS UN MALDINOŠAS INFORMĀCIJAS SNIEGŠANA OMBUDAM IEPRIEKŠĒJĀS IZMEKLĒŠANAS LAIKĀ	100
3.8	PĒC OMBUDA PAŠA INICIATĪVAS VEIKTĀS IZMEKLĒŠANAS	101
	SAMAKSA PAR ZIEDU DEKORĀCIJĀM	101
4	ATTIECĪBAS AR EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀDĒM UN STRUKTŪRĀM	105
4.1	EIROPAS PARLAMENTS	106
4.2	EIROPAS KOMISIJA	106
4.3	EIROPAS DATU AIZSARDZĪBAS UZRAUDZĪTĀJS	107
4.4	CITAS IESTĀDES UN STRUKTŪRAS	108
5	ATTIECĪBAS AR OMBUDIEM UN LĪDZĪGĀM STRUKTŪRĀM	111
5.1	EIROPAS OMBUDU TĪKLS	111
5.2	CITI OMBUDU SEMINĀRI UN KONFERENCES	116
5.3	CITI PASĀKUMI AR OMBUDU UN TO DARBINIEKU PIEDALĪŠANOS	118
6	SABIEDRISKĀS ATTIECĪBAS	123
6.1	GADA NOZĪMĪGĀKIE NOTIKUMI	123
6.2	INFORMATĪVĀS VIZĪTES	130

6.3	CITAS KONFERENCES UN TIKŠANĀS	133
6.4	ATTIECĪBAS AR PLAŠSAZIŅAS LĪDZEKĻIEM	140
6.5	PUBLIKĀCIJAS	144
6.6	TIEŠSAISTES SAZIŅA	146
7	PIELIKUMI	149
A	STATISTIKA	151
B	OMBUDA BUDŽETS	158
C	PERSONĀLS	160
D	LĒMUMU RĀDĪTĀJS	167
E	EIROPAS OMBUDA VĒLĒŠANAS	172
	KĀ SAZINĀTIES AR EIROPAS OMBUDU	174

IEVADS

2005. gadā Eiropas ombuda institūcija nosvinēja desmito gadadienu. Šis svarīgais notikums sniedza iespēju atskatīties uz pirmajos desmit gados sasniegto un noteikt vislabāko rīcības plānu sadarbībai ar mūsu galvenajiem partneriem nākotnē. Virkne pasākumu, ko organizējām, nodrošināja lielisku ieskatu par to, kas darbojas labi un ko vēl varētu uzlabot attiecībās ar Eiropas Savienības (ES) iestādēm un struktūrām, citiem ombudiem un sūdzību iesniedzējiem un pilsoņiem vispār. Taču pirms detalizētāk apskatām dažādās idejas, kas mums radās, es gribētu pāris vārdos pakavēties pie iestādes darba pēdējo desmit gadu laikā.

Kopš 1995. gada septembra Eiropas ombuds ir izskatījis vairāk nekā 20 000 sūdzību un palīdzējis daudz lielākam pilsoņu skaitam, atbildot uz viņu informācijas pieprasījumiem. Atstājot šo amatu, mans priekštecis un pirmais Eiropas ombuds Jākobs SĒDERMANŠ (*Jacob SÖDERMAN*) par vienu no lielākajiem panākumiem varēja minēt to pakāpi, kādā dažādas ES iestādes un struktūras vēlējas ar viņu sadarboties, lai atbildētu uz pilsoņu sūdzībām. Sākot ar vecuma ierobežojuma atcelšanu nodarbinātības jomā un uzlabojumiem algu kavējumu jautājumā un beidzot ar lielāku pieeju dokumentiem un augošu cieņu pret ES Pamattiesību hartu, iestādes un struktūras izrādīja vēlmi sadarboties ar ombudu, lai uzlabotu pilsoņiem sniegtos pakalpojumus. Par šiem un vēl arī daudziem citiem sasniegumiem mēs kā Eiropas Savienības pilsoņi vienmēr būsīm pateicīgi Jākobam SĒDERMANAM (*Jacob SÖDERMAN*).

Papildus darbam pie Eiropas Savienības pārvaldes uzlabošanas Eiropas ombuda institūcija ir daudz darījusi, lai izveidotu attiecības ar valsti, reģionālajiem un vietējiem ombudiem visā Eiropas Savienībā ar mērķi nodrošināt ES pilsoņu un iedzīvotāju tiesību, tostarp pamattiesību, īstenošanu saskaņā ar ES likumiem. Šī sadarbība lielākoties notiek Eiropas ombudu tīklā, kas pēdējo desmit gadu laikā kļuvis par nenovērtējamu mehānismu ātrai un efektīvai pilsoņu sūdzību risināšanai. 2005. gads mums sniedza iespēju novērtēt tīkla sasniegto kopš tā dibināšanas Strasbūrā 1996. gadā un noteikt tā turpmāko kopīgo virzību.

Kopš 1995. gada septembra ombuds ir nenogurstoši strādājis, lai informētu pilsoņus par viņu tiesībām un, jo īpaši tiesībām iesniegt sūdzības un pārsūdzēt lēmumus. Šo iniciatīvu panākumus pierāda fakts, ka tagad katru mēnesi ombudam tiek iesniegtas vairāk nekā 300 sūdzību, 2005. gadā piedzīvojot vislielāko sūdzību skaitu, kāds jebkad saņemts.

Ombuda attiecības ar Eiropas Savienības iestādēm un struktūrām

Daudz labāk, protams, būtu, ja pilsoņiem nekad nevajadzētu sazināties ar Eiropas ombudu un viņu sūdzības attiecīgā pārvaldes iestāde atrisinātu visagrīnākajā stadijā. Pilsoņiem nav svarīgi, kurš atrisina viņu problēmas. Bieži vien viņi vienkārši vēlas saņemt izskaidrojumu, iemeslu, atvairošanos vai ieteikumu, un to vislabāk var sniegt pati pārvaldes iestāde.

Ja pilsoņi arī vēlas iesniegt sūdzību, viņi parasti vēlas, lai problēma tiktu atrisināta pēc iespējas ātrāk un efektīvāk. Manuprāt, iestādes piedāvātais risinājums ir ātrāks un visiem daudz pieņemamāks, jo tas ļauj pašai iestādei atrisināt problēmu, palielina tās likumiskumu sūdzības iesniedzēja acīs un nodrošina abpusēji izdevīgu iznākumu visām problēmā iesaistītajām pusēm. Citiem vārdiem sakot, pārvaldes iestāžu reakcija uz sūdzībām ir pamatrādītājs tam, cik lielā mērā tās koncentrējas uz pilsoņiem. Tā ir svarīgākā ideja, kuru biju apņēmis paust dažādos pasākumos, ko rīkojām kopā ar ES iestādēm un struktūrām ombuda jubilejas gadā.

Katra ES iestāde un struktūra var sniegt ieguldījumu, lai uzlabotu attiecības ar pilsoņiem. Vai nu atrisinot ar līgumiem saistītas problēmas, vai sniedzot pieeju dokumentiem, vai paskaidrojot,

kāpēc kandidāts nav pieņemts amatā, mēs visi varam mācīties no sūdzībām un sniegt labākus pakalpojumus. Šī procesa gala iznākumā visi, kas kādā brīdī ir sazinājušies ar iestādēm – un ne tikai tie, kas iesnieguši sūdzību – gūst labumu no ombuda darba.

Sūdzības bieži vien ir daudz nopietnāku, sarežģītāku vai ar sistēmu saistītu problēmu simptomi. Viena no ombuda funkcijām ir noteikt šīs problēmas un veicināt to atrisināšanas veidus. Šajā kapacitātē ombuds papildus tam, lai kalpotu kā ārējas kontroles mehānisms, ir arī vērtīgs resursu avots vadītājiem, spējot palīdzēt administrācijai uzlabot tās darbu, vērsot to uzmanību uz jomām, kurās ir iespējams veikt uzlabojumus.

Nenovērtējams instruments šajā kontekstā ir Eiropas Labas administratīvās prakses kodekss. Kodeksu 2001. gadā apstiprināja Eiropas Parlaments, un tas paskaidro pilsoņiem, ko viņiem ir tiesības sagaidīt no Eiropas pārvaldes sistēmas. Vienlaicīgi tas kalpo arī kā noderīgas vadlīnijas ierēdņiem, nodrošinot visaugstākos pārvaldes standartus. 2005. gadā tika publicēts jauns Kodeksa izdevums 24 valodās. Eiropā un ārpus tās tika izplatīti vairāk nekā 100 000 eksemplāri. Atbildot uz to, valstu pārvaldes un pašvaldību, skolas un universitātes, mācību centri un publiskās bibliotēkas, kā arī pilsoņi pieprasīja eksemplārus tālākai izplatīšanai. Tas tiešām ir īsts Eiropas veiksmes stāsts. Kodekss tika pielāgots valsts, reģionālajām un pašvaldību pārvaldes sistēmām, sākot no Portugāles līdz Itālijai, no Valonijas līdz Grieķijai un no Rumānijas līdz Horvātijai. Ņemot vērā to, ka Eiropas Kodeksu ir pieņēmis tik plašs pārvaldes iestāžu loks Eiropā, joprojām ceru, ka to varēs pieņemt visas ES iestādes un struktūras, iespējams, kā starpinstitūciju līgumu. 2005. gadā šajā jautājumā sazinoties ar Eiropas Komisijas prezidentu Hosē Manuelu BAROZU (*José Manuel BARROSO*) un viceprezidentiem Margo VALSTRĒMU (*Margot WALLSTRÖM*) un Sīmu KALLASU (*Sīim KALLAS*), esmu saņēmis ļoti pozitīvas atsauksmes, un es ļoti ceru, ka mums izdosies strauji virzīt šī projekta īstenošanu. Tas skaidri liktu saprast par mūsu kopīgo apņemšanos nākotnē strādāt kopā ar pilsoņiem.

2005. gadā Komisija pieņēma paziņojumu, kas ievieš jaunu iekšējo procedūru atbilžu sniegšanai uz ombuda izmeklēšanu un ko es uztvēru kā ļoti uzmundrinošu. Šis paziņojums paredz to, ka komisāri katrā atsevišķā gadījumā uzņemsies spēcīgu politisko atbildību, saglabājot arī vērtīgo Ģenerālsēkretariāta nozīmi. Uzskatu šo jauno procedūru par ļoti vēlamu, jo, kā saprotu, tās mērķis ir veicināt Komisijas atbilžu konsekvenci un kvalitāti, kā arī nodrošināt laicīgu ombuda rekomendāciju un piezīmju izpildes pārbaudi. Komisijai kā iestādei, uz kuru attiecas apmēram 70% ombuda izmeklēšanas gadījumu, ir svarīgi uzņemties vadošo lomu pārvaldes kļūdu novēršanā un pilsoņu apkalpošanas veicināšanā. Šajā ikgadējā ziņojumā ir ietverti daudzi piemēri tam, kā Komisija tiešām ātri un konstruktīvi reaģēja, lai atrisinātu problēmas, uz kurām es vērsu tās uzmanību.

Sadarbība ombudu Eiropas apmēra tīkla ietvaros

Jau no pašiem pirmsākumiem Eiropas ombuds ir cieši sadarbojies ar saviem kolēģiem dalībvalstu, reģionālā un vietējā līmenī ombudu Eiropas apmēra tīkla ietvaros. Tīkla galvenais mērķis šodien ir joprojām tikpat svarīgs kā tā izveides brīdī: iedzīvināt pilsoņu un iedzīvotāju tiesības saskaņā ar ES likumiem.

Par ES likumu ieviešanu lielā mērā atbildību uzņemas dalībvalstu pārvaldes sistēma. Tāpēc praktiski tiesību ievērošana saskaņā ar ES likumiem lielā mērā ir atkarīga no to ikdienas darba kvalitātes un tā, cik lielā mērā pārraudzības struktūrām, tostarp ombudiem, izdodas veicināt augstas kvalitātes pārvaldi un sniegt efektīvus risinājumus, kad tas ir nepieciešams. Ņemot vērā to, ka dažādu dalībvalstu pārvalžu un ES iestāžu sadarbības apjoms un intensitāte turpina pieaugt, tas kļūst aizvien svarīgāk. Lai aizsargātu tiesības un sniegtu efektīvus risinājumus, pārvalžu sadarbību jāpielāgo ombudu sadarbībai.

Paturot to prātā, es 2005. gadā izpētīju turpmākas ombudu lomas nodrošināšanas un veicināšanas iespēju Eiropas juridiskajā un politiskajā kultūrā, kas atrodas nemītīgā attīstības procesā. Lai to paveiktu, es pierādīju, ka tīklam nepieciešams piešķirt papildu vērtību, ko pilsoņi gūst no sadarbības, redzamāku gan pašiem pilsoņiem, gan politikas veidotājiem visos Savienības līmeņos. Attiecībā uz pēdējo mums vēl ir daudz darāmā. Mums vēl ir jāpārlicina

par to, ka daudzveidībai nevajadzētu kavēt ombudus tikt pilnīgi ņemtiem vērā daudzos jaunos Eiropas politikas attīstības virzienos, kurus turpina nospraust dalībvalstu varas iestādes un ES iestādes un struktūras.

Sniedzot ieguldījumu mūsu sadarbības skaidrākas sabiedriskās identitātes izveidē, paziņoju, ka mans birojs plāno ieguldīt līdzekļus turpmākā tīmekļa izmantošanā, lai sazinātos gan ar sabiedrību, gan savā starpā. Mēs plānojam ievietot Eiropas ombudu tīmekļa vietnē interaktīvu rokasgrāmatu “Kurš var man palīdzēt?”, lai palīdzētu nosūtīt pilsoņus pie atbilstoša ombuda neatkarīgi no tā, vai tas ir Eiropas, dalībvalsts vai reģionālā līmeņa ombuds. Tāpat mēs strādāsim, lai Tīkla ietvaros nākamo divu gadu laikā izveidotu paziņojumu, kas izskaidros pilsoņiem, ko viņi var sagaidīt, vērsoties pie tīkla ombuda. Mēs varētu apsvērt paziņojuma pieņemšanu dalībvalstu ombudu sestajā seminārā, kas notiks Strasbūrā 2007. gadā. Lai gan es pilnīgi apzinos to, cik rūpīgi šādu paziņojumu jāizstrādā, esmu pārliecināts, ka mūsu kopīgā izpratne par to, kādam jābūt ombudam un ko tam vajadzētu darīt, ir pietiekami spēcīga, lai paziņojuma projekta izstrāde piedāvātajā laika termiņā būtu reāli sasniedzams mērķis. Šāds paziņojums ne tikai noderētu pilsoņiem, kam var būt nepieciešami ombuda pakalpojumi ārpus savas dalībvalsts teritorijas, bet arī sniegtu galveno atsauksmes avotu ombudu attiecībās ar politikas veidotājiem gan kolektīvā, gan individuālā līmenī. Pats projekta izstrādes process arī noteikti veicinās un padziļinās mūsu iespējas mācīties viena no otra, un līdz ar to būs vērtīgs pats par sevi. Šāds vingrinājums var tādā veidā stiprināt mūsu sadarbību, kas izveidojusies līdz šim brīdim.

Ombuda attiecības ar pilsoņiem un potenciālajiem sūdzību iesniedzējiem

Eiropas ombuda centieniem strādāt ciešā sadarbībā ar ES iestādēm un struktūrām un ombudiem visā ES ir viens primārais mērķis, proti, nodrošināt optimālus pakalpojumus pilsoņiem. Attiecībā uz labāku pakalpojumu sniegšanu pilsoņiem ES, mēs 2005. gadā sakarā ar savas desmitgades svinībām organizējam pasākumus plašsaziņu līdzekļiem, NVO, interešu grupām, reģionālajiem un vietējiem pārstāvniecību birojiem un pilsoņiem. Mums likās, ka būtu vērts izpētīt vairākus tematus, kas mums nākotnē varētu palīdzēt vairot informētību par tiesībām sūdzēties ombudam un tādējādi uzlabotu ES pārvaldes darbu, kas nāktu par labu mums visiem.

Tika atzīts, ka vēl daudz kas darāms, lai uzlabotu pareizās informācijas nonākšanu pie pareizajiem cilvēkiem. Eiropas ombudam informētības veicināšanā nākas saskarties ar divām tūlītējām problēmām: daudzi nezina, kas ir ombuds, un daudzi nezina, ko dara Eiropas Savienība. Jebkuram mūsu izstrādātam informācijas materiālam skaidri un vienkārši jāatrisina šīs problēmas. Ombudam jāuzlabo sava klātesamība internetā. Mums jāatrod labāks veids, kā uzrunāt potenciālos sūdzību iesniedzējus. ES iestādēm vajadzētu sistemātiski informēt cilvēkus, ar kuriem tās sazinās, par viņu tiesībām sūdzēties.

Arī ombudam jāpanāk tas, lai cilvēki saprot, ka sūdzēšanās ir ļoti vienkārša. Relatīvi runājot, ombuds piedāvā ātru pakalpojumu, kas neko nemaksā un ir elastīgs. Tiem, kas baidās no negatīvām sekām turpmākā sadarbībā ar iestādēm pēc tam, kad viņi ir iesnieguši sūdzību, es turpināšu skaidrot, ka jebkādi mēģinājumi vai draudi nostādīt personu neizdevīgā stāvoklī par to, ka persona ir izmantojusi savas tiesības sūdzēties ombudam, jau būtu kļūda pārvaldē. ES iestādēm un struktūrām vajadzētu veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka to amatpersonas to zina un attiecīgi rīkojas.

Secinājumi

Eiropas Savienībai šis ir sarežģīts periods. Francijas un Nīderlandes pilsoņi nobalsoja pret Eiropas Konstitūcijas ratifikāciju, vēlētāju dalība Eiropas vēlēšanās turpina samazināties un Eiropas Savienība joprojām cīnās ar uzskatu, ka tā ir politiskās elites izveidota tālu stāvoša birokrātija. Nesena *Eurobarometer* aptauja atklāja, ka tikai 38% sabiedrības pārstāvju uzskata, ka “mana balss ES ir svarīga”.

Eiropas ombuda amats tika izveidots, lai tuvinātu Eiropas Savienību pilsoņiem un dotu ES pārvaldei “cilvēcisku seju”. Iestādes pamataspekts ir tāds, ka ombuds ir fiziska persona, kas

personīgi sazinās ar katru pilsoni, kas viņam raksta, izskata viņa lietu un mēģina panākt viņa sūdzībai risinājumu. Katrs šādas “mikrosazināšanās” gadījums palīdz padarīt ES pārvaldi cilvēcīgāku un tuvina to pilsonim. Ombuds ir svarīgs elements struktūrā, kas paredzēta pilsoņu un iestāžu savstarpējās uzticēšanās veidošanai. Viņš var palīdzēt veicināt abu pušu konstruktīvu dialogu.

Kā rakstīja kāds sūdzības iesniedzējs: “Man šī lieta pilnīgi noteikti ir beigusies, un es ceru, ka attiecībā uz savām aktivitātēm varu pāršķirt jaunu lapu, jo tās ir cieši saistītas ar Eiropu. Es gribētu pateikties jums par palīdzību, uzņemoties starpniecību. Jūsu iestādes piedāvātā palīdzība ir ļoti svarīga, ļaujot pilsoņiem panākt mierizlīgumu attiecībā uz delikātām problēmām, ar kurām tie var saskarties, kontaktējoties ar Eiropas iestādēm.”

Ombuds nevar strādāt viens. Augstākā līmeņa pārvaldes nodrošināšana ir uzdevums, kuru jāveic kopā ar ES iestādēm un struktūrām. Solījumu pildīšana, atbilstošu labošanas mehānismu nodrošināšana, mācīšanās no kļūdām, atklāta darbošanās un sabiedrības pārbaudes atļaušana – tie visi ir svarīgi līdzekļi pilsoņu uzticēšanās veidošanai. Tāpat Ombudam saskaņoti un sistemātiski jāstrādā ar saviem dalībvalstu, reģionālā un vietējā līmeņa kolēģiem, lai nodrošinātu to, ka pilsoņu tiesības pilnībā tiek ievērotas visā Eiropas Savienībā. Viņam jāturpina arī sazināties ar pilsoņiem un potenciālajiem sūdzību iesniedzējiem, lai viņus informētu par pakalpojumiem, ko ombuds nodrošina.

Kā Eiropas ombuds es centīšos balstīties uz pirmajā desmitgadē sasniegto, lai patiesi izpildītu savas institucionālās pilnvaras tuvināt Eiropas Savienību pilsoņiem un nodrošināt ES pārvaldei “cilvēcisku seju”.

Strasbūra, 2006. gada 14. februāris

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

1 KOPSAVILKUMS

Eiropas ombuda vienpadsmitajā gada ziņojumā Eiropas Parlamentam ir sniegts pārskats par ombuda darbību 2005. gadā. Tas ir trešais gada ziņojums, ko iesniedzis P. Nikiforos DIAMANDOUROS, kurš stājās Eiropas ombuda amatā 2003. gada 1. aprīlī.

ZIŅOJUMA UZBŪVE

Ziņojumā ir sešas nodaļas un pieci pielikumi. Tas sākas ar ombuda rakstītiem ievadvārdiem, kuros viņš apskata gada galvenās aktivitātes un sasniegumus, kā arī izklāsta savas prioritātes nākotnei. Šis kopsavilkums veido 1. nodaļu.

2. nodaļā aprakstītas ombuda procedūras attiecībā uz sūdzību izskatīšanu un izmeklēšanu veikšanu. Tajā izcelti svarīgi jauni pasākumi un sniegts pārskats par gada laikā izskatītajām sūdzībām, tostarp to lietu rezultātu tematiska analīze, kuras pēc izmeklēšanas ir slēgtas. Šī analīze ietver nozīmīgākos ombuda 2005. gada lēmumos ietvertos konstatējumus par likumiem un faktiem.

3. nodaļa ir lēmumu kopsavilkumu izlase, kas raksturo sūdzībās un izmeklēšanās pēc paša iniciatīvas skarto jautājumu un iesaistīto iestāžu loku. Šajā nodaļā iekļauti visu 2. nodaļas tematiskajā analīzē minēto lēmumu kopsavilkumi. Kopsavilkumi lēmumiem par sūdzībām ir sakārtoti vispirms pēc konstatējuma vai iznākuma veida un tad pēc lietā iesaistītās iestādes vai struktūras. To lēmumu kopsavilkumi, kas attiecas uz izmeklēšanu pēc paša iniciatīvas, ir apkopoti nodaļas beigās.

4. nodaļa ir veltīta attiecībām ar citām Eiropas Savienības iestādēm un struktūrām. Nodaļas sākumā ir parādīts, cik vērtīgas ir ombuda konstruktīvās darba attiecības ar šīm iestādēm un struktūrām, bet pēc tam uzskaita dažādas sanāksmes un pasākumus, kas notikuši 2005. gadā.

5. nodaļā aplūkotas Eiropas ombuda attiecības ar Eiropas valstu, reģionālā un vietējā līmeņa ombudiem gan Eiropā, gan ārpus tās robežām. Detalizēti ir aprakstītas Eiropas ombudu tīkla aktivitātes, kā arī atspoguļota ombuda dalība semināros, konferencēs un sanāksmēs.

6. nodaļā sniegts pārskats par ombuda saziņas aktivitātēm. Šī nodaļā ir sadalīta sešs sadaļas, kurās aplūkoti gada svarīgākie notikumi, ombuda informatīvās vizītes, konferences un sanāksmes ar ombuda un viņa personāla līdzdalību, attiecības ar plašsaziņas līdzekļiem, publikācijas un paziņojumi tiešsaistē.

Ziņojuma A pielikumā ir statistikas dati par Eiropas ombuda darbu 2005. gadā. B un C pielikumā ir sniegta detalizēta informācija attiecīgi par ombuda budžetu un darbiniekiem. D pielikumā ir 3. nodaļā minēto lēmumu rādītājs pēc lietas numura, priekšmeta un pārvaldē, iespējams, pieļautā veida. E pielikumā ir aprakstīta Eiropas ombuda vēlēšanu procedūra un sniedz pārskatu par DIAMANDOUROS pārvēlēšanu 2005. gada janvārī.

ĪSS APSKATS

Eiropas ombuda misija

Eiropas ombuda amatu izveidoja saskaņā ar Māstrihtas Līgumu saistībā ar Eiropas Savienības pilsonības izveidi. Ombuds izmeklē sūdzības par Kopienas iestāžu un struktūru pieļautām kļūdām pārvaldē, izņemot kļūdas, ko pieļāvusi Tiesa un Pirmās instances tiesa, pildot tiesu iestādes pienākumus. Pamatojoties uz Eiropas Parlamenta apstiprinājumu, definīcijā "kļūdas pārvaldē" ombuds iekļauj cilvēktiesību, tiesiskuma un labas pārvaldes principu ievērošanu.

Ombuds ne tikai izskata privātpersonu, uzņēmumu un asociāciju iesniegtās sūdzības, bet arī aktīvi darbojas, sākot izmeklēšanu pēc savas iniciatīvas un informējot pilsoņus par viņu tiesībām un par to, kā šīs tiesības izmantot.

Sūdzības un izmeklēšanas 2005. gadā

2005. gadā saņemto sūdzību skaits sasniedza 3 920. Sūdzību skaita pieaugums salīdzinājumā ar 2004. gadu¹ ir 5%. Rekordliels sūdzību skaits, 59% no visām sūdzībām, 2005. gadā tika iesūtīts elektroniski pa e-pastu vai, izmantojot ombuda tīmekļa vietnē atrodamo sūdzību veidlapu. Pilsoņi iesūtījuši 3 705 sūdzības, savukārt 215 sūdzības saņemtas no asociācijām vai uzņēmumiem.

Vairāk nekā 75% gadījumu ombuds varēja palīdzēt sūdzības iesniedzējam, sākot izmeklēšanu šajā lietā, pārsūtot to kompetentajai iestādei vai sniedzot padomu, kur vērsties, lai ātri un efektīvi šo problēmu atrisinātu. Kopumā gada laikā uz sūdzību pamata uzsāktas 338 jaunas izmeklēšanas (ieskaitot vienu kopīgo izmeklēšanu, kurā iekļautas 389 sūdzības). Ombuds uzsāka arī piecas izmeklēšanas pēc savas iniciatīvas.

2005. gadā Eiropas ombuds veica 627 izmeklēšanas, no kurām 284 tika pārceltas no 2004. gada.

Tāpat kā iepriekšējos gados vairums izmeklēšanu bija saistītas ar Eiropas Komisiju (68% kopējā skaita). Tā kā Komisija ir galvenā Kopienas iestāde, kuras pieņemtie lēmumi tieši ietekmē pilsoņus, ir normāli, ka tā ir arī galvenais pilsoņu sūdzību objekts. Tika veiktas arī 73 izmeklēšanas par Eiropas Kopienas Personāla atlases biroju (EPSO), 58 izmeklēšanas par Eiropas Parlamentu un 14 izmeklēšanas par Eiropas Savienības Padomi.

Galvenie pārvaldē pieļauto kļūdu veidi bija pārskatāmības trūkums, tostarp atteikšanās sniegt informāciju (188 lietas), negodīga attieksme vai ļaunprātīga pilnvaru izmantošana (132 lietas), diskriminācija (103 lietas), neapmierinošas procedūras (78 lietas), nepamatota kavēšanās (73 lietas), nolaidīga rīcība (44 lietas), pienākumu izpildes nenodrošināšana, t.i. Komisijas "Līguma uzrauga" funkcijas nepildīšana attiecībā pret dalībvalstīm (37 lietas) un juridiskas kļūdas (29 lietas).

Kopumā pa e-pastu tika saņemti 3 269 privāti informācijas pieprasījumi salīdzinājumā ar aptuveni 3 200 pieprasījumiem 2004. gadā un 2 000. – 2003. gadā.

Ombuda izmeklēšanu rezultāti

2005. gadā ombuds slēdza 312 izmeklēšanas. No tām 302 bija saņemto sūdzību izmeklēšanas, bet desmit ombuds veica pēc savas iniciatīvas. Konstatējumi bija šādi:

Nav pieļautas kļūdas pārvaldē

Ombuds konstatēja, ka 114 lietās nav pieļautas kļūdas pārvaldē. Šāds slēdziens ne vienmēr ir negatīvs sūdzības iesniedzējam, kas vismaz saņem pilnīgu paskaidrojumu no attiecīgās iestādes vai struktūras par to, ko tā ir izdarījusi, vai arī saņem atvairinošanos. Piemēram:

- Eiropas Komisija paskaidroja, kāpēc tā pieņēmusi lēmumu neturpināt izmeklēšanu pret Spānijas varas iestādēm attiecībā uz iespējamo seksuālās orientācijas diskrimināciju. Tā informēja, ka specifiskās problēmas, ar kurām saskārušies sūdzību iesniedzēji – Spānijas pilsonis un Argentīnas pilsonis, neiekļaujas Kopienas likumos. Saskaņā ar Komisijas ieteikumu risināt problēmu valsts līmenī, sūdzību iesniedzēji iesniedza sūdzību Spānijas ombudam. (1687/2003/JMA)
- Pamatojoties uz Eiropas Pilsoņu darbības dienesta (EPDD) sūdzību, ombuds atklāja, ka Komisijas minimālie standarti ieinteresēto pušu konsultēšanai par strukturālo fondu nākotni bija pietiekami skaidri un ka konkrētajā gadījumā Komisija tos bija ievērojusi.

¹ Ir jāpiezīmē, ka 335 no šīm sūdzībām bija par to pašu priekšmetu un tās tika izskatītas vienotā izmeklēšanā (skatīt lietas 3452/2004/JMA kopsavilkumu un citas apakšnodaļā "Nav pieļautas kļūdas pārvaldē").

Taču viņš neizslēdza varbūtību, ka minimālos standartus varētu izteikt vēl skaidrāk vai ka dažos gadījumos konsultācijas varētu veikt, ievērojot situāciju vairākās nozarēs un izmantojot daudz vienotāku pieeju, un informēja EPDD par iespēju iesniegt Komisijai šādu priekšlikumu. (948/2004/OV)

- Ombuda izmeklēšana par bezmaksas grāmatu aizņemšanos no sabiedriskām bibliotēkām ļāva noskaidrot gan iemeslus Komisijas lēmumam uzsākt pārkāpumu izmeklēšanas procesu pret Spāniju, gan iespējas pareizi ieviest Kopienas direktīvu, neietekmējot šo bezmaksas grāmatu aizņemšanos. Ombuds rīkojās, atbildot uz 389 sūdzībām, kas apgalvoja, ka Komisijas lēmums uzsākt šo lietu pret Spāniju apdraud sabiedrisko bibliotēku kā pamata sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju eksistenci un pārkāpj pilsoņu pamattiesības saņemt kultūras pakalpojumus. Izmeklēšana tika slēgta pēc tam, kad ombuds informēja, ka Komisija nodevusi šo lietu Eiropas Tiesai. (3452/2004/JMA un citas)

Pat tad, ja ombuds neatklāj pārvaldē pieļautas kļūdas, viņš var norādīt, kā iestāde vai struktūra var uzlabot pārvaldes darba kvalitāti nākotnē. Šādos gadījumos ombuds izsaka piezīmi, kā viņš to darījis, piemēram, šādās lietās:

- Ombuds ieteica Komisijai atklāto konkursu ietvaros pārskatīt savus iekšējos noteikumus par tālruņa sarunu reģistriem. Šāds ieteikums tika izteikts pēc tam, kad tika veikta izmeklēšana par to, cik pamatota ir bijusi Komisijas dienestu un sūdzības iesniedzēja konkurenta telefona saruna. Ombuds neatklāja neko, kas liecinātu par sarunas nepamatotību, taču piezīmēja, ka Komisijai būtu vieglāk izklaidēt sūdzības iesniedzēja bažas, ja tā būtu varējusi uzrādīt rakstisku attiecīgās telefona sarunas pierakstu. (1808/2004/JMA)
- Pēc tam, kad ombuds bija izmeklējis sūdzības par to, ka Komisija un Padome nav nodrošinājušas pietiekamu stāvvietu skaitu invalīdu automobiļiem netālu no to galvenajiem birojiem Briselē, ombuds apsveica to, ka Beļģijas varas iestādēm tika iesniegti pieprasījumi nodrošināt papildu automobiļu stāvvietas, un lūdza, lai viņu informētu par rezultātiem. Viņš turklāt aicināja Padomi pārskatīt tās politiku par invalīdu automobiļu stāvvietu skaita ierobežošanu, pamatojoties uz drošības apsvērumiem un šajā jautājumā ieteica sekot Komisijas paraugam. (2415/2003/JMA un 237/2004/JMA)
- Cenšoties padarīt attiecības ar pilsoņiem vēl efektīvākas un pārskatāmākas, ombuds paziņoja, ka Komisija varētu paskaidrot, kādā veidā tā risina sūdzības par ES finansiālās palīdzības izmantošanu. Tas notika pēc tam, kad ombuds bija veicis izmeklēšanu saistībā ar Madrides reģionālo varas iestāžu subsīdiu samazināšanu. Ombuda izmeklēšanas rezultātā Komisija piekrita sniegt sūdzības iesniedzējam informāciju un atvainojās par to, ka informē viņu par lietas izskatīšanu ar nokavēšanos. (274/2004/JMA)
- Eiropas Kopienų Personāla atlases birojs (EPSO) piekrita iekļaut turpmākajos konkursu paziņojumos informāciju par to, ka (i) ielūgums piedalīties pirmsizvēles pārbaudījumā nenozīmē, ka kandidāta atbilstība ir pilnībā pārbaudīta un (ii) netiek laboti rakstiskie pārbaudījuma darbi, ko iesnieguši kandidāti, kas tiek atzīti par neatbilstīgiem. Tas sekoja ombuda atkārtotai piezīmei saistībā ar izmeklēšanu, kurā tika izskatīta kāda Ungārijas pilsoņa sūdzība par viņa pieteikšanos atklātā konkursā uz tulkotāja palīgu vietām. Ombuds uzskatīja, ka šādas informācijas iekļaušana palīdzētu izvairīties no pārpratumiem un uzlabotu attiecības ar kandidātiem. (839/2004/MHZ)

Iestāžu atrisinātās lietas un mierizlīgumi

Ja vien iespējams, ombuds cenšas panākt abpusēji pozitīvu rezultātu, kas apmierina gan sūdzības iesniedzēju, gan iestādi, par kuru iesniegta sūdzība. Ļoti būtiska ir sadarbība starp Kopienas iestādēm un struktūrām, lai izdotos panākt šādu rezultātu, kas savukārt palīdz paplašināt attiecības starp iestādēm un pilsoņiem un var novērst dārgu un laikietilpīgu tiesas prāvu nepieciešamību.

2005. gadā iestādes vai struktūras, reaģējot uz ombudam iesniegtu sūdzību, pašas atrisināja 89 lietas. To skaitā bija šādi gadījumi:

- Komisija atrisināja lietu, kas bija saistīta ar novēlotu maksājumu Vācijas zinātniskajam žurnālistam, paskaidroja kavēšanās iemeslus un piekrita apmaksāt procentus. Tā apstiprināja, ka vienlaicīgi ir veikti pasākumi, kas paātrina maksājumu veikšanu ekspertiem. Sūdzības iesniedzējs vēlāk norādīja, ka par viņa pēdējo kontraktu tika samaksāts tikai 30 dienu laikā. (1266/2005/MF)
- Padome palīdzēja ombudam atrisināt lietu saistībā ar kontrakta pārtraukšanu Eiropas Savienības Policijas misijas (ESPM) Sarajevā civilajam IT ekspertam un panāca to, ka ESPM piekrita samaksāt sūdzības iesniedzējam algu tādā apmērā, kāda viņam būtu pienākusies līdz noteiktajām līguma beigām. Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja prasību, ka Padomei vajadzētu atsaukt visus nepamatotos apgalvojumus pret viņu, ombuds paziņoja, ka sūdzības iesniedzējs var uzskatīt ombuda konstatējumus viņa iepriekšējā lietā par šādu apgalvojumu atsaukšanu, jo ombuds šajā lietā bija apstiprinājis, ka nav tikušas ievērotas sūdzības iesniedzēja tiesības uz aizstāvību. (471/2004/OV)
- Komisija iesniedza divas vēstules, ko tā bija nosūtījusi Apvienotās Karalistes varas iestādēm pārkāpuma izskatīšanas procesa ietvaros, un Apvienotās Karalistes atbildi un atvainojās par nepamatotu kavēšanos šo dokumentu pieprasījumu izskatīšanā. Turpmākas izmeklēšanas rezultātā Komisija piekrita arī sniegt sūdzības iesniedzējiem pieeju trīs CD-ROM diskos, kuros iekļauta informācija, ko Apvienotās Karalistes varas iestādes bija nosūtījušas Komisijai, lai aizstāvētu savu viedokli. Pārkāpuma izskatīšanas process bija saistīts ar sūdzību par to, ka Apvienotās karalistes iestādes nepilda Kopienas likumus attiecībā uz lielu atkritumu izgāztuvi netālu no sūdzētāju dzīves vietas. (3381/2004/TN)

Atklājot kļūdu pārvaldē, ombuds vienmēr cenšas panākt mierizlīgumu. Dažos gadījumos mierizlīgumu var panākt, ja attiecīgā iestāde vai struktūra piedāvā sūdzības iesniedzējam kompensāciju. Katrs šāds piedāvājums ir *ex gratia*, proti, neatzīstot obligāto juridisko atbildību un neradot precedentu.

2005. gadā tika piedāvāti 22 mierizlīgumi. Septiņas lietas 2005. gadā slēdza pēc mierizlīguma panākšanas (to skaitā vienu lietu, kurā mierizlīgums bija piedāvāts 2004. gadā). 2005. gada beigās turpināja izskatīt 18 mierizlīguma piedāvājumus, tai skaitā divās lietās, kurās ombuds lūdza Komisiju pārskatīt tās iepriekšējos atteikumus attiecībā uz piedāvājumiem, kas tika izteikti 2004. gadā. 2005. gadā panākto mierizlīgumu vidū bija šādi:

- Komisija piekrita samaksāt kompensāciju 596 eiro apmērā sūdzības iesniedzējam, kura lieta netika izskatīta pienācīgi un laicīgi. Tā atzina, ka vairāku pārpratumu un pārvaldes kļūdu dēļ, sūdzības iesniedzējam netika samaksāts laikā. Tā piebilda, ka vairāki ombuda norādītie elementi, kā arī lietas ārkārtējie apstākļi ir likuši piedāvāt sūdzības iesniedzējam kompensāciju 596 eiro apmērā. Šī summa atbilda procentiem, kas bija uzkrājušies par nesamaksāto summu. (1772/2004/GG)
- Pēc tam, kad ombuds veica izmeklēšanu par parlamenta informācijas kampaņu Somijā saistībā ar Eiropas vēlēšanām 2004. gada jūnijā, iestāde apsolīja, ka tās informācijas birojs Helsinkos nodrošinās to, ka nākotnē vēl daudz lielāka uzmanība tiks pievērsta valodu izmantošanai. Somijas zviedru asambleja sūdzējās, ka informācijas kampaņā izmantotie plakāti bija tikai somu valodā. Parlaments atzina kampaņas trūkumus, kā arī to, ka zviedriski runājošo Somijas iedzīvotāju skaita proporcijai nav nekādas saistības ar zviedru kā ES oficiālās valodas statusu vai tās statusu atbilstoši Somijas konstitūcijai. (1737/2004/TN)
- Komisija piekrita samaksāt Portugāles pilsoni 1000 eiro samierināšanās maksu pēc tam, kad tika atzīts, ka Komisija būtu varējusi veikt atbilstošus pasākumus, lai informētu viņu par to, ka viņa nevar sākt strādāt pirms viņa faktiski stājās amatā. Sūdzības iesniedzēja apsūdzēja Komisiju par negodīgu rīcību, jo tā bija pieņēmusi lēmumu, ka viņa nevar strādāt par tālruņa operatori tikai pēc tam, kad viņa bija sākusi strādāt. Viņa arī apstrīdēja noteikumus, ar kuriem Komisija pamatoja savu spriedumu par viņas neatbilstību operatores darbam. Komisija nepiekrita ombuda viedoklim par iespējamu kļūdu pārvaldē saistībā ar attiecīgo noteikumu izmantošanu sūdzības iesniedzējas lietā. (1336/2003/IP)

Aizrādījumi, ieteikumu projekti un īpašie ziņojumi

Gadījumos, kad mierizlīgums nav iespējams, ombuds var izbeigt lietu, izsakot aizrādījumu vai sagatavojot ieteikuma projektu.

Aizrādījumu parasti izsaka, ja attiecīgā iestāde vairs nevar novērst pārvaldē pieļauto kļūdu, ja kļūdai pārvaldē nav vispārēju seku un ja šķiet, ka ombudam nav jāveic turpmāki pasākumi. Aizrādījums apstiprina, ka sūdzības iesniedzēja sūdzība ir pamatota, un norāda attiecīgajai iestādei vai struktūrai, ka tā ir rīkojusies nepareizi, lai tādējādi nākotnē palīdzētu novērst kļūdas pārvaldē. 2005. gadā ombuds izteica 29 aizrādījumus. Piemēram:

- Ombuds kritizēja Padomi par to, ka tā pareizi un rūpīgi neizskatīja pieprasījumu par publisku pieeju dokumentiem. Kritikas pamatā bija sūdzība par to, ka pretēji Padomes sākotnējai atbildei sūdzības iesniedzējam, kurā tika norādīti vairāki dokumenti, patiesībā bija vēl arī daudzi citi dokumenti. Ombuda izmeklēšanas rezultātā sūdzības iesniedzējam tika sniegta pieeja pārējiem dokumentiem. Tā kā Padome šajā jomā bija ieviesusi jaunus iekšējos noteikumus, ombuds paziņoja, ka palaujas uz to, ka nākotnē līdzīgas problēmas vairs neatkārtosies. (1875/2005/GG)
- Ombuds kritizēja Komisiju par novēlotu maksājumu mazam Vācijas uzņēmumam, kas bija apakšuzņēmējs *Galilei* projektā. Šīs izmeklēšanas rezultātā tika atklāta daudz vispārīgāka problēma, proti, attiecīgais līgums ne paredzēja, ne iedrošināja to, ka galvenais uzņēmējs pieprasa procentus apakšuzņēmēju vārdā, ja Komisija maksājumu neveica noteiktajā termiņā. Tāpēc ombuds ierosināja Komisijai apsvērt standarta līgumus tā, lai procentu maksājumi šādos gadījumos būtu automātiski. Komisija apstiprināja, ka, nākotnē slēdzot standarta līgumus, tā centīsies ņemt vērā mazo un vidējo uzņēmumu intereses tik lielā mērā, cik tas atbilst Kopienas finansiālajām interesēm un spēkā esošajiem juridiskajiem nosacījumiem. (530/2004/GG)
- Ombuds kritizēja Eiropas Krāpšanas apkarošanas biroju (OLAF) par veidu, kādā tas bija izskatījis informāciju, ko kāds Vācijas ierēdnis bija tam iesniedzis saistībā ar aizdomām par nelikumīgām darbībām kādā Kopienas struktūrā. Sūdzība bija saistīta ar to, ka OLAF nebija sniedzis informāciju par to, cik ilgs laiks būtu nepieciešams, lai izmeklētu viņa sūdzību. Ombuds atklāja, ka saskaņā ar noteikumiem OLAF bija jāsniedz ziņotājam informāciju par to, cik ilgs laiks tam būs nepieciešams, lai pabeigtu izmeklēšanu. (140/2004/PB)

Iestādēm un struktūrām ir svarīgi ievērot ombuda aizrādījumus, veicot pasākumus, lai novērstu pieļautās kļūdas un izvairītos no tām nākotnē. Komisija informēja ombudu, ka 2005. gadā tā ir veikusi pasākumus saistībā ar 18 aizrādījumiem, tai skaitā šādiem gadījumiem:

- Lieta, kurā ombuds kritizēja Komisiju par to, ka tā nebija sniegusi adekvātu paskaidrojumu par jau gandrīz trīs gadus ilgas izmeklēšanas galīgo ilgumu. Komisija, kas atsaucās uz vispārīgiem faktoriem, piemēram, lielo noslogotību, kas var radīt aizkavēšanos, informēja ombudu, ka tā centīsies sniegt precīzāku informāciju, ja saskarsies ar līdzīgām lietām nākotnē. (2229/2003/MHZ)
- Lieta, kurā ombuds kritizēja Komisijas pārstāvniecības Kopenhāgenā atbildi uz sūdzības iesniedzēja pieprasījumu sniegt informāciju par viņa personīgo datu apstrādi. Komisija puda nožēlu par to, ka tās pārstāvniecība pārkāpusi Kopienas datu aizsardzības noteikumus, un informēja, ka atgādinās pārstāvniecībai to, ka vienmēr jāievēro datu aizsardzības noteikumi. (224/2004/PB)

Gadījumos, kad kļūdas pārvaldē ir sevišķi nopietnas, ja tām ir vispārējas sekas vai ja attiecīgā iestāde vēl var novērst šo kļūdu, ombuds parasti sagatavo ieteikuma projektu. Attiecīgajai iestādei vai struktūrai trīs mēnešu laikā ir jānosūta ombudam sīki izstrādāts atzinums.

2005. gadā tika sagatavoti 20 ieteikuma projekti. Turklāt 2005. gadā pieņēma lēmumus par astoņiem 2004. gadā sagatavotajiem ieteikumu projektiem. Deviņas lietas gada laikā slēdza, kad attiecīgā iestāde bija pieņēmusi ieteikuma projektu. Trīs lietu sakarā tika sagatavots īpašs ziņojums Eiropas Parlamentam. Sešas lietas slēdza citu iemeslu dēļ. 2005. gada beigās vēl aizvien tika izskatīti

11 ieteikumu projekti, tostarp viens, kurš tika iesniegts 2004. gadā. Daži 2005. gadā pieņemtie ieteikumu projekti bija šādi:

- Komisija piekrita samaksāt 56 000 eiro lielu kompensāciju kādam franču žurnālistam. Tā ir visu laiku lielākā kompensācija, ko kāds ir saņēmis, iesniedzot sūdzību ombudam. Tā tika samaksāta pēc tam, kad ombuds konstatēja to, ka Komisija nav ievērojusi sūdzības iesniedzēja pamatotas gaidas. Komisija bija atcēlusi finanšu ieguldījumu sūdzības iesniedzēja projektā. (2111/2002/MF)
- Komisija atcēla 30 gadu vecuma ierobežojumu kā vienu no izvēles kritērijiem savā stažēšanās programmā, kurā piedalās nepārtraucot pamatdarbu. Tam par pamatu bija sūdzība attiecībā uz šīs programmas noteikumiem. Ombuds atzīmēja, ka vairākas citas Kopienas iestādes un struktūras nosaka vecuma ierobežojumu savām stažēšanās programmām. Tāpēc viņš paziņoja, ka pēc savas iniciatīvas uzsāks šo programmu izmeklēšanu. (2107/2002/(BB)PB)
- Komisija piekrita nodrošināt publisku pieeju vēstulei, ko Portugāles finanšu ministrs ir nosūtījis saistībā ar Portugāles pārmērīgā deficīta procedūru. Komisija liedza kādam Eiropas Parlamenta loceklim pieeju šai vēstulei, pamatojoties uz to, ka tās satura izpaušana kaitētu sabiedrisko interešu aizsardzībai attiecībā uz Portugāles finanšu, monetārās vai ekonomiskās politiku. Ombuds vērsās pie Portugāles varas iestādēm, kuras informēja viņu, ka pašreizējā valsts budžeta situācijā nav elementu, kas varētu ietekmēt Portugāles ekonomisko un finanšu politiku. (116/2005/MHZ)

Ja Kopienas iestāde vai struktūra pienācīgi nereaģē uz ieteikumu projektu, ombuds var nosūtīt īpašu ziņojumu Eiropas Parlamentam. Tas ir galējais līdzeklis un pēdējais ombuda patstāvīgais solis lietas atrisināšanā, jo rezolūcijas pieņemšana un Parlamenta pilnvaru piemērošana ir jautājumi, kam vajadzīgs Parlamenta politiskais izvērtējums. 2005. gadā tika sagatavots trīs šādi īpašie ziņojumi:

- Ombuds iesniedza Eiropas Parlamentam īpašu ziņojumu pēc tam, kad Padome nespēja sniegt pamatotu iemeslu, kāpēc tās sanāksmes nevar notikt publiski katru reizi, kad tā darbojas likumdevēja kapacitātē. Ombuds uzsāka izmeklēšanu, pamatojoties uz vācu Eiropas Parlamenta locekļa Elmāra BROKA (*Elmar BROK*) un kāda Kristīgi demokrātiskās apvienības (CDU) jaunatnes grupas pārstāvja sūdzību, kurā viņi apgalvoja, ka Padomes procesuālie noteikumi neatbilst Eiropas Savienības Līgumam, kas nosaka, ka Padomes un citu Kopienas iestāžu un struktūru lēmumu pieņemšanas procesam jābūt pēc iespējas atklātākam. Ombuds ieteica Padomei pārskatīt tās atteikumu tikties publiski katru reizi, kad tā darbojas likumdevēja kapacitātē. (2395/2003/GG)
- Ombuds nosūtīja Eiropas Parlamentam īpašu ziņojumu par Eiropas Krāpšanas apkarošanas biroju (OLAF) izteikumiem saistībā ar ombuda veikto izmeklēšanu. Izmeklēšana tika veikta sakarā ar OLAF izteikumiem par kukuļdošanu, ko varēja uztvert kā vērstus pret konkrētu žurnālistu. Žurnālists pēc tam iesniedza turpmāku sūdzību ombudam, apgalvojot, ka informāciju, ko OLAF sniedza izmeklēšanas laikā, iespējams uzskatīt par tādu, kas "maldina Eiropas ombudu un manipulē ar izmeklēšanas gaitu". Savā īpašajā ziņojumā ombuds ieteica OLAF atzīt, ka tas ombuda izmeklēšanas laikā ir sniedzis nepareizu un maldinošu informāciju. Ombuds uzskatīja, ka šī lieta attiecās uz svarīgu un principiālu jautājumu, kas ietekmē pilsoņu uzticēšanos Eiropas iestādēm un struktūrām. (2485/2004/GG)
- Ombuds nosūtīja Eiropas Parlamentam īpašu ziņojumu pēc tam, kad atklāja nepamatotu diskrimināciju attiecībā uz atšķirībām finansiālā atlīdzinājuma piešķiršanā ES darbiniekiem, kuriem ir bērni ar īpašām izglītības vajadzībām. Viņš izstrādāja ieteikumu projektu Komisijai, lai tā veiktu nepieciešamos pasākumus, nodrošinot to, ka vecākiem, kuriem ir bērni ar īpašām izglītības vajadzībām, kas savas invaliditātes dēļ nevar apmeklēt Eiropas skolas, nevajadzētu maksāt par savu bērnu izglītību. Lai gan Komisijas atbildē tika pausta vēlme principā pārskatīt esošo politiku, kas gan ir atkarīga no budžeta ierobežojumiem, kurus būs jārisina budžeta veidošanas procesā, ombuds secināja, ka ieteikuma projekts netika vienbalsīgi pieņemts. (1391/2002/JMA un citi)

Izmeklēšanas pēc ombuda iniciatīvas

Ombuds izmanto tiesības uzsākt izmeklēšanu pēc savas iniciatīvas galvenokārt divos gadījumos. Pirmkārt, viņš to var darīt, lai izmeklētu gadījumu, kad iespējams notikusi kļūda pārvaldē, ja sūdzību ir iesniegusi nepilnvarota persona (t.i., ja sūdzības iesniedzējs nav ne Savienības pilsonis, ne tās iedzīvotājs, ne juridiska persona, kura ir reģistrēta kādā dalībvalstī). 2005. gadā tika uzsāktas trīs šādas izmeklēšanas pēc ombuda iniciatīvas. Ombuds drīkst arī izmantot savu iniciatīvu, lai izmeklētu iespējamās sistēmātiskās problēmas iestādēs. 2005. gadā viņš to darīja divos gadījumos, kas aptver arī šādu:

- Ombuds pēc savas iniciatīvas uzsāka izmeklēšanu par atlases komisiju ieviesto novērtēšanas kritēriju pieejamības nodrošināšanu kandidātiem. Šī izmeklēšana tika uzsākta, pamatojoties uz trīs lietām, kuras viņš risināja 2005. gadā attiecībā uz informācijas pieejamību kandidātiem, kas piedalās konkursos uz darba vietām. EPSO atbildes šajās lietās sniedza detalizētu papildinformāciju, kas palīdzētu attiecīgajiem sūdzību iesniedzējiem saprast savu novērtējumu. Tā kā, lietas risinot, radās svarīgi vispārīgākas dabas faktiski un juridiski jautājumi, ombuds izlēma uzsākt izmeklēšanu pēc savas iniciatīvas. (OI/5/2005/PB)

Turpmākā analīze

Šīs un citas lietas ir aplūkotas no šādām tematiskajām perspektīvām, kas minētas gada ziņojuma 2. nodaļas pēdējā sadaļā: pieeja dokumentiem un datu aizsardzība, Komisija kā “Līguma uzraugs”, konkursi, līgumi un dotācijas, kā arī personāla jautājumi, tostarp pieņemšana darbā.

Ziņojuma 3. nodaļā ir kopsavilkumi par 65 no kopumā pieņemtajiem 312 lēmumiem par lietu slēgšanu 2005. gadā. Kopsavilkumi atspoguļo tās tēmas un iestādes, par kurām ombuds ir veicis izmeklēšanu, kā arī dažāda veida konstatējumus.

Lēmumi par lietu slēgšanu parasti tiek ievietoti ombuda tīmekļa vietnē (<http://www.ombudsman.europa.eu>) angļu valodā un tajā valodā, kurā sūdzība iesniegta.

Attiecības ar Eiropas Savienības iestādēm un struktūrām

Konstruktīvas darba attiecības ar Eiropas Savienības iestādēm un struktūrām ir svarīgas, lai ombuds panāktu pilsoņiem pozitīvus rezultātus. Šī sadarbība notiek regulāru tikšanos un kopīgu pasākumu veidā, kuru laikā ombuds un viņa sarunu biedri iegūst dziļāku izpratni par citu darbu, apspriež, kā labāk aizsargāt un veicināt pilsoņu tiesības, un nosaka jomas, kurās varētu sadarbīties nākotnē.

Ombuds izmantoja iestādes desmitgadi, lai turpinātu veidot konstruktīvās attiecības, kas tika izveidotas pirmajā gadu desmitā. 2005. gada 17. novembrī viņš organizēja oficiālas vakariņas ES iestāžu prezidentiem un ģenerālsekretāriem, kā arī Savienības struktūru un aģentūru vadītājiem. Vakariņās piedalījās vairāk nekā 45 cilvēki, kas pārstāvēja ES iestādes, struktūras un aģentūras no visas Savienības. Pasākuma mērķis bija uzsvērt ombuda apņemšanos nākamajos gados strādāt kopā ar visām ES iestādēm, struktūrām un aģentūrām, lai uzlabotu ES pārvaldes kvalitāti. Ņemot vērā faktu, ka apmēram 70% ombuda izmeklēto sūdzību ir saistītas ar Komisiju, Komisijas prezidents Hosē Manuels BAROZU (*José Manuel BARROSO*) bija uzaicināts sniegt galveno uzrunu. Savā uzrunā Komisijas prezidents ieskicēja jaunas iekšējas procedūras priekšrocības, ko Komisija pieņēmusi, atbildot uz ombuda izmeklēšanu. Ombuds izmantoja iespēju vispārīgos vilcienos iezīmēt savu nozīmi, ko viņš spēlē ne tikai kā ārējs kontroles mehānisms, bet kā vērtīgs resursu avots vadītājiem, spējot palīdzēt administrācijai uzlabot tās darbu, vērsot to uzmanību uz jomām, kurās ir iespējams veikt uzlabojumus.

Ombuds atkārtoja šo ideju vairākās citās sanāksmēs, kurās viņš 2005. gada laikā piedalījās kopā ar iestāžu un struktūru locekļiem un to pārstāvjiem. Šajos pasākumos tika ietverta arī viņa darba prezentācijas, kuru laikā viņš piedāvāja padomus, kā labāk atbildēt uz sūdzībām un kā uzlabot procesus. Šajā sakarā īpaši nozīmīga bija tikšanās ar komisāru kolēģiju 25. maijā. Turklāt 2005. gadā notikušo sanāksmju laikā tika apspriestas iniciatīvas, kuru mērķis būtu starpinstitūciju sadarbības paplašināšana, un galvenie sarunu biedri apmainījās ar informāciju

un pieredzi. Vēlākās sanāksmēs tika apspriestas ombuda prioritātes un šo prioritāšu sasniegšanai nepieciešamie resursi, īpašu uzmanību pievēršot iestādes budžetam 2006. gadā.

Ombuds katru gadu sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un regulāri informē tā deputātus par savu darbību, visa gada laikā nosūtot viņiem savu publikāciju kopijas. 2005. gadā Parlamenta deputāti saņēma deviņas publikācijas. Ombudam ir rezultatīvas darba attiecības ar Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komiteju, kuru ietvaros vajadzības gadījumā tiek veikta lietu savstarpēja pārsūtīšana, lai tādējādi sniegtu efektīvākus pakalpojumus Eiropas pilsoņiem. Ombuds arī bieži informē sūdzību iesniedzējus par iespēju vērsties Eiropas Parlamentā ar lūgumrakstu, it īpaši, ja sūdzības iesniedzējs vēlas panākt izmaiņas Eiropas Savienības tiesību aktos vai politikā. 2005. gadā ombuda attiecības ar Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komiteju vēl vairāk tika nostiprinātas ar MAVROMMATIS ziņojumu par ombuda aktivitātēm 2004. gadā, uzsverot šo konstruktīvo darba attiecību svarīgumu. 2005. gada 12. oktobrī Lūgumrakstu komitejas sanāksmē ombuds saskaņā ar Parlamenta Procesuālo noteikumu Nr. 195 3. daļu apņēmas ierasties uz komitejas sanāksmi pēc savas vēlēšanās katru reizi, kad viņš iesniedz Parlamentam īpašo ziņojumu.

Attiecības ar ombudiem un līdzīgām struktūrām

Eiropas ombuds cieši sadarbojas ar saviem dalībvalstu, reģionālā un vietējā līmeņa kolēģiem, lai nodrošinātu, ka pilsoņu sūdzības par ES likumiem tiek izskatītas efektīvi un nekavējoties. Ne mazāk svarīga ir arī būtisku jauninājumu izsekošana ombuda darbā, apmainoties ar informāciju par ES tiesību aktiem un daloties pieredzē. Lielākoties šī sadarbība notiek Eiropas ombudu tīkla ietvaros, lai gan Eiropas ombuds piedalās konferencēs, semināros un sanāksmēs arī ārpus tīkla ietvara.

Eiropas ombudu tīkls

Eiropas ombudu tīkls, kas izveidojies par spēcīgu sadarbības līdzekli, Eiropas ombudam ir ļoti svarīgs. Šis tīkls patlaban aptver gandrīz 90 biroju 30 valstīs. Tajā ietilpst valsts un reģionālā līmeņa struktūras Eiropas Savienībā, kā arī valsts līmeņa struktūras ES kandidātvalstīs, Norvēģijā un Islandē. Pastāv efektīvs sadarbības mehānisms lietu izskatīšanā. Tā kā daudzi sūdzību iesniedzēji, sastopoties ar problēmām valsts, reģionālajās un vietējās pārvaldēs, vērsas tieši pie Eiropas ombuda, ombudu tīklam ir svarīga nozīme. Daudzos gadījumos efektīvu palīdzību var sniegt attiecīgās valsts ombuds. Kad vien iespējams, Eiropas ombuds pārsūta lietas tieši attiecīgās valsts un reģiona ombudiem vai arī dod piemērotu padomu sūdzības iesniedzējam. 2005. gadā ombuds 945 sūdzību iesniedzējiem ieteica vērsties pie valsts vai reģionālā ombuda un 91 sūdzību nosūtīja tieši attiecīgajam ombudam. Sadarbības tīkla ombudi spēj arī efektīvi informēt pilsoņus par to tiesībām, ko paredz ES tiesību akti, un par to, kā šīs tiesības izmantot un aizstāvēt.

Papildus regulārai neformālai informācijas apmaiņai tīkla ietvaros pastāv īpaša procedūra, ar kuras palīdzību dalībvalsts vai reģionālais ombuds var lūgt rakstiskas atbildes uz jautājumiem par ES tiesību aktiem un to interpretāciju, tostarp jautājumus, kas tiem rodas, risinot konkrētas lietas. Eiropas ombuds vai nu atbild tieši, vai, ja nepieciešams, pārsūta jautājumu citai ES iestādei vai struktūrai ar lūgumu atbildēt. 2005. gadā tika saņemti četri jautājumi (divi no dalībvalstu un divi no reģionālajiem ombudiem) un trīs tika slēgti (ieskaitot divus, kas tika uzdoti 2004. gadā).

Tikpat aktīvs tīkls ir arī attiecībā uz pieredzes un labākas prakses apmaiņu. Tā notiek ar semināru un sanāksmju, regulāra biļetena, elektroniska diskusiju foruma un ikdienas elektronisko ziņu pakalpojumu palīdzību.

Dalībvalstu ombudu semināri notiek katru otro gadu un tos kopīgi organizē Eiropas ombuds un viņa kolēģis no kādas dalībvalsts. Piektais seminārs, ko organizēja Nīderlandes valsts ombuds Roels FERNHŪTS (*Roel FERNHOUT*) un Eiropas ombuds, notika Hāgā, Nīderlandē no 2005. gada 11. līdz 13. septembrim. Semināra programmā bija iekļautas arī galā vakariņas par godu Eiropas ombuda iestādes desmitajai gadadienai, kas deva Eiropas ombudam

DIAMANDOUROS pateikties kolēģiem par viņu nenovērtējamo atbalstu iestādes pirmā gadu desmita laikā.

Šis bija pirmais seminārs, kurā bija pārstāvēti kandidātvalstu ombudi, un pirmais pēc Savienības lielākās paplašināšanās kārtas. Sanāksmē bija pārstāvētas visas 25 ES dalībvalstis, kā arī Horvātija, Rumānija, Islande un Norvēģija. Semināra temats – “Ombuda iestāžu un līdzīgu struktūru loma ES tiesību aktu izmantošanā” – tika uzskatīta par ļoti atbilstošu visā jaunajā Savienībā. Ombudiem kā pārraudzības struktūrām ir būtiska nozīme pareizas un pilnīgas ES tiesību aktu izmantošanas nodrošināšanā dalībvalstīs. Diskusijas Hāgā koncentrējās uz to, kā ombudi varētu labāk darboties kopā, lai pienācīgi veiktu šīs funkcijas. Tika izdarīti svarīgi secinājumi par tīkla partneru sadarbību nākotnē un šo iniciatīvu progress tiks pārskatīts nākamajā valsts līmeņa ombudu seminārā, kas notiks Strasbūrā 2007. gadā.

Bīlētens “Eiropas ombudi” (*European Ombudsmen — Newsletter*) 2005. gadā turpināja kalpot kā ļoti vērtīgs līdzeklis informācijas par ES tiesību aktiem un labākas prakses apmaiņai. Aprīlī un oktobrī publicētajos izdevumos bija aplūkoti tādi jautājumi kā plānotā ES Pamattiesību aģentūra, pieeja dokumentiem un datu aizsardzība, diskriminācija un šķēršļi brīvas pārvietošanās tiesībām, ar cietumiem saistītas problēmas vairākās dalībvalstīs, veselības aprūpes nodrošināšana un problēmas, ar kurām sastopas iebraucēji. Ombuda elektronisko dokumentu un diskusiju forumi gada laikā turpināja attīstīties, nodrošinot birojiem iespēju dalīties informācijā, elektroniski nosūtīt jautājumus un atbildes. Tika uzsāktas vairākas būtiskas diskusijas par visdažādākajiem jautājumiem, sākot no bezmaksas grāmatu aizņemšanas publiskajās bibliotēkās un beidzot ar ombudu lēmumu publiskošanu internetā. Un katru darba dienu iznāca ombuda elektronisko ziņu dienesta *Ombudsman Daily News* publikācijas, tostarp raksti, preses paziņojumi un tīklā ietvertu valstu biroju paziņojumi.

Ārkārtīgi efektīvas tīkla attīstīšanas nolūkos bija informatīvās vizītes pie dalībvalstu un kandidātvalstu ombudiem. Turklāt tās kalpoja kā lielisks līdzeklis, lai veicinātu informētību par virkni pieejamu saziņas instrumentu.

Tikšanās

Gada laikā ombuda centieni sadarboties ar saviem kolēģiem aptvēra ne tikai darbību Eiropas ombudu tīklā. Lai veicinātu ombudu darbu, apspriestu starpinstitūciju attiecības un apmainītos ar labāko praksi, viņš piedalījās virknē pasākumu, ko organizēja valsts un reģionālā līmeņa ombudi, un tikās ar daudziem ES un ārpus ES esošu valstu ombudiem un ombudu iestāžu pārstāvjiem.

Saziņa

Aktīvi vēloties veicināt pilsoņu informētību par viņu tiesībām sūdzēties, ombuds izmantoja iestādes desmito gadadienu, lai organizētu vai vadītu virkni pasākumu, kuru mērķis bija palielināt zināšanas par viņa nozīmi. 28. oktobrī Strasbūras Robēra Šūmana universitātes *Institut des hautes études européennes* organizēja kolokviju ar nosaukumu *Le Médiateur européen: bilan et perspectives* (“Eiropas ombuds — novērtējums un perspektīvas”). Šajā pasākumā, ko atklāja senatore un Strasbūras mērs Fabjēna KELLERE (*Fabienne KELLER*), piedalījās vairāk nekā 80 akadēmiķu, studentu, juristu, ES personāla darbinieku un citu dalībnieku. 6. decembrī Briselē ombuds noturēja divus pasākumus ar nosaukumu “Eiropas ombuds: 10 gadi, 20 000 sūdzību — par daudz? Par maz?” Pasākums, ko organizēja kopā ar Eiropas Žurnālistikas centru, notika preses semināra un publiska semināra veidā, un tā mērķa auditorija bija plašsaziņas līdzekļi, NVO, interešu grupas, reģionālās un vietējās pārstāvniecības un pilsoņi, kurus interesē ombuda darbs. Šo pasākumu laikā notika diskusijas par svarīgiem jautājumiem, kurus ombuds apsvērs, iestādei ieejot otrajā gadu desmitā.

2005. gadā ombuds turpināja informatīvās vizītes dalībvalstīs, novembrī apmeklējot Apvienoto Karalisti. Šīs vizītes laikā ombuds tikās ar pilsoņiem, iespējamiem sūdzību iesniedzējiem, pārvaldes darbiniekiem, tiesu varas pārstāvjiem un augstākā līmeņa politiķiem. Šī vizīte bija lielisks līdzeklis, kā palielināt pilsoņu informētību par savām tiesībām, sekmējot ombuda darba nozīmes paaugstināšanos tieslietu, likumdošanas un izpildvaras augstākā ranga pārstāvju

izpratnē un turklāt uzlabojot vērtīgo sadarbību starp ombudu un viņa kolēģiem Apvienotajā Karalistē.

2005. gadā ombuds un viņa personāls turpināja centienus informēt par iestādes darbu konferencēs, semināros un sanāksmēs, gada laikā piedaloties apmēram 120 šādās prezentācijās. Šo tikšanos rezultātā ar ombuda darbu ir iepazinušies gan iespējamie sūdzību iesniedzēji, gan citi interesenti.

Plašsaziņas aktivitātes turpinājās tādā pašā līmenī. Žurnālistiem visā Eiropā tika izsūtīti 17 preses paziņojumi. Ombuds sniedza vairāk nekā 50 intervijas žurnālistiem no preses izdevumiem, radio un elektroniskajiem saziņas līdzekļiem Strasbūrā, Briselē un citviet. Viņš arī iepazīstināja ar savu darbu un atbildēja uz jautājumiem preses konferencēs un sanāksmēs.

Visa gada laikā, bet jo īpaši Eiropas Parlamenta rīkotajās atvērto durvju dienās, plaši tika izplatīti materiāli par ombuda darbu. Briselē atvērto durvju dienas 30. aprīlī tika izmantotas, lai izlaistu *Eiropas ombuda desmitās gadadienas pastkarti* 24 valodās. Lai atzīmētu desmito gadadienu, ombuds laida klajā arī piemiņas izdevumu. Šis izdevums ar nosaukumu *Eiropas ombuds: pirmsākumi, izveide, attīstība* tika izdots gan cietos, gan mīkstos vākos un ar to iepazīstināja Hāgā Piektā valstu ombudu semināra laikā. 2005. gadā tika izdota arī jauna izskata *Eiropas Labas administratīvās prakses kodeksa* versija 24 valodās. Ombudiem, Eiropas Parlamenta deputātiem, ES iestāžu un struktūru vadītājiem, Komisijas pārstāvniecībām un Parlamenta birojiem dalībvalstīs, ES tikliem, dalībvalstu nacionālā un reģionālā līmeņa pārvaldes iestādēm un pilsoņiem un organizācijām, kas izrādījušas īpašu interesi par ES iestāžu darbu tika izdalīti vairāk nekā 100 000 kodeksa eksemplāri. Par šo izdevumu tika izrādīta liela interese, līdz gada beigām iesūtot pieprasījumus pēc vēl daudziem tūkstošiem eksemplāru.

Visas šīs publikācijas ir pieejamas ombuda tīmekļa vietnē, kurā regulāri ievieto lēmumus, preses paziņojumus, statistiku un detalizētu informāciju par ombuda saziņas aktivitātēm. 2005. gadā tika izveidota jauna tīmekļa vietnes sadaļa, kas pilnībā veltīta iestādes desmitajai gadadienai. Tajā tika iekļauts *Piemiņas izdevums*, kā arī vairāki dokumenti par desmitās gadadienas pasākumiem. Vēl viena jauna vietnes sadaļa tika izveidota vēsturiskiem dokumentiem, kas saistīti ar ombuda iestādes izveidošanu.

No 2005. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim ombuda tīmekļa vietne tika apmeklēta 304 300 reizes. Visvairāk – 71 166 reizes – tika apmeklēta lapas versija angļu valodā. Tai sekoja franču, itāļu, spāņu, vācu un poļu valodas versijas. Ģeogrāfiskā ziņā visvairāk apmeklētāju bija no Beļģijas (27 517 reizes), tai sekoja Itālija, Spānija, Francija, Vācija un Polija.

Iekšējā attīstība

2005. gadā ombuds turpināja savu darbu, lai nodrošinātu, ka iestāde ir gatava izskatīt sūdzības no 25 dalībvalstu pilsoņiem Līguma 21 valodā.

2005. gadā ombuda pārvaldes un finanšu departaments tika reformēts un sadalīts četros sektoros – pārvaldes sektorā, finanšu sektorā, sūdzību izskatīšanas sektorā un saziņas sektorā. Pārstrukturācijas mērķis bija atļaut individuālajiem sektoriem lielāku specializāciju, koordināciju uzticot departamenta vadītājam. Juridiskajā departamentā tika pastiprinātas lietu vadības un kvalitātes kontroles procedūras, lai nodrošinātu lielākas juridisko amatpersonu grupas konsekvētu uzraudzību un uzticamu lielāka sūdzību skaita izskatīšanu.

Ombuda iestādes plānā amata vietu skaits pieauga no 38 2004. gadā līdz 51 2005. gadā, kā to paredz Parlamenta 2002. gadā pieņemtais budžeta plāns vairākiem gadiem. Šajā plānā bija paredzēts pakāpeniski ieviest jaunas, ar ES paplašināšanos saistītas darba vietas laika posmā no 2003. līdz 2005. gadam. 2006. gada budžetā, ko 2005. gada decembrī pieņēma budžeta lēmējiestādes, ir paredzēts pieaugums līdz 57 amata vietām. Šis pieaugums galvenokārt saistīts ar nākamo Eiropas Savienības paplašināšanos (Bulgārija un Rumānija) un to, ka plānots ieviest lēmumu, lai sasniegtu pilnīgu autonomiju no Parlamenta dienestiem attiecībā uz ombuda personāla vadību. Viena no iestādes desmitā gada prioritātēm faktiski bija esošo sadarbības līgumu ar Parlamentu pārskatīšana, lai pielāgotu tos jaunajām realitātēm. 2006. gada sākumā

plānots parakstīt jaunu līgumu, kur mērķis būs uzturēt intensīvu sadarbību ar Parlamentu visās jomās, kurās ir iespējami ievērojami budžeta līdzekļu ietaupījumi.

2006. gada budžetu ombuds iesniedza saskaņā ar jauno budžeta struktūru (nomenklatūrām). Šīs jaunās struktūras mērķis ir palielināt pārredzamību un veicināt budžeta iestādes pastiprinātu kontroli, ļaujot labāk pārskatīt līdzīgas dabas izdevumus, kas līdz šim brīdim izmantotajā struktūrā bija sadalīti pa dažādām nodaļām un pozīcijām. Kopējais budžeta apjoms 2006. gadam ir 7 682 538 eiro (salīdzinot ar 7 312 614 eiro 2005. gadā).

2 SŪDZĪBAS UN IZMEKLĒŠANAS

2 SŪDZĪBAS UN IZMEKLĒŠANAS

Viens no svarīgākajiem veidiem, kā Eiropas ombuds sekmē labas pārvaldes darba principu ievērošanu, ir izmeklēt varbūtējo kļūdu pārvaldes darbā un vajadzības gadījumā ieteikt labojumus. Ombuds izskata gadījumus, kuros konstatēta kļūda pārvaldes darbā, galvenokārt pamatojoties uz sūdzībām, kuru ātra izskatīšana ir ombuda darbības svarīgākais aspekts.

Jebkuram Eiropas Savienības pilsonim ir tiesības iesniegt sūdzību Eiropas ombudam (saskaņā ar EK dibināšanas līguma 21. pantu). Šīs tiesības ir iekļautas Pamattiesību hartā (43. pants).

Ombuds var arī veikt izmeklēšanu pēc savas iniciatīvas, tādā veidā izrādot vēlmi cīnīties pret kļūdām pārvaldē.

2.1 OMBUDA DARBĪBAS JURIDISKAIS PAMATS

Ombuds darbojas saskaņā ar EK dibināšanas līguma 195. pantu, Eiropas ombuda Statūtiem (kā noteikts Eiropas Parlamenta Lēmumā¹) un īstenošanas noteikumiem, kurus ombuds ir pieņēmis saskaņā ar Statūtu 14. pantu.

Īstenošanas noteikumos ir izklāstīti ombuda biroja darba iekšējie noteikumi. Tomēr, lai tie būtu izprotami un noderīgi pilsoņiem, tajos iekļauta arī konkrēta informācija par citām iestādēm un struktūrām, kas jau ir ietverta Statūtos. Pašreizējie īstenošanas noteikumi ir spēkā no 2003. gada 1. janvāra. Tie ir pieejami visās oficiālajās valodās ombuda tīmekļa vietnē (<http://www.ombudsman.europa.eu>).

2.2 EIROPAS OMBUDA PILNVARAS

EK līguma 195. pants pilnvaro ombudu izskatīt sūdzības no jebkura Eiropas Savienības pilsoņa, jebkuras fiziskas vai juridiskas personas, kas pastāvīgi uzturas vai ir reģistrējusi uzņēmumu ES dalībvalstī, par Eiropas Savienības iestāžu un struktūru pieļautām kļūdām pārvaldē, izņemot kļūdas, ko pieļāvusi Eiropas Kopienų Tiesa un Pirmās instances tiesa, pildot tiesu iestādes pienākumus. Sūdzība neietilpst ombuda pilnvarās, ja:

1. sūdzības iesniedzējam nav tiesību iesniegt sūdzību;
2. sūdzība nav vērsta pret Eiropas Kopienų iestādi vai struktūru;
3. sūdzība vērsta pret Eiropas Kopienų Tiesu vai Pirmās instances tiesu, kas pilda tiesu iestādes pienākumus;
4. sūdzība neattiecas uz varbūtējo kļūdu pārvaldes darbā.

Turpmāk sīkāk ir izklāstītas 1., 2. un 4. punkta prasības.

¹ Eiropas Parlamenta 1994. gada 9. marta Lēmums 94/262 par noteikumiem un vispārējiem nosacījumiem, kas reglamentē ombuda pienākumu izpildi, OV L 113/15, 1994.

2.2.1 Nepieņemamas sūdzības

Lai gan tiesības iesniegt sūdzību Eiropas ombudam ir piešķirtas tikai ES pilsoņiem, pastāvīgajiem iedzīvotājiem un juridiskām personām ar ES dalībvalstī reģistrētiem uzņēmumiem, ombuds var uzsākt izmeklēšanu arī pēc savas iniciatīvas. Izmantojot pilnvaras, ombuds var izmeklēt sūdzībā minētu varbūtēju kļūdu pārvaldē pat tad, ja sūdzības iesniedzējs ir persona, kurai nav tiesību šādu sūdzību iesniegt. 2005. gadā tika uzsāktas trīs šādas izmeklēšanas pēc ombuda paša iniciatīvas.

Ombuds izvērtē katru konkrēto gadījumu, izlemjot, vai tādā veidā izmantot iniciatīvas pilnvaras. Neviena sūdzība līdz šim nav noraidīta tikai tādēļ vien, ka sūdzības iesniedzējam nav bijis tiesību šādu sūdzību iesniegt.

2.2.2 Kopienas iestādes un struktūras

Ombuda mandāts attiecas uz Kopienas iestādēm un struktūrām. Minētās iestādes ir uzskaitītas EK līguma 7. pantā, tomēr Kopienas struktūru definīcija un autoritatīvs saraksts neeksistē. Runa ir par struktūrām, kas dibinātas, pamatojoties uz līgumiem, piemēram, Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Eiropas Centrālo banku, kā arī aģentūrām, kas dibinātas saskaņā ar tiesību aktiem, piemēram, Eiropas Vides aģentūru un Eiropas Rasisma un ksenofobijas uzraudzības centru.

Piemēri sūdzībām, kas nebija vērstas pret Kopienas iestādēm vai struktūrām

SŪDZĪBA PAR EIROPADOMES LĒMUMU

Kipras pilsonis iesniedza sūdzību par Eiropadomes lēmumu sākt pievienošanās sarunas ar Turciju. Sūdzības iesniedzējs uzstāja, ka šis lēmums ir pretrunā ar tādiem ES pamatprincipiem kā brīvība, demokrātija, cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošana, un pieprasīja atcelt Eiropadomes lēmumu.

Eiropadome, atšķirībā no Eiropas Savienības Padomes, nav Eiropas Kopienas iestāde. Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 4. pantu Eiropadome "rosina Savienības attīstību un nosaka šīs attīstības vispārējās politiskās pamatnostādnes".

Lieta Nr. 221/2005/TN

MUITAS IERĒDŅU IESPĒJAMA AIZSKAROŠA IZTURĒŠANĀS

Eiropas Savienības pilsonis transportēja preces no Santanderas Spānijā uz Romu Itālijā. Viņš iesniedza sūdzību par to, ka muitas ierēdņi viņu apstādinājuši un pārmeklējuši uz automaģistrāles pie Nicas. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka pret viņu izturējās aizskaroši, ka viņa preces tika atstātas vaļējā veidā uz ietves un ka muitas ierēdņi atteicās sniegt jebkādu paskaidrojumu par savu rīcību.

Šī sūdzība neatteicās uz Kopienas iestāžu vai struktūru darbībām un tādēļ neatbilda Eiropas ombuda mandātam.

Eiropas ombuds lietu pārsūtīja Francijas ombudam, kurš ir atbildīgs par sūdzībām par Francijas muitas iestādēm.

Lieta Nr. 3484/2005/JMA

2.2.3 “Kļūdas pārvaldē” jēdziens

Eiropas ombuds vienmēr ir uzskatījis, ka kļūda pārvaldē ir plašs jēdziens un, lai panāktu labu pārvaldību, cita starpā, ir jāievēro tiesību normas un principi, tostarp pamattiesības. Taču labas pārvaldības principi nozīmē, ka Kopienas iestādēm un struktūrām ir jāievēro ne tikai juridiskās saistības, bet arī jābūt laipniem un jānodrošina pareiza izturēšanās pret sabiedrības locekļiem, un pilnībā jāievēro viņu tiesības. Tāpēc nelikumība vienmēr norāda uz kļūdu pārvaldē, taču kļūda pārvaldē ne vienmēr ir saistīta ar nelikumību. Piemēram, ombuda konstatēta kļūda pārvaldē, kas radusies, pārkāpjot Eiropas Savienības Pamattiesību hartu (kas pati par sevi nav juridiski saistoša), ne vienmēr nozīmē, ka ir notikusi pretlikumīga darbība, par ko tiesa varētu pieņemt sankcijas².

Atbildot Eiropas Parlamenta pieprasījumam pateikt skaidru formulējumu jēdzienam “kļūda pārvaldē”, ombuda piedāvātais formulējums 1997. gada ziņojumā bija šāds:

“Kļūdu pārvaldē” konstatē tad, kad valsts struktūra nedarbojas saskaņā ar tai saistošu noteikumu vai principu.

Eiropas Parlaments 1998. gadā pieņēma rezolūciju, ar ko atzina šo formulējumu. 1999. gadā notikušajā sarakstē starp ombudu un Komisiju tika noskaidrots, ka arī Komisija ir piekritusi šim formulējumam.

Pamattiesību hartā, ko pasludināja 2000. gada decembrī, tiesības uz labu pārvaldi ir iekļautas kā Eiropas Savienības pilsoņu pamattiesības (41. pants).

²

Skatīt 2004. gada 28. oktobra Pirmās instances tiesas sprieduma apvienotajās lietās Nr. T-219/02 un T-337/02, *Herrera pret Komisiju* 101. punktu un 2004. gada 15. oktobra Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja rīkojuma lietā Nr. T-93/04 R *Hans-Martin Tillack pret Komisiju* 60. punktu.

Piemērs sūdzībai, kas neattiecas uz varbūtējām kļūdām pārvaldes darbā**KĻŪDA DIREKTĪVAS VĀCU VALODAS VERSIJĀ**

Sūdzības iesniedzējs ir mācījies par slimnieku kopēju bijušajā VDR un strādājis šajā profesijā vairāk nekā 15 gadu. Pēc darba zaudēšanas Vācijā viņš sāka strādāt Austrijā. Šo darbavietu viņam nācās zaudēt tad, kad Vācijas varas iestādes neizdeva Austrijas darba devēja pieprasīto sertifikātu.

Saskaņā ar sūdzības iesniedzēja apgalvojumu Eiropas tiesību akti pieprasa, lai viņš pierādītu, ka ir strādājis šajā nozarē bez pārtraukuma noteiktu laika periodu. Neskatoties uz savu ilgo profesionālo pieredzi, viņš nevarēja apmierināt šo prasību, jo divas reizes uz īsu brīdi bija bez darba. Viņš apgalvoja, ka tas ir netaisnīgi.

Saskaņā ar Direktīvas 77/452/EEK 4. pantu "katra dalībvalsts atzīst par pietiekamu pierādījumu vispārējās aprūpes māsu diplomus, sertifikātus un citus kvalifikāciju apliecinājošus dokumentus, kurus piešķirušas minētās dalībvalstis (...), kopā ar sertifikātu, kurā norādīts, ka šie pilsoņi ir lietpratīgi un likumīgi darbojušies vispārējās aprūpes māsū arodā vismaz trīs gadus piecu gadu laikā pirms šā sertifikāta izdošanas".

Direktīvas 77/452 4.a panta formulējums, ko ieviesa pēc Vācijas apvienošanās un kas attiecas uz diplomiem, kas izdoti bijušajā VDR, ir tieši tāds pats kā 4. pantā. Taču šī noteikuma Vācijas variantā pieprasīts, lai attiecīgā persona būtu strādājusi bez pārtraukuma vismaz trīs gadus laikā pirms šā sertifikāta izdošanas.

Šī sūdzība ombudam nebija pieņemama, jo tā neattiecas uz kļūdu pārvaldē, bet gan ES tiesību aktu būtību.

Lai sūdzības iesniedzējam sniegtu lietderīgu padomu, ombuds salīdzināja šīs direktīvas variantus dažādās valodās un atklāja, ka angļu, franču, spāņu, portugāļu, holandiešu un itāliešu valodas versijās nav noteikuma par to, ka nodarbinātībai jābūt bez pārtraukuma. Tādēļ ombuds uzskatīja, ka vācu valodas versija ir neapšaubāmi kļūdaina un attiecīgi par to informēja Komisiju un sūdzības iesniedzēju.

Komisija piekrita ombuda veiktajai izpētei un lūdza sūdzības iesniedzējam iesniegt kopiju no viņa sarakstes ar atbilstošajām Vācijas varas iestādēm un pilnvarot Komisiju sazināties ar tām viņa vārdā. Ombuds pateicās Komisijai par tās ātro un izpalīdzīgo reakciju.

Lieta Nr. 2744/2005/GG

2.2.4 Eiropas Labas administratīvās prakses kodekss

Eiropas Parlaments 2001. gada 6. septembrī pieņēma rezolūciju, kas apstiprina Labas administratīvās prakses kodeksu, kas Eiropas Savienības iestādēm un struktūrām, to administrācijām un amatpersonām ir jāievēro attiecībā ar sabiedrību. Kodeksā ievēroti Eiropas administratīvo tiesību principi, kas iekļauti Kopienas tiesu praksē un kuru izstrādāšanā ņemti vērā valstu tiesību akti. Parlaments aicināja arī ombudu piemērot Labas administratīvās prakses kodeksu. Tādēļ ombuds, izskatot sūdzības un veicot izmeklēšanu pēc paša iniciatīvas, ievēro Kodeksā ietvertos noteikumus un principus.

2.3 PIENĒMAMĪBAS UN IZMEKLĒŠANAS PAMATOJUMS

Lai ombuds varētu sākt izmeklēt sūdzību par Kopienas iestādes vai struktūras pieļautām kļūdām pārvaldē, ko iesniegusi persona, kurai ir tiesības šādu sūdzību iesniegt, sūdzībai ir jāatbilst pieņemamības kritērijiem. Ombuda Statūti nosaka šādus kritērijus:

1. jābūt identificētam sūdzības iesniedzējam un sūdzības priekšmetam (Statūtu 2. panta 3. punkts);

2. ombuds nevar iejaukties lietās, ko izskata tiesas, vai apšaubīt tiesas nolēmuma pamatotību (1. panta 3. punkts);
3. sūdzība ir jāiesniedz divu gadu laikā no dienas, kad sūdzības iesniedzēja persona ir ievērojusi faktus, uz ko sūdzība pamatojas (2. panta 4. punkts);
4. pirms sūdzības iesniegšanas atbilstīgā administratīvā veidā ir jāvēršas attiecīgajās iestādēs vai struktūrās (2. panta 4. punkts);
5. tādu sūdzību gadījumā, kas saistītas ar darba attiecībām starp Kopienas iestādēm, struktūrām un to ierēdņiem, kā arī citiem darbiniekiem, pirms sūdzības iesniegšanas ir jābūt izsmeltām visām iespējām iesniegt iekšējus administratīvus pieprasījumus un sūdzības (2. panta 8. punkts).

EK līguma 195. pants nosaka, ka ombuds “veic izmeklēšanu, kuru uzskata par pamatotu”. Dažos gadījumos ombudam nav pietiekama pamatojuma, lai uzsāktu izmeklēšanu, kaut gan sūdzība ir pieņemama.

Piemērs sūdzībai, kas nebija pietiekami pamatota, lai sāktu izmeklēšanu

SŪDZĪBAS IESNIEDZĒJS PAZIŅOJA PAR NODOMU UZSĀKT TIESVEDĪBU

Sūdzības iesniedzējs, kas strādāja Kopienas struktūrā, veselības stāvokļa dēļ ilgākus laika periodus bija slimības atvaļinājumā. Iecelēj institūcija atteicās izveidot Invaliditātes komiteju pēc sūdzības iesniedzēja pieprasījuma un noraidīja tam sekojošo apelāciju, kas iesniegta saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu. 2005. gada septembra beigās sūdzības iesniedzējs vērsās pie ombuda.

Sūdzība bija pieņemama gan pēc procesuālajām prasībām, gan pēc būtības, par ko sūdzības iesniedzēju atbilstoši informēja. Taču sūdzības iesniedzējs bija paudis nodomu apstrīdēt 90. panta 2. punkta apelācijas noraidījumu Pirmās instances tiesā. Termins lietas ierosināšanai beidzās 2005. gada decembra sākumā.

Sūdzības iesniegšana ombudam neietekmē tiesvedības veikšanai noteiktos termiņus (Statūtu 2. panta 6. punkts). Turklāt, ja ombudam attiecībā uz iesniegtajiem faktiem tiesvedības dēļ ir jāslēdz lieta, tad izmeklēšanas, kuru viņš līdz attiecīgajam brīdim ir veicis, rezultātu reģistrē, neveicot tālākas darbības (Statūtu 2. panta 7. punkts). Šajos apstākļos ombuds uzskatīja, ka nebija pamata sākt izmeklēšanu.

Sūdzības iesniedzēju aicināja vēlreiz iesniegt sūdzību ombudam, ja viņš izlēmis neuzsākt tiesvedību.

Konfidenciāla lieta

Ombuds arī uzskata, ka gadījumā, ja sūdzība jau ir izskatīta kā lūgumraksts Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komitejā, viņam nav pamatojuma uzsākt izmeklēšanu, ja vien nav iesniegti jauni pierādījumi.

2.4 2005. GADĀ IZSKATĪTO SŪDZĪBU ANALĪZE

Ombuds 2005. gadā saņēma 3920 jaunas sūdzības, par 5 % vairāk nekā 2004. gadā. Taču jāpiemin, ka par 335 jaunām sūdzībām, kas bija par vienu un to pašu jautājumu, tika veikta apvienota izmeklēšana (skatīt turpmāk 3. nodaļā kopsavilkumu lietai Nr. 3452/2004/JMA un citām). Atbilstoši iedibinātajai praksei ombuds ir apkopojis datus par visiem sūdzības iesniedzējiem, kas devuši pamatu izmeklēšanas uzsākšanai. Tomēr, lai izvairītos no sagrozījuma, pa e-pastu nosūtītās nepieņemamās kolektīvās sūdzības, kuru skaits bieži vien ir vairāki tūkstoši, ir apkopotas atsevišķi, no katra veida iekļaujot 11 sūdzības.

Pilsoņi ir nosūtījuši 3705 sūdzības, savukārt 215 sūdzības saņemtas no asociācijām vai uzņēmumiem. Ombuds uzsāka arī piecas izmeklēšanas pēc savas iniciatīvas.

Sūdzību izskatīšanas procesu, lai noteiktu, vai sūdzības ietilpst ombuda pilnvarās un atbilst pieņemamības kritērijiem, kā arī satur pamatojumu izmeklēšanas uzsākšanai, 93 % gadījumu pabeidza 2005. gadā. No visām izpētītajām sūdzībām tikai mazliet vairāk par 30 % atbilda ombuda pilnvarām. No šīm sūdzībām 858 atbilda pieņemamības kritērijiem (tostarp 389 sūdzības, kuru rezultātā uzsāka vienu kopēju izmeklēšanu), bet par 132 sūdzībām nebija pamata uzsākt izmeklēšanu.

Kopumā gada laikā uzsāka 338 sūdzību izmeklēšanu (tostarp vienu iepriekš minēto kopējo izmeklēšanu). Ombuds uzsāka arī piecas izmeklēšanas pēc savas iniciatīvas. A pielikumā šo izmeklēšanu analizē 389 sūdzības par vienu un to pašu jautājumu ir aplūkotas kā viena kopēja izmeklēšana.

Kopumā 2005. gadā Eiropas ombuds izmeklēja 627 sūdzības, no kurām 284 bija iesāktas jau 2004. gadā.

Līdzīgi kā iepriekšējos gados, lielākā daļa izmeklēšanu bija saistītas ar Komisiju (kopumā 68 %). Tā kā Komisija ir galvenā Kopienas iestāde, kuras pieņemtie lēmumi tieši ietekmē pilsoņus, ir normāli, ka tā ir galvenais pilsoņu sūdzību objekts. Bija iesniegtas 73 sūdzības par Eiropas Kopienas Personāla atlases biroju (EPSO), par Eiropas Parlamentu – 58 sūdzības un par Eiropas Savienības Padomi – 14 sūdzības.

Lielākā daļa sūdzību par pārvaldē pieļautajām kļūdām attiecās uz redzamības trūkumu, tostarp atteikšanos sniegt informāciju (188 lietas), negodīgu attieksmi vai ļaunprātīgu pilnvaru izmantošanu (132 lietas), diskrimināciju (103 lietas), neapmierinošām procedūrām (78 lietas), nepamatotu kavēšanos (73 lietas), nolaidīgu rīcību (44 lietas), pienākumu izpildes nenodrošināšanu, t. i., Eiropas Komisijas "līgumu uzrauga" funkcijas neveikšanu attiecībā pret dalībvalstīm (37 lietas) un juridiskām kļūdām (29 lietas).

2.5 SŪDZĪBU PĀRSŪTĪŠANA UN IETEIKUMI

Ja sūdzība neietilpst ombuda kompetencē vai nav pieņemama, ombuds vienmēr mēģina sūdzības iesniedzējam ieteikt kompetentu iestādi, kas varētu sūdzību izskatīt, it īpaši tad, ja lieta attiecas uz Kopienas tiesību aktiem. Ombuds ar sūdzības iesniedzēja piekrišanu pārsūta sūdzību kompetentai iestādei, ja ir pamats sūdzības izmeklēšanai.

Eiropas ombuds cieši sadarbojas ar valsts un reģionālajiem partneriem dalībvalstīs ar Eiropas ombuda tīkla starpniecību (skatīt turpmāk 5. iedaļu). Viens no šī tīkla uzdevumiem ir sekmēt ātru sūdzību pārsūtīšanu kompetentajam valsts vai reģionālajam ombudam vai līdzīgai struktūrai. Pilntiesīgs šī tīkla dalībnieks ir arī Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komiteja.

2005. gadā pārsūtīja 114 sūdzības. No tām 91 sūdzību pārsūtīja dalībvalstu vai reģionu ombudiem, 12 – Eiropas Parlamentam, lai tās izskatītu kā lūgumrakstus, sešas – Eiropas Komisijai un piecas – SOLVIT³.

2329 lietās ombuds sniedza ieteikumus. No minētajām sūdzībām 945 gadījumos sūdzības iesniedzējam ieteica iesniegt sūdzību dalībvalsts vai reģiona ombudam, bet 144 sūdzību iesniedzējiem ieteica iesniegt lūgumrakstus Eiropas Parlamentam. 376 lietās ieteica sazināties ar Eiropas Komisiju. To starpā bija lietas, kurās sūdzības par Komisiju atzina par nepieņemamām, jo nebija ievērotas atbilstīgās administratīvās procedūras. 112 lietās ieteica sazināties ar SOLVIT. 752 lietās sūdzības iesniedzējiem

³

SOLVIT ir tīkls, ko Eiropas Komisija izveidojusi ar mērķi palīdzēt cilvēkiem, kas saskaras ar šķēršļiem, mēģinot izmantot savas tiesības Eiropas Savienības iekšējā tirgū.

ieteica sazināties ar citām iestādēm, galvenokārt ar atbilstīgajiem ombudiem vai iestādēm, kas izskata sūdzības ES dalībvalstīs.

Lietu pārsūtīšanas piemēri

VĪZU PRASĪBAS PASTĀVĪGAJIEM IEDZĪVOTĀJIEM, KAS NAV PILSOŅI

No sūdzības iesniedzēja, Zviedrijas pilsoņa, sūdzības izriet, ka Latvija izdod īpašas pasas tās krievvalodīgajiem iedzīvotājiem. Sūdzības iesniedzējs bija informēts, ka pēc Šengenas Nolīguma ES dalībvalstīm jāpieprasa vīzas Latvijas iedzīvotājiem, kuriem ir īpašas pasas. Sūdzības iesniedzējs pieprasīja, lai Latvija visiem tās iedzīvotājiem izdod vienādas pasas, vai arī lai tiek atcelts Šengenas nolīguma diskriminējošais noteikums pret Latvijas krievvalodīgajiem iedzīvotājiem.

Attiecībā uz prasību pret Latviju sūdzības iesniedzējam ieteica vērsties Latvijas Valsts cilvēktiesību birojā. Savukārt attiecībā uz Šengenas Nolīgumu ombuds norādīja, ka sūdzības iesniedzējs ir teicis, ka viņam nav izdevies iegūt paskaidrojumu par to, kurš no šiem noteikumiem atļauj šādu diskrimināciju. Lai palīdzētu sūdzības iesniedzējam iegūt informāciju, ombuds pārsūtīja šo lietu Komisijai. Komisija sūdzības iesniedzējam paskaidroja, ka Kopienas tiesību akti neaizliedz dalībvalstīm pieprasīt vīzas no Latvijas nepilsoņu pasu turētājiem. Komisija arī norādīja, ka juridiskā situācija tiek pārskatīta, lai visus pasu turētājus – ārzemniekus un nepilsoņus – kas pastāvīgi uzturas dalībvalstī, atbrīvotu no vīzu pieprasījuma.

Lieta Nr. 1254/2005/TN

DISKRIMINĀCIJA ATTIECĪBĀ UZ VALSTS NODOKĻU LIKUMU

Vācijas pilsonis, kas strādā Spānijā, iesniedza sūdzību par parasto progresīvo ienākuma nodokļu likmi Spānijā, kas noteikta ārzemniekiem, kas tur nostrādājuši vismaz 183 dienas. Sūdzības iesniedzējs norādīja uz diskrimināciju, jo nodokļu likme, kas piemērota viņam un viņa Vācijas kolēģiem, bija 25 %, bet viņa Spānijas kolēģiem piemērotā nodokļu likme bija no 6 % līdz 9 %.

Ar sūdzības iesniedzēja atļauju ombuds šo sūdzību pārsūtīja Komisijai.

Komisija sūdzības iesniedzējam deva ātru atbildi, paziņojot, ka tā apzinās problēmu, jo šie likumdošanas akti atsevišķos gadījumos var negatīvi ietekmēt brīvu darbaspēka apriti. Tādēļ tā Spānijas varas iestādēm nosūtīja pamatotu atzinumu, lūdzot mainīt attiecīgos noteikumus.

Vēlāk tika ziņots, ka Komisija ar šo jautājumu ir vērsusies Tiesā.

Lieta Nr. 2703/2005/GG

TIESĪBAS UZ BEZDARBNIEKU PABALSTU

Francijas organizācija, kas pārvalda apdrošināšanas iemaksas bezdarba gadījumos (*Assedic*), piekrita maksāt bezdarbnieka pabalstu sūdzības iesniedzējai, Francijas pilsonei, ar nosacījumu, ja viņa apmeklē apmācības kursus. Sūdzības iesniedzēja apmeklēja medmāsu apmācības kursus Beļģijā. *Assedic* atteicās izmaksāt bezdarbnieka pabalstu, jo apmācības centrs neatrodas Francijā.

Pēc sazināšanās ar sūdzības iesniedzēju, lai saņemtu viņas piekrišanu, Eiropas ombuds lietu pārsūtīja Francijas ombudam.

Francijas ombuds pēc tam informēja Eiropas ombudu, ka risinājums sūdzībai ir atrasts.

Lieta Nr. 1363/2004/ELB

LAULĪBAS NEATZĪŠANA

Latvijas pilsones iesniedza sūdzību par to, ka Īrijas varas iestādes neatzīst par likumīgu viņas laulību, kas tika noslēgta Īrijā pēc krievu pareizticīgo rituāla, un draud deportēt viņas vīru, Ukrainas pilsoni.

Eiropas ombuds pārsūtīja sūdzību Īrijas ombudam, attiecīgi informējot par to sūdzības iesniedzēju.

Īrijas ombuds pēc tam informēja Eiropas ombudu, ka sūdzības iesniedzējai vienlaicīgi bija jānoslēdz arī Īrijas civillaulība un ka šo lietu izskata Īrijas Augstajā tiesā.

Lieta Nr. 2622/2005/JMA

2.6 OMBUDA PROCEDŪRAS

Katru ombudam iesniegto sūdzību reģistrē un tās saņemšanu apstiprina parasti vienas nedēļas laikā pēc saņemšanas. Apstiprinājuma vēstulē sūdzības iesniedzēju informē par procedūru un norāda tās personas vārdu un telefona numuru, kura ar šo sūdzību nodarbojas. Sūdzību izskata, lai noteiktu, vai ir jāuzsāk izmeklēšana, un sūdzības iesniedzēju informē par veiktās izpētes rezultātiem parasti viena mēneša laikā.

Izmeklēšanas neuzsākšanas gadījumā sūdzības iesniedzēju informē par iemesliem. Ja iespējams, sūdzību pārsūta citām iestādēm vai sūdzības iesniedzējam iesaka atbilstīgu kompetentu struktūru, pie kuras sūdzības iesniedzējs var griezties.

2.6.1 Izmeklēšanas uzsākšana

Pirmais izmeklēšanas pasākums ir saistīts ar sūdzības pārsūtīšanu atbilstīgajai iestādei vai struktūrai, kurai triju kalendāro mēnešu laikā ombudam jānosūta apsvērumi. Eiropas Parlaments, Padome un Komisija 2004. gada maijā piekrita noteikt īsāku, proti, divu mēnešu termiņu sūdzību par atteikumiem nodrošināt piekļuvi dokumentiem izskatīšanai.

Eiropas Komisija 2005. gadā pieņēma jaunu iekšēju procedūru, piešķirot atsevišķiem komisāriem lielāku atbildību attiecībā uz Komisijas darbu ar ombuda veiktajām izmeklēšanām. Pēc iepriekšējās 1994. gadā pieņemtās un 1995. gadā pārstrādātās sistēmas vienīgi Komisijas priekšsēdētājs bija tiesīgs ombudam nosūtīt paziņojumus un dokumentus. Šis pilnvaras deleģēja ģenerālsēdētāram.⁴ Saskaņā ar jauno sistēmu, kas stājās spēkā 2005. gada 1. novembrī, priekšsēdētāja pilnvarojumu aizstāj ar pilnvarojumu, ko piešķir par izmeklēšanu atbildīgajam komisāram.⁵ Nav atļauts deleģēt pilnvaras ģenerālsēdētāram, taču viņa nozīmīgā loma koordinēšanā ir saglabāta. Ombuds atzinīgi novērtēja šo jauno procedūru, kas Komisijai palīdzēs nodrošināt sūdzību iesniedzējiem saskaņotas un kvalitatīvas atbildes.

⁴ Pilnvarojuma procedūra Nr. 1995/4749; PV(94)1213, 7/9/2004; PV (95)1260, 13/9/1995.

⁵ Priekšsēdētāja paziņojums, kas saskaņots ar priekšsēdētāja vietnieci M. Wallström: pilnvarojums pieņemt Eiropas ombuda paziņojumu un viņam tos nosūtīt, kā arī dot atļauju valsts ierēdņiem vērsties pie ombuda (SEC(2005) 1227/4), 2005. gada 4. oktobrī.

2.6.2 Taisnīga procedūra

Taisnīgas procedūras princips nosaka, ka ombudam, pieņemot lēmumu attiecībā uz sūdzību, jāņem vērā informācija, kas saistīta ar dokumentiem, ko iesniedzis sūdzības iesniedzējs vai Kopienas iestāde, tikai tad, ja otram pusei ir bijusi iespēja iepazīties ar dokumentiem un izteikt par tiem viedokli.

Tādēļ ombuds nosūta sūdzības iesniedzējam Kopienas iestādes vai struktūras viedokli kopā ar uzaicinājumu iesniegt viņa apsvērumus. Tādu pašu procedūru ievēro, ja notiek turpmāka sūdzības izmeklēšana.

Ne EK līgumā, ne Statūtos nav noteikumu par apelācijām vai citiem līdzekļiem ombuda lēmumu apstrīdēšanai attiecībā uz to, kā sūdzība izskatāma vai kāds ir tās rezultāts. Tomēr pret ombudu, tāpat kā pret citām Kopienas iestādēm un struktūrām, var izvirzīt sūdzību par zaudējumu izraisīšanu, pamatojoties uz EK līguma 288. pantu. Principā ir iespējams apsūdzēt ombudu par viņa iespējami nepareizo sūdzības izskatīšanu.

2.6.3 Dokumentu izskatīšana un liecinieku uzklauššana

Saskaņā ar ombuda Statūtu 3. panta 2. punktu Kopienas iestādēm un struktūrām ir jāiesniedz ombudam visa viņa pieprasītā informācija, kā arī jāļauj piekļūt attiecīgajām lietām. Kopienas iestādes un struktūras var atteikties to nodrošināt tikai saistībā ar pienācīgi pamatotu informācijas slepenību.

Ombuda pilnvaras iepazīties ar lietām ļauj viņam pārbaudīt attiecīgās Kopienas iestādes vai struktūras iesniegtās informācijas pietiekamību un precizitāti. Tādēļ tās sūdzības iesniedzējam un sabiedrībai garantē to, ka ombuds spēj veikt pamatīgu un pilnīgu izmeklēšanu.

Saskaņā ar Statūtu 3. panta 2. punktu amatpersonām un citiem Kopienas iestāžu un struktūru darbiniekiem ir jāsniedz liecības pēc ombuda pieprasījuma. Viņi sniedz liecības pārvaldes struktūru vārdā un saskaņā ar to norādījumiem, ņemot vērā viņu pienākumu attiecībā uz dienesta noslēpumu glabāšanu.

2005. gadā ombuda pilnvaras iepazīties ar iestāžu lietām tika izmantotas deviņas reizes. Pilnvaras uzklaušt lieciniekus tika izmantotas vienā lietā.

2.6.4 Atklāta procedūra

Ja sūdzības iesniedzējs nav pieprasījis lietas izskatīšanas slepenību, sūdzību ombuds izskata atklāti.

Īstenošanas noteikumu 13. pants nosaka, ka ombudam ir jānodrošina sūdzības iesniedzējam piekļuve lietai attiecībā uz iesniedzēja sūdzību. 14. pants nosaka, ka ombuda dokumentiem ir jābūt publiski pieejamiem atbilstoši tiem pašiem nosacījumiem un ierobežojumiem, kas izklāstīti Regulā 1049/2001⁶. Tomēr, ja ombuds izmeklē attiecīgās iestādes vai struktūras lietu un uzklauša liecību, nedz sūdzības iesniedzējs, nedz sabiedrība nedrīkst iepazīties ar slepeniem dokumentiem vai konfidenciālu informāciju, kas ir iegūta izmeklēšanas vai liecinieku uzklauššanas rezultātā (13. panta 3. punkts un 14. panta 2. punkts). Šī izņēmuma mērķis ir atvieglot ombudam viņa pilnvaru izmantošanu izmeklēšanā.

⁶ 2001. gada 30. maija Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 par sabiedrības piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV L 145/43, 2001.

2.7 IZMEKLĒŠANAS REZULTĀTI

Izmeklēšanas laikā sūdzības iesniedzēju informē par katru izmeklēšanas pasākumu. Kad ombuds izlemj slēgt izmeklēšanu, viņš informē sūdzības iesniedzēju par izmeklēšanas rezultātiem un konstatējumiem. Ombuda lēmums sūdzības iesniedzējam vai attiecīgajai iestādei, vai struktūrai nav juridiski saistošs, nerada tiesības un neuzliek pienākumus.

2005. gadā ombuds slēdza 312 izmeklēšanas, no kurām 302 bija saņemto sūdzību izmeklēšanas, bet četras izmeklēšanas ombuds veica pēc savas iniciatīvas.

Ja izmeklēšana ir saistīta ar vairāk nekā vienu sūdzību vai prasību, tad ombuds var nonākt pie dažādiem konstatējumiem.

2.7.1 Gadījumi, kad kļūdas pārvaldē nekonstatēja

2005. gadā tika slēgtas 114 lietas (no kurām sešas ombuds veica pēc savas iniciatīvas), jo kļūdas pārvaldē nekonstatēja. Tas ne vienmēr nozīmē negatīvu rezultātu sūdzības iesniedzējam, kas vismaz saņem pilnīgu paskaidrojumu no attiecīgās iestādes vai struktūras par to, ko tā ir izdarījusi. Pat tad, ja ombuds nekonstatē kļūdas pārvaldē, viņš var norādīt, ka iestāde vai struktūra var uzlabot pārvaldes darba kvalitāti nākotnē. Šādos gadījumos ombuds sagatavo papildu piezīmi.

2.7.2 Iestāžu atrisinātās lietas un mierizlīgumi

Ja vien iespējams, ombuds cenšas panākt abpusēji pozitīvu rezultātu, kas apmierina gan sūdzības iesniedzēju, gan iestādi, par kuru iesniegta sūdzība. Ļoti būtiska ir sadarbība starp Kopienas iestādēm un struktūrām, lai izdotos panākt šādu rezultātu, kas palīdz paplašināt attiecības starp iestādēm un pilsoņiem un var novērst vajadzību pēc dārgām un laikietilpīgām tiesas prāvām.

Tā 2005. gadā iestādes vai struktūras pašas atrisināja 89 lietas, reaģējot uz ombudam iesniegtajām sūdzībām. No tām 71 lietā ombuda iejaukšanās rezultātā panāca ātru atbildi uz agrāk neatbildētu saraksti (sk. 2. nodaļas 9. punktu 1998. gada ziņojumā, kur detalizēti izklāstīta procedūra, ko izmanto šādos gadījumos).

Ja izmeklēšanas rezultātā ir konstatēta kļūda pārvaldē, ombuds vienmēr cenšas panākt mierizlīgumu, ja vien tas ir iespējams. 2005. gadā piedāvāja 22 mierizlīgumus, kas ir par 83 % vairāk nekā iepriekšējā gadā. Turklāt saskaņā ar labu sadarbību, kas ir 2.6.1. punktā minētās Komisijas jaunās procedūras pamatā, ombuds rakstiski lūdza atbilstīgā komisāra personāla līdzdalību, lai rastu apmierinošu risinājumu divām 2004. gada lietām, kurās Komisija nepiekrita priekšlikumam par mierizlīgumu. 2005. gadā pēc mierizlīguma panākšanas slēdza septiņas lietas (tostarp vienu lietu, kurā priekšlikumu par mierizlīgumu ierosināja 2004. gadā). 2005. gada beigās 18 mierizlīguma piedāvājumus joprojām turpināja izskatīt, tostarp divās iepriekš minētajās lietās, kurās Komisija nav piekritusi agrāk izteiktajiem mierizlīguma piedāvājumiem.

Dažos gadījumos mierizlīgumu var panākt, ja attiecīgā iestāde vai struktūra piedāvā kompensāciju sūdzības iesniedzējam. Šādi piedāvājumi vienmēr ir *ex gratia*, proti, tādi, kas neuzliek tiesiskās saistības un nerada precedentu.

2.7.3 Aizrādījumi un ieteikumu projekti

Gadījumos, kad mierizlīgums nav iespējams vai centieni panākt mierizlīgumu nenoved pie rezultāta, ombuds var izbeigt lietu, izsakot aizrādījumu attiecīgajai iestādei vai struktūrai vai sagatavojot ieteikumu projektu.

Aizrādījumu parasti izsaka, ja attiecīgā iestāde vairs nevar novērst pārvaldē pieļauto kļūdu, ja kļūdai pārvaldē nav vispārēju seku un ja šķiet, ka ombudam nav jāveic turpmāki pasākumi. Aizrādījumu izsaka arī tad, ja ombuds uzskata, ka ieteikumu projekts nebūs lietderīgs, vai arī nav lietderīgi iesniegt īpašu ziņojumu par lietu, ar kuru saistībā attiecīgā iestāde vai struktūra nav piekritusi ieteikumu projektam.

Aizrādījums apstiprina, ka sūdzības iesniedzēja sūdzība ir bijusi pamatota, norāda attiecīgajai iestādei vai struktūrai, ka tā ir rīkojusies nepareizi, un tādējādi palīdz nākotnē novērst kļūdas pārvaldē. 2005. gadā ombuds izteica 29 aizrādījumus.

Reaģējot uz Eiropas Parlamenta ieteikumu, ombuds informēja iestādes un struktūras par nodomu periodiski pieprasīt informāciju par turpmākiem pasākumiem, kas veikti sakarā ar aizrādījumiem. 2005. gadā Komisija atbildēja uz 18 aizrādījumiem. Komisijas atbildes ir izklāstītas šīs nodaļas nākamajā iedaļā (2.8.).

Gadījumos, kad ir vajadzīgas ombuda turpmākās darbības (t. i., ja attiecīgā iestāde var novērst kļūdu pārvaldē vai kļūdas pārvaldē ir sevišķi nopietnas, vai arī tām ir vispārējas sekas), ombuds parasti sagatavo ieteikumu projektu attiecīgajai iestādei vai struktūrai. Saskaņā ar ombuda Statūtu 3. panta 6. punktu iestādei vai struktūrai trīs mēnešu laikā ir jānosūta ombudam detalizēti izstrādāts atzinums. 2005. gadā sagatavoja 20 ieteikumu projektus. Turklāt 2005. gadā pieņēma lēmumus par astoņiem 2004. gadā sagatavotiem ieteikumu projektiem. Deviņas lietas gada laikā slēdza, kad attiecīgās iestādes bija pieņēmušas ieteikumu projektu. Triju lietu sakarā izstrādāja īpašu ziņojumu Eiropas Parlamentam. Sešas lietas slēdza citu iemeslu dēļ. 2005. gada beigās joprojām izskatīja vienpadsmit ieteikumu projektus, tostarp vienu, ko izstrādāja 2004. gadā.

2.7.4 Īpašie ziņojumi Eiropas Parlamentam

Ja Kopienas iestāde vai struktūra pienācīgi nereaģē uz ieteikuma projektu, ombuds var nosūtīt īpašu ziņojumu Eiropas Parlamentam. Īpašajā ziņojumā var būt iekļauti ieteikumi.

Eiropas ombuds 1998. gada ziņojumā norādīja, ka ombuda darbā ārkārtīgi nozīmīga ir iespēja iesniegt īpašo ziņojumu Eiropas Parlamentam.

Īpašais ziņojums ir ombuda pēdējais patstāvīgais solis lietas atrisināšanā, jo rezolūcijas pieņemšana un Parlamenta pilnvaru piemērošana ir jautājumi, kam vajadzīgs Parlamenta politiskais izvērtējums. Protams, ombuds nodrošina jebkādu informāciju un palīdzību, ko Parlaments varētu pieprasīt, strādājot ar īpašo ziņojumu.

Eiropas Parlamenta Reglaments nosaka, ka Lūgumrakstu komiteja ir atbildīga par Parlamenta attiecībām ar ombudu. Saskaņā ar Parlamenta Reglamenta 195. panta 3. punktu Lūgumrakstu komitejas 2005. gada 12. oktobra sanāksmē ombuds pēc paša lūguma apņēmas sniegt paziņojumu Komitejai par katru Parlamentam iesniegto īpašo ziņojumu.

2005. gadā Parlamentam iesniedza trīs īpašos ziņojumus (lietas Nr. 1391/2002/JMA, Nr. 2395/2003/GG un Nr. 2485/2004/GG).

2.8 LĒMUMI, KAS PIEŅEMTI, SLĒDZOT LIETAS 2005. GADĀ

Lēmumus, kas pieņemti, slēdzot lietas, parasti publicē ombuda tīmekļa vietnē (<http://www.ombudsman.europa.eu>) angļu un sūdzības iesniedzēja valodā. Ziņojuma 3. nodaļā ir iekļauti kopsavilkumi par 65 lēmumiem par lietu slēgšanu. Kopsavilkumi atspoguļo jautājumu diapazonu un iesaistītās Kopienas iestādes un struktūras, kā arī dažādos slēgšanas iemeslus lietām, par kurām 2005. gadā pieņēma 312 lēmumus par lietu slēgšanu. Kopsavilkumiem ir norādes, kas ietver lietu numurus, tematus atkarībā no tā, uz kuru Kopienas iestādes kompetenci tas attiecas, kā arī no pārvaldē pieļauto kļūdu veida, ko sūdzībā apraksta tās iesniedzējs.

Turpmāk šajā 2. nodaļas iedaļā ir analizēti nozīmīgākie lēmumos ietvertie konstatējumi par tiesību aktiem un faktiem. Tie ir horizontāli sakārtoti, ņemot vērā tematisko klasifikāciju, kas ietver piecas galvenās kategorijas:

- atklātība (tostarp piekļuve dokumentiem un informācijai) un datu aizsardzība;
- Eiropas Komisija kā “Līguma uzraudzītāja”;
- konkursi, līgumi un dotācijas;
- personāla jautājumi, tostarp darbā pieņemšana;
- citi jautājumi.

Būtu jānorāda, ka šīs kategorijas savstarpēji būtiski pārklājas. Piemēram, atvērtības un publiskās piekļuves jautājumus bieži vien aizskar sūdzībās, kas attiecas uz darbā pieņemšanu vai Komisiju kā “līgumu uzraugu”.

2.8.1 Atklātība, publiska piekļuve un personīgo datu aizsardzība

Liela sūdzību daļa (24 %) ir par atklātības trūkumu. Līguma par Eiropas Savienību 1. pantā noteikts, ka Eiropas Savienības lēmumi jāpieņem “cik vien iespējams atklāti” un EK līguma 225. pants nodrošina tiesības piekļūt Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem. Šīs tiesības reglamentē Regula Nr. 1049/2001⁷. Arī daudzas citas Kopienas iestādes un struktūras ir pieņēmušas noteikumus par piekļuvi to dokumentiem pēc 1996. un 1999. gadā veiktajām ombuda izmeklēšanām pēc viņa paša iniciatīvas.

Piekļuve dokumentiem un informācijai

Saskaņā ar Regulu 1049/2001 sūdzības iesniedzēji var pretendēt uz tiesisku aizsardzību: piekļuves atteikuma gadījumā viņi var vērsties tiesā saskaņā ar EK līguma 230. pantu vai iesniegt sūdzību ombudam. Ombuds 2005. gadā pieņēma lēmumu par 14 sūdzībām attiecībā uz Regulas Nr. 1049/2001 piemērošanu, no kurām 11 bija pret Komisiju, divas pret Padomi un viena pret Eiropas Parlamentu. Divi nākamie lēmumi bija saistīti ar Eiropas Centrālās bankas (ECB) un Eiropas Investīciju bankas (EIB) noteikumu piemērošanu attiecībā uz piekļuvi dokumentiem.

Saskaņā ar Regulu Nr. 1049/2001 vai citiem noteikumiem par piekļuvi tika iesniegtas kopumā 16 sūdzības. Astoņas no minētajām sūdzībām iesniedza fiziskas personas, sešas – nevalstiskās organizācijas un divas – uzņēmumi. Astoņas no šīm sūdzībām tiks pieminētas turpmāk šajā iedaļā.

Veicot izmeklēšanu lietā Nr. 2066/2004/TN, ombuds pārbaudīja vispārējo Regulas Nr. 1049/2001 struktūru un secināja, ka būtu neatbilstīgi un nelietderīgi prasīt Komisijai veikt tikpat dziļu juridisko

⁷

2001. gada 30. maija Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 par sabiedrības piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV L 145/43, 2001.

analīzi, lemjot, vai likumdošanas dokumentu publicēt elektroniskā formā (kā tas noteikts regulas 2. panta 4. punktā un 12. panta 4. punktā), tāpat kā tas jādara attiecībā uz pieteikuma pamatojumu dokumentu piekļuvei.

Ombuds saskaņā ar Statūtu 3. panta 3. punktu lūdza palīdzību attiecīgajām valsts iestādēm atrisināt divas sūdzības par Komisijas atteikumu nodrošināt piekļuvi noteiktiem dokumentiem, kas sastādīti attiecīgajā dalībvalstī. Lietā Nr. 3381/2004/TN vajadzīgie dokumenti bija Apvienotās Karalistes iestāžu atbilde uz Komisijas informācijas pieprasījumu par 226. pantā minēto procedūru. Lieta Nr. 116/2005/MHZ attiecās uz Portugāles finanšu ministra vēstuli Komisijai par procedūru pārmērīga budžeta deficīta novēršanai. Ombuda saistišanās ar valstu iestādēm panāca pozitīvu rezultātu sūdzību iesniedzējiem abās lietās, jo Komisija mainīja nostāju un piekrita nodrošināt piekļuvi attiecīgajiem dokumentiem,

Ombuds izskatīja piecas lietas par Regulā Nr. 1049/2001 noteikto izņēmumu piemērošanu: Nr. 2821/2004/OV, 2229/2003/MHZ, 1368/2004/GG un divas iepriekš minētās lietas par dokumentiem, kas sastādīti dalībvalstīs.

Lietā Nr. 2821/2004/OV ombuds noraidīja sūdzības iesniedzēja argumentu, ka šo dokumentu atklāšana ir sabiedrības kopīgajās interesēs, un konstatēja, ka saskaņā ar Regulas 4. panta 3. punkta pirmo apakšpunktu Komisija bija tiesīga atteikt piekļuvi iekšējiem dokumentiem, jo tika veikta soda naudas uzlikšanas procedūra dalībvalstij saskaņā ar EK līguma 228. pantu.

Lietā Nr. 2229/2003/MHZ ombuds uzskatīja, ka, ņemot vērā tiesu praksi, Komisija saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešo ievilkumu (pārbaudi, izmeklēšanu un auditu mērķis) bija tiesīga atteikt piekļuvi oficiālajai brīdinājuma vēstulei. Taču ombuds noraidīja Komisijas argumentu, ka informācijas atklāšana varētu vēl vairāk kaitēt sabiedrības interesēm sakarā ar to, ka sūdzības iesniedzējs plānoja šo vēstuli izmantot tiesvedībā valsts tiesā.

Ombuds ar ieteikuma projektu lietā Nr. 1368/2004/GG panāca, ka sūdzības iesniedzējam izdevās piekļūt vismaz daļai attiecīgo dokumentu, uz kuriem Komisija attiecināja izņēmuma statusu saskaņā ar šīs regulas 4. panta 1. punkta b) apakšpunktu (personas privātās dzīves un cieņas aizsardzība, it īpaši saskaņā ar Kopienas likumdošanu attiecībā uz personas datu aizsardzību) un 4. panta 2. punkta pirmo ievilkumu (fiziskas vai juridiskas personas finansiālās intereses).

Ombuds ņēma vērā arī atsevišķus izņēmumus, kas noteikti EIB un ECB noteikumos par piekļuvi dokumentiem.

Lietā Nr. 3442/2004/PB ombuds uzskatīja, ka EIB noteikumi ļauj tai liegt piekļuvi informācijai par aizdevumiem, ko veica ar banku starpniecību, mazu un vidēju atjaunīgās enerģijas projektu īstenošanai.

Lietā Nr. 3054/2004/TN sūdzības iesniedzējs vēlējās uzzināt ECB ieviešanas iemeslus ārvalūtu tirgus attiecībās, lai mazinātu ASV dolāra vērtības krišanos un eiro kursa paaugstināšanos. Ombuds uzskatīja, ka ECB sūdzības iesniedzējam ir skaidri un nepārprotami izskaidrojusi atbildes nesniegšanas iemeslus, lai viņš varētu saprast, kādēļ ECB ir atteikusies atklāt šāda veida informāciju. Tā kā ECB noteikumi paredz izņēmumus par sabiedrības interešu aizsardzību attiecībā uz monetāro un maiņas kursu stabilitāti, ombuds nekonstatēja nevienu iemeslu, lai turpinātu izskatīt sūdzības iesniedzēja prasību par to, ka ECB ir jāatklāj attiecīgā informācija.

Citi jautājumi par atklātību

Ombuds veica pārbaudi par Komisijas atbilstīgu rīcību, veicot īpašu konsultācijas procedūru, kurā paredzēti ieinteresēto pušu konsultēšanas pieci obligātie standarti, kas noteikti Komisijas 2002. gada paziņojumā (KOM(2002)704), un kļūdu pārvaldē nekonstatēja (lieta Nr. 948/2004/OV).

Ombuds 2005. gadā slēdza trīs lietas pēc ieteikumu projekta sagatavošanas Eiropas Kopienas Personāla atlases birojam (EPSO) par informāciju, kas pieejama darbā pieņemšanas konkursu kandidātiem. EPSO atbildēja uz ieteikumu projektā minētajiem jautājumiem, sniedzot detalizētu papildu informāciju, kas varētu palīdzēt attiecīgajiem sūdzību iesniedzējiem saprast viņu novērtējumu, taču arī izraisīja

daudz citu svarīgu vispārīgāka rakstura jautājumu par faktiem un juridiskām lietām. Tādēļ ombuds pēc paša iniciatīvas nolēma uzsākt izmeklēšanu par piekļuvi atlases komisijas izstrādātajiem novērtēšanas kritērijiem (skatīt lietas Nr. 2097/2003 kopsavilkumu turpmāk 3. nodaļas 1. punkta 3. apakšpunktā).

Lietā Nr. 2395/2003/GG bija par to, vai Padomes sanāksmēm, kurās tā veic likumdevējas pienākumus, vienmēr ir jābūt atklātām. Ombuds uzskatīja, ka uz Padomi attiecas princips, ka lēmumi jāpieņem "cik vien iespējams atklāti" (Līguma par Eiropas Savienību 1. panta 2. punkts). EK līguma 207. pants (attiecībā uz Padomes Reglamenta pieņemšanu) neparedz, ka pakāpe, kādā mērā Padomes sanāksmēm, kurās tā veic likumdevējas pienākumus, jābūt pieejamām sabiedrībai, būtu jāuzskata par politisku izvēli un jāatstāj Padomes ziņā. Jaunajā 2000. gadā pieņemtajā Padomes Reglamentā jau ir paredzēta augstāka atklātības līmeņa nodrošināšana sanāksmēs, kurās Padome pilda likumdevējas pienākumus, tādējādi skaidri parādot, ka pasākumus tās likumdošanas sanāksmju pārredzamības veicināšanai vajadzēja un varēja veikt atbilstoši pašreizējiem Kopienas tiesību aktiem. Tādēļ ombuds izstrādāja īpašu ziņojumu Eiropas Parlamentam. Ziņojumā ombuds ieteica Padomei pārskatīt tās atteikumu rīkot atklātas sanāksmes, kurās tā pilda likumdevējas pienākumus.

Sūdzības par datu aizsardzību un sadarbību ar Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāju

Lietā Nr. 224/2004/PB ombuds atklāja, ka Komisijas pārstāvniecība nav ievērojusi atsevišķas Regulas Nr. 45/2001⁸ prasības par saziņu ar sūdzības iesniedzēju. Ombuda lēmumā par šo lietu ietvēra dažas vispārīgas piezīmes par ombuda rīcībā esošās informācijas sniegšanu un iespējamo konsultēšanos ar Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāju (EDAU), kas attiecībā uz personas datu apstrādi ir atbildīgs par to, lai Kopienas iestādes un struktūras ievērotu fizisko personu cilvēktiesības un pamatbrīvības, un it īpaši tiesības uz privāto dzīvi. It īpaši ombuds norādīja, ka vēlas informēt EDAU par lēmumu lietā, kas attiecas uz datu aizsardzību, un ka noteiktās lietās, kurās jārisina sarežģīti jautājumi par tiesību aktu interpretāciju, viņš uzskata par lietderīgu konsultēties ar EDAU.

Ombuds pēc tam konsultējās ar EDAU divās lietās un sniedza tam informāciju par trim citām lietām, kurās ombuds veica tālāku izmeklēšanu, attiecībā uz kurām EDAU ierosināja atbilstīgajām iestādēm vai struktūrām atbildes sagatavošanā ņemt vērā EDAU 2005. gada jūlija Pamata dokumentu Nr. 1 *Par publisku piekļuvi dokumentiem un datu aizsardzību*. 2005. gada beigās visas piecas lietas joprojām turpināja izskatīt.

2005. gada decembrī EDAU asistents informēja ombudu par lēmumu par sūdzību pret Kopienas iestādi. EDAU asistents lēmumā ņēma vērā ombuda īpašo ziņojumu lietā Nr. 2485/2004/GG par tādu pašu gadījumu.

2.8.2 Komisija kā "Līguma uzraudzītāja"

Tiesiskums ir viens no Eiropas Savienības dibināšanas pamatprincipiem un viens no svarīgākajiem Komisijas uzdevumiem ir pildīt "Līguma uzraudzītājas"⁹ funkcijas. EK līguma 226. pants nosaka vispārēju procedūru, saskaņā ar kuru Komisija var izmeklēt un nodot Eiropas Kopienas Tiesai iespējamus dalībvalstu Kopienas tiesību pārkāpumus. Komisija var rīkoties pēc savas iniciatīvas un izskatīt saskaņā ar EK līguma 194. pantu Parlamentam iesniegtos lūgumrakstus uz sūdzību pamata vai atbildēt uz Eiropas Parlamenta pieprasījumiem.

Sūdzības, kas neietilpst Eiropas ombuda pilnvarās, bieži vien attiecas uz iespējamiem dalībvalstu Kopienas tiesību aktu pārkāpumiem. Daudzas šādas lietas vislabāk var atrisināt cits Eiropas ombuda tīkla dalībnieks. Taču atsevišķos gadījumos ombuds uzskata par atbilstošu sūdzību pārsūtīt

⁸ Regula (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti, OV L 8/1, 2001.

⁹ Saskaņā ar EK līguma 211. pantu Komisija "nodrošina to, ka piemēro šo Līgumu un īsteno pasākumus, ko saskaņā ar šo Līgumu ir noteikušas iestādes".

izskatīšanai Komisijā saskaņā ar 226. pantā noteikto procedūru. 2. nodaļas 5. punktā minēti piemēri abiem veidiem.

Attiecībā uz Komisijas procesuālajām saistībām pret sūdzību iesniedzējiem ombuda galvenais atskaites punkts ir 2002. gadā publicētais Komisijas paziņojums¹⁰. Paziņojuma prasība Komisijas ģenerālsekretāram reģistrēt visas sūdzības ir svarīga labas administratīvās prakses garantija to izskatīšanā. Paziņojuma 3. punktā ir skaidri uzskaitīti gadījumi, kuros ģenerālsekretārs ir tiesīgs korespondenci neregistrēt kā sūdzību.

3. nodaļā izklāstīti desmit lēmumu kopsavilkumi, kas parāda, kā ombuds izskata sūdzības pret Komisiju kā "līgumu uzraugu". Sešas lietas būs aplūkotas turpmāk.

Aizrādījumu izteica lietā Nr. 2229/2003/MHZ (kas minēta arī iepriekš 2. iedaļas 8. punkta 1. apakšpunktā), jo Komisija sniedza vienīgi vispārīgu izskaidrojumu par kavējumu sūdzības izmeklēšanā saskaņā ar 226. pantu, nevis minēja attiecīgās lietas īpatnības.

Lietu slēdza, jo ombuds uzskatīja, ka nav pamatojuma veikt turpmāku izmeklēšanu.

Lietā Nr. 274/2004/JMA Komisija atvainojās par kavējumu, sniedzot sūdzības iesniedzēja prasīto informāciju par viņa sūdzības attiecībā uz ES finansiālās palīdzības izlietošanu izskatīšanas gaitu. Ombuds izteica papildu piezīmi, ierosinot Komisijai izskaidrot tās procedūras turpmākajam darbam ar šādām lietām.

Lietā Nr. 3452/2004/JMA un citās sūdzības iesniedzēji pauda bažas, ka Komisija, izmantojot 226. panta procedūru, varētu apdraudēt grāmatu bezmaksas iznomāšanu Spānijas bibliotēkās. Izmeklēšanu slēdza, kad ombudam paziņoja, ka Komisija ar šo jautājumu ir vēršusies Tiesā. Taču līdz tam izmeklēšana bija veiksmīga, paskaidrojot gan Komisijas rīcības iemeslus, gan attiecīgās Kopienas direktīvas pareizu īstenošanas veidu sadarbībā ar Eiropas ombudu tīklu.

Lietā Nr. 3254/2004/ID attiecās uz Komisijas darbu ar sūdzību par profesionālo kvalifikāciju neatzīšanu. Sūdzības iesniedzējs šajā pašā jautājumā ierosināja arī prāvu pret valsts iestādēm valsts tiesā. Ombuds slēdza lietu, jo, veicot pret Komisiju iesniegtās sūdzības piemērotības izvērtēšanu, būtu jāizskata tie paši jautājumi par interpretāciju un valsts likumdošanas aktu piemērošanu, ar ko sūdzības iesniedzējs ir vēršies valsts tiesā, un rezultātā tiesvedība par valsts likumdošanas aktu piemērošanu būtu veikta dubulti. Sūdzības iesniedzēju aicināja sūdzību iesniegt vēlreiz, kad tiesvedība valsts tiesā būs pabeigta.

Ombuds izskatīja Komisijas juridisko pamatojumu par divām sūdzībām saskaņā ar 226. pantu.

Lietā Nr. 1687/2003/JMA sūdzības iesniedzēji apstrīdēja Komisijas iebildumus viņu sūdzībai pret Spāniju par diskrimināciju seksuālās orientācijas dēļ. Izskatot attiecīgās likumdošanas sistēmu, ombuds konstatēja, ka Komisijas nostāja par to, ka īpašās problēmas, ar ko saskārušies sūdzības iesniedzēji, neietilpst Kopienas likumdošanas aktu darbības jomā, ir pamatota.

Lietā Nr. 1273/2004/GG sūdzības iesniedzējs norādīja uz iespējamo Komisijas juridisko kļūdu un pretrunām, risinot strīdu par datumu, kurā stājusies spēkā Kopienas regula, kas nosaka zvejošanu ūdeņos pie Azoru salām. Ombuds izanalizēja regulu un konstatēja, ka Komisijas interpretācija ir kļūdaina un pretrunā ar tās agrāko nostāju.

Lietā Nr. 933/2004/JMA, kaut arī nebūdama sūdzība saskaņā ar 226. pantu, attiecās uz Komisiju kā Eiropas Savienības pamatprincipu un vērtību uzraudzītāju attiecībās ar trešām valstīm. Saskaņā ar sūdzības iesniedzēja apgalvojumu Komisijai bija jāizmanto "cilvēktiesību klauzula", lai apturētu 1996. gada sadarbības nolīguma ar Vjetnamu darbību. Ombuds konstatēja, ka Komisijas izskaidrojums par nolīguma darbības neapturēšanu ir pamatots, ņemot vērā kritērijus, kas noteikti 1995. gada Komisijas paziņojumā par cilvēktiesību klauzulas iekļaušanu nolīgumos ar trešām valstīm.

¹⁰

Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam un Eiropas ombudam par attiecībām ar sūdzību iesniedzējiem jautājumos par Kopienas tiesību aktu pārkāpumiem, OV C 244/5, 2002.

2.8.3 Konkursi, līgumi un dotācijas

Eiropas Kopienas iestādes un struktūras izmanto līgumus, lai saņemtu to funkciju izpildei vajadzīgās preces un pakalpojumus, kā arī lai darbotos kā instruments grantu un subsīdiu noteikšanā dažādās ES programmās.¹¹

Ombuds var izskatīt sūdzības gan par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu (un nepiešķiršanu), gan par to izpildi. Tomēr, ja rodas šaubas par līguma noteikumu neievērošanu, ombuds izmeklēšanu ierobežo, noskaidrojot, vai Kopienas iestāde vai struktūra ir nodrošinājusi loģisku un pamatotu atskaiti par tiesisko pamatu tās rīcībai un tās viedokļa par līguma pozīciju pamatotību.

Ziņojuma 3. nodaļā izklāstīti 16 lēmumu kopsavilkumi, kas parāda, kā ombuds izskata šāda veida sūdzības. Vienpadsmit lietas tiks aplūkotas turpmāk.

Divi lēmumi bija attiecībā uz lietām, kurās Komisijas pārstāvis dalībvalstīs mutiski bija devis solījumus nodrošināt finansējumu sūdzību iesniedzējiem. Lietu Nr. 501/2005/IP Komisija atrisināja, veicot maksājumu sūdzības iesniedzējam, savukārt lietā Nr. 2111/2002/MF ombuda izmeklēšana panāca mierizlīgumu, kompensācijai paredzot nozīmīgu summu.

Lietā Nr. 732/2004/ELB ombuds uzskatīja, ka Komisija attiecībā uz Eiropas Reģionālās attīstības fonda pareizu pārvaldību pienākumus ir pildījusi, tostarp ir bijusi pārliecināta, ka dalībvalstīs pieņemtās pārvaldības un kontroles sistēmas ir atbilstošas un adekvātas, lai nodrošinātu, ka maksātājas iestādes maksājumus veic laikā.

Ombuda sūdzības izmeklēšana par mazo uzņēmumu (lieta Nr. 530/2004/GG) atklāja vispārēju problēmu, ar ko saskaras apakšuzņēmēji: līgumsaistību shēma ne vien neprasa, bet arī nemudina ģenerālu uzņēmējus pieprasīt nokavējuma procentus apakšuzņēmēju vārdā, ja Komisija ir kavējusies ar maksājumiem. Ombuds ierosināja Komisijai apsvērt tās standarta līgumu grozīšanu, lai maksājuma nokavējuma procenti šādos gadījumos būtu paredzēti automātiski. Komisija uz to atbildēja, ka turpmāk standarta līgumos mēģinās ņemt vērā MVU intereses, ciktāl tas atbilst Kopienas finanšu interesēm un spēkā esošajām tiesību normām.

Arī lieta Nr. 338/2004/OV skāra jautājumus par standarta līguma nosacījumiem. Sūdzības iesniedzējs, NVO, uzstāja, ka Komisijai būtu jāveic stingrāki pasākumi, lai aizkavētu tādu darba sludinājumu publicēšanu, kuros nojaušama diskriminācija valodas dēļ. Ombuds atzina Komisijas argumentus par to, kādēļ tā līgumos neiekļauj īpašus nosacījumus, kas aizliegtu šādu diskrimināciju. Ombuds arī ierosināja, lai Komisija visus pierādījumus par to, ka kāds no tās līguma izpildītājiem vai piešķiruma saņēmējiem ir veicis diskrimināciju valodas dēļ, nosūta atbilstīgajām valsts iestādēm vai arī personu, kas iesniegusi šādus pierādījumus, nodrošina ar šīs iestādes kontaktinformāciju.

Četrus lēmumus pieņēma par sūdzībām attiecībā uz dotāciju līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu. Divās lietās sūdzības iesniedzējs apstrīdēja lēmumu par pieteikuma noraidīšanu. Ombuds uzskatīja, ka viņam pārbaudē būtu jānovērtē tikai tas, vai izvērtējumā nav bijušas kļūdas (1365/2004/TN un 758/2004/ELB). Otrajā gadījumā ombuds uzskatīja, ka par strukturālu vai regulāru kļūdu pārvaldē nevar uzskatīt tāda mehānisma trūkumu, kas ļautu apstrīdēt neatkarīgo ekspertu veikto novērtējumu. Lietas Nr. 2411/2003/MHZ īpašajos apstākļos ombuds uzskatīja, ka Komisijai bija jāsniedz labāks padoms NVO, vēršot tās uzmanību uz tiesību dotācijas veida saņemšanai pamatnosacījumu. Lietā Nr. 2673/2004/PB ombuds konstatēja, ka Komisijas skaidrojums par lēmumu, ka peļņu gūstoši uzņēmumi neatbilst kritērijiem, kas noteikti saistībā ar īpašu uzaicinājumu iesniegt pieteikumus, ir pamatots.

Divi lēmumi attiecās uz to, vai Komisija darbojas atbilstoši konkursu procedūrām.

Lietā Nr. 1808/2004/JMA sūdzības iesniedzējs apšaubīja pamatotību telefona sarunai, kas notika starp Komisijas dienestiem un konkurējošo pretendentu. Ombuds neatklāja nevienu pierādījumu sarunas nepamatotībai, taču norādīja, ka Komisijai daudz vieglāk būtu risināt šo sūdzību, ja tā varētu iesniegt

¹¹

Sūdzības par darba līgumiem apskatītas 2. iedaļas 8. punkta 4. apakšpunktā.

attiecīgās telefona sarunas ierakstu. Tādēļ ombuds ieteica Komisijai pārskatīt iekšējos noteikumus telefona sarunu ierakstiem saistībā ar uzaicinājumiem uz konkursu.

Lietā Nr. 538/2004/TN izvirzīts jautājums, vai pretendents bija tiesīgs uzstāt, lai Komisija stingri ievērotu prasību attiecībā uz katrā konkursā iesniedzamo kopiju skaitu. Komisijas nostāja bija, ka tās *Vade Mecum* par valsts iepirkumu procedūrām nav noteikts, ka priekšlikums nav pieņemams, ja tā kopijas nav iesniegtas konkursa paziņojumā noteiktajā skaitā. Ombuds šajā sakarā ierosināja Komisijai vēlreiz pārskatīt *Vade Mecum* saistībā ar uzaicinājumiem uz konkursu, lai izvairītos no iespējamās negodīgas attieksmes pret pretendentiem, kas iesnieguši pareizo kopiju skaitu. Komisija atbildē atsaucās uz proporcionalitātes, vienlīdzīgas izturēšanās, nediskriminācijas un plašas konkurences principu, kas minēts Finanšu regulas 89. pantā.

2.8.4 Personāla jautājumi

Šī nodaļa attiecas uz lēmumiem un sūdzībām par darbā pieņemšanu un darba attiecībām ar ES iestādēm un struktūrām, personāla jautājumiem sakarā ar ES finansētajiem līgumiem un stažēšanos ES iestādēs.

2. nodaļas 8. punkta 1. apakšpunktā jau bija norādīts, ka slēdza trīs lietas, kurās bija sagatavots ieteikumu projekts attiecībā uz pieejamo informāciju darbā pieņemšanas konkursu kandidātiem (skatīt kopsavilkumu lietai Nr. 2097/2003/PB 3. iedaļas 1. punkta 3. apakšpunktā). 3. nodaļā iekļauti vēl 15 kopsavilkumi šīs kategorijas lēmumiem. Piecās lietās panāca mierizlīgumu, un vēl divas lietas atrisināja iestādes. Sešas lietas tiks aplūkotas turpmāk.

Lietā Nr. 839/2004/MHZ, lai izvairītos no pārpratumiem un uzlabotu attiecības ar kandidātiem, ombuds ierosināja EPSO turpmāk konkursu paziņojuma norādījumos precizēt: i) ka aicinājums apmeklēt iepriekšējās atlases pārbaudi nenozīmē, ka kandidātu atbilstība ir pilnībā izvērtēta, un ii) ka rakstiskie pārbaudījumi kandidātiem, kuri vēlāk tiek atzīti par neatbilstošiem, netiks laboti. Vēlāk EPSO paziņoja, ka konkursa norādījumos turpmāk patiešām iekļaus šos divus punktus.

Lietā Nr. 2107/2002/PB Komisija pieņēma ieteikumu projektu, kas stājās spēkā 2005. gada 1. martā, par vecuma ierobežojumu atcelšanu stažieriem. Ombuds paziņoja, ka vēlāk uzsāks turpmāku izmeklēšanu pēc paša iniciatīvas attiecībā uz citu iestāžu un struktūru praksi šajā jautājumā.

Divi lēmumi skāra darba līgumu izbeigšanos.

Lietā Nr. 2191/2003/TN Komisijas algotais eksperts atteicās no amata pēc tam, kad bija saskāries ar aizvainojumiem un draudiem valstī, kas nav ES dalībvalsts. Izmeklēšanas rezultātā ombuds konstatēja, ka Komisija ir rīkojusies pareizi, lai palīdzētu sūdzības iesniedzējam. Taču viņš norādīja, ka labākas attiecības starp Komisiju un sūdzības iesniedzēju Komisija varētu nodrošināt, ja tā jau agrāk būtu izskaidrojusi, ko ir darījusi sūdzības iesniedzēja labā, nevis radījusi iespaidu, ka tai rūp parādīt vienīgi to, ka par likstām ir vainojams sūdzības iesniedzējs pats. Komisija pēc tam atvainojās un solīja šo piezīmi turpmāk ņemt vērā.

Lietā Nr. 471/2004/OV bija iepriekš izskatītas lietas (Nr. 1200/2003/OV, kas aplūkota 2004. gada ziņojumā) turpinājums, kurā ombuds konstatēja, ka Eiropas Savienības Policijas misija Sarajevā (EUPM), laužot priekšlaicīgi līgumu, nav ievērojusi sūdzības iesniedzēja aizstāvības tiesības. Pēc ombuda pieprasījuma Padomei, EUPM piekrita izmaksāt sūdzības iesniedzējam algu līdz līgumā paredzētajam termiņam. Ombuds arī norādīja, ka, ņemot vērā lietas Nr. 1200/2003/OV rezultātu, sūdzības iesniedzējam bija tiesības uz rehabilitāciju par nepamatotajiem apvainojumiem.

Divi citi lēmumi attiecās uz atsevišķām īpašām procedūrām, ko piemēro Kopienas personālam.

Lietā Nr. 140/2004/PB ombuds analizēja iepriekšējos noteikumus, kas reglamentēja "ziņošanu", un cita starpā uzsvēra, ka noteikumi paredzēja, ka OLAF visos gadījumos sniedz ziņotājam informāciju par to, cik ilgā laikā ir paredzēts pabeigt izmeklēšanu.

Lietā Nr. 620/2004/PB ombuds uzskatīja, ka, veicot administratīvo izmeklēšanu sakarā ar vienas amatpersonas sūdzību par otras amatpersonas uzmākšanos, jāievēro tiesības tikt uzklausītam. Taču visi izmeklētāju rīcībā esošie materiāli nebija jāpaziņo sūdzības iesniedzējam, ja pirms izmeklēšanas ziņojuma pabeigšanas sūdzības iesniedzēju informēja par izmeklēšanā atklātajiem iepriekšējiem faktiskajiem pierādījumiem un svarīgiem papildu pierādījumiem, par ko sūdzības iesniedzējs varēja paust viedokli.

2.8.5 Citi jautājumi

Ziņojuma 3. nodaļā ir iekļauti kopsavilkumi vienpadsmit lēmumiem par sūdzībām, kas neiekļaujas nevienā no iepriekšējā iedaļā aplūkoto sūdzību kategorijām.

Trīs lietas attiecās uz Eiropas skolām.

Lietā Nr. 1435/2003/MF Komisija pieņēma ieteikumu projektu par to, ka tai jācenšas izskaidrot skolēnu uzņemšanas nosacījumi Eiropas skolu valodas sekcijās, un veica pietiekamus pasākumus tā īstenošanai.

Lietā Nr. 1155/2004/TN pēc ombuda pieprasījuma Komisija paskaidroja, ka, veicot turpmākos reformu pasākumus, kas pieminēti izmeklēšanā pēc ombuda paša iniciatīvas Nr. OI/5/2003/IJH (skatīt Ombuda 2004. gada ziņojumu) visās Eiropas skolās ievēros Pamattiesību hartu.

Trešā lieta (Nr. 1391/2002/JMA un citas) deva pamatu īpašam ziņojumam Eiropas Parlamentam, ko sastādīja pēc ieteikuma projekta par to, ka Komisijai būtu jāveic vajadzīgie pasākumi, nodrošinot, ka vecākiem, kuru bērni ar īpašām vajadzībām nav iekļauti Eiropas skolās invaliditātes dēļ, nav jāveic iemaksas par bērnu izglītību.

Jautājums par līdztiesīgu attieksmi pret invalīdiem radās arī sakarā ar sūdzībām par to, ka Komisija un Padome nav nodrošinājusi pietiekami daudz autostāvvietu invalīdiem pie Komisijas un Padomes ēkām Briselē (kopējs kopsavilkums lietā Nr. 2415/2003/JMA un Nr. 237/2004/JMA). Ombuds atzinīgi novērtēja Komisijas un Padomes prasījumu Beļģijas varas iestādēm par papildu autostāvvietu nodrošināšanu un prasīja viņu informēt par rezultātiem. Ombuds arī aicināja Padomi pārskatīt tās politiku par piekļuves ierobežošanu invalīdu transporta stāvvietām drošības dēļ.

Divas lietas attiecās uz Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai (OLAF).

Lietā Nr. 2485/2005/GG OLAF būtībā atteicās pieņemt ieteikumu projektu par to, ka tam jāatzīst, ka tas iesniegumos laikā, kad ombuds veica izmeklēšanu iepriekšējā lietā, ir sniedzis nepareizus un maldinošus apgalvojumus. Ombuds uzskatīja, ka šī lieta ir izraisījusi svarīgu principiālu jautājumu, kas skar pilsoņu uzticību ES iestādēm un struktūrām. Tādēļ ombuds izstrādāja īpašu ziņojumu Eiropas Parlamentam.

Lietā Nr. 3446/2004/GG OLAF noteica un veica apmierinošus pasākumus, īstenojot ieteikumu projektu pārskatīt un izlabot informāciju tā interneta vietnē publicētajā preses apskatā.

Visbeidzot, lietā Nr. 1737/2004/TN Somijas zviedru asambleja iesniedza sūdzību par to, ka Eiropas Parlamenta informācijas kampaņas plakāti par 2004. gada Eiropas vēlēšanām tika publicēti tikai somu valodā. Ombuda izmeklēšana panāca mierizlīgumu, kurā Parlaments atzina nepilnības šajā kampaņā un arī to, ka Somijas sabiedrības zviedriski runājošo iedzīvotāju proporcionāli nav tik daudz, lai zviedru valodai piešķirtu oficiālas ES valodas statusu vai statusu Somijas konstitūcijā.

3 IZMEKLĒŠANU REZULTĀTĀ PIENĒMTIE LĒMUMI

3 IZMEKLĒŠANU REZULTĀTĀ PIENĒMTIE LĒMUMI

Katrā šīs nodaļas apakšpunktā lietas tiek minētas pēc to kārtas numura. Lietas numurs ir piešķirts atbilstoši katras lietas kopsavilkuma nosaukumam. Piemēram, 3.1.1. apakšpunktā lieta Nr. 1687/2003/JMA atrodas pirms lietas Nr. 2191/2003/TN, kas ir ierindota pirms lietas Nr. 274/2004/JMA. Lēmumu pilnīgs izklāstījums ir atrodams "Lēmumu rādītājā" Eiropas ombuda tīmekļa vietnē (<http://www.ombudsman.europa.eu/decision/en/default.htm>). Attiecīgais lēmums atrodams pēc lietas numura. Lēmumu teksts angļu valodā un eventuāli sūdzības iesniedzēja valodā ir atrodams tīmekļa vietnē. Lēmuma teksta izdrukā, kā norādīts tīmekļa vietnē, var pieprasīt Eiropas ombuda birojā.

Šajā ziņojuma nodaļā iekļauto lietu lēmumu teksts 2006. gada otrajā pusē būs pieejams kā vienots elektronisks dokuments ombuda tīmekļa vietnē angļu, franču un vācu valodā. Ombuda interneta vietnē to varēs atrast sadaļā "Gada ziņojumi". Tāpat arī šī dokumenta izdrukā vai CD-ROM var pieprasīt Eiropas ombuda birojā.

3.1 LIETAS, KURĀS NEKONSTATĒJA KĻŪDAS PĀRVALDĒ

3.1.1 Eiropas Komisija

NESPĒJA RĪKOTIES SAISTĪBĀ AR SŪDZĪBU PAR DISKRIMINĀCIJU SEKSUĀLĀS ORIENTĀCIJAS DĒĻ

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 1687/2003/JMA

Spānijas pilsonis un Argentīnas pilsonis iesniedza sūdzību Komisijai par Spānijas varas iestāžu lēmumu Argentīnas pilsonim atteikt vīzu sakarā ar ģimenes apvienošanu, kas viņam bija vajadzīga, lai pārceltos uz Spāniju kopā ar partneri spāni. Sūdzības iesniedzēji apgalvoja, ka atteikums bija pamatots uz faktu, ka viņi ir viena dzimuma personas, tādējādi radot diskrimināciju seksuālās orientācijas dēļ. Sūdzības iesniedzēji apgalvoja, ka Komisija nav atbilstoši izskatījusi viņu sūdzību un interpretējusi piemērojamos Kopienas noteikumus pārmērīgi ierobežojošā veidā. Viņi uzstāja, ka spēkā esošie Kopienas noteikumi viņu situācijā bija piemērojami un ka Komisijai bija jāuzsāk tiesvedība pret Spānijas varas iestādēm par Kopienas tiesību pārkāpumiem, it īpaši EK līguma 13. panta, kas aizliedz jebkura veida diskrimināciju, tostarp seksuālās orientācijas dēļ, un Pamattiesību hartas 20. un 21. panta, kā arī Direktīvas Nr. 2000/78 par vienlīdzīgu attieksmi pret nodarbinātību¹ un Direktīvas Nr. 2000/43 par diskrimināciju rases vai etniskās izcelsmes dēļ².

Komisija apgalvoja, ka problēma, ar ko saskārušies sūdzības iesniedzēji, ir ārpus Kopienas tiesību darbības jomas, un ierosināja meklēt lēmuma pārsūdzēšanas veidus valsts līmenī vai Eiropas Cilvēktiesību tiesā.

¹ Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīva 2000/78/EK, kas nosaka kopēju sistēmu vienādei attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, OV L 303/16, 2002.

² Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīva 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības, OV L 180/22, 2002.

Ombuds norādīja, ka nediskriminācija, tostarp seksuālās orientācijas dēļ, ir Kopienas tiesību pamatprincips, kas ietverts gan EK līgumā, gan Pamattiesību hartā. EK līguma 13. pants pilnvaro Padomi veikt atbilstošus pasākumus, lai apkarotu diskrimināciju seksuālās orientācijas dēļ, taču vienīgi šajā līgumā Padomei noteikto pilnvaru robežās. Līdzīgi arī Pamattiesību hartas 20. un 21. pants uz dalībvalstīm attiecas tikai tad, kad tās īsteno Eiropas Savienības tiesību aktus. Attiecībā uz atsevišķām direktīvām, kas risina nediskriminācijas principu, ombuds norādīja, ka pašreiz tikai viens juridiskais instruments – Direktīva Nr. 2000/78 – attiecas uz diskrimināciju seksuālās orientācijas dēļ, taču tas attiecas vienīgi uz nodarbinātības jautājumiem. Ombuds arī pārskatīja pašreizējās Kopienas direktīvas par trešo valstu valstspiederīgo iebraukšanu Eiropas Savienības teritorijā, lai pievienotos Eiropas Savienības pilsonim vai tās teritorijā dzīvojošai personai, proti, Direktīvu Nr. 2003/86 par tiesībām uz ģimenes apvienošanās³ un Direktīvu Nr. 2004/38 par ES pilsoņu tiesībām uz brīvu pārvietošanos⁴. Tomēr šo direktīvu darbības joma ir ierobežota, jo tās attiecas tikai uz trešo valstu valstspiederīgiem, kuriem jau ir pastāvīgās uzturēšanās atļauja kādā dalībvalstī, un Eiropas Savienības pilsoņiem, kuri ir pārcēlušies vai dzīvo dalībvalstī, kas nav to izcelsmes valsts.

Ombuds tādēļ secināja, ka Komisijas sniegtais pamatojums sūdzības noraidīšanai pret Spānijas varas iestādēm ir bijis pieņemams un ka kļūda pārvaldē nav konstatēta.

LĪGUMA PĀRTRAUKŠANA

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 2191/2003/TN (konfidenciāla lieta)

Sūdzība attiecās uz sūdzības iesniedzēja līguma ar Komisiju pārtraukšanu - saskaņā ar šo līgumu viņš strādāja pie palīdzības nodrošināšanas ministrijai valstī, kas nav ES dalībvalsts. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka pēc politikas dokumenta iesniegšanas, kas ir daļa no viņa darba pienākumiem, pret viņu tika vērsti aizvainojumi un draudi, kā dēļ viņš bija spiests atkāpties. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisija ir pieļāvusi šādas situācijas rašanos. Viņš pieprasīja, lai Komisija viņam izmaksā algu, kas pienāktos līdz sākotnējā līguma termiņa beigām.

Komisija apgalvoja, ka, publicējot politikas dokumentu, sūdzības iesniedzējs ir pārkāpis konfidencialitātes noteikumus un pārsniedzis līgumā noteiktos mērķus un pienākumus. Komisija tāpēc nav atbildīga par aizvainojumiem un draudiem.

Ombuds saprata Komisijas apgalvojumu par to, ka tai nebija pienākuma sniegt palīdzību sūdzības iesniedzējam, jo viņš ir pārkāpis līgumsaistības, un tādēļ šajā situācijā pats ir vainojams. Ombuds izteica pagaidu secinājumu par kļūdu pārvaldē, jo Komisija nav sniegusi palīdzību sūdzības iesniedzējam saskaņā ar vispārējiem nosacījumiem, kas reglamentē līgumus ar individuālajiem ekspertiem. Viņš arī piedāvāja mierizlīgumu.

Atbildē uz mierizlīguma piedāvājumu Komisija atzina, ka tai bija pienākums nodrošināt palīdzību sūdzības iesniedzējam saskaņā ar vispārējiem nosacījumiem, kas reglamentē līgumus ar individuālajiem ekspertiem, un paskaidroja, kādā veidā tā ir sniegusi šādu palīdzību.

Nēmot vērā Komisijas sniegto papildu informāciju, ombuds konstatēja, ka Komisija ir rīkojusies pareizi, lai palīdzētu sūdzības iesniedzējam. Tādēļ ombuds Komisijas darbā kļūdas pārvaldē nekonstatēja, taču uzskatīja par lietderīgu izteikt papildu piezīmi, norādot, ka Komisija varētu nodrošināt labākas attiecības ar sūdzības iesniedzēju, ja Komisija jau sākotnēji sūdzības iesniedzējam būtu izskaidrojusi, ko tā patiesībā ir darījusi, lai palīdzētu sūdzības iesniedzējam šajā sarežģītajā situācijā, nevis radījusi iespaidu, ka tai rūp parādīt vienīgi to, ka sūdzības iesniedzējs pats ir vainojams savās likstās.

³ 2003. gada 22. septembra Padomes Direktīva Nr. 2003/86/EK par tiesībām uz ģimenes apvienošanu, OV L 251/12, 2003.

⁴ 2004. gada 29. aprīļa Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva Nr. 2004/38/EK par Eiropas Savienības pilsoņu un to ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un ar ko atceļ Direktīvu Nr. 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (teksts ar EEZ nozīmi), OV L 158/77, 2004.

Pēc tam Komisija atvainojās par to, ka jau sākotnēji radījusi nepilnīgu iespaidu par tās veiktajām darbībām, lai palīdzētu sūdzības iesniedzējam, un apsūdzēja turpmāk ņemt vērā ombuda piezīmi.

ES FINANSIĀLĀS PALĪDZĪBAS IZMANTOŠANA

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 274/2004/JMA

Sūdzība attiecās uz to, ka Komisija nebija informējusi sūdzības iesniedzēju par sūdzības izskatīšanu attiecībā uz Madrides reģionālo varas iestāžu lēmumu samazināt dotāciju līmeni, kas piešķirtas sūdzības iesniedzējam darba ņēmēju apmācības kursu organizēšanai. Dotācijas piešķirā ar Eiropas Sociālā fonda starpniecību. Finansējuma daļas samazināšanu pamatoja ar to, ka daži apmācības kursu dalībnieki nebija Spānijas pilsoņi. Sūdzības iesniedzējs uzskatīja, ka tā ir diskriminācija. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka dažus mēnešus pēc sūdzības iesniegšanas Komisijai tā nav sniegusi viņam nekādu informāciju par šīs lietas izskatīšanu.

Komisija izteica nožēlu, ka informācija par lietas pirmo izskatīšanu nebija pārsūtīta sūdzības iesniedzējam. Veicot otru un daudz detalizētāku lietas izskatīšanu, Komisija pieņēma, ka piešķirto dotāciju daļas samazināšana pamatota uz to, ka divi studenti nebija Spānijas pilsoņi. Komisija tādēļ ieteica atbildīgajām Spānijas varas iestādēm atmaksāt attiecīgo summu sūdzības iesniedzējam un turpmākajās programmās svītrot jebkādas prasības attiecībā uz pilsonību.

Ombuds neuzskatīja par vajadzīgu uzsākt papildu izmeklēšanu, ņemot vērā, ka Komisija piekrita sniegt sūdzības iesniedzēja prasīto informāciju, kā arī atzina savu kļūdu un atvainojās par to, ka nav sazinājusies ar sūdzības iesniedzēju jau iepriekš.

Taču sakarā ar to, ka Komisija, izstrādājot procedūras, kā tās dienestiem rīkoties attiecībā uz sūdzībām par ES finansiālās palīdzības izlietojumu, nav minējusi nevienu kritēriju, ombuds uzskatīja par lietderīgu sagatavot papildu piezīmi. Ombuds norādīja, ka, lai Komisijas attiecībās ar pilsoņiem uzlabotu efektivitāti un pārredzamību, Komisija var apsvērt sūdzību attiecībā uz ES finansiālās palīdzības saņemšanas un izskatīšanas procedūru izstrādi un publicēšanu, līdzīgi kā Komisija 2002. gada Paziņojumā Eiropas Parlamentam un Eiropas ombudam to piemēroja attiecībā uz sūdzībām par Kopienas tiesību pārkāpumiem⁵.

SŪDZĪBA SASKAŅĀ AR 226. PANTU ATTIECĪBĀ UZ PĀRTIKAS APRITES TIESĪBU AKTIEM

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 295/2004/JMA

Sūdzības iesniedzējs iesniedza sūdzību Komisijai, kurā apgalvoja, ka daudzas valsts varas iestādes un privātie uzņēmumi ir atbildīgi par pārtikas nekaitīguma nepilnībām Spānijā. Saskaņā ar sūdzību šajā jautājumā ir noticis ES tiesību aktu pārkāpums, proti, ir pārkāpti Regulas Nr. 178/2002 noteikumi, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības⁶. Sūdzības iesniedzējs ombudam apgalvoja, ka Komisijas lēmums slēgt lietu par viņa sūdzību bijis patvaļīgs. Sūdzībā bija arī minēta ilgā vilcināšanās, izskatot viņa lietu, saņemtās informācijas nepietiekamība un tas, ka iestāžu veiktā piemērojamo ES tiesību aktu juridiskā interpretācija bijusi kļūdaina.

Komisija apgalvoja, ka sūdzību izskatīja paredzētajā termiņā un turklāt sūdzībā sniegtā informācija neļāva tās dienestiem skaidri noteikt sūdzības priekšmetu. Attiecībā uz to, ka Spānijas varas iestādes neinformēja patērētājus par riskiem, Komisija norādīja, ka regulas noteikumi par informācijas

⁵ OV C 244/5, 2002.

⁶ 2002. gada 28. janvāra Eiropas Parlamenta un Eiropas Padomes Regula (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu, OV L 31/1, 2002.

sniegšanu patērētājiem vēl nav pieņemti, jo dalībvalstīs ir noteikts pārejas periods līdz 2007. gada 1. janvārim.

Ombuds norādīja, ka procedūra, kas Komisijai bija jāievēro, izskatot sūdzības, ir noteikta tās 2002. gada Paziņojumā Eiropas Parlamentam un Eiropas ombudam par attiecībām ar sūdzības iesniedzēju jautājumos par Eiropas Kopienas tiesību pārkāpumiem⁷. Tādēļ, ņemot vērā šī paziņojuma noteikumus, viņš novērtēja, vai sūdzības iesniedzēja konkrētā sūdzība ir pamatota.

Attiecībā uz šīs sūdzības izskatīšanai patērēto laiku ombuds norādīja, ka Komisijai sūdzība tika iesniegta 2003. gada janvārī un pēc pilnīgas izmeklēšanas pabeigšanas 2003. gada novembrī Komisija sūdzības iesniedzēju informēja par savu priekšlikumu lietu slēgt. Atbilstoši tam ombuds konstatēja, ka Komisija sūdzības izskatīšanu ir pilnībā pabeigusi viena gada laikā, kas atbilst minētā paziņojuma noteikumiem.

Ombuds arī secināja, ka atbilstoši Paziņojumā noteiktajiem kritērijiem Komisija sūdzības iesniedzēju vairākkārt rakstveidā bija informējusi par visām darbībām attiecībā uz viņa sūdzību.

Visbeidzot ombuds secināja, ka Komisijas atsaucē uz Regulas Nr. 178/2002 4. panta 3. punktu, kas nosaka, ka *“pastāvošos pārtikas aprites tiesību aktu principus un procedūras savstarpēji pielāgo pēc iespējas drīz un vēlākais līdz 2007. gada 1. janvārim [...]”*, ir pamatota.

Tādēļ Ombuds uzskatīja, ka Komisija ir rīkojusies atbilstoši savām juridiskajām pilnvarām, nolemjot par lietas slēgšanu pēc tam, kad bija secinājusi, ka, ņemot vērā sūdzībā iekļauto informāciju, nav pamata uzsākt pārkāpumu tiesvedību pret Spāniju.

IESPĒJAMI DISKRIMINĒJOŠI DARBA SLUDINĀJUMI

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 338/2004/OV

Eiropas Esperanto savienība iesniedza sūdzību pret Komisiju par diskrimināciju valodas dēļ, ko veikušas Komisijas finansētas Eiropas organizācijas un uzņēmumi, kas noslēguši līgumus ar Komisiju. Ombuds jau iepriekš bija izskatījis Pasaules Esperanto Asociācijas sūdzību (lieta Nr. 659/2002/IP) par šo pašu jautājumu.

Iesniedzot sūdzību Eiropas Esperanto savienība norādīja, ka vairākas organizācijas un uzņēmumi turpina publicēt darba sludinājumus ar prasību, lai angļu valoda pretendentiem būtu dzimtā valoda, un ka Komisija nav uzsākusi tiesvedību. Cita starpā sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisijai ir jāvērsas pret organizācijām un uzņēmumiem, kas publicē diskriminējošos darba sludinājumus, kā arī jāpārtrauc to finansēšana.

Komisija sniedza pārskatu par pēdējiem pasākumiem, ko tā veikusi kopš lietas Nr. 659/2002/IP iesniegšanas, piemēram, dažādus iekšējus norādījumus, pievēršot savu dienestu uzmanību šim jautājumam. Komisija arī atsaucās uz Finanšu Regulas un Direktīvas Nr. 2004/18 atbilstīgajiem pantiem par līgumu piešķiršanas procedūru koordinēšanu, izslēdzot no iepirkumu veikšanas kandidātus, kas pieļāvuši pārkāpumus savā profesionālajā darbībā.

Komisija atbildē uz ombuda turpmākajām izmeklēšanām norādīja, ka profesionāls pārkāpums var rasties dažādās situācijās, un kā argumentu minēja, ka visas situācijas nav iespējams uzskaitīt, īpaši iepirkuma dokumentos vai projektu konkursu paziņojumos. Atbildot uz ombuda jautājumu, vai līgumos iespējams iekļaut klauzulu, kas pieprasa nepieļaut diskrimināciju, Komisija iebilda, ka liela īpašo klauzulu skaita iekļaušana, paredzot katru īpašo situāciju, kas varētu rasties ārpus līguma darbības jomas, sarežģītu līgumu saturu un struktūru un varētu negatīvi ietekmēt konkursu. Komisija arī uzsvēra, ka valstu jurisdikcija vēl joprojām ir vienīgā instance, kuras kompetencē ir izvērtēt konkrētas sūdzības par diskrimināciju valodas dēļ.

Ombuds uzskatīja, ka Komisijas sniegtie argumenti pret īpašas klauzulas iekļaušanu līgumos nav pamatoti. Ņemot vērā subsidiaritātes principu, viņš atzina par pamatotu Komisijas viedokli, ka sūdzības valodas diskriminācijas dēļ būtu jāizvērtē valstu līmeni. Tādēļ Komisijas darbā kļūdu pārvaldē nekonstatēja. Ombuds tomēr izteica papildu piezīmi, ka Komisijai, saņemot pierādījumus par to, ka kāds no tās līguma izpildītājiem vai finansējuma saņēmējiem ir pieļāvis diskrimināciju valodas dēļ, šī informācija ir jānosūta atbilstīgajām valsts iestādēm, kas risina šādus jautājumus, vai arī persona, kas iesniegusi pierādījumus, ir jānodrošina ar šīs iestādes kontaktinformāciju.

EIROPAS REĢIONĀLO ATTĪSTĪBAS FONDU PĀRVALDĪBA

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 732/2004/ELB

Sūdzības iesniedzējs, kas bija centra, kuram piešķīra Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) dotācijas, direktors, apgalvoja, ka Komisija nav nodrošinājusi pienācīgu ERAF finansējuma pārvaldību. Viņš apgalvoja, ka Komisijai būtu jāsaazinās ar Itālijas varas iestādēm, kas atbild par šo fondu pārvaldību Itālijā, lai pieprasītu segt sūdzības iesniedzēja izdevumus un panāktu, ka šīs varas iestādes pilda līguma noteikumus un samaksā kavējuma procentus, kā arī, iespējams, jāpiemēro sankcijas Itālijai par tās fondu slikto pārvaldību.

Saskaņā ar Komisijas teikto iestādes, kas atbildīgas par struktūrfondu programmām un to pārvaldību, kā arī par maksājumu veikšanu, nosaka dalībvalstis. Komisija tās kontroles un uzraudzības pilnvaru robežās nodrošināja atbilstību laicīgas maksājumu veikšanas principam saskaņā ar Regulas Nr. 1260/1999, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par struktūrfondiem⁸, 32. panta 1. punkta piekto ievilkumu. Komisija pieprasīja informāciju Itālijas varas iestādēm un konstatēja, ka par atsevišķiem kavējumiem ir atbildīgs sūdzības iesniedzējs, jo viņa iesniegtie bankas rekvizīti bija nepilnīgi. 2004. gada aprīlī maksāšanas iestāde informēja Komisiju, ka maksājums ir veikts. Komisija vadošajai iestādei prasīja sniegt informāciju par programmas finanšu nosacījumiem un pieprasīja šo jautājumu iekļaut uzraudzības komitejas nākamās sanāksmes darba kārtībā. Uzraudzības komiteja nolēma novērtēt maksājumu iestādes izraudzīto finanšu noteikumu piemērošanu un veikt pasākumus, lai samazinātu gala termiņus. Komisija neuzskatīja, ka pret maksājumu iestādi būtu jāpiemēro sankcijas vai jāveic pasākumi.

Ombuds uzskatīja, ka, neskatoties uz to, ka par laicīgu ERAF līdzekļu maksājumu veikšanu ir atbildīgas dalībvalstu izraudzītās maksājumu iestādes, Komisijas atbildība par atbilstošu ERAF līdzekļu pārvaldību nozīmē arī dalībvalstu veiktās pārvaldības un kontroles sistēmas piemērošanas un atbilstības kontroli, lai nodrošinātu, ka maksājuma iestādes pilda savu pienākumu veikt maksājumus laikā.

Attiecībā uz šo sūdzību, ka Komisija nav nodrošinājusi pienācīgu ERAF līdzekļu pārvaldību, ombuds uzskatīja, ka Komisijai bija jāveic piemēroti un atbilstoši pasākumi, lai pildītu savus pienākumus attiecībā uz pienācīgu ERAF līdzekļu pārvaldību. Tādēļ kļūdu pārvaldē viņš nekonstatēja.

Saistībā ar sūdzības iesniedzēja prasībām ombuds uzskatīja, ka Komisija ir rīkojusies atbilstīgi, lai maksājumu sūdzības iesniedzējam nodrošinātu. Viņš norādīja, ka par kavējuma procentu samaksāšanu būs atbildīga Itālijas maksājumu iestāde. Visbeidzot ombuds uzskatīja, ka Komisijas skaidrojums par tās pilnvaru trūkumu, lai piemērotu sankcijas pret Itāliju, ir pamatots.

⁸

1999. gada 21. jūnija Padomes Regula (EK) Nr. 1260/1999, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par struktūrfondiem, OV L 161/1, 1999.

PROJEKTU PRIEKŠLIKUMA NOVĒRTĒŠANA (1)

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 758/2004/ELB

Komisija sūdzības iesniedzējas priekšlikumu netiešam Pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrācijas pasākumu (RTD) projektam noraidīja. Sūdzības iesniedzēja apgalvoja, ka neatkarīgie eksperti ir kļūdījušies, nolemjot, ka viņas priekšlikums par intraokulāro lēcu pilnveidošanu nav atbilstīgs stratēģiskajam mērķim. Viņa arī apgalvoja, ka procedūra bija netaisnīga, jo nebija iespējams apstrīdēt ekspertu pieņemto lēmumu vai iesniegt otru priekšlikumu. Visbeidzot viņa apgalvoja, ka procedūras laikā viņai pieejamā informācija bija neatbilstoša un neskaidra un ka informāciju viņa saņēma par vēlu, lai varētu iesniegt jaunu priekšlikumu.

Saskaņā ar Komisijas teikto priekšlikumi ir jāvērtē stratēģiskā mērķa, tā galveno punktu un darba programmas vispārējo mērķu kontekstā. Trīs neatkarīgo ekspertu anonīmajā atzinumā bija norādīts, ka šis priekšlikums neapšaubāmi ir neatbilstīgs. Komisija ir izvērtējusi šo atzinumu un konstatējusi, ka tas ir pamatots. Lai nodrošinātu taisnīgu un vienlīdzīgu attieksmi, Komisija ar projektu pieteicējiem nesazinās, līdz projektu novērtēšana ir pabeigta. Taču tiklīdz novērtēšana ir pabeigta, pēc projektu pieteicēja lūguma Komisija ir gatava sniegt paskaidrojumus papildus tiem, kas jau ir iekļauti novērtējuma kopsavilkuma ziņojumā. Attiecībā uz jauna priekšlikuma iesniegšanu Komisija apgalvoja, ka sūdzības iesniedzēja, ņemot vērā sniegto informāciju par viņas priekšlikuma priekšrocībām un trūkumiem, varēja izvērtēt, vai projekta priekšlikums ir piemērots, lai to iesniegtu nākamajā projektu konkursā.

Ombuds atzina, ka, lai atbildētu uz to, vai sūdzības iesniedzējas priekšlikums bija atbilstīgs nozīmīgajam stratēģiskajam mērķim, ir vajadzīga kompetence zinātnes un tehnikas jautājumos, un tādēļ viņa patstāvīgajā pārbaudē jānovērtē tikai tas, vai Komisijas lēmums apstiprināt novērtējuma rezultātus ir acīmredzami nepamatots. Ombuds uzskatīja, ka Komisijas lēmums bija pamatots.

Ombuds uzskatīja arī, ka atbilstoši attiecīgajām publicētajām pamatnostādņēm ekspertu uzdevums ir nodrošināt zinātnisku un tehnisku konsultāciju, lai palīdzētu Komisijai pieņemt visefektīvākos lēmumus Kopienas mērķu sasniegšanai, un ka ekspertu neatkarīgais statuss sekmē gan procesa efektivitāti, gan taisnīgumu. Šajā situācijā viņš neatzina, ka tas, ka eksperta novērtējuma apstrīdēšanas mehānisms nav paredzēts, pats par sevi rada struktūrālu vai regulāru kļūdu pārvaldē. Visbeidzot ombuds uzskatīja par saprotamu, ka sūdzības iesniedzēja nevarēja vēlreiz iesniegt pārskatītu priekšlikumu šajā pašā projektu konkursā, jo bija beidzies iesniegšanas termiņš, un ka sūdzības iesniedzēja nav pierādījusi, ka Komisija nav laicīgi viņai sniegusi vajadzīgo informāciju, lai priekšlikumu iesniegtu nākamajā projektu konkursā.

SŪDZĪBAS SASKAŅĀ AR 226. PANTU IZSKATĪŠANA

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 1298/2004/PB

Sūdzības iesniedzēja iesniedza sūdzību pret Komisiju par iespējamiem Apvienotās Karalistes izdarītiem Direktīvas Nr. 73/239/EEK pārkāpumiem par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas nozarē, kas nav dzīvības apdrošināšana⁹.

Sūdzībā ombudam viņa apgalvoja, ka no Komisijas saņēmusi neapmierinošu paskaidrojumu par atbildes nesniegšanu uz vēstuli, ko viņa nosūtīja 2003. gada 29. maijā. Viņa arī paziņoja, ka Komisija nav atbildējusi uz viņas jautājumiem par to, i) kādēļ Komisija atcēla plānoto pārkāpumu tiesvedību pret Apvienoto Karalisti 1978. gadā, ii) kādēļ Komisija (viņasprāt) atļāva Apvienotajai Karalistei pārkāpt Kopienas tiesību aktus un iii) kādā veidā viņa var saņemt Eiropas Kopienas Tiesas spriedumu.

⁹

1973. gada 24. jūlija Padomes Pirmā Direktīva Nr. 73/239/EEK par administratīvo un normatīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas nozarē, kas nav dzīvības apdrošināšana, OV L 228/3, 1973.

Visbeidzot viņa apgalvoja, ka Komisija viņai nav sniegusi informāciju par Apvienotajā Karalistē noteiktu procedūru, kas dotu iespēju pilsonim saņemt kompensāciju par zaudējumiem un/vai bojājumiem, kas radīti, pārkāpjot Kopienas tiesības.

Pēc attiecīgās sarakstes izskatīšanas ombuds konstatēja, ka kopumā Komisija ir centusies sūdzību izskatīt rūpīgi un ka tā sūdzības iesniedzējai ir atvainojusies un veikusi korigējošus pasākumus attiecībā uz vienu pieļautu kavējumu. Turklāt Komisijas paskaidrojumu par kavējumu ombuds atzina par ticamu.

Ombuds arī norādīja, ka Komisija ir izskaidrojusi sūdzības iesniedzējai, ka i) Komisijas dienesti ir apmierināti ar Apvienotās Karalistes veikumu pieprasīto tiesību aktu piemērošanā, ii) tā neuzskata, ka ir atļāvusi Apvienotajai Karalistei pārkāpt Kopienas tiesības, un iii) valsts tiesas kompetencē ir lemt par valsts tiesību aktu atbilstību Kopienas tiesību kopumu pagātnē. Ombuds uzskatīja, ka šīs Komisijas atbildes ir atbilstošas.

Ombuds uzskatīja, ka Komisijai saziņā ar privātpersonām par noteiktām lietām bija pamats ierobežot informāciju par jautājumiem attiecībā uz kompensāciju pieprasījumiem dalībvalstīm līdz Eiropas Kopienas Tiesas praksē noteiktajām tiesībām. Pēc ombuda domām Komisijai nav pienākums nodrošināt juridisko konsultāciju par valstu procedūru noteikumiem.

Ombuds tādēļ kļūdu pārvaldē nekonstatēja.

PROJEKTA PRIEKŠLIKUMA NOVĒRTĒŠANA (2)

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 1365/2004/TN

Sūdzība bija par Komisijas veikto novērtējumu projekta priekšlikumam, kas iesniegts saskaņā ar Sesto pētniecības pamatprogrammu. Eiropas uzņēmumu konsorcijs bija pieteicies projekta par vēja generatoru spēkstaciju uzstādīšanu Īrijas piekrastē finansējumam. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu konsorcijs projekta priekšlikuma novērtēšanā, norādot, ka konsorcijam nav pamata konstrukciju projektēšanas speciālista. Kā apgalvoja sūdzības iesniedzējs, priekšlikumā bija norādīts, ka sūdzības iesniedzēja Dānijas partneris ir speciālists, un pat ļoti iespējams – pasaules vadošais speciālists šajā jomā. Sūdzības iesniedzējs cita starpā pieprasīja, lai Komisija izlabotu projekta priekšlikuma novērtējumā pieļautās faktu kļūdas.

Komisija norādīja, ka eksperti, kas novērtēja krasta vēja ģeneratoru spēkstaciju projekta priekšlikumu, atzina, ka ierobežotā informācija par Dānijas partneri nebija pārliecinoša.

Lēmumā ombuds atgādināja, ka viņa uzdevums nav no jauna novērtēt šo projekta priekšlikumu, bet gan noskaidrot, vai Komisija, novērtējot projektu, nav pieļāvusi acīmredzamas kļūdas. Ombuds konstatēja, ka projekta priekšlikumā ietvertā samērā nelielā informācija par Dānijas partneri nesniedz ziņas, ka uzņēmums būtu specializējies vai būtu pasaules vadošais uzņēmums šajā jomā. Ombuds uzskatīja - pat tad ja sūdzības iesniedzējam ir bijusi taisnība par Dānijas partneri, viņš nav parādījis, ka Komisijai vai tās ekspertiem, kas priekšlikumu novērtēja, būtu bijis jāzina par šo partneri neatkarīgi no priekšlikumā sniegtās informācijas. Tādēļ ombuds neuzskatīja, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu novērtējumā, konstatējot, ka konsorcijā nav pamata konstrukciju projektēšanas speciālista, vadoties pēc priekšlikumā iekļautās informācijas.

Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja prasību par kļūdaino faktu izlabošanu ombuds atzīmēja - viņš sapratis, ka Komisija ir norādījusi uz projekta priekšlikumā trūkstošo informāciju par Dānijas partneri, nevis, ka tā apšaubu sūdzības iesniedzēja apgalvojumu, ka šis partneris ir specializējies šajā jomā vai tajā ir vadošais uzņēmums pasaulē. Sakarā ar to, kā arī ar secinājumu, ka Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu novērtējumā, Ombuds nekonstatēja nevienu iemeslu, lai turpinātu izskatīt šo prasību.

CILVĒKTIESĪBU KLAUZULAS PIEMĒROŠANA SADARBĪBAS NOLĪGUMĀ AR VJETNAMU

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 933/2004/JMA

1996. gada sadarbības nolīguma starp Eiropas Kopieni un Vjetnamu 1. pants ("cilvēktiesību klauzula") paredz, ka abu pušu sadarbība ir jāveido, ievērojot cilvēktiesību un demokrātijas principus, kam jāklūst par svarīgu nolīguma elementu. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka, ņemot vērā Vjetnamas varas iestāžu nopietnos cilvēktiesību pārkāpumus, Komisija nav izmantojusi savas pilnvaras, lai pārtrauktu sadarbības nolīgumu.

Komisija uzskatīja, ka cilvēktiesību situācijas uzlabošanā Vjetnamā var panākt, gan risinot dialogu, gan veidojot sadarbību. Tā norādīja, ka nav noticis nozīmīgs nolīguma pārkāpums, kā rezultātā to vajadzētu pārtraukt. Komisija paskaidroja, ka šāda reakcija būtu tikai galējais risinājums, ko pieņemtu, konsultējoties ar dalībvalstīm un Eiropas Parlamentu.

Ombuds norādīja, ka, ņemot vērā "cilvēktiesību klauzulu", cilvēka pamattiesību ievērošana ir svarīgs nolīguma elements, un tādēļ šīs klauzulas pārkāpuma rezultātā nolīgums varētu tikt pārtraukts. Viņš norādīja, ka šī klauzula ir saistoša Komisijai un ka Komisijas rīcība vai bezdarbība attiecībā uz to varētu būt kļūda pārvaldē.

Taču ombuds uzskatīja, ka šis nolīgums nenosaka, kādos apstākļos Komisijai šis noteikums būtu jāpiemēro, lai pārtrauktu sadarbības nolīgumu. Turklāt ne EK līgums, ne Vīnes Konvencija par starptautisko līgumu tiesībām nedod papildu norādījumus šajā jautājumā. Ombuds norādīja, ka Komisija 1995. gada Paziņojumā par demokrātijas principu un cilvēka pamattiesību ievērošanas iekļaušanu nolīgumos starp Kopieni un trešām valstīm ir noteikusi vairākus principus attiecībā uz cilvēktiesību klauzulas izmantošanu.

Ombuds norādīja - Komisija uzskata, ka nolīguma pārtraukšana liegtu ES iespēju izmantot ES finansētas sadarbības programmas, lai atbalstītu reformu procesu Vjetnamā, un ka tādēļ tā ir nolēmusi turpināt dialogu ar Vjetnamas varas iestādēm, izveidojot dažādas struktūras saskaņā ar sadarbības nolīgumu. Ombuds uzskatīja, ka Komisijas pamatojums lēmumam nepārtraukt sadarbības nolīgumu, bet tā vietā veikt pasākumus, ko tā uzskata par daudz atbilstīgākiem saskaņā ar tās 1995. gada Paziņojumā noteiktajiem kritērijiem, ir pamatots. Tādēļ ombuds Komisijas darbā kļūdu pārvaldē nekonstatēja.

KONSULTĀCIJA PAR STRUKTŪRFONDU NĀKOTNI

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 948/2004/OV

NVO iesniedza sūdzību par to, ka Komisija tai nav sniegusi konsultāciju par struktūrfondu nākotni. Lai pamatotu sūdzību, tās iesniedzējs atsaucās uz Komisijas paziņojumu "Ceļā uz izkoptu apspriežu un dialoga kultūru – Vispārēji principi un pamata prasības attiecībā uz Komisijas uzsāktām apspriedēm ar ieinteresētajām personām" (KOM(2002) 704 galīgā redakcija 2002. gada 11. decembrī), kas nosaka piecas obligātās prasības, kuras jāievēro konsultācijas procesā. Sūdzības iesniedzējs apšaubīja, vai obligātās prasības ir pietiekami skaidras, kā arī ierosināja Komisijai konsultācijās vairāk izmantot starpnozaru un holistisku pieeju, it īpaši tad, ja priekšlikumi attiecas uz plašu interešu lauku.

Komisija apgalvoja, ka ir uzsākusi plašas apspriedes ar visām ieinteresētajām pusēm, un detalizēti izskaidroja, kādas darbības tā ir veikusi. Taču tā norādīja, ka vēlētos lielāku NVO ieguldījumu, kas turpmāk prasītu tām mobilizēties daudz efektīvākā veidā.

Ombuds uzskatīja, ka obligātās prasības ir noteiktas pietiekami skaidri, lai viņš varētu novērtēt, vai Komisija ir rīkojusies saskaņā ar tām. Šajā lietā ombuds veica detalizētu pārbaudi un konstatēja, ka Komisija ir ievērojusi piecas noteiktās obligātās prasības. Tādēļ kļūdu pārvaldē nekonstatēja. Taču ombuds neizslēdza iespēju, ka obligātās prasības varētu formulēt daudz skaidrāk vai ka atsevišķos gadījumos konsultācijās starpnozaru vai holistisku pieeju varētu izmantot vairāk. Ombuds norādīja,

ka tādēļ sūdzības iesniedzējam ir iespēja sniegt ieteikumus Komisijai un ka labas pārvaldes prakse būtu, ja Komisija nopietni apsvērtu katru šādu ieteikumu.

EIROPAS ĀRKĀRTAS IZSAUKUMU TĀLRUŅA NUMURS 112

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 1096/2004/TN

Sūdzību iesniedza apvienība, kas norādīja uz iespējamiem Komisijas pārkāpumiem saistībā ar Eiropas ārkārtas izsaukumu tālrūņa numura 112 ieviešanu. Apvienība apgalvoja, ka Komisija nav veikusi turpmāku rīcību attiecībā uz 112 pilsoņu aizsardzības sastāvdaļu, ko tā neatlaidīgi solīja savās darba programmās. Tā arī apgalvoja, ka Komisija savā interneta vietnē nav sniegusi atjauninātu un atbilstošu informāciju par 112 dienestu.

Komisija apgalvoja, ka atbildīgais dienests ir devis līdzfinansējumu lielam skaitam projektu saistībā ar 112, kuri attiecas uz Kopienas rīcības programmā ietvertu pilsoņu aizsardzības jomu, un ka tas koordinē un sadarbojas ar citiem Komisijas dienestiem 112 sakarā. Tā arī paskaidroja, ka, lai gan agrāk ir bijusi kavēšanās, atjaunojot interneta vietnē ievietoto informāciju, pašreiz tā vairs nenotiek.

Ombuds atgādināja, ka pilsoņu pašapziņas stiprināšana un informēšana par viņu tiesībām ir svarīga, un norādīja, ka tādēļ viņš saprot apvienības centienus šajā sakarā. Tomēr ombuds norādīja, ka, īstenojot savas darba programmas, Komisijai ir noteikta rīcības brīvība, taču par veiktajām darbībām tai jāatskaitās Parlamentam saskaņā ar budžeta procedūru. Ombuds ņēma vērā, ka Universālā pakalpojuma direktīva atzīst, ka 112 dienests ir pilsoņu interesēs, taču šajā direktīvā noteikts, ka par atbilstošu informācijas par 112 dienestu nodrošināšanu ir atbildīgas dalībvalstis. Ombuds neatrada nevienu pierādījumu tam, ka, īstenojot attiecīgās darba programmas, Komisija nebūtu rīkojusies savu pilnvaru ietvaros vai būtu pārkāpusi jebkādu tai saistošu noteikumu vai principu.

Ombuds arī norādīja, ka 112 dienesta interneta vietnē ir norādīts, ka tā ir atjaunināta 2004. gada 21. septembrī, kas būtībā ir pareizi. Saites uz novecojušiem tiesību aktiem skaidri norādīja, kā 112 dienests ir izveidots, un interneta vietnē bija arī atjaunota saite uz pašreizējiem tiesību aktiem. Ombuds arī norādīja, ka Vides ĢD interneta vietnē ir publicēts 2003. gadā piešķirto dotāciju saraksts un ka šādu sarakstu publicēšanas termiņš 2004. gadam, kā to nosaka Regula Nr. 2342/2002, ar ko paredz sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus Finanšu regulai, nav vēl beidzies.

Ņemot vērā iepriekš minēto, ombuds Komisijas darbā kļūdu pārvaldē nekonstatēja.

EIROPAS SKOLAS VALODU SEKCIJU SLĒGŠANA

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 1155/2004/TN

Sūdzība bija par Komisijas rīcību attiecībā uz divu valodas sekciju slēgšanu Eiropas skolā Kulhemā, Apvienotajā Karalistē. Sūdzības iesniedzēji apgalvoja, ka lēmumu par šo jautājumu valde nav pieņēmusi atbilstoši reglamentam, kā arī ir pārkāpusi lēmumu pieņemšanas procedūru par skolas vai valodu sekcijas slēgšanu. Tā kā Komisija ir ierosinājusi un nobalsojusi par divu valodas sekciju slēgšanu, sūdzības iesniedzēji apgalvoja, ka tā nav pietiekami labi veicinājusi labu pārvaldi Eiropas skolās, it īpaši attiecībā uz lēmumu pārredzamību un pamatotību, kā to prasa Eiropas Savienības Pamattiesību harta.

Komisija apliecināja, ka tika ievēroti visi spēkā esošie noteikumi un procedūras. Komisija arī apgalvoja, ka Pamattiesību harta neattiecas uz Eiropas skolām, jo pamattiesības attiecībā uz skolu valdes lēmumu aizsargā valsts tiesību akti un starptautiskie nolīgumi.

Ombuds atgādināja, ka Eiropas skolas nav Kopienas iestāde vai struktūra un tādēļ neietilpst viņa pilnvarās. Taču Ombuds vienmēr ir uzskatījis, ka Komisijai ir noteikta atbildība par Eiropas skolu darbību, tostarp vispārēja atbildība veicināt labu pārvaldi šajās skolās. Tomēr ombuds neuzskatīja,

ka, izmeklējot Komisijas rīcību attiecībā uz skolu valdes lēmumu slēgt jau pieminētās divas valodu sekcijas, viņš būtu atklājis kļūdu tās pārvaldē.

Ombuds tomēr atgādināja, ka agrāk veiktu izmeklēšanu laikā Komisija ir atzinusi, ka Pamattiesību harta ir attiecināma uz Eiropas skolām. Ombuds tādēļ izteica papildu piezīmi, norādot, ka Komisija, atzīstot Pamattiesību hartas saistošo spēku attiecībā uz Eiropas skolām, norāda, ka tā ir uzņēmusies lielu daļu atbildības par labas administratīvās prakses veicināšanu skolu pārvaldēs. Viņš aicināja Komisiju izskaidrot tās nostāju šajā jautājumā un informēt viņu par reformu pasākumu stāvokli pēc ombuda paša iniciatīvas veiktās izmeklēšanas Nr. OI/5/2003/IJH laikā (skatīt Ombuda 2004. gada ziņojumu). Atbildot uz papildu piezīmi, Komisija ombudam paziņoja par reformu stāvokli pēc ombuda paša iniciatīvas veiktās izmeklēšanas laikā, tostarp Pamattiesību hartā noteikto tiesību īstenošanu.

VARBŪTĒJI SAZIŅAS PĀRKĀPUMI KONKURSA PROCEDŪRAS LAIKĀ

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 1808/2004/JMA

Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisija ir rīkojusies nepareizi, izskatot konkursa paziņojumu Pētniecības un attīstības programmas otrajam posmam. Attiecīgā iniciatīva, ko lielā mērā finansē Komisija, bija sadalīta trijos posmos. Pirmajā posmā uzvarēja viens no sūdzības iesniedzēja konkurentiem, Z konsorcijs. 2003. gada decembrī sūdzības iesniedzējs iesniedza priekšlikumu otrajam posmam. Kaut arī atlases procedūrā sūdzības iesniedzēja priekšlikumu pieņēma un tas acīmredzami bija vienīgais priekšlikums, jo Z konsorcijs savu priekšlikumu neiesniedza laikā, vērtētāji viņa priekšlikumu novērtēja negatīvi. Sūdzības iesniedzējs uzskatīja, ka viņš tika diskriminēts un ka Komisijas dienesti ir mēģinājuši atbalstīt Z konsorciju. Lai pamatotu savus apgalvojumus, sūdzības iesniedzējs atsauca uz telefona sarunu starp Z konsorcija pārstāvi un atbildīgajiem Komisijas dienestiem, kas notika neilgi pēc priekšlikumu iesniegšanas termiņa beigām, kad kļuva skaidrs, ka Z konsorcijs priekšlikumu nav iesniedzis laikā.

Atbildē Komisija apgalvoja, ka sūdzības iesniedzēja priekšlikumu atbilstoši oficiālajām procedūrām vērtēja neatkarīgi eksperti. Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja konkurenta telefona zvanu Komisija uzskatīja, ka tā ir bijusi vienīgi informācijas sniegšana, kuras laikā būtiski jautājumi netika apspriesti. Ņemot vērā apspriesto jautājumu būtību, Komisijas dienesti uzskatīja, ka sarunu reģistrēt nav nepieciešams.

Ombuds norādīja - kā to atzinušas Kopienas tiesas, Komisijai ir plaša rīcības brīvība izvērtēt faktoros, ko ņemt vērā, lai pēc konkursa uzaicinājuma izlemtu noslēgt līgumu. Ombuds norādīja, ka Komisija, atbildot uz sūdzības iesniedzēja prasību, ir sniegusi detalizētu paskaidrojumu par iemesliem, kādēļ tika noraidīts sūdzības iesniedzēja priekšlikums. Tā arī iesniedza novērtējuma kopsavilkuma ziņojuma kopiju, kurā vērtētāji ir pamatojuši novērtējumu sūdzības iesniedzēja priekšlikumam. Izvērtējot šī kopsavilkuma ziņojuma saturu, ombuds konstatēja, ka tajā sniegts atbilstošs pamatojums iestādes nostājai, kas atbilst darba programmā noteiktajiem kritērijiem.

Ombuds norādīja, ka dažu lietas materiālos esošo faktu dēļ sūdzības iesniedzējam radās jautājums par Komisijas rīcības pamatotību. Pēc visas pieejamās informācijas rūpīgas pārskatīšanas ombuds konstatēja, ka pierādījumu par nepamatotu rīcību nav. Taču ombuds norādīja, ka Komisijai daudz vieglāk būtu risināt šo sūdzību, ja tā varētu uzrādīt attiecīgās tālruņa sarunas ierakstu. Tādēļ ombuds Komisijai izteica papildu piezīmi, ierosinot pārskatīt noteikumus par telefona sarunu ierakstiem attiecībā uz konkursa paziņojumiem, lai turpmāk izvairītos no līdzīgu problēmu rašanās.

PIEKĻUVE DOKUMENTIEM TIEŠSAISTĒ

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 2066/2004/TN

Sūdzības iesniedzējs cita starpā apgalvoja, ka Komisija saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem¹⁰ 2. panta 4. punktu nav nodrošinājusi tiešsaistes piekļuvi apspriedes dokumentam par e-naudas direktīvas piemērošanu mobilajiem operatoriem. Sūdzības iesniedzējs minēja, ka apspriedes dokuments skāra likumdošanas jautājumus, jo tā rezultātā, iespējams, varētu grozīt e-naudas direktīvu.

Komisija, atsaucoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punktu, uzstāja, ka sagatavošanas periodā esošo Komisijas darba dokumentu, kā arī dalībvalstu vai nozares pārstāvju rakstu publiskošana šādā posmā būtu maldinoša un varētu kaitēt neitralitātei turpmākajās apspriedēs ar dalībvalstīm, radīt nesamērīgu un neatbilstošu reakciju no sabiedrības, kā arī negatīvi ietekmēt visas turpmākās apspriedes un likumdošanas iniciatīvas.

Ombuds lēmumā izteica viedokli, ka Regulas Nr. 1049/2001 vispārējā sistēmā pilsoņu tiesības piekļūt dokumentiem, kas nav publiskoti, un apšaubīt iespējamo atteikumu piekļuvei, paredz pamatmehānismu, kas nodrošina pēc iespējas plašāku piekļuvi dokumentiem. Tādēļ ombuds uzskatīja, ka būtu neatbilstīgi un nelietderīgi prasīt Komisijai veikt tādu pašu padziļinātu juridisko analīzi, izlemjot, vai likumdošanas priekšlikumu publicēt tiešsaistē, kā būtu jādara, izskatot pieprasījumu par publisku piekļuvi dokumentam.

Ombuds norādīja, ka Komisija ir patiesi apsvērusi šo dokumentu publiskošanu tiešsaistē. Turklāt sūdzības iesniedzējs ir izmantojis tiesības pieteikties piekļuvei, un viņam bija iespēja iesniegt pieteikumu. Šajos apstākļos ombuds konstatēja, ka nav pamata sūdzības izmeklēšanu turpināt.

PIEKĻUVE MISIJAS ZIŅOJUMAM SASKAŅĀ AR 228. PANTĀ MINĒTO PROCEDŪRU

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 2821/2004/OV

Sūdzību iesniedza jūras bruņrupuču aizsardzības biedrība, kas Komisijas Vides ĢD pieprasīja piekļuvi ziņojumam par Komisijas dienestu misiju *Zakynthos* salā Grieķijā, kur iepazinās ar situāciju jūras bruņrupuču aizsardzībā. Misija notika saistībā ar Komisijas uzsākto procedūru pret Grieķiju saskaņā ar EK līguma 228. pantu par Tiesas spriedumā noteikto pasākumu nepildīšanu. Pēc pieprasījuma iesniegšanas sūdzības iesniedzējam piešķīra daļēju piekļuvi ziņojumam. Piekļuvi liedza tām daļām, kurās ir tehniski vai juridiski novērtējumi, kā arī atzinumi attiecībā uz notiekošo tiesvedību.

Biedrība sūdzībā ombudam pieprasīja neierobežotu piekļuvi šim ziņojumam. Komisija atteikumu piekļuvei atsevišķām ziņojuma daļām pamatoja ar Regulas Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem¹¹ 4. panta 2. punkta trešo ievilkumu un 4. panta 3. punkta pirmo daļu un norādīja, ka sabiedrības interese par piekļuvi šim ziņojuma daļām neatsver risku attiecībā uz notiekošās izmeklēšanas un pārrunu ar Grieķijas varas iestādēm ietekmēšanu.

Nemot vērā to, ka šis pārbaudes ziņojums bija Komisijas iekšējai lietošanai sastādīts dokuments par procedūru, ko veica saskaņā ar EK līguma 228. pantu, ombuds konstatēja, ka Komisijai bija pamats atteikt piekļuvi dokumentam atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktam un 4. panta 3. punkta pirmajai daļai par iespējamās sabiedrības intereses iepazīties ar dokumentiem ignorēšanu.

¹⁰ 2001. gada 30. maija Eiropas Parlamenta un Eiropas Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV L 145/43, 2001.

¹¹ 2001. gada 30. maija Eiropas Parlamenta un Eiropas Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV L 145/43, 2001.

Ombuds pēc tam detalizēti izpētīja sūdzības iesniedzēja argumentus, lai pierādītu sabiedrības intereses ignorēšanu attiecībā uz iepazīšanos ar informāciju, un konstatēja, ka viens arguments atbilst tikai Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktam un otrs – 4. panta 3. punkta pirmajai daļai. Ombuds sūdzības iesniedzēja argumentu attiecībā uz 4. panta 3. punktu neuzskatīja par pārliecinošu un tādēļ konstatēja, ka Komisija bija tiesīga atsaukties uz šo izņēmumu. Attiecībā uz argumentu saistībā ar 4. panta 2. punktu ombuds uzskatīja, ka, lai to izvērtētu, viņam ir jāizpēta attiecīgie dokumenti. Taču, ņemot vērā savu secinājumu, ka Komisija var atsaukties uz 4. panta 3. punkta pirmo daļu, ombuds nolēma pieņemt lēmumu, nevis kavēties, pētot dokumentus. Tādējādi Ombuds Komisijas darbā kļūdas pārvaldē nekonstatēja.

PROJEKTA DIREKTORA AIZVIETOŠANA HONDURASĀ

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 3110/2004/GG

Sūdzības iesniedzējs, Vācijas konsultāciju uzņēmuma darbinieks, bija direktors ES finansētajam projektam par viesuļvētrā “Mitch” izpostītās infrastruktūras atjaunošanu un uzlabošanu Centrālamerikas pilsētās. Pēc Komisijas delegācijas vizītes Managvā viņu aizvietoja ar citu personu.

Sūdzībā ombudam sūdzības iesniedzējs cita starpā apgalvoja, ka projekts ir bijis sagatavots nepilnīgi un ka tādēļ radušās neplānotas aizkavēšanās. Viņš arī apgalvoja, ka Komisija ir rīkojusies diskriminējošā veidā, izmeklējot vienīgi dienesta automašīnu izmantošanas problēmu viņa projektā. Dienesta automašīnu lietošana privātiem mērķiem vienmēr ir bijusi pieļauta citos projektos. Turklāt sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisijas prasība par viņa aizvietošanu nav attaisnojama un pamatota.

Komisija apgalvoja, ka kavēšanos projekta izpildē izraisīja gan sūdzības iesniedzēja pārmērīgais perfekcionisms, gan tas, ka viņš vairākkārt neievēroja Komisijas konkursa procedūru un instrukcijas. Turklāt sūdzības iesniedzēja veikums nav sasniedzis paredzēto standartu. Delegācija bija novērojusi, ka sūdzības iesniedzēja saspringtās attiecības ar viņa padoto ir ļoti nelabvēlīgi ietekmējušas projekta darbību.

Par dienesta automašīnu lietošanu privātiem mērķiem Komisija norādīja, ka attiecīgajos noteikumos skaidri noteikts - šos transportlīdzekļus drīkst lietot vienīgi darba mērķiem. Sūdzības iesniedzējs to neņēma vērā, neskatoties uz atkārtotiem delegācijas norādījumiem.

Pēc rūpīgas pierādījumu pārskatīšanas ombuds konstatēja, ka sūdzības iesniedzējs nav pamatojis nevienu no savām sūdzībām, un tādēļ kļūdu pārvaldē nekonstatēja.

Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja apgalvojumu par diskrimināciju ombuds, ņemot vērā Eiropas Kopienų Tiesas praksi, uzskatīja, ka tas, ka Komisija neaptur citas personas, kas varbūt ir nelikumīgi izmantojušas dienesta automašīnas privātiem mērķiem, neattur Komisiju rīkoties tā, kā tā rīkojās attiecībā uz sūdzības iesniedzēju. Taču papildu piezīmē ombuds norādīja, ka būtu daudz lietderīgāk, kā arī atbilstošāk labas administratīvās prakses principiem, ja Komisija apsvērtu šī jautājuma pārskatīšanu tādā mērā, ciktāl tas attiecas uz citiem līgumiem šajā pašā programmā.

Piebilde

Komisija vēlāk uz ombuda papildu piezīmi atbildēja, ka ir noteikti skaidri noteikumi, kuri paredz, ka dienesta automašīnas drīkst lietot vienīgi darba vajadzībām. Šie noteikumi arī paredz, ka administrācija veic stingru kontroli un automašīnu izmantošanas reģistru.

Komisija vēl informēja ombudu, ka, ņemot vērā viņa novērojumus, un taisnīguma dēļ, tā ir nolēmusi veikt papildu pārbaudes piecos Hondurasā īstenotos projektos.

3.1.2 Eiropas Komisija un Eiropas Savienības Padome

NEPIETIEKAMS AUTOSTĀVVIETU SKAITS INVALIDIEM PIE KOMISIJAS UN PADOMES ĒKAS

*Lēmumu kopsavilkums par sūdzību pret Komisiju lietā Nr. 2415/2003/JMA
un pret ES Padomi lietā Nr. 237/2004/JMA*

Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisija un Padome nav veikušas vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu pietiekamu autostāvvietu skaitu invalīdiem pie Komisijas un Padomes galvenajām ēkām Briselē.

Komisija paskaidroja, ka pie visām tās ēkām Briselē ir vismaz divas stāvvietas, kas rezervētas invalīdiem. Stāvvietas apmeklētājiem invalīdiem var atbrīvot pēc pieprasījuma. Par invalīdu stāvvietām, kas izveidotas ielās netālu no tās ēkām Briselē, atbildīgas ir tikai un vienīgi Beļģijas varas iestādes. Tā kā tikai pie četrām no 60 Komisijas ēkām Briselē ir izveidotas autostāvvietas invalīdiem, iestāde ir prasījusi vietējām varas iestādēm veikt papildu pasākumus.

Ombuds atzinīgi novērtēja Komisijas prasību Beļģijas varas iestādēm nodrošināt papildu autostāvvietas invalīdiem pie tās ēkām Briselē un aicināja Komisiju sniegt viņam informāciju par šīs iniciatīvas rezultātiem. Ombuds norādīja, ka Komisija savā 2000. gada paziņojumā par Eiropu bez šķēršļiem personām ar spēju traucējumiem, ir piekritusi attīstīt un atbalstīt vispusīgu un integrētu stratēģiju, lai novērstu sociālos, arhitektūras un konstrukciju šķēršļus cilvēkiem ar īpašām vajadzībām. Taču ombuds norādīja, ka Komisija vēl joprojām nav noteikusi vajadzīgos turpmākos pasākumus. Ņemot vērā pieejamo informāciju, ombuds uzskatīja, ka ir pamats uzsākt turpmāku izmeklēšanu. Viņš atgādināja, ka, veicot pašreiz notiekošo izmeklēšanu Nr. OI/3/2003 pēc paša iniciatīvas, viņš ir izskatījis daudz vispārīgāka rakstura jautājumus saistībā ar Komisijas veikto invalīdu integrāciju un ka šajā izmeklēšanā jāiekļauj arī problēma par invalīdu piekļuvi Komisijas ēkām ar automašīnu.

Padome paskaidroja, ka pie visām tās ēkām Briselē ir vairākas tur strādājošajiem invalīdiem rezervētas autostāvvietas, taču drošības apsvērumu dēļ apmeklētāji invalīdi šīs autostāvvietas izmantot nedrīkst. Iestāde paskaidroja, ka tās dienesti ir sazinājušies ar atbildīgajām Beļģijas varas iestādēm un lūgusi pie tās ēkām Briselē rezervēt papildu autostāvvietas invalīdiem.

Ombuds atzinīgi novērtēja Padomes prasību Beļģijas varas iestādēm nodrošināt papildu autostāvvietas invalīdiem pie tās ēkām Briselē un aicināja Padomi informēt viņu par šīs iniciatīvas rezultātiem. Ņemot vērā Padomes sniegto informāciju, ombuds uzskatīja, ka nav pamata uzsākt tālāku izmeklēšanu.

Ombuds arī izteica Padomei papildu piezīmi, lūdzot pārskatīt tās politiku attiecībā uz invalīdu piekļuves ierobežošanu autostāvvietām drošības apsvērumu dēļ. Ombuds norādīja, ka citas ES iestādes, piemēram, Komisija, izvēlējušās citu politiku, neradot draudus drošībai. Tādēļ ombuds aicināja Padomi pārskatīt tās nostāju, ļaujot izmantot pie tās ēkām esošās autostāvvietas visiem invalīdiem, kuriem ir pamatots iemesls iekļūt Padomes telpās.

3.1.3 Eiropas Kopienų Personāla atlases birojs (EPSO)

KANDIDĀTU PIEKĻUVE NOVĒRTĒŠANAS KRITĒRIJĒM

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Personāla atlases biroju (EPSO) lietā Nr. 2097/2003/(ADB)PB

Sūdzības iesniedzēja piedalījās konkursā, kas tika rīkots vācu valodas teksta salicēju (typists) rezerves saraksta sastādīšanai. Sūdzības iesniedzēja, nerasniedzot obligāto prasību minimumu, pieprasīja viņai sniegt detalizētāku informāciju par viņas pārbaudes darba novērtējumu. Sūdzībā ombudam viņa apgalvoja, ka EPSO nav viņu informējis par pārbaudes darba vērtēšanas kritērijiem. Viņa norādīja, ka vēlējusies ar tiem iepazīties, lai varētu uzlabot savu sniegumu nākamajos darbā pieņemšanas konkursos.

EPSO izvirzīja argumentu, ka saskaņā ar Civildienesta noteikumu III pielikuma 6. pantu un atbilstoši izveidotajai tiesu praksei novērtēšanas kritēriji tiek turēti slepenībā. Lai pamatotu lēmumu par darbā pieņemšanu, pretendentiem paziņoja viņu pārbaudes darbu novērtējumu.

Ombuds izpētīja attiecīgo tiesu praksi un norādīja, ka novērtēšanas kritēriju publiskošana atbilst Eiropas Savienības politikai un tiesību aktiem par pārredzamību un sabiedrības piekļuvi dokumentiem - šī tiesu prakse kopš EPSO pieminētās tiesu prakses ir krietni pilnveidojusies. Tādēļ ombuds uzskatīja, ka EPSO nav atbilstoši pamatojis atteikumu piekļuvei. Ombuds sagatavoja ieteikumu projektu, ierosinot EPSO pārskatīt atteikumu sūdzības iesniedzējai piekļūt novērtēšanas kritērijiem un mainīt šo lēmumu, ja vien nav pamatots iemesls nepieļaut to nodošanu atklātībā.

EPSO detalizētajā atzinumā par ieteikumu projektu norādīja, ka atlases komitejas noteiktos vērtēšanas kritērijus var nošķirt no individuālajiem vērtētājiem dotajiem dažādajiem norādījumiem, ieteikumiem un atzinumiem. Taču, lai šajā lietā sūdzības iesniedzējai ļautu labāk izprast viņas pārbaudes darba novērtējumu, EPSO pievienoja viņas pārbaudes darba kopiju, kurā redzamas novērtētāju rakstiskās piezīmes. EPSO vēl atsevišķi sniedza detalizētas piezīmes par šiem labojumiem, izskaidrojot pārbaudes darba prasības. Tas arī norādīja, ka pārbaudes darbā redzamais kļūdu novērtējums bija atbilstošs vērtējumu sarakstam, kura kopija jau ir nosūtīta sūdzības iesniedzējai.

Ombuds uzskatīja, ka šajā lietā kandidāte daudz labāk varētu izprast sava pārbaudes darba novērtējumu, ja EPSO būtu sniedzis daudz detalizētāku informāciju, un ka nebija pamata šajā lietā uzsākt izmeklēšanu turpināt. Taču ombuds norādīja, ka EPSO viedoklis radīja daudz vispārīgākus svarīgus faktiskus un juridiskus jautājumus. Tādēļ viņš nolēma uzsākt izmeklēšanu pēc paša iniciatīvas attiecībā uz jautājumu par kandidātu piekļuves nodrošināšanu atlases komitejas izstrādātajiem vērtēšanas kritērijiem.

Piebilde

Ombuds uz tāda paša pamata slēdza arī izmeklēšanu divās līdzīgās lietās Nr. 413/2004/PB un 2028/2003/PB, kurās iesniedza ieteikumu projektu EPSO.

Izmeklēšanu pēc paša iniciatīvas ombuds uzsāka 2005. gada 10. oktobrī (OI/5/05/PB). Izmeklēšanas rezultātus publicēs ombuda interneta vietnē.

PIEKĻUVE ATLASES PĀRBAUDĒM

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Personāla atlases biroju (EPSO) lietā Nr. 839/2004/MHZ

Ungārijas pilsonis pieteicās dalībai EPSO organizētā atklātā konkursā uz tulkotāja asistenta vietu. Pieteikuma veidlapā viņš norādīja, ka vajadzīgos diplomus viņš iegūs dažus mēnešus pēc reģistrācijas

datuma. Kad viņu uzaicināja uz iepriekšējas atlases pārbaudi, viņš uzskatīja, ka EPSO viņa pieteikumu ir pieņēmis. Viņš veiksmīgi izturēja iepriekšējas atlases pārbaudi, un tika pieļauts pie rakstiskajām pārbaudēm. Taču pēc dažiem mēnešiem EPSO viņu informēja, ka viņš ir izslēgts no atlases procedūras, jo dokumentu iesniegšanas dienā viņam nebija vajadzīgā diploma. Šī iemesla dēļ rakstiskās pārbaudes vērtētas netika.

Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka EPSO rīkojies netaisnīgi, izslēgdams viņu no atlases procedūras pēc viņa pieteikuma pieņemšanas un atļaušanas piedalīties iepriekšējas atlases un rakstiskajās pārbaudēs.

Sūdzību iesniedzot, viņš nebija nedz Eiropas Savienības pilsonis, nedz arī dzīvoja kādas dalībvalsts teritorijā. Tā kā viņš uzskatīja, ka sūdzība būtu jāizmeklē, ombuds uzsāka izmeklēšanu pēc paša iniciatīvas. EPSO vēlāk ombudu informēja, ka, ņemot vērā, ka sūdzības iesniedzējs ir kļuvis par ES pilsoni, Ungārijai pievienojoties ES, šo lietu būtu vēlams izskatīt kā sūdzību.

EPSO paskaidroja, ka saskaņā ar konkursa paziņojumu atlases komiteja varēja izlemt, vai sūdzības iesniedzējs atbilda noteiktajām prasībām tikai tad, kad bija pārbaudījusi visu sūdzības iesniedzēja pieteikumu. Šādu pieteikumu kandidātiem prasīja tikai tad, kad viņi bija veiksmīgi nokārtojuši iepriekšējas atlases pārbaudi. EPSO atsaucās uz Pirmās instances tiesas praksi, ar kuru saskaņā konkursa paziņojumā var paredzēt, ka atsevišķas īpašas atbilstības prasības pārbauda pēc iepriekšējas atlases pārbaudi nokārtošanas.

Ombuds norādīja, ka konkursa paziņojumā bija izskaidrots, ka atlases komiteja kandidātu piemērotību pārbaudīs divos etapos. Tā kā EPSO bija rīkojies saskaņā ar konkursa paziņojumu un ņēmis vērā attiecīgo tiesu praksi, ombuds kļūdu pārvaldē nekonstatēja. Taču, lai EPSO turpmāk izvairītos no pārpratumiem un uzlabotu attiecības ar kandidātiem, ombuds izteica papildu piezīmi, iesakot konkursu paziņojumos turpmāk precizēt: i) ka aicinājums apmeklēt iepriekšējas atlases pārbaudi nenozīmē, ka kandidātu piemērotība ir pilnībā izvērtēta, un ii) ka netiks vērtēti to kandidātu rakstiskie pārbaudījumi, kuri vēlāk atzīti par nepieņemamiem.

Piebilde

EPSO 2005. gada 14. septembra vēstulē informēja ombudu, ka turpmākajos konkursu paziņojumos pieminēs abus punktus, ko ombuds ierosināja papildu piezīmē.

3.1.4 Eiropas Centrālā banka

INFORMĀCIJA PAR IESPĒJAMO ECB IEJAUKŠANOS

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Centrālo banku lietā Nr. 3054/2004/TN

Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka ECB nebija paskaidrojusi iemeslus atbildes nesniegšanai uz viņa jautājumu par to, vai tā ir iejaukusies ārvalūtu tirgū, lai mazinātu ASV dolāra vērtības krišanos un eiro kursa paaugstināšanos.

ECB apgalvoja, ka ir atbildējusi uz viņa jautājumiem pieļaujamā mērā. Taču ECB bija pamatoti iemesli savu iejaukšanos nekomentēt. Informācija par iejaukšanos ārvalūtu tirgū var atstāt ietekmi uz šo tirgu, un ECB paziņojumiem ir izšķirīga nozīme vispārējā politikas īstenošanā. Tādēļ, lai negatīvi neietekmētu operācijas norisi, pret šādu paziņojumu sniegšanu jāattiecas ar lielu uzmanību. ECB līdzīgi kā citām centrālajām bankām ir tiesības izlemt, vai un kādā veidā būtu jāsniedz informācija par iejaukšanos.

Ombuds, atsaucoties uz Līguma par Eiropas Savienību 1. pantu, kurā noteikts, ka lēmumi jāpieņem cik vien iespējams atklāti un cik iespējams tuvināti pilsoņiem, uzskatīja, ka principā pilsoņu pieprasītā informācija attiecībā uz Kopienas iestāžu vai struktūru pieņemtajiem lēmumiem pilsoņiem būtu jāsniedz.

Ombuds uzskatīja, ka situācijās, kad prasīto informāciju nav iespējams sniegt, iestādei vai struktūrai, atsakot atklāt prasīto informāciju, ir jāsniedz pilsonim pietiekami svarīgs pamatojums, lai skaidri un nepārprotami parādītu atteikuma iemeslu. Ombuds norādīja, ka Kopienas tiesu praksē attiecībā uz pieprasījumiem par piekļuvi dokumentiem šāda pieeja tiek pastāvīgi izmantota. Taču tiesu prakse rāda, ka atsevišķos gadījumos pietiek ar atsauci uz dokumentu kategoriju.

Ombuds uzskatīja, ka ECB iemesli atteikumam sniegt pieprasīto informāciju atbilst juridiskajam standartam un ka tie skaidri un nepārprotami parāda pamatojumu ECB rīcībai, ļaujot sūdzības iesniedzējam saprast, kādēļ ECB atteicās izpaust pieprasītās kategorijas informāciju. Ombuds tādēļ ECB darbā kļūdu pārvaldē nekonstatēja.

Ombuds norādīja, ka šis ECB lēmums par sabiedrības piekļuvi dokumentiem ir izņēmuma gadījums, lai aizsargātu sabiedrības intereses attiecībā uz “*monētāro un maiņas kursu stabilitāti*”. Ombuds tādēļ nekonstatēja nevienu iemeslu, lai turpinātu šo sūdzību izskatīt.

3.2 IESTĀŽU ATRISINĀTĀS LIETAS

3.2.1 Eiropas Parlaments

PENSIJU TIESĪBU PĀRNEŠANA

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Parlamentu lietā Nr. 127/2004/OV (konfidenciāla lieta)

Sūdzības iesniedzēja bija Parlamenta amatpersona, kas pēc Parlamenta Pensiju dienesta aprēķiniem nolēma pārnest savas pensiju tiesības, kas iepriekš bija iegūtas Vācijā un Itālijā, uz Kopienas shēmu. Šo tiesību nodošanas rezultātā viņai teorētiski vajadzētu iegūt pensiju, kas būtu par 70 % lielāka nekā viņas galīgais atalgojums B3 pakāpē. Taču Pensiju dienests viņu informēja, ka viņas pensija nesasniegtu 65 %. Sūdzības iesniedzējas apelāciju saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu noraidīja un iecelējinstītūcija viņu informēja, ka faktiski Itālijas pensijas tiesības uz Kopienas shēmu nav pārnestas.

Sūdzības iesniedzēja apgalvoja, ka i) viņas pensiju tiesību noteikšana ir jāpārskata un ka pensijas procentu likmei jābūt fiksētai 70 % apjomā no viņas galīgā atalgojuma B3 pakāpē un ka ii) no Itālijas (1995. g.) un Vācijas (1997. g.) pārnesto pensiju tiesību pārpalikums ir jāatmaksā viņai.

Parlaments sniedza detalizētu paskaidrojumu par sūdzības iesniedzējas pensijas aprēķinu un izvirzīja argumentu, ka visa summa, kas pārnesta no Vācijas pensiju shēmas, ir pārvērsta Kopienas pensiju tiesībās un ka pārpalikums, kas būtu jāatmaksā sūdzības iesniedzējai, nav radies. Taču no Itālijas pensiju shēmas pensiju tiesības nav pārnestas.

Ombuds veica turpmāku izmeklēšanu un prasīja Parlamentam izskaidrot: i) pārnesto pensiju tiesību un iespējamā pārpalikuma atlīdzināšanas aprēķinu un ii) situāciju attiecībā uz Itālijas pensijas tiesību pārņemšanu. Atbildot uz turpmāku sūdzības izmeklēšanu, Parlaments norādīja, ka pēc kļūdas pamanīšanas pārņemšanas līmeni Pensiju dienests ir no jauna aprēķinājis sūdzības iesniedzējas pensiju. Šī labojuma rezultātā sūdzības iesniedzēja saņems daudz izdevīgāku pensiju. Parlaments paskaidroja, ka kļūda ir radusies no kļūdainas analīzes datorsistēmā.

Tā kā sūdzības iesniedzēja pieņēma jauno aprēķinu un Parlamenta paskaidrojumu par pārpalikuma neatmaksāšanu, Ombuds konstatēja, ka Parlaments ir veicis pasākumus, lai atrisinātu šo problēmu par labu sūdzības iesniedzējai. Tādēļ viņš lietu slēdza.

3.2.2 Eiropas Savienības Padome

DARBA LĪGUMA PĀRTRAUKŠANA ES POLICIJAS MISIJĀ

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Savienības Padomi lietā Nr. 471/2004/OV

2003. gada jūnijā sūdzības iesniedzējs iesniedza ombudam pirmo sūdzību (lieta Nr. 1200/2003/OV) par viņa darba līguma izbeigšanos 2002. gada 8. decembrī, strādājot par civilo IT ekspertu Eiropas Savienības Policijas misijā Sarajevā (EUPM). Lēmumā par lietu (skatīt 2003. gada ziņojumu) ombuds secināja, ka nebija ievērotas sūdzības iesniedzēja aizstāvības tiesības. Ombuds ierosināja sūdzības iesniedzējam ar šo prasību vērsties tieši pie Padomes, kurai jāizskaidro pret viņu vērstie apvainojumi un jāizmaksā viņam alga par 2002. gada decembri.

Tā kā Padome noraidīja abas prasības, pamatojot ar to, ka nav bijusi saistīta ar viņa atstādināšanu no darba, sūdzības iesniedzējs 2004. gada februārī ombudam iesniedza jaunu sūdzību.

Padome uzsvēra, ka tās ģenerālsēkretariāts ir darījis visu iespējamo, lai sadarbotos ar ombudu, un nosūtījis EUPM visas korespondences kopiju, lai arī EUPM varētu sadarboties ar ombudu. Pēc atzinuma saņemšanas no EUPM vadītāja ombuds informēja Padomi, ka viņa aizrādījums lietā Nr. 1200/2003/OV nozīmē, ka EUPM nebija tiesīga priekšlaicīgi pārtraukt sūdzības iesniedzēja darba līgumu un ka tādēļ sūdzības iesniedzēja prasība izmaksāt algu, kas paredzēta līdz līguma beigām, ir pamatota. Ombuds lūdza Padomei palīdzību, lai nodrošinātu, ka sūdzības iesniedzējs saņem visu algu, kas viņam pienākas.

Atbildē Padome atgādināja, ka saskaņā ar EUPM 2002. gada marta Vienotās rīcības 9. pantu maksājumu veikšanas pilnvara ir EUPM vadītājam. Tādēļ Padome nosūtīja ombuda vēstules kopiju EUPM vadītājam, prasot ombuda ieteikumiem pievērst vislielāko uzmanību.

EUPM pēc tam informēja ombudu, ka, lai sūdzības iesniedzēja uzsāktu procesu izbeigtu, tā izmaksās viņam daļu no kādreizējās mēneša algas, kas ietver laiku no 2002. gada 9. līdz 31. decembrim.

Lēmumā ombuds uzskatīja, ka šis lietas aspekts bija nokārtots, pilnībā apmierinot sūdzības iesniedzēja prasības.

Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja prasību par to, ka Padomei būtu jāizskaidro visas pret viņu vērstās sūdzības, ombuds atgādināja, ka saskaņā ar tiesiskuma principu normālā situācijā fakti par to, ka ir noticis tiesību tikt uzklausītam pārkāpums, nav jāņem vērā. Tādēļ ombuds secināja, ka, ņemot vērā viņa agrākos secinājumus lietā Nr. 1200/2003/OV, sūdzības iesniedzējam bija tiesības uz rehabilitāciju par nepamatotiem apvainojumiem un ka šajā lietā turpmākā izmeklēšana par šo jautājumu nav pamatota.

3.2.3 Eiropas Komisija

NEPAMATOTA KAVĒŠANĀS UN ATBILDES NESNIEGŠANA UZ PUBLISKĀS PIEKĻUVES PIEPRASĪJUMU

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 1798/2004/PB

Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisija ir nepamatoti kavējusies, sniedzot atbildi uz viņa pirmo pieteikumu 2004. gada 22. martā par piekļuvi dokumentiem saskaņā ar Regulu Nr. 1049/2001 par

publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem¹² un ka Komisija nav atbildējusi uz viņa pieteikumu 2004. gada 26. maijā.

Komisija atvainojās par kavējumiem un paskaidroja, ka tie radušies lielās darba slodzes dēļ. Tā arī norādīja, ka vispārējās politikas ietvaros ir nolēmusi sniegt daudz sistemātiskākas atbildes pilsoņiem visosajos gadījumos, kad, vai nu jautājuma sarežģītības dēļ, vai negaidīta jautājumu pieplūduma dēļ, atbilde varētu netikt nosūtīta paredzētajā laikā.

Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka ir pieņēmis Komisijas atvainošanos, un uzskatīja, ka viņa lieta ir atrisināta. Tādēļ ombuds lietu slēdza un papildu piezīmē izteica pārliecību, ka Komisija veiks vajadzīgos pasākumus, lai turpmāk pildītu savus pienākumus.

ATTEIKUMS PIEPRASĪJUMAM PAR PIEKĻUVI DOKUMENTIEM

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 3381/2004/TN

Apvienotās Karalistes iedzīvotāju apvienība Komisijai iesniedza sūdzību saskaņā ar 226. pantu par to, ka Apvienotās Karalistes varas iestādes, iespējams, nav ļāvušas sekot līdz Kopienas tiesību aktu sagatavošanai par lielu atkritumu izgāztuvi, kas izvietota netālu no šo iedzīvotāju dzīvesvietas. Komisija sūdzības iesniedzējam atteica piekļuvi Komisijas un Apvienotās Karalistes varas iestāžu korespondencei par šo jautājumu, jo šo dokumentu publiskošana varētu apdraudēt pārbaužu, izmeklēšanu un auditu aizsardzību (Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkts par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem¹³).

Ombuds sūdzību nosūtīja Komisijai un vienlaikus Apvienotās Karalistes pastāvīgajai pārstāvniecībai ES rakstiski lūdza informāciju par to, vai Apvienotās Karalistes varas iestādes iebilstu pret šo dokumentu nodošanu atklātībai.

Atzinumā Komisija apgalvoja, ka lēmums liegt dokumentu nodošanu atklātībā šajā tiesvedības posmā bija pieņemts saskaņā ar attiecīgo tiesu praksi. Taču pēc oficiālās lietas slēgšanas Komisija nolēma divas vēstules par šo jautājumu, kas adresētas Apvienotās Karalistes varas iestādēm, nodot atklātībai. Tā kā Apvienotās Karalistes varas iestādes apstiprināja, ka neiebilst pret viņu sniegto atbildžu nodošanu atklātībai, atklātībā nodeva arī šīs abas vēstules. Komisija atvainojās par nepamatotu novilcināšanu, izskatot sūdzības iesniedzēja pieprasījuma pamatojumu.

Pēc sūdzības turpmākas izmeklēšanas Komisija piekrita sūdzības iesniedzējam dot atļauju piekļuvei vēl trim CD-ROM, kas satur informāciju, ko Apvienotās Karalistes varas iestādes nosūtījušas Komisijai, lai pamatotu savus argumentus 226. panta procedūrā. Tā kā Komisija veica pasākumus minētās lietas atrisināšanai par labu sūdzības iesniedzējam, ombuds lietu slēdza.

CEĻA UN UZTURĒŠANĀS IZDEVUMU ATLĪDZINĀŠANA

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 3485/2004/OV

Sūdzības iesniedzējs piedalījās atklātā konkursā Nr. COM/A/12/01 un 2004. gada 15. un 16. janvārī devās uz intervijām Itālijā. Pieprasījumā atlīdzināt ceļa un uzturēšanās izdevumus sūdzības iesniedzējs izmantoja oficiālo veidlapu. Neskatoties uz trim sūdzības iesniedzēja atgādinājumiem 2004. gadā, Komisija izdevumus neatlīdzināja. Komisija sūdzības iesniedzēju informēja, ka viņa pieprasījums

¹² 2001. gada 30. maija Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV L 145/43, 2001.

¹³ 2001. gada 30. maija Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV L 145/43, 2001.

izdevumu atlīdzināšanai ir pierēģistrēts un iesniegts apstrādei. Tā kā līdz 2004. gada novembrim sūdzības iesniedzējs vēl nebija saņēmis atlīdzību, viņš iesniedza sūdzību ombudam.

Ombuds 2004. gada 15. decembrī sūdzību nosūtīja Komisijai. 30. decembrī sūdzības iesniedzējs e-pasta vēstulē ombudu informēja, ka maksājums ir veikts un ka šo lietu var slēgt. Tādējādi Ombuds uzskatīja, ka Eiropas Komisija bija veikusi lietas atrisināšanai vajadzīgos pasākumus un apmierinājusi sūdzības iesniedzēja prasību.

CEĻA IZDEVUMU ATLĪDZINĀŠANA

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 501/2005/IP

Itālijas kultūras apvienība iesniedza sūdzību, ka Komisijai vajadzētu ievērot solījumu atlīdzināt tās ceļa izdevumus, kas radušies, apmeklējot Komisiju.

Komisija apgalvoja, ka tās pārstāvniecība Itālijā nav laikā veikusi vajadzīgos pasākumus attiecīgās summas (5500 eiro) maksājuma sagatavošanai. Tādēļ Komisija nav varējusi pildīt mutiski izteikto solījumu par izmaksu atlīdzināšanu. Taču, lai saglabātu labu reputāciju, kā arī tādēļ, ka tās pārstāvniecība Itālijā ir apsolījusi, ka institūcija izmaksas segs, Komisija šim mērķim piešķīra 5500 eiro.

Sūdzības iesniedzējs ombudu informēja, ka uzskata lietu par atrisinātu, un tāpēc ombuds lietu slēdza.

IESPĒJAMI KAVĒTI MAKSĀJUMI KOMISIJAS VĒRTĒTĀJIEM

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 1266/2005/MF

Sūdzības iesniedzējs, Vācijas zinātnes žurnālists, strādāja par neatkarīgo ekspertu, vērtējot uzaicinājumus iesniegt priekšlikumus Sestās pamatprogrammas projektiem. Viņš apgalvoja, ka Komisija i) nav laikā samaksājusi viņam par 2004. gadā veiktajiem novērtējumiem, ii) nav sniegusi paskaidrojumus par maksājumu aprēķiniem un iii) par kavētu maksājumu nav samaksājusi kavējuma procentus. Sūdzības iesniedzējs pieprasīja, lai Komisija līdz 2005. gada 31. martam samaksā par 2004. gada oktobra sākumā veikto vērtēšanu. Turklāt viņš pieprasīja, lai viņam samaksātu procentus par novilcinātu samaksu 2004. gadā par citu vērtējumu. Visbeidzot, sūdzības iesniedzējs pieprasīja, lai Komisija viņam iesniedz paskaidrojumu par maksājumu aprēķiniem, kas veikti kopš 2004. gada.

Komisija paskaidroja iemeslus maksājumu kavējumiem un norādīja, ka pēc tam maksājumi par sūdzības iesniedzēja 2004. gada oktobra sākumā veikto vērtēšanu tika veikti. Sūdzības iesniedzējam iesniedza aprēķinus par summu, kas viņam samaksāta par nostrādātajām darba dienām, darba dienām ārpus Briseles, dienas naudām un ceļa izdevumiem, atsevišķi par katru vērtēšanu, ko viņš veicis no 2003. līdz 2004. gadam. Komisija ieteica arī samaksāt sūdzības iesniedzējam kavējuma procentus par viņa veikto darbu 2004. gada oktobra sākumā. Lai paātrinātu maksājumu veikšanu ekspertiem, 2005. gada maijā Komisija veica pasākumus, ko apkopoja rīcības plānā. Šo pasākumu rezultātā Komisija ir ievērojami saīsinājusi laiku, kas vajadzīgs, lai samaksātu ekspertiem, kuri piedalās vērtēšanā.

Sūdzības iesniedzējs novērojumos izteica viedokli, ka Komisija ir uzlabojusi izdevumu atlīdzināšanas procedūras un ka viņš piekrīt Komisijas priekšlikumam par kavējuma procentu samaksāšanu. Turklāt viņš norādīja, ka Komisija par viņa pēdējo līgumu ir samaksājusi 30 dienās.

Ņemot vērā Komisijas atzinumu un sūdzības iesniedzēja viedokli, ombuds secināja, ka Komisija ir veikusi pasākumus minētās lietas atrisināšanai par labu sūdzības iesniedzējam. Tādēļ viņš lietu slēdza.

3.3 OMBUDA PANĀKTIE MIERIZLĪGUMI

3.3.1 Eiropas Parlaments

PIEKĻUVE EIROPAS PARLAMENTA ĒKĀM

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Parlamentu lietā Nr. 628/2004/OV

Komisijas palīgdarbinieks iesniedza sūdzību par to, ka viņam un citiem Komisijas palīgdarbiniekiem nav atļauts iekļūt Parlamenta ēkā Briselē, ja darba kārtībā nav paredzētas sanāksmes. Sūdzības iesniedzējs šo ierobežojumu uzskatīja par diskriminējošu, jo tāds nav noteikts pagaidu darbiniekiem, pieaicinātajiem valstu ekspertiem vai akreditētiem lobijiem no privātiem uzņēmumiem.

Parlaments norādīja, ka amatpersonas no citām ES iestādēm, uzrādot identifikācijas karti, drīkst iekļūt ēkā, taču visiem pārējiem iestādes darbiniekiem šī iespēja nav paredzēta, jo pretējā gadījumā būtiski palielinātos iespējamo Parlamenta apmeklētāju skaits. Turklāt Parlaments norādīja, ka piekļuves tiesību ierobežošana ir vajadzīga arī tādēļ, ka uz tā telpām attiecas valsts tiesību akti un regulas, kas ierobežo to personu skaitu, kam atļauta piekļuve telpām drošības, jo īpaši ugunsdrošības nolūkos. Šajā kontekstā tas atsaucās uz Kvestoru kolēģijai nosūtītu piezīmi.

Ombuds uzskatīja, ka Parlaments nav paskaidrojis, kādēļ nebūtu jāpārskata visu Kopienas personāla kategoriju stāvoklis, izvērtējot nolūku iekļūšanai telpās, un ka, gluži pretēji Parlamentam bez jebkādas personāla kategoriju nošķiršanas ir atsaucies vienīgi uz vispārējo vajadzību drošības apsvērumu dēļ ierobežot to personu kopējo skaitu, kam ir atļauta piekļuve telpām. Viņš secināja, ka Parlaments nav sniedzis objektīvu pamatojumu atteikumam Komisijas palīgdarbiniekam par piekļuvi telpām laikā, kad nav paredzētas sanāksmes, un ka šis atteikums ir nepamatoti diskriminējošs. Tādēļ ombuds ierosināja mierizlīgumu, kurā paredzēts, ka Parlaments pārtrauc situāciju, kad bez jebkāda objektīva pamatojuma citu iestāžu palīgdarbinieku iekļūšana Eiropas Parlamenta ēkā ir ierobežota.

Parlaments ombudam atbildēja, ka līdz ar jauno Civildienesta noteikumu stāšanos spēkā sūdzības iesniedzēja problēma vairs nepastāv. Parlaments norādīja, ka jaunā kārtība līgumdarbiniekiem Parlamentā tiek piemērota no 2005. gada 1. marta attiecībā uz darbiniekiem, kas iepriekš noslēguši palīgdarbinieku līgumu, un no 2005. gada 1. janvāra no jauna pieņemtiem darbiniekiem. Tādēļ Parlaments attiecībā uz piekļuvi tā telpām vairs neizšķir dažādas personāla kategorijas. 2005. gada 28. janvārī pieņemto jauno noteikumu par piekļuvi Parlamenta telpām 6. pants paredz, ka piekļuve Eiropas Parlamenta telpām ir atļauta visām citu iestāžu personāla kategorijām.

Sūdzības iesniedzējs apstiprināja, ka problēma ir atrisināta apmierinoši, un tādēļ ombuds lietu slēdza.

JURIDISKO IZMAKSU ATLĪDZINĀŠANA

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Parlamentu lietā Nr. 1733/2004/OV

Eiropas Parlamenta amatpersona 2001. gadā iesniedza sūdzību ombudam par to, ka viņu neatjaunoja darbā pēc bezalgas atvaļinājuma. Saskaņā ar ombuda lēmumu šajā lietā (lieta Nr. 1462/2001/ME) sūdzības iesniedzējs 2002. gada novembrī prasīja Parlamentam izmaksāt kompensāciju par ienākumu un pensiju tiesību zaudējumiem. Pēc tam kad Civildienesta noteikumos paredzēto četru mēnešu laikā Parlaments nebija atbildējis, 2003. gada martā sūdzības iesniedzējs nolīga advokātu, lai uzsāktu tiesvedību Pirmās instances tiesā. 2003. gada maijā, kad saskaņā ar Civildienesta noteikumiem bija pagājušas sešas nedēļas pēc termiņa beigām atbildes iesniegšanai, Parlaments beidzot pieņēma sūdzības iesniedzēja prasību. Sūdzības iesniedzējs informēja Parlamentu, ka ir apmierināts ar tā

atbildi. Taču viņš pieprasīja, lai Parlaments atlīdzina izdevumus par juridiskajiem pakalpojumiem. Parlaments atteicās to darīt, pamatojot, ka sūdzības iesniedzējs ar juristu ir konsultējies tiesvedības procedūras administratīvajā posmā.

2004. gada jūnijā viņš iesniedza sūdzību ombudam, apgalvojot, ka Parlaments i) nav ievērojis Civildienesta noteikumos noteikto termiņu un ii) nav kompensējis viņa izdevumus par juridiskajiem pakalpojumiem.

Parlaments izvirzīja argumentu, ka ne Civildienesta noteikumi, ne attiecīgā tiesu prakse neparedz, ka institūcijai ir jāsedz izmaksas, kas radušās procedūras administratīvajā posmā.

Ombuds norādīja, ka Parlaments sūdzības iesniedzēja 2002. gada vēstuli ir izskatījis kā sūdzību Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punkta nozīmē. Viņš uzskatīja, ka atbildes nesniegšana uz šo vēstuli četru mēnešu laikā ir uzskatāma par kļūdu pārvaldē un ka sūdzības iesniedzējs, saņemot lēmumu par atteikumu, rīkojās pamatoti, konsultējoties ar juristu, lai sagatavotu apelāciju Tiesai. Tādējādi sūdzības iesniedzējam radās izmaksas par juridiskajiem pakalpojumiem, kas varēja nebūt, ja Parlaments būtu laicīgi iesniedzis atbildi. Ņemot vērā šo apsvērumu, ombuds uzskatīja, ka Parlamenta atteikšanās kompensēt sūdzības iesniedzējam radušās izmaksas ir netaisnīga, un ierosināja mierizlīgumu, lūdzot Parlamentu pārskatīt atteikumu.

Parlaments piekrita ierosinātajam mierizlīgumam un informēja ombudu, ka atlīdzinās juridisko pakalpojumu izmaksas sūdzības iesniedzējam. Tādēļ ombuds lietu slēdza.

INFORMĀCIJAS NODROŠINĀŠANA DAŽĀDĀS VALODĀS VĒLĒŠANU KAMPAŅAS LAIKĀ

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Parlamentu lietā Nr. 1737/2004/TN

Somijas zviedru apvienība iesniedza sūdzību par to, ka plakāti, ko izmantoja Parlamenta informācijas kampaņā Somijā Eiropas Parlamenta 2004. gada vēlēšanām, bija publicēti vienīgi somu valodā. Sūdzības iesniedzēja norādīja, ka Somijā ir divas valsts valodas – somu un zviedru – un ka tās abas ir arī oficiālās valodas ES. Apvienība norādīja, ka Parlamenta nostāja šajā jautājumā, tostarp apgalvojums, ka zviedriski runājošie ir tikai 5,6 % no Somijas iedzīvotājiem, neatbilst Somijas konstitūcijai, kas paredz vienlīdzību šo abu valodu lietošanā. Sūdzības iesniedzēja arī apgalvoja, ka Somijas valsts vēlēšanās abu valodu vienlīdzību ievēro un ka nebija iemesla atteikties no šīs prakses arī Eiropas vēlēšanās. Sūdzības iesniedzējs pieprasīja, lai Parlaments rīkotos un iespējamo kļūdu pārvaldē izlabotu.

Parlaments norādīja, ka tā informācijas birojs Somijā, sniedzot pakalpojumus un atbildot uz Somijas pilsoņu jautājumiem, strādā abās valodās – gan somu, gan zviedru. Attiecībā uz 2004. gada Eiropas vēlēšanu kampaņu daži reklāmas projekti tika sagatavoti vienīgi somu valodā, un viens no tiem bija plakātu kampaņa ielās. Taču šajā plakātu kampaņā netika sniegta tāda informācija, kas jau ar citiem līdzekļiem nebūtu nodrošināta zviedru valodā.

Ombuds nebija pārliecināts, ka Parlaments uz sūdzību un prasību ir sniedzis atbilstīgu atbildi. Ņemot vērā, ka Pamattiesību hartas 21. pants aizliedz jebkādu diskrimināciju valodas dēļ, viņš uzskatīja, ka Parlamenta uzdevums bija pierādīt, ka tā valodas politika šajā gadījumā bija piemērota un atbilstīga. Ombuds uzskatīja, ka Parlamenta paskaidrojums nav pārliecinošs un ierosināja mierizlīgumu sakarā ar to, ka Parlaments atzina nepilnības šajā kampaņā, kā arī ar to, ka Somijas sabiedrības zviedriski runājošo iedzīvotāju proporcionāli nav tik daudz, lai zviedru valodas statuss būtu atbilstīgs tās kā oficiālās ES valodas statusam vai statusam Somijas konstitūcijā. Parlaments mierizlīgumu pieņēma, kā arī apsolīja turpmāk būt rūpīgāks, un tādējādi apmierināja sūdzības iesniedzēju.

3.3.2 Eiropas Komisija

“IZSAUKUMU CENTRA” OPERATORES DARBA PĀRTRAUKŠANA

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 1336/2003/IP

Sūdzības iesniedzēja, kas 2003. gada 31. martā bija pabeigusi apmācību Komisijā, 2003. gada 1. jūlijā sāka strādāt par “izsaukumu centra” operatori Personāla un administrācijas daļas ģenerāldirektorātā Komisijas telpās. 2003. gada jūlijā viņu informēja, ka saskaņā ar Reglamenta par stažēšanos Eiropas Kopienā Komisijā 19. punktu, kurā noteikts, ka “stažieri nevar gūt labumu no jebkāda veida līgumiem ar Komisiju vienu gadu pēc stažēšanās darba vietā pabeigšanas”, viņai darbs jāpārtrauc.

Sūdzības iesniedzēja apgalvoja, ka Komisija rīkojusies netaisnīgi, jo pieņēmusi lēmumu, ka viņa vairs nevar strādāt par “izsaukumu centra” operatori tikai tad, kad viņa jau bija sākusi strādāt. Turklāt viņa apgalvoja, ka Komisijas minētie noteikumi nebūtu jāattiecina uz šo gadījumu, jo viņa noslēdza līgumu ar uzņēmumu, nevis ar Komisiju. Sūdzības iesniedzēja pieprasīja, lai Komisija atbilstoši noslēgtā līguma darbības ilgumam samaksātu viņai sešu mēnešu algu.

Ombuds uzskatīja, ka tas, ka Komisija lēmumu attiecībā uz sūdzības iesniedzēju ir pieņēmusi pēc tam, kad viņa jau bija uzsākusi darbu par “izsaukumu centra” operatori, varētu būt kļūda pārvaldē, jo Komisija nav pierādījusi, ka nebija iespējams veikt sūdzības iesniedzējas dokumentācijas pārbaudi, pirms viņa bija uzsākusi darbu. Viņš arī uzskatīja, ka Reglamenta 19. punktā paredzēto noteikumu piemērošana attiecībā uz sūdzības iesniedzēju un Komisijas lēmums neatļaut viņai turpināt darbu par “izsaukumu centra” operatori varētu būt kļūda pārvaldē.

Tādēļ ombuds uzskatīja, ka būtu atbilstīgi, ja Komisija apsvērtu piemērotas kompensācijas piedāvāšanu sūdzības iesniedzējai par materiālajiem zaudējumiem, kas radušies Komisijas rīcības dēļ, un šajā nolūkā ierosināja mierizlīgumu.

Komisija piekrita, ka tai bija iespējams veikt atbilstīgus pasākumus, lai pirms 2003. gada 1. jūlija informētu sūdzības iesniedzēju par to, ka viņa nedrīkst sākt darbu par “izsaukumu centra” operatori. Taču Komisija nepiekrita ombuda viedoklim, ka tā ir pieļāvusi kļūdu pārvaldē. Tā piekrita sūdzības iesniedzējai piedāvāt 1000 eiro saskaņā ar attiecīgo procedūru un kā mierizlīgumu.

Sūdzības iesniedzēja ombudu informēja, ka viņa pieņēma Komisijas piedāvājumu, un tāpēc ombuds lietu slēdza.

TIESĪBAS SAŅEMT PENSIJU

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 2188/2003/OV

Sūdzību iesniedza Grieķijas pilsonis, kurš no 1965. gada jūlija līdz 1968. gada decembrim strādāja par palīgdarbinieku Komisijā un pēc tam atgriezās Grieķijā. 2002. gadā Beļģijas Valsts pensiju birojs viņu informēja, ka Komisija nav veikusi iemaksas pensiju fondā par 1967. un 1968. gadu. Šī iemesla dēļ viņam radās problēmas saistībā ar tiesībām saņemt pensiju no Grieķijas Sociālās apdrošināšanas organizācijas (IKA). Sūdzības iesniedzējs sazinājās ar Komisiju, kura viņu informēja, ka 1967. un 1968. gadā viņš bija reģistrēts brīvprātīgās apdrošināšanas shēmas Grieķijas pensiju shēmā.

Sūdzībā ombudam viņš apgalvoja, ka Komisijai būtu jāatzīst, ka tai bija viņš jāapdrošina Beļģijas pensiju shēmā par visu laiku, ko viņš bija nostrādājis par palīgdarbinieku.

Komisija informēja, ka pēc 1966. gada septembra iemaksas Beļģijas Sociālās drošības birojā (ONSS) nav veiktas un ka kopš tā brīža sūdzības iesniedzējs bija apdrošināts Grieķijas brīvprātīgās apdrošināšanas shēmā. Turklāt Komisija norādīja, ka, tā kā tās rīcībā vairs nebija attiecīgie maksājuma saraksti,

nebija iespējams pierādīt, ka tā no sūdzības iesniedzēja algas ir pārstājusi atvilkt viņa personīgās iemaksas.

Ombuds norādīja, ka labas pārvaldes prakses principi prasa, lai dokumenti par pensiju tiesībām tiktu glabāti ļoti ilgu laiku, tādējādi nodrošinot, ka personas var saņemt līdzekļus, ko tās ir nopelnījušas. Šāda Komisijas rīcība ir kļūda pārvaldē. Ombuds ierosināja mierizlīgumu, ja Komisija veiktu vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka sūdzības iesniedzējs saņem atbilstīgas pensijas tiesības par visu laika posmu, ko nostrādājis Komisijā. Komisija ierosinājumu pieņēma un informēja ombudu, ka 2004. gada novembrī ir sazinājusies ar Beļģijas varas iestādēm, lai nokārtotu iemaksas par visu laika posmu, ko sūdzības iesniedzējs nostrādājis kā palīgdarbinieks. Sūdzības iesniedzējs bija apmierināts ar rezultātu, un tādēļ ombuds lietu slēdza.

IZŅĒMUMS, NOSAKOT VECUMA IEROBEŽOJUMU STAŽIERIEM

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 518/2004/MF

Sūdzības iesniedzēja apgalvoja, ka Komisija nav atbildējusi uz viņas lūgumu izdarīt izņēmumu no vecuma ierobežojuma līdz 30 gadiem, ko piemēro stažēšanās darba vietā kandidātiem. Viņa pieprasīja, lai viņas pieteikums tiktu pieņemts.

Komisija paziņoja, ka Stažēšanās birojs atzina, ka ir tikai informējis sūdzības iesniedzēju par to, ka viņas pieteikums ir noraidīts vecuma ierobežojumu dēļ. Tas radās atteikuma iemesla kļūdaina kodējuma dēļ jaunajā datorizētajā sistēmā. Taču tiklīdz šo kļūdu atklāja, sūdzības iesniedzējai nosūtīja vēl vienu vēstuli, izskaidrojot iemeslus, kādēļ viņas prasība par izņēmumu no vecuma ierobežojumiem tika noraidīta. Iemesli bija šādi: i) sūdzības iesniedzēja nav minējusi nekādu faktisku, konkrētu vai attaisnojamu iemeslu, lai noteiktu izņēmumu, ii) sūdzības iesniedzēja vienīgi ir norādījusi tikai vienas Eiropas valodas (franču) zināšanas, kaut gan bija noteikts, ka pretendentiem no ES dalībvalstīm labā līmenī ir jāzina vismaz divas Kopienas valodas, un iii) sūdzības iesniedzēja savā stažēšanās pieteikumā norādīja tikai vienu konkrētu ģenerāldirektorātu.

2005. gada 29. aprīlī ombuds ierosināja mierizlīgumu, lūdzot Komisijai pārskatīt sūdzības iesniedzējas stažēšanās pieteikumu, ņemot vērā trīs apsvērumus. Pirmkārt, ņemot vērā viņa ieteikumu projektu Komisijai lietā Nr. 2107/2002/(BB)PB (sk. turpmāk 3. nodaļas 5. punkta 1. apakšpunktu) un Komisijas lēmumu atcelt vecuma ierobežojumu stažieriem, sūdzības iesniedzējas vecums vairs nav šķērslis viņas pieteikuma pieņemšanai. Otrkārt, ombuds uzskatīja, ka sūdzības iesniedzējas apgalvojumi un iesniegtie dokumenti apliecināja, ka viņa labi zina vismaz divas Kopienas valodas. Treškārt, ombuds norādīja, ka viņš Komisijas 1997. gada 7. jūlija lēmumā par stažieriem nezina nevienu noteikumu, ar kuru saskaņā kandidātiem ir jānorāda noteikts ģenerāldirektorātu skaits, kurā tie vēlētos stažēties.

Komisija pieņēma mierizlīgumu un norādīja, ka izņēmuma kārtā tā izskatīs sūdzības iesniedzējas dokumentāciju kā automātiski iepriekš izvēlētu stažēšanās darba vietā kursam, kas sāksies 2006. gada 1. martā. Sūdzības iesniedzējas vārds tādēļ būs iekļauts iepriekš izvēlēto kandidātu sarakstā.

Sūdzības iesniedzēja informēja ombuda dienestu par to, ka uzskata mierizlīgumu par panāktu. Tādēļ Ombuds lietu slēdza.

MARIJAS KIRĪ VĀRDĀ NOSAUKTĀS STIPENDIJAS NOVILCINĀTA SAMAKSA

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā 1772/2004/GG

Sūdzības iesniedzējai tika piešķirta Marijas Kirī vārdā nosauktā stipendija saistībā ar Piekto pamatprogrammu. Komisija un uzņēmēja iestāde noslēdza līgumu uz 24 mēnešiem. Šo 24 mēnešu laikā sūdzības iesniedzēja devās maternitātes atvaļinājumā uz deviņiem mēnešiem un lūdza pagarināt termiņu viņas nobeiguma ziņojuma iesniegšanai. Uzņēmēja iestāde un Komisija piekrita. Taču

Komisijas pieļautās kļūdas dēļ līguma grozījumos projektu pagarināja par 33 mēnešiem paredzēto 35 mēnešu vietā. Pēc projekta beigām uzņēmēja iestāde iesniedza sūdzības iesniedzējas nobeiguma ziņojumu un pieprasījumu pēdējam maksājumam 13 472 eiro apmērā. Neskatoties uz to, ka sūdzības iesniedzēja vairākkārt vērsās pie Komisijas, šo summu samaksāja tikai pēc vienpadsmit mēnešiem.

Sūdzības iesniedzēja apgalvoja, ka Komisija viņas nobeiguma ziņojumu un pieteikumu pēdējam maksājumam nav izskatījusi atbilstīgi un laikus. Viņa pieprasīja, lai Komisija samaksā kavējuma procentus par laiku no maksājuma veikšanas oficiālā termiņa beigām līdz datumam, kad tika veikts maksājums.

Komisija atzina, ka ir notikuši dažādi pārpratumi un kļūdas, kas parasti negadās. Taču tā norādīja, ka līgumu ir noslēgusi ar uzņēmēju iestādi, nevis ar sūdzības iesniedzēju. Cita starpā tā norādīja, ka ne uzņēmēja iestāde, ne sūdzības iesniedzēja nav iebildusi pret kļūdām līguma grozījumos un ka attiecīgajā laika posmā vairākas amatpersonas, kas nodarbojās ar šo līgumu, ir pārtraukušas darbu Komisijā, kā arī to, ka vairākos gadījumos uzņēmēja iestāde nav reaģējusi un sadarbojusies.

Ombuds uzskatīja, ka *prima facie* neviens no šiem argumentiem neliekas pārliecinošs. It īpaši viņš norādīja, ka tas, ka Komisija neatbrīvoja naudas līdzekļus, ietekmēja sūdzības iesniedzējas intereses, jo uzņēmēju iestāžu standarta prakse ir veikt maksājumus tikai pēc tam, kad ir saņemti vajadzīgie līdzekļi no Komisijas.

Tā kā starp Komisiju un sūdzības iesniedzēju nebija tiešu līgumsaistību, sūdzības iesniedzēja neprasīja samaksāt procentus par kavēto maksājumu. Taču Ombuds norādīja, ka Komisijas pieļauto kļūdu un gausās kļūdu izlabošanas rezultātā ir radies būtisks uzņēmējas iestādes maksājuma kavējums. Tādēļ ombuds Komisijai ierosināja mierizlīgumu, ja tā apsvērs saprātīgas finansiālās kompensācijas piedāvāšanu sūdzības iesniedzējai par negatīvajām sekām, ko radījušas Komisijas pieļautās kļūdas.

Komisija atbildēja, ka daudzo ombuda norādīto faktoru, kā arī lietas ārkārtas apstākļu dēļ tā ir nolēmusi piedāvāt sūdzības iesniedzējai kompensāciju 596,11 eiro apmērā, kas atbilst nenokārtotā maksājuma kavējuma procentiem.

Sūdzības iesniedzēja bija apmierināta ar šo piedāvājumu un ombuda darbu, izskatot šo jautājumu. Tādēļ Ombuds lietu slēdza.

3.4 PABEIGTĀS LIETAS, PAR KURĀM OMBUDS IR IZTEICIS AIZRĀDĪJUMUS

3.4.1 Eiropas Parlaments

NOVILCINĀŠANA, NODROŠINOT PIEKĻUVI DOKUMENTIEM

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Parlamentu lietā Nr. 1756/2004/MF

Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Parlaments Regulā Nr. 1409/2001 par publisku piekļuvi Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem¹⁴ paredzētajā termiņā nav devis viņam piekļuvi iecelējinstiūcijas 2003. gada 19. novembra lēmumam par kāda viņa kolēģa darbavietas mainīšanu. Viņš pieprasīja, lai Parlaments viņam dotu piekļuvi attiecīgajiem dokumentiem.

¹⁴

2001. gada 30. maija Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV L 145/43, 2001.

Parlaments norādīja, ka sūdzības iesniedzēja prasība par piekļuvi dokumentiem neskar Regulas Nr. 1049/2001 juridiskos pamatprincipus. Ņemot vērā, ka Parlamenta amatpersonām ir privilēģēta piekļuve dažādiem informācijas avotiem, Parlaments ieteica sūdzības iesniedzējam neizmantojot Regulā Nr. 1049/2001 noteikto procedūru, ja piekļuves pieprasījums attiecas uz jau publiskotiem dokumentiem. Pēc ombuda pieprasījuma sniegt atzinumu par sūdzību Parlaments sūdzības iesniedzējam nosūtīja prasīto dokumentu. Juridiskā nenoteiktība, ko izraisīja tas, ka nav noteikta hierarhija starp Civildienesta noteikumiem, Regulu Nr. 1049/2001 un Regulu Nr. 45/2001 par datu aizsardzību¹⁵, radīja saskaņotības trūkumu sūdzības iesniedzēja prasības izskatīšanā. Parlaments veica atbilstošus pasākumus, lai turpmāk dažādi tā dienesti varētu ātri izskatīt pieprasījumus par piekļuvi dokumentiem.

Ombuds norādīja, ka sūdzības iesniedzējs beidzot ir ieguvis piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem. Taču viņš atgādināja, ka Regulas Nr. 1049/2001 7. panta 1. punktā noteikts, ka pieteikums par piekļuvi dokumentiem ir jāizskata nekavējoties. Viņš norādīja, ka sūdzības iesniedzējs 2004. gada 3. maija pieteikuma pamatojumā kā tiesisko pamatu piekļuves pieprasījumam minēja Regulu Nr. 1049/2001.

Ombuds uzskatīja, ka Parlamenta 2004. gada 9. augusta vēstulē var skaidri noprast, ka tā nodoms ir sūdzības iesniedzēja lietā piemērot Regulu Nr. 1049/2001. Tādēļ viņš uzskatīja, ka Parlamentam būtu vai nu jāizskata sūdzības iesniedzēja 2004. gada 3. maija vēstule kā pieteikuma pamatojums saskaņā ar Regulu Nr. 1049/2001 vai jāpamato, kādēļ tas uzskata, ka šī vēstule būtu jāizskata kā jauns piekļuves pieprasījums. Ombuds papildus norādīja, ka pagāja vairāk nekā trīs mēneši kopš brīža, kad sūdzības iesniedzējs iesniedza pieteikuma pamatojumu, līdz datumam, kad viņam tika dota piekļuve attiecīgajiem dokumentiem. Tādēļ ombuds izteica aizrādījumu.

Papildu piezīmē ombuds norādīja, ka nebija izslēgts tas, ka Parlaments nevarētu izskatīt amatpersonu iesniegtos pieprasījumus par piekļuvi dokumentiem, nepiemērojot Regulā Nr. 1049/2001 paredzētos noteikumus par publisku piekļuvi, ja vien iesniedzējs nav izteicis skaidru vēlmi, lai viņa prasījumu izskata saskaņā ar šo regulu. Pēc ombuda domām Parlamentam bija jāatrisina gan vispārēja rakstura problēmas, kas šajā sakarā varētu rasties, gan problēmas attiecībā uz pieprasījumu par piekļuvi dokumentiem. Ombuds uzskatīja, ka jebkurā gadījumā Parlamentam būtu jānodrošina ātra atbilde uz amatpersonu piekļuves pieprasījumu. Ombuds pauda pārliecību, ka Parlaments vēlas veikt atbilstošus pasākumus attiecībā uz turpmākajiem amatpersonu pieprasījumiem par piekļuvi dokumentiem.

ATBILDES NESNIEGŠANA UZ INFORMĀCIJAS PIEPRASĪJUMU

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Parlamentu lietā Nr. 2038/2004/GG

Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Parlaments nav atbildējis uz divām e-pasta vēstulēm, kas bija nosūtītas uz Parlamenta "Civis" elektronisko pastkastī ar lūgumu sniegt informāciju par Parlamenta rezolūciju. Viņš pieprasīja, lai viņam tiktu nosūtīta atbilde.

Parlaments paskaidroja, ka "Civis" elektroniskā pastkaste vairs nebija paredzēta vēstuļu saņemšanai no sabiedrības pārstāvjiem un ka tā ir aizvietota ar īpaši šim nolūkam izveidotu veidlapu internetā. Parlaments apgalvoja, ka personas, sūtot vēstuli uz veco e-pasta adresi, saņēma automātisku atbildes vēstuli ar informāciju par to, ka jāizmanto jaunā veidlapa. Tas apgalvoja, ka sūdzības iesniedzējs būtu saņēmis atbildi laikā, ja būtu izmantojis šo veidlapu.

Sūdzības iesniedzējs uzsvēra, ka uz e-pasta vēstuli nebija saņēmis standarta atbildi. Ombuda dienesti nosūtīja pārbaudes vēstuli uz "Civis" e-pasta adresi, taču Parlamenta minēto standarta atbildi nesaņēma.

¹⁵

2000. gada 18. decembra Eiropas Parlamenta un Eiropas Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti. OV L 8/1, 2001.

Ombuds pieprasīja Parlamentam papildu informāciju. Atbildē Parlaments paskaidroja, ka laikā, kad sūdzības iesniedzējs sūtīja savu e-pasta vēstuli, elektroniskā pasta sistēmai bija nopietnas problēmas sakarā ar surogātpasta pieplūdumu. Parlaments apgalvoja, ka vairāk nekā 300 000 e-pasta vēstuļu pieplūdums "Civis" elektroniskajā pastkastē paralizēja e-pasta pārvaldības programmā ieprogrammētās komandas, kas aktivizē automātiskās atbildes funkciju. Parlaments piebilda, ka šo situāciju atrisināja, tiklīdz uzstādīja jauno e-pasta programmu ieviesa, un ka tagad automātisko atbilžu sūtīšana darbojas nevainojami. Parlaments arī paskaidroja, ka automātiskā atbilde tiek nosūtīta vienīgi tad, ja e-pasta vēstule nav sūtīta no Eiropas iestādēm.

Ombuds norādīja, ka Parlaments uz sūdzības iesniedzēja e-pasta vēstuli atbildēja tikai aptuveni pēc septiņiem mēnešiem pēc pieprasījuma saņemšanas un vairāk nekā divus mēnešus pēc tam, kad ombuds bija Parlamentu informējis par šo lietu. Ombuds uzskatīja, ka to acīmredzami nevar uzskatīt par pieņemamu laika periodu atbildes sniegšanai uz šādiem pieprasījumiem. Ombuds piekrita, ka Parlamenta minētās tehniskās problēmas var radīt aizkavēšanos, par kuru attiecīgo iestādi vai struktūru nevar uzskatīt par atbildīgu. Taču viņš arī norādīja, ka arī tad, kad problēma bija atrisināta, atbildes sniegšana uz sūdzības iesniedzēja prasību ir prasījusi gandrīz piecus mēnešus (kā arī tika iesniegta sūdzība ombudam). Turklāt ombuds norādīja, ka Parlaments sūdzības iesniedzēju nav nedz informējis par tehniskajām problēmām, nedz arī atvainojies. Tādēļ ombuds lietu slēdza ar aizrādījumu.

3.4.2 Eiropas Savienības Padome

PIEKĻUVE KOPĒJĀS ĀRPOLITIKAS UN DROŠĪBAS POLITIKAS DOKUMENTIEM

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Savienības Padomi lietā Nr. 1875/2005/GG

Sūdzības iesniedzējs Padomei pieprasīja piekļuvi dokumentiem, kas attiecas uz ES dalībvalstu sarunām un nolīguma parakstīšanu par militārā un civilā personāla statusu, veicot konflikta novēršanas un krīzes pārvaldības uzdevumus saistībā ar Eiropas Savienības Kopējo ārpolitiku un drošības politiku. Sūdzības iesniedzējs pieprasīja arī pilnīgu to slepeno dokumentu sarakstu, attiecībā uz kuriem Padome varētu nolemt par piekļuves noraidīšanu.

Padome deva daļēju piekļuvi četriem sagatavošanas dokumentiem. Sūdzības iesniedzējs pieteikuma pamatojumā norādīja, ka, ņemot vērā nolīguma darbības jomu, tas, ka sagatavošanas process ir ildzis vairāk nekā divus gadus un četru uzrādīto sagatavošanas dokumentu numerācija, kuriem Padome deva piekļuvi, ļauj uzskatīt, ka Padomes rīcībā ir vairāk par šiem četriem dokumentiem. Padome atbildēja, ka tās rīcībā nav citu attiecīgo dokumentu. Dokumentu numerācija nebija secīga tādēļ, ka numerācijā iztrūkstošie dokumenti tika atzīti par nederīgiem un anulēti sagatavošanas laikā.

Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Padomes nostāja par to, ka bija tikai četri attiecīgie dokumenti, ir acīmredzami nepamatota. Viņš norādīja, ka pēc atsevišķa pieprasījuma, ko viņš iesniedza saskaņā ar valsts rīcības brīvību piekļuvē informācijas tiesību aktiem, viņam tika dota piekļuve dokumentiem, ko Padome nebija minējusi.

Padome norādīja, ka, pēc intensīvās izpētes veikšanas, tagad tā var apstiprināt, ka patiešām ir sagatavotas desmit attiecīgo dokumentu pārbaudes. Padome paskaidroja, ka trūkstošie varianti nebija ievadīti tās elektroniskajā reģistrā, bet tika glabāti departamentā, kas atbildīgs par šo jautājumu. Tā kā nebija pierādījumu, ka dokumenti ir elektroniski pierēģistrēti un apstiprināti, tos uzskatīja par anulētiem. Padome atvainojās par šo būtisko kļūdu. Taču tā uzsvēra, ka pa šo laiku tās iekšējie noteikumi par dokumentu reģistrēšanu ir grozīti un ka tādi dokumenti, kā šajā lietā minētie, tagad tiek pierēģistrēti automātiski. Padome nodrošināja pilnīgu vai daļēju piekļuvi numerācijā iztrūkstošajiem dokumentiem.

Ombuds nevarēja saprast, kādēļ trūkstošos dokumentus nevarēja uzrādīt uzreiz vai vismaz pēc tam, kad sūdzības iesniedzējs iesniedza pieteikuma pamatojumu. Pēc ombuda domām Padomes

apgalvojums, ka pārskatītās versijas atzina par nederīgām un sagatavošanas laikā anulēja, ir maldinošs, jo rada nepareizu iespaidu, ka šie dokumenti nekad nav bijuši izplatīti. Taču šo dokumentu titullapa skaidri parāda, ka šie dokumenti bija paredzēti izplatīšanai.

Ombuds uzskatīja, ka šī problēma ir nopietnāka par vienkārši "pārrakstīšanās kļūdu". Taču ar Padomes atsauci uz jaunajiem iekšējiem noteikumiem viņš saprata, ka šāda veida problēmas vairs nevar rasties. Tādēļ par šo jautājumu ombuds izteica aizrādījumu.

Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja pieprasīto slepeno dokumentu sarakstu Padome apgalvoja, ka šādu dokumentu nav. Ombuds norādīja, ka šīs sūdzības sakarā Padome atzinumā to min pirmo reizi. Tādēļ viņš izteica papildu piezīmi, norādot, ka turpmāk būtu lietderīgi, ja Padome šādu informāciju sūdzības iesniedzējiem varētu sniegt, cik ātri vien iespējams.

3.4.3 Eiropas Komisija

TIESVEDĪBAS PROCEDŪRAS PAR PĀRKĀPUMU ILGUMS UN PIEKĻUVE DOKUMENTIEM

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 2229/2003/MHZ

Sūdzības iesniedzējs cita starpā apgalvoja, ka Komisija ir nevajadzīgi novilcinājusi lēmuma pieņemšanu, izskatot sūdzību pret Spānijas varas iestādēm par ražošanas atkritumu pārstrādes centra būvniecību *San Roman de la Vega*. Sūdzības iesniedzējs arī apgalvoja, ka Komisija nav atbildējusi uz viņa pieteikuma pamatojumu par piekļuvi tās lēmumam uzsākt tiesvedības procesu pret Spāniju un oficiālajai brīdinājuma vēstulei, kas adresēta Spānijas varas iestādēm.

Komisija atvainojās par to, ka nav atbildējusi uz sūdzības iesniedzēja pieteikuma pamatojumu un paskaidroja, ka tas noticis administratīvās kļūdas dēļ. Tā norādīja, ka nesen ieviestā sarakstes elektroniskā vadības sistēma turpmāk ļaus izvairīties no šādam kļūdām. Taču Komisija apgalvoja, ka tā bija tiesīga atteikt piekļuvi, lai aizsargātu pārbaudi, izmeklēšanu un auditu mērķi (Regulas Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem 4. panta 2. punkta trešais ievilkums¹⁶). Komisija apgalvoja, ka šīs oficiālās brīdinājuma vēstules atklāšana sabiedrības interesēm varētu kaitēt vēl vairāk, ņemot vērā sūdzības iesniedzēja nodomu to izmantot tiesvedībā valsts tiesā. Ombuds šo argumentu nepieņēma. Viņš norādīja, ka tiesvedības valsts tiesā ir svarīgs līdzeklis, kā privātpersonas var aizsargāt savas tiesības saskaņā ar Kopienas tiesībām. Šajā sakarā ombuds norādīja, ka Kopienas likumdevējs attiecībā uz brīvu preču apriti ir īpaši paredzējis, ka katra puse var iegūt Komisijas paziņojuma dalībvalstij kopiju par brīvas preču aprites šķēršļiem un ka viens no šī noteikuma nolūkiem bija atvieglot privātpersonu darbību valsts tiesās. Tādēļ ombuds nebija pārliecināts, ka citos apstākļos Komisijai bija tiesības izmantot argumentus, kuros ietverts negatīvs skatījums uz tiesvedību valsts tiesā. Taču viņš uzskatīja, ka, pamatojoties uz tiesu praksi, Komisijai bija iemesls uzskatīt, ka lēmums par dokumentu piekļuves aizliegumu bija pamatots. Tādēļ šajā sūdzības jautājumā kļūdu pārvaldē nekonstatēja.

Attiecībā uz procedūras ilgumu ombuds norādīja, ka Komisijas veiktā izmeklēšana ir ilgusi nepilnus trīs gadus. Tā kā Komisijas atzinums attiecās tikai uz vispārīgiem iemesliem, kas varētu izraisīt aizkavēšanos, tādiem kā pārāk liela darba slodze, ombuds uzskatīja, ka tā nav sniegusi atbilstošu paskaidrojumu par izmeklēšanas ilgumu. Tādēļ ombuds izteica aizrādījumu.

Komisija pēc tam ombudu informēja, ka turpmāk līdzīgās lietās tā centīsies sniegt daudz precīzāku paskaidrojumu.

¹⁶

2001. gada 30. maija Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV L 145/43, 2001.

ATBILSTOŠAS KONSULTĀCIJAS NESNIEGŠANA PAR DOTĀCIJĀM

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 2411/2003/MHZ

Apvienotajā Karalistē reģistrēta NVO iesniedza sūdzību, kurā cita starpā apgalvoja, ka finansēšanas procedūra Komisijas AGIS pamatprogrammā par policijas un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās bija pārlietu sarežģīta un grūti saprotama. Sūdzības iesniedzēja apgalvoja, ka Komisija tai lika uzņemties dārgas un laikietilpīgas darbības, kas vajadzīgas oficiālo pieņemamības kritēriju sasniegšanai, taču Komisija jau no sākuma bija zinājusi, ka sūdzības iesniedzēja nebūs spējīga sasniegt pieņemamības kritērijus, lai projektā varētu iesaistīt sadarbības organizācijas. Sūdzības iesniedzēja pieprasīja, lai Komisija kompensētu zaudējumus, kas radušies, mēģinot sasniegt oficiālos pieņemamības kritērijus.

Komisija apgalvoja, ka liela daļa pieteikumu AGIS programmā pilnībā neatbilda aicinājumā noteiktajām prasībām. Tā atzina, ka šīs nepilnības varēja sekmēt vienotas pieteikuma veidlapas izmantošana divu dažādu veidu dotācijām. Šī iemesla dēļ un tādēļ, ka sūdzības iesniedzējas projekts atbilda politikas prioritātei par aizsardzības uzlabošanu pamattiesību jomā, projekts tika pieņemts. Kad sūdzības iesniedzējas pieteikums tās darbības dotācijām nebija sagatavots līdz iesniegšanas termiņa beigām, Komisija sūdzības iesniedzējai ierosināja pieteikumu pārveidot un tā vietā pieteikties projektu dotācijām. Taču, tā kā sūdzības iesniedzēja cita starpā nebija pievienojusi partnerattiecību deklarāciju, Komisija tās pieteikumu neapstiprināja.

Ombuds izteica nožēlu, ka pieteikuma procedūra AGIS programmai ir radījusi sarežģījumus. Taču viņš norādīja, ka Komisija ir atzinusi šos sarežģījumus un veikusi labojumus. Turklāt viņš uzskatīja, ka Komisija ir sniegusi pamatotu paskaidrojumu par to, kādēļ tā ieteica sūdzības iesniedzējai pieteikties projektu dotācijām darbības dotāciju vietā.

Taču ombuds atgādināja, ka saskaņā ar labas pārvaldes prakses principiem vajadzības gadījumā amatpersonai sabiedrība jākonsultē par to, kā rīkoties un kā risināt tās kompetencē esošos jautājumus. Viņš uzskatīja, ka lietas īpašajos apstākļos Komisijai bija jānodrošina, lai sūdzības iesniedzējam dotais padoms būtu atbilstošs attiecīgajai situācijai. Tādēļ, ka Komisija nevērsa sūdzības iesniedzējas uzmanību uz atbilstības pamatnosacījumu, proti, uz prasību projektā iesaistīt sadarbības organizācijas, bija kļūda pārvaldē.

Attiecībā uz sūdzības iesniedzējas prasību saņemt kompensāciju ombuds norādīja, ka sūdzības iesniedzēja nav nedz noteikusi tās apjomu, nedz iesniegusi jebkādus pierādījumus par zaudējumiem. Tādēļ viņš uzskatīja - ja sūdzības iesniedzēja vēlas, lai tās prasību turpinātu izskatīt, tai, ņemot vērā ombuda konstatēto kļūdu pārvaldē, vispirms jāvērsas tieši pie Komisijas.

INFORMĀCIJAS NESNIEGŠANA PAR DATU AIZSARDZĪBU

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 224/2004/PB

Sūdzība attiecās uz Komisijas pārstāvniecības Kopenhāgenā atbildi uz sūdzības iesniedzēja pieprasīto informāciju par to datu apstrādi, kas attiecas uz viņu. 2003. gada 10. jūnijā pārstāvniecība zvanīja sūdzības iesniedzējam par viņa pieprasījumu par publisku piekļuvi dokumentiem. Tajā pašā dienā sūdzības iesniedzējs lūdza pārstāvniecībai informēt viņu par to, kā tā ieguvusi viņa tālruņa numuru. 2003. gada 13. jūnijā pārstāvniecība viņu informēja, ka tālruņa numuru "jūs norādījāt savā [iepriekšējā] sūdzībā Eiropas ombudam". 2003. gada 14. jūnijā sūdzības iesniedzējs pārstāvniecībai pieprasīja pilnīgu informāciju par viņa personas datu apstrādi. Viņa pieprasījums bija saskaņā ar Dānijas tiesību aktiem, ar ko ievieš Direktīvu Nr. 95/46 par datu aizsardzību¹⁷ un kurā būtībā ir ietvertas tās pašas prasības kā Regulas Nr. 45/2001 13. pantā par datu aizsardzību¹⁸.

¹⁷ 1995. gada 24. oktobra Eiropas Parlamenta un Eiropas Padomes Direktīva Nr. 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti. OV L 281/31, 1995.

¹⁸ 2000. gada 18. decembra Eiropas Parlamenta un Eiropas Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti. OV L 8/1, 2001.

Ombuds sūdzības izmeklēšanā atklāja šādus faktus. Komisijas pārstāvniecība sūdzības iesniedzējam nav sniegusi informāciju par to, vai tālruņa numurs, ko tā izmantoja, lai 2003. gada 10. jūnijā ar viņu sazinātos, faktiski ir bijis reģistrēts vai nē. To, ka šī tālruņa numura pierēģistrēšana nekad nav notikusi, Komisija paskaidroja tikai savā atzinumā ombudam. Turpmāk atklājās, ka pārstāvniecība, 2003. gada 27. augustā informējot sūdzības iesniedzēju par nepareizu tālruņa numuru, kas ir pierēģistrēts ar viņa vārdu un kas pēc tam no reģistra ir izdzēsts, nav sniegusi informāciju par to, kad šis numurs ir reģistrēts vai kad tas tika izdzēsts. Turklāt no pārstāvniecības 2003. gada 27. augusta vēstules sūdzības iesniedzējam skaidri noprojams, ka tās iepriekš 2003. gada 1. jūlijā nosūtītā vēstule, kurā tā norāda, ka “Komisijas pārstāvniecība Dānijā ar jūsu vārdu citus personas datus iepriekš nav reģistrējusi”, ir kļūdaina, jo šajā vēstulē nav minēts nepareizais tālruņa numurs, kas ir reģistrēts. Ņemot vērā šos izmeklēšanas rezultātus, ombuds konstatēja, ka pārstāvniecība saskaņā ar Regulas Nr. 45/2001 13. pantu nav sniegusi pareizu un viegli saprotamu informāciju. Tā bija kļūda pārvaldē, un ombuds izteica aizrādījumu. Ombuds informēja Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāju (EDPS) par lēmumu, kurā iekļautas arī dažas vispārīgas piezīmes par ombuda nodomu attiecībā uz informācijas sniegšanu EDPS un konsultēšanos ar to, izskatot sūdzības attiecībā uz datu aizsardzību.

Piebilde

Komisija pēc tam izteica nožēlu, ka šajā lietā ir pārkāpusi Regulas Nr. 45/2001 13. pantu. Tā norādīja, ka Komisijas pārstāvniecībai Dānijā nosūtīs atgādinājumu par to, ka vienmēr ir jāievēro datu aizsardzības noteikumi.

NOVĒLOTA IEMAKSA GALILEI PROJEKTĀ

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 530/2004/GG

Sūdzību iesniedza mazs Vācijas uzņēmums, kas bija apakšuzņēmējs “Galilei projektā”, izveidots ar mērķi pabeigt sagatavošanas analīzi Eiropas globālās navigācijas satelītu sistēmai “Galileo”. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka lielākoties Komisijas, nevis projektā iesaistīto starpnieku rīcības dēļ ir notikušas ievērojamas kavēšanās starp izmaksu pārskata iesniegšanu un iemaksu veikšanu. Turklāt tas sūdzībā norādīja, ka Komisija nebija izmaksājusi garantijas summu, paturot to līdz projekta galīgajam novērtējumam. Attiecībā uz sūdzības iesniedzēju attiecīgās summas bija gandrīz 13 000 eiro. Tas sūdzības iesniedzējam radīja smagas finansiālas problēmas. Sūdzības iesniedzējs pieprasīja, lai tiktu samaksāta garantijas summa un procenti par novēloto iemaksu.

Komisija apgalvoja, ka 240 dienas no izmaksu pārskata iesniegšanas līdz iemaksu veikšanai apakšuzņēmējam ir normāls periods, ņemot vērā projekta struktūru un to, ka, noslēdzot līgumu, sūdzības iesniedzējs bija piekritis, ka 15 % tiks paturēti kā garantija, līdz būs iesniegti visi projekta galarezultāti un Komisija tos būs apstiprinājusi.

Ombuds atklāja, ka kavējumi ir bijuši saistībā ar diviem izmaksu pārskatiem. Viņš arī nebija pārliecināts, ka Komisija ir sniegusi pienācīgu atbildi uz sūdzības iesniedzēja prasību par garantijas summu. Mierizlīguma priekšlikumā ombuds ierosināja Komisijai pārskatīt atteikumu par garantijas summas atbrīvošanu un apsvērt kavējuma procentu atlīdzināšanu.

Atbildē Komisija atsaucās uz ārkārtīgi sarežģīto projekta struktūru, kurā iesaistīti vairāk nekā 90 uzņēmēji un apakšuzņēmēji. Tā atvainojās par kavējumiem, taču apgalvoja, ka tos īsti nevar uzskatīt par būtiskiem. Komisija arī apgalvoja, ka priekšlaicīga daļēja pēdējās iemaksas veikšana dažiem galvenajiem uzņēmējiem nebūtu atbilstoša visu uzņēmēju kopējai atbildībai saskaņā ar Galilei dotāciju līgumu.

Ombuds norādīja, ka nekas neliecina, ka Komisija, apņemoties veikt iemaksas noteiktā laika periodā, nebija zinājusi par līguma sarežģītību. Kaut arī kavējums bija samērā mazs, tā bija kļūda pārvaldē.

Attiecībā uz garantijas summu ombuds uzskatīja, ka Komisijai bija pilnas tiesības un tā bija pat spiesta veikt pasākumus, lai, slēdzot līgumus, aizsargātu Kopienas finanšu intereses. Taču viņš nebija pārliecināts, ka Komisijai nebija iespējams atbrīvot summu sūdzības iesniedzējam, ņemot

vērā, ka Komisijai nebija šaubu par sūdzības iesniedzēja darba kvalitāti vai noteiktajām izmaksām. Taču, ņemot vērā, ka Komisija tajā pašā laikā bija veikusi maksājumu, nebija iemesla veikt tālāku izmeklēšanu šajā lietas jautājumā.

Attiecībā uz prasību par procentu samaksāšanu ombuds uzskatīja, ka līguma noteikumu struktūra šajā gadījumā padara gandrīz par neiespējamu to, ka Komisijai jebkad būtu jāmaksā procenti gadījumos, kad tā apakšuzņēmēju dēļ nav laicīgi veikusi iemaksas. Tādēļ Ombuds Komisijai nosūtīja ieteikumu projektu, lūdzot samaksāt kompensāciju sūdzības iesniedzējam.

Komisija noraidīja ieteikumu projektu, pamatojot ar to, ka tā uzņēmējam nebija prasījusi izmantot īpašu paraugu līgumam ar apakšuzņēmējiem un ka tādēļ sūdzības iesniedzējs sarunas par īpašiem procentu maksājumu nosacījumiem varēja risināt ar starpnieku. Ombuds uzskatīja, ka nav visai ticams, ka mazs vai vidējs uzņēmums, tāds kā sūdzības iesniedzējs, varētu pieprasīt izmainīt nosacījumus līguma paraugā. Taču, tā kā šāda iespēja nav izslēdzama, ombuda agrākos secinājumus par procentu maksājumiem nevar apstiprināt.

Tomēr ombuds uzskatīja, ka maziem un vidējiem uzņēmumiem šādos apstākļos ir neliela iespēja piedalīties šādos projektos. Tādēļ viņš izteica papildu piezīmi, ierosinot Komisijai apsvērt tās standarta līgumu pārveidošanu tā, lai procentu maksājumi uzņēmējiem attiecībā uz summām, kas pienākas apakšuzņēmējiem, kas ir atbilstoši pildījuši saistības, būtu automātiski. Pēc ombuda domām šāds grozījums teicami apstiprinātu Komisijas procentu maksājumus maziem un vidējiem uzņēmumiem.

Piebilde

Komisija informēja ombudu, ka tā ir ņēmusi vērā aizrādījumu un papildu piezīmi un ka turpmāk standarta līgumos mēģinās ņemt vērā MVU intereses, ciktāl tas atbilst Kopienas finanšu interesēm un spēkā esošajām tiesību normām.

KOMISIJAS VEIKTĀ KONKURSA PROCEDŪRA

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 538/2004/TN

Komisija noraidīja sūdzības iesniedzēja uzņēmuma iesniegto piedāvājumu konkursam. Sūdzības iesniedzējs cita starpā apgalvoja, ka Komisija sūtījusi neskaidrus ziņojumus, minot pretrunīgus piedāvājuma noraidīšanas iemeslus. Turklāt sūdzības iesniedzējs vēlējās zināt, kādēļ no Komisijas nav saņemis atsevišķu vēstuli pa faksu. Visbeidzot, sūdzības iesniedzējs paskaidroja, ka ir saņemis norādījumus, ka viens no apstiprinātajiem piedāvājumiem ir bijis iesniegts tikai vienā eksemplārā bez kopijām pretēji vienam no konkursa noteikumiem.

Komisija norādīja, ka atbildes vēstulē sūdzības iesniedzējam tā ir sniegusi papildu informāciju par iemesliem, kādēļ viņa piedāvājumu noraidīja. Tā paskaidroja, ka tai nebija pienākums nosūtīt vēstuli pa faksu un ka saskaņā ar tās iekšējiem noteikumiem (*Vade Mecum* par valsts iepirkuma procedūrām) pieteikumu, kas nav iesniegts trīs kopijās, tā neuzskata par nepieņemamu.

Ombuds konstatēja, ka sūdzības iesniedzējs ir rakstiski vērsies pie Komisijas, mēģinot atspēkot vēstulē norādītos piedāvājuma noraidīšanas iemeslus, un ka Komisija savā atbildē ir izklāstījusi papildu iemeslus pieteikuma noraidīšanai, nepaskaidrojot, ka šie iemesli papildina pirmajā vēstulē minētos. Turklāt Komisija nebija darījusi zināmu, vai atzīst sūdzības iesniedzēja atspēkojumus, nedz arī atbildējusi uz viņa mēģinājumu atspēkot piedāvājuma noraidīšanas iemeslus, ko tā minēja pirmajā vēstulē. Tādēļ ombuds uzskatīja, ka Komisija uz sūdzības iesniedzēja vēstuli nav atbildējusi pietiekami pilnīgi un precīzi, kā to prasa Eiropas Labas administratīvās prakses kodekss. Tādēļ ombuds izteica aizrādījumu.

Ombuds izteica arī divas papildu piezīmes. Pirmajā piezīmē viņš ierosināja, lai Komisija piešķir oficiālu statusu procedūrām, kas saistītas ar to vēstulu sūtīšanu pa faksu, kuras attiecas uz piedāvājumu novērtēšanu, kā arī izskaidro šīs procedūras. Otrajā piezīmē viņš norādīja, ka *Vade Mecum* par valsts

iepirkumu procedūrām 10.5 punkts neatbilst attiecīgā uzaicinājuma uz konkursu formulējumam, kurā teikts, ka piedāvājumus, kas iesniegti tikai parakstītā oriģinālā vai divās kopijās, neuzskatīs par derīgiem. Lai turpmāk izvairītos no iespējami netaisnīgas attieksmes, ombuds Komisijai ierosināja pārvērtēt *Vade Mecum* un konkursu uzaicinājumu savstarpējās attiecības saistībā ar konkursa pieteikumā iesniedzamo kopiju skaitu.

Piebilde

Atbildē uz aizrādījumu Komisija ombudu informēja, ka, kaut arī tā uzskata, ka attiecīgos procedūras noteikumus ir noteikusi pareizi, tā piekrīt, ka principā atbildēm uz vēstulēm jābūt cik vien iespējams pilnīgām, un ka jāveic pasākumi, lai to realizētu. Attiecībā uz pirmo papildu piezīmi Komisija norādīja, ka noteikums par to, ka atraidīto projektu pieteikumu iesniedzējus informē pa pastu, faksu vai e-pastu, attiecas vienīgi uz sākotnējo paziņojumu, turpretim nākamā paziņojuma steidzamību novērtē līgumslēdzēja iestāde, izvērtējot katru konkrēto gadījumu atsevišķi. Attiecībā uz otro papildu piezīmi Komisija norādīja, ka *Vade Mecum* nosaka vispārējos noteikumus, taču līgumslēdzēja iestāde ir tiesīga noteikt īpašus noteikumus attiecībā uz konkursa pieteikumu skaitu un formu, un ka konkursa pieteikumu atbilstība šiem noteikumiem ir jāvērtē, ņemot vērā Finanšu regulas 89. pantā noteikto proporcionalitātes, vienlīdzīgas izturešanās, nediskriminācijas un plašas konkurences principu.

AIZSTĀVĪBAS TIESĪBAS ADMINISTRATĪVĀS IZMEKLĒŠANAS LAIKĀ

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 620/2004/PB

Komisijas amatpersona iesniedza sūdzību par sūdzības iesniedzēju, arī Komisijas amatpersonas, uzmācību. Komisija izveidoja izmeklētāju grupu, lai šajā jautājumā veiktu administratīvo izmeklēšanu. Izmeklēšanu veica laikā, kad nebija izdoti rakstiski noteikumi attiecībā uz šādu izmeklēšanu veikšanu.

Izmeklētāju grupa izmeklēšanas ziņojumā secināja, ka ir pierādījumi, kas apliecina, ka sūdzības iesniedzējs ir bijis uzmācīgs. Pēc šī ziņojuma tika sagatavots priekšlikums sūdzības iesniedzējam izteikt "aizrādījumu", kas ir brīdinājuma veids, kurš, ja būtu izdots, būtu pievienots sūdzības iesniedzēja dokumentācijai. Turklāt no Komisijas atzinuma izrietēja, ka izmeklēšanas ziņojumā sniegto informāciju ņems vērā un faktiski arī ņēma vērā attiecīgais ģenerāldirektors, pieņemot lēmumu, vai pret sūdzības iesniedzēju būtu jāuzsāk disciplinārlieta.

Sūdzībā ombudam sūdzības iesniedzējs cita starpā apgalvoja, ka izmeklētāju grupa, kas veica administratīvo izmeklēšanu, ir pārkāpusi viņa aizstāvības tiesības.

Ombuds norādīja, ka aizstāvības tiesības ir viens no Kopienas tiesību galvenajiem principiem, kas ir jāievēro pat tad, ja nav izstrādāti noteikumi.

Ombuds uzskatīja, ka šajā lietā ir piemērojamas tiesības tikt uzklautam. Taču visi izmeklētāju rīcībā esošie materiāli nebija obligāti jāpaziņo sūdzības iesniedzējam, ja pirms izmeklēšanas ziņojuma pabeigšanas sūdzības iesniedzēju informēja par izmeklēšanā atklātajiem iepriekšējiem faktiskajiem pierādījumiem un svarīgiem papildu pierādījumiem, par ko sūdzības iesniedzējs varēja sniegt savu komentāru.

Patiesībā izmeklēšanas grupa bija pabeigusi ziņojumu un nosūtījusi to attiecīgajam ģenerāldirektoram, neinformējot sūdzības iesniedzēju par atklātajiem svarīgiem pierādījumiem un liecībām, kā arī nedodot iespēju viņam sniegt komentāru. Ombuds uzskatīja, ka tā ir sūdzības iesniedzēja aizstāvības tiesību neievērošana un tādēļ arī kļūda pārvaldē.

PIEKĻUVE ZVEJAS VIETĀM AZORU SALU ŪDEŅOS

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 1273/2004/GG

Sūdzība attiecās uz nozvejas daudzumu “Azoru salu ūdeņos”, tas ir, ūdeņos, kas atrodas ap Portugālei piederošajām Azoru salām, kas bija noteikts pirms 2004. gada 1. augusta. Kopš 1986. gada, kad Portugāle pievienojās Eiropas Kopienai, spēkā bija pārejas noteikumi par zvejas apgabaliem Azoru salu ūdeņos. Šajos noteikumos, no kuriem svarīgākie beidzot bija izklāstīti Padomes Regulā (EK) Nr. 685/95¹⁹ un Regulā (EK) Nr. 2027/95²⁰, vienīgi Portugālei bija paredzētas tiesības zvejot Azoru salu ūdeņos.

Padomes Regula (EK) Nr. 1954/2003²¹, kas stājās spēkā 2003. gada 14. novembrī, izmainīja Regulā Nr. 685/95 un Regulā Nr. 2027/95 noteikto iepriekšējo sistēmu, kas regulēja piekļuvi Azoru salu ūdeņiem. Regulas 11. pants paredzēja vēlākais līdz 2004. gada 31. jūlijam noteikt maksimāli pieļaujamo ikgadējo zvejas intensitāti katrai zivsaimniecības nozarei. Šo regulu pieņēma 2004. gada 19. jūlijā, un tā stājās spēkā 2004. gada 5. augustā. Saskaņā ar šīs regulas 15. pantu Regulu Nr. 685/95 un Regulu Nr. 2027/95 atceļ no dienas, kad stājās spēkā 11. pantā minētā regula, vai no 2004. gada 1. augusta atkarībā no tā, kura diena ir agrāk.

Tādēļ radās jautājums, vai vecā sistēma ir atcelta no 2003. gada 14. novembra, kad stājās spēkā Regula Nr. 1954/2003, vai no 2004. gada 1. augusta, t. i., datuma, kas ir minēts Regulas Nr. 1954/2003 15. pantā.

2004. gada janvārī Azoru salu ūdeņos tika notverti Spānijas zvejas kuģi. Spānijas varas iestādes uzskatīja, ka tiesību akti nav pārkāpti, jo vecā sistēma tika atcelta 2003. gada 14. novembrī.

Sakarā ar to Azoru salu reģionālā pārvalde Komisijai iesniedza sūdzību pret Spāniju, apgalvojot, ka Spānijas zvejas kuģu darbība ir Regulas Nr. 685/95 un Nr. 2027/95 pārkāpums.

Sūdzības iesniedzējs, Eiropas Parlamenta Portugāles deputāts, lūdza Komisijai izskaidrot šos jautājumus. Komisija galu galā skaidri norādīja, ka Regulas Nr. 1954/2003 interpretācijā piekriņ Spānijai.

Sūdzībā ombudam sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisija ir pieļāvusi juridisku kļūdu un ka tās nostāja ir pretrunīga.

Ombuds atgādināja, ka laba administratīvā prakse, izdarot publiskus paziņojumus, prasa izvairīties no juridiskām kļūdām un pretrunām, kā arī atzīt un izlabot jebkuru iespējamo kļūdu. Viņš norādīja, ka Komisijas attiecīgo noteikumu interpretācija bija pamatota uz principu, ka konflikta gadījumā starp diviem tiesību aktiem par svarīgāku uzskatāms jaunākais no tiem (*lex posterior derogat legi priori*). Pēc ombuda domām šo juridisko maksimu drīkstēja piemērot, ja ir izpildīti divi nosacījumi, proti, i) jaunākais tiesību akts nav savienojams ar vecāko un ii) likumdevējs jautājumu par attiecībām starp šiem diviem tiesību aktiem nav noregulējis citādā veidā. Ombuds norādīja, ka šajā gadījumā bija izpildīts pirmais nosacījums. Taču Regulā Nr. 1954/2003 bija precīzi noteikts datums, kurā anulē Regulu Nr. 685/95 un Regulu Nr. 2027/95, un šis datums nebija 2003. gada 14. novembris. Ombuds uzskatīja, ka visloģiskākā šī nosacījuma interpretācija bija, ka likumdevējs bija paredzējis, ka 1995. gada regulas jāanulē nevis nekavējoties, bet tikai pēc tam, kad ir pieņemta 11. pantā minētā regula vai pēc tā laika perioda beigām, kas ir pietiekams tās pieņemšanai, ko likumdevējs paredzējis 2004. gada 1. augustā. Ombuds uzskatīja, ka šo interpretāciju apstiprina regulas formulējums un struktūra un ka tā atbilst arī Regulas Nr. 1954/2003 15. panta mērķim.

¹⁹ 1995. gada 27. marta Padomes Regula (EK) Nr. 685/95 par zvejas intensitātes vadības sistēmu attiecībā uz noteiktiem Kopienas zvejas apgabaliem un resursiem, OV L 71/5, 1995.

²⁰ 1995. gada 15. jūnija Padomes Regula (EK) Nr. 2027/95, ar ko izveido zvejas intensitātes vadības sistēmu saistībā ar noteiktiem Kopienas zvejas apgabaliem un resursiem, OV L 199/1, 1995.

²¹ 2003. gada 4. novembra Padomes Regula (EK) Nr. 1954/2003 par zvejas intensitātes vadības sistēmu saistībā ar noteiktiem Kopienas zvejas apgabaliem un resursiem, ar kuru pārveido Regulu (EK) Nr. 2847/93 un atceļ Regulu (EK) Nr. 685/95 un Regulu (EK) Nr. 2027/95, OV L 289/1, 2003.

Visbeidzot ombuds norādīja, ka Komisija 2004. gada 3. februārī iesniegtajā likumdošanas priekšlikuma paskaidrojuma rakstā ir apstiprinājusi, ka Regula Nr. 685/95 un Nr. 2027/95 vēl nav anulēta.

Šajos apstākļos ombuds uzskatīja, ka Komisijas interpretācija par Regulu Nr. 1954/2003 ir kļūdaina un pretrunā ar 2004. gada 3. februāra paskaidrojuma rakstā pausto viedokli.

PIEKĻUVE DOKUMENTIEM ATTIECĪBĀ UZ LĪGUMU AR ĶĪNU

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 1368/2004/GG

Sūdzību iesniedza Vācijas uzņēmums, dalībnieks konsorciā, ar kuru Komisija noslēdza līgumu par pakalpojumu sniegšanu, nodrošinot divus ES ekspertus, direktora vietnieku un finanšu/administratīvo direktoru, vides projektam Ķīnā. Finanšu/administratīvā direktora amatā iecēla sūdzības iesniedzēja nodarbinātu ekspertu, un saskaņā ar līguma pielikumu viņš kļuva arī par direktora vietnieka amata izpildītāju. Pēc diviem gadiem Komisijas delegācija Pekinā informēja konsorciju, ka tā ir nolēmusi pārtraukt līgumu par pakalpojumu sniegšanu, jo eksperts nav pildījis uzdevumus saskaņā ar līguma pielikumā noteiktajiem papildinājumiem. Sūdzības iesniedzējs Komisijai pieprasīja piekļuvi dokumentiem, uz kuriem pamatota līguma pārtraukšana. Komisija noraidīja šo prasību.

Sūdzībā ombudam sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisija ir pārkāpusi Regulu Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem²². Sūdzībā bija arī apgalvots, ka līguma pārtraukšana ir nelikumīga.

Komisija apgalvoja, ka dokumentus nedrīkstēja atklāt, jo tie varētu ietekmēt eksperta neaizskaramību un viņa finansiālās intereses. Turklāt tā norādīja, ka piekļuvi dokumentiem var dot vienīgi tiesas iestādei pēc attiecīga tiesas lēmuma. Attiecībā uz līguma pārtraukšanu Komisija konsorciājam bija nosūtījusi divus rakstiskus iesniegumus ar sūdzību par to, ka eksperts nepilda savus jaunus pienākumus, taču situācija neuzlabojās.

Pēc Komisijas dokumentācijas izmeklēšanas un visu pierādījumu pārbaudīšanas ombuds secināja, ka attiecībā uz līguma pārtraukšanu kļūdas pārvaldē nebija, taču Komisija nebija sniegusi pieņemamu paskaidrojumu atteikumam par piekļuvi attiecīgajiem dokumentiem. Tādēļ Ombuds Komisijai nosūtīja ieteikumu projektu, lūdzot pārskatīt sūdzības iesniedzēja prasību.

Komisija norādīja, ka tā vēl joprojām ir pārliecināta, ka prasību izskatījusi pareizi. Taču saskaņā ar labas sadarbības principu tā pārskatīja šo jautājumi un deva daļēju piekļuvi attiecīgajam 13. un 16. dokumentam, izdzēšot konkrētus vārdus un līguma detaļas. Sūdzības iesniedzējs atzinīgi novērtēja Komisijas doto daļēju piekļuvi, taču uzsvēra, ka ar to vēl nepietiek.

Kaut arī ombuds atzina, ka Komisija ir bijusi pretimnākoša sūdzības iesniedzēja prasībām, tomēr viņš uzskatīja, ka tās veiktie pasākumi ieteikumu projekta īstenošanai bija neapmierinoši. Pēc viņa domām Komisija nav sniegusi pamatotu paskaidrojumu par ES direktora vietnieka vārda svītrošanu attiecīgajos dokumentos un par vismaz daļējas piekļuves nesniegšanu pārējiem trim dokumentiem. Secinot, ka nav lietderīgi iesniegt īpašu ziņojumu Eiropas Parlamentam, ombuds lietu slēdza ar aizrādījumu.

MALDINOŠS APGALVOJUMS IEPRIEKŠĒJĀS SŪDZĪBAS ATZINUMĀ

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 2862/2004/GG

Vācijas NVO iesniedza pieteikumu Eiropas Kopienas Humānās palīdzības birojā (ECHO), lai parakstītu partnerattiecību pamatnolīgumu. Šo pieteikumu noraidīja, un Komisijas darbs, izskatot šo lietu, bija

²²

2001. gada 30. maija Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 par sabiedrības piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV L 145/43, 2001.

īemesls pirmās sūdzības iesniegšanai 2001. gadā (lieta Nr. 1702/2001/GG). Lēmumā par šo lietu ombuds izteica vairākus aizrādījumus.

Atzinumā par lietu Nr. 1702/2001/GG Komisija atsaucās uz saraksti ar Vācijas Ārlietu ministriju. Tā norādīja, ka pēc pieprasījuma sniegt informāciju par sūdzības iesniedzēja piemērotību Ārlietu ministrija nosūtīja atbildi, norādot, ka izmeklēšana pret sūdzības iesniedzēju ir sagatavošanā un ka tādēļ tā nevar dot ieteikumus. Vēlāk *ECHO* darbinieks iekšējā piezīmē norādīja, ka Vācijas varas iestādes nav varējušas sniegt nekādu informāciju, jo tās nav strādājušas ar sūdzības iesniedzēju un tādēļ viņu nepazīna. Komisija norādīja, ka, neskatoties uz pastāvīgajiem kontaktiem starp *ECHO* un Vācijas Ārlietu ministriju sakarā ar Vācijas NVO pārbaudīšanu, Vācijas varas iestādes par sūdzības iesniedzēju papildu informāciju nesniedza.

2004. gada septembrī sūdzības iesniedzējs iesniedza jaunu sūdzību, kurā atsaucās uz Vācijas Ārlietu ministrijas sniegto informāciju. Saskaņā ar šo informāciju Ārlietu ministrijai nav bijis pienākuma sniegt *ECHO* papildu informāciju un *ECHO* tai nekad nav lūdzis informāciju par attiecīgās lietas izskatīšanu. Tādēļ sūdzības iesniedzējs cita starpā apgalvoja, ka *ECHO* pretēji saviem apgalvojumiem nekad nav mēģinājis iegūt atjauninātu, būtisku un pareizi noskaidrotu informāciju par to un atzinumā par lietu Nr. 1702/2001/GG ir sniedzis ombudam melīgu informāciju.

Komisija norādīja, ka attiecīgos apgalvojumus nevar interpretēt tā, kā to ierosināja sūdzības iesniedzējs. Ņemot vērā Vācijas Ārlietu ministrijas sniegto informāciju, tā nolēma pārtraukt sūdzības iesniedzēja pieteikuma izskatīšanu. Tā apgalvoja, ka ir gaidījusi Ārlietu ministrijas paziņojumu un ka nekad nav aizbildinājusies ar ko citu.

Ombuds norādīja, ka “pastāvīgu kontaktu” pieminēšana bija jāsaprot kā atsauce uz kontaktiem attiecībā uz sūdzības iesniedzēja lietu, taču Komisija, neskaitot vienu pieminēto iekšējo piezīmi, nav norādījusi, ka šādi kontakti pastāvētu. Turklāt viņš atklāja, ka ir grūti saprast, kāda veida galīgo atbildi vēl joprojām var gaidīt no iestādes, kas paziņojusi, ka tai nav informācijas par sūdzības iesniedzēju.

Tādēļ ombuds secināja, ka Komisijas apgalvojums, atbilstoši kuram Vācijas varas iestādes, neskatoties uz pastāvīgajiem kontaktiem, nesniedza papildu informāciju, bija maldinošs. Viņš izteica aizrādījumu. Taču viņš uzskatīja, ka nav pietiekamu pierādījumu, lai pateiktu, ka Komisijas apgalvojums ir apzināti melīgs. Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja papildu prasībām kļūdu pārvaldē nekonstatēja.

SŪDZĪBAS IZSKATĪŠANA PRET PRIVĀTU UZŅĒMUMU

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 3622/2004/GG

Francijā dzīvojošs Vācijas pilsonis izmantoja Francijas telekomunikāciju uzņēmuma “Tele 2” pakalpojumus. Viņš vēlējās saksāt rēķinus, veicot tiešā debeta pārskaitījumu no sava Vācijas bankas konta. Taču “Tele 2” atteicās sniegt vajadzīgo informāciju, t. i., tās IBAN (starptautisko bankas konta numuru) un BIC (bankas identifikācijas kodu) šāda pārskaitījuma veikšanai. Ņemot vērā, ka “Tele 2” ar savu rīcību pārkāpa ES noteikumus par iekšējo tirgu, sūdzības iesniedzējs par šo uzņēmumu Komisijai iesniedza sūdzību.

Sūdzības iesniedzējs ombudam apgalvoja, ka Komisija viņa lietu ir izskatījusi nepareizi.

Attiecībā uz lietas būtību Komisija apgalvoja, ka “Tele 2” nav pārkāpis attiecīgo regulu, jo tajā nav noteikumu, kas uzņēmumam liktu pieņemt noteiktu maksājuma veidu. Tā nosaka vienīgi nediskriminācijas principu starp valsts un starpvalstu maksājuma veidu. Tā kā “Tele 2” neizraksta rēķinus uz ārvalstīm, tas bija tiesīgs sūdzības iesniedzējam nedot savus starptautisko maksājumu veikšanai paredzētos bankas rekvizītus. Komisija norādīja, ka tiešā debeta pārskaitījumi starp valstīm ES vairs nepastāv. Tā papildus norādīja, ka pašreiz noris darbs pie vienotas maksājumu zonas, tostarp visas Eiropas tiešā debeta shēmas izveides, ar ko sakarā 2005. gadā ir paredzēts ierosināt direktīvu.

Ombuds uzskatīja, ka Komisijas secinājums, ka “Tele 2” nav pārkāpis Kopienas tiesības, ir pamatots. Ombuds izteica nožēlu, ka tiešā debeta maksājumi starp valstīm ES vairs nepastāv, taču norādīja, ka Komisija ir norādījusi veicamos pasākumus, lai šo situāciju izmainītu tuvākajā laikā.

Savukārt attiecībā uz procedūru ombuds konstatēja, ka šajā lietā procedūras aizsardzības pasākumi attiecībā uz izvirzītās sūdzības izskatīšanu ir ievēroti, un tādēļ viņam ieteikumu nav. Komisijas 2002. gada paziņojums Eiropas Parlamentam un Eiropas ombudam par attiecībām var sūdzības iesniedzēju jautājumos par Eiropas Kopienas tiesību pārkāpumiem²³ paredz, ka vēstules, kurās izteikta kritika par privātu uzņēmumu rīcību, nav jāreģistrē kā sūdzība, taču, ja Komisija nolemj šādu vēstuli neregistrēt kā sūdzību, par to attiecīgi ir jāinformē tās autors. Ombuds norādīja, ka nekas neliecina par to, ka šajā gadījumā vēstules autors būtu informēts. Turklāt ombuds uzskatīja, ka laba administratīvā prakse būtu, ja Komisija sūdzības iesniedzēju būtu informējusi par rezultātiem, veicot izmeklēšanu Francijas varas iestādēs par “Tele 2” rīcību. Taču pirms sūdzības iesniedzēja vēršanās pie ombuda šāda informācija netika sniegta. Tādēļ ombuds lietu slēdza ar aizrādījumu.

PEĻŅAS UZŅĒMUMU NEATBILSTĪBA

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 2673/2004/PB

Komisija informēja sūdzības iesniedzēju par to, ka viņa grupa neatbildīs atbilstības kritērijiem ES programmā, kuras mērķis ir sabiedrībā izplatīt informāciju par ES paplašināšanos, jo ir ilgstoša administratīvā prakse neiekļaut peļņas uzņēmumus šādās programmās. Sūdzības iesniedzējs ombudam apgalvoja, ka Komisija rīkojas nepareizi.

Komisija paskaidroja, ka peļņas uzņēmumu neiekļaušana nebija attiecināta uz “administratīvo praksi”, bet gan bija pamatota ar vairākiem konkrētiem apsvērumiem. Pirmkārt, no ES finansiālās palīdzības tās saņēmējs nedrīkst gūt peļņu. Komisija uzskatīja, ka peļņas gūšanas risks ir lielāks privāto peļņas uzņēmumu sakarā nekā attiecībā uz sabiedriskiem dalībniekiem, kuri, pēc Komisijas domām, nav peļņas uzņēmumi. Otrkārt, pilsoniskā sabiedrība piedāvā daudzkārtīga palielinājuma efektu, ko minētās programmas sakarā uzskatīja par lietderīgu. Treškārt, pilsoniskās sabiedrības dalībnieku, kas darbojas sabiedrības interesēs, sniegtajai informācijai par ES paplašināšanos pilsoņi uzticas daudz vairāk nekā informācijai, ko izplata peļņas uzņēmumi.

Ombuds norādīja, ka ES iestādēm ir plaša rīcības brīvība, nosakot atlases kritērijus un citus nosacījumus projektu iesniegšanas aicinājumos. Taču ombuds varēja pārbaudīt, vai iestādes ir rīkojušās atbilstoši savām pilnvarām.

Attiecībā uz Komisijas pirmo apsvērumu par to, ka peļņu drīzāk varētu gūt peļņas uzņēmumi, ombuds vispirms norādīja, ka Komisija bija tiesīga pateikt, ka, piedaloties programmā, ES finansējuma saņēmējam nevajadzētu gūt peļņu. Taču ombuds norādīja, ka, iespējams, šo mērķi varēja panākt arī, paredzot nosacījumu attiecīgajos dotāciju nolīgumos. Tādēļ Komisijas bažas pamatojās uz pieņēmumu, ka peļņas uzņēmumiem būs mazāka vēlme ievērot dotāciju nolīguma nosacījumus nekā pilsoniskās sabiedrības dalībniekiem. Ombuds izteica šaubas par to, vai šāds pieņēmums faktiski ir pamatots. Taču, ņemot vērā konstatējumu attiecībā uz otro un trešo apsvērumu, ombuds neuzskatīja par vajadzīgu turpināt šī jautājuma izmeklēšanu.

Attiecībā uz otro un trešo Komisijas apsvērumu - tie būtībā attiecās uz priekšrocībām, kas varētu rasties, ja programmu koncentrētu uz sabiedriskajiem dalībniekiem, kas darbojas sabiedrības interesēs. Komisijas viedoklis, ka pilsoniskās sabiedrības dalībnieku darbība programmā varētu dot lielākas priekšrocības, nebija nepamatots. Tādēļ, pēc ombuda domām, sūdzības iesniedzējs nepierādīja, ka Komisija ir pārkāpusi savas pilnvaras, lemjot par peļņas uzņēmumu neiekļaušanu attiecīgajā uzaicinājumā iesniegt priekšlikumus. Tādēļ ombuds kļūdu pārvaldē nekonstatēja.

Ombuds Komisijai izteica arī kritisku piezīmi par sūdzības iesniedzēja un citu pieteicēju pieteikumu saņemšanas apstiprināšanu attiecībā uz šo uzaicinājumu iesniegt priekšlikumus.

23

OV C 244/5, 2002.

3.4.4 Eiropas Krāpšanas apkarošanas birojs (OLAF)

OLAF INFORMĀCIJAS NESNIEGŠANA PAR IESPĒJAMO IZMEKLĒŠANAS ILGUMU

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Krāpšanas apkarošanas biroju lietā Nr. 140/2004/PB

Amatpersona iesniedza sūdzību pret OLAF par viņa iesniegtās informācijas apstrādi attiecībā uz iespējamām nelikumībām Kopienas struktūrā, kurā viņš strādāja. Sūdzības iesniedzējs cita starpā apgalvoja, ka OLAF nesniedza informāciju par laiku, kas vajadzīgs, lai veiktu viņa sūdzības izmeklēšanu. Tajā laikā spēkā esošajā noteikumā bija ietverts “ziņošanas” nosacījums, ka amatpersona “ļauj pieņemamā laika periodā [OLAF] vai Komisijai veikt atbilstīgas darbības”, pirms tā var informēt citu attiecīgo Kopienas iestāžu vadību par iespējamām pārkāpumiem. Turklāt “pieņemams laika periods” ir definēts kā “laika periods, ko Birojs vai Komisija attiecīgajā gadījumā uzskata par vajadzīgu izmeklēšanas veikšanai” ar noteikumu, ka “amatpersonu vai ierēdņi noteiktā laikā informē”.

OLAF apgalvoja, ka šis noteikums nav bijis spēkā, jo sūdzības iesniedzējs nav norādījis, ka informācijas nodošanai atklātībai ārpus Komisijas vai OLAF attiecībā uz viņu ir bijušas negatīvas sekas. Tas arī norādīja, ka pat gadījumā, ja noteikums bija jāpiemēro, tad šajā lietā tas ir pilnībā ievērots, jo sūdzības iesniedzējs nav norādījis, ka uzskata pieņemamo laika periodu par beigušos.

Ombuds uzskatīja: i) ka minētais noteikums ir paredzēts, lai attiecīgā amatpersona uzzinātu, kad viņš/viņa informāciju var atklāt ārpus Komisijas vai OLAF, lai neciestu no negatīvām sekām; ii) noteikums neprasa, lai attiecīgā amatpersona jau būtu cietusi no negatīvām sekām vai pieprasījusi informāciju par pieņemamo laika periodu; iii) ka noteikums nepārprotami paredz, ka OLAF jebkurā gadījumā ir jāsniedz amatpersonai informācija par laika periodu, kurā tas paredz veikt “ziņošanas” sūdzības izmeklēšanu. Ombuds atgādināja, ka kompetentākā iestāde attiecībā uz Kopienas tiesību nozīmi un interpretāciju ir Tiesa, un tādēļ lietu slēdza, izsakot OLAF aizrādījumu par lietas izskatīšanu.

Piebilde

Civildienesta noteikumu grozījumos (2004. g.) ir īpaši noteikumi, kas regulē šo jautājumu (II sadaļa “Amatpersonu tiesības un pienākumi”).

3.4.5 Eiropas Investīciju banka

SARAKSTE PA E-PASTU AR DARBA PRETENDENTU

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Investīciju banku lietā Nr. 1700/2004/MF

Sūdzības iesniedzējs bija iekļauts Eiropas Investīciju bankas (EIB) atlases procedūras sarakstā. 2002. gada 30. maijā sūdzības iesniedzējs nosūtīja e-pasta vēstuli, lūdzot informāciju par viņa izredzēm sākt darbu EIB. Tajā pašā dienā EIB Personāla nodaļas vadītājs sūdzības iesniedzējam nosūtīja divas e-pasta vēstules. Pirmajā viņš rakstīja “Viņš ir pilnībā zaudējis prātu” un norādīja, ka sūdzības iesniedzējs savu pieteikumu ir nosūtījis vairāk nekā 18 nodaļu vadītājiem. Otrajā e-pasta vēstulē viņš ieteica sūdzības iesniedzējam pārtraukt turpmāk sūtīt e-pasta vēstules. Bez tam viņš uzrakstīja: “Es būtu pateicīgs, ja jūs pārtrauktu šīs darbības, kas nenāk par labu jūsu pieteikumam.”

Sūdzības iesniedzēja svarīgākais apgalvojums bija, ka EIB Personāla nodaļas vadītājs ar abām 2002. gada 30. maijā nosūtītajām e-pasta vēstulēm pret viņu ir izturējies aizvainojošā un iebiedējošā veidā.

EIB paskaidroja, ka pirmā no abām e-pasta vēstulēm sūdzības iesniedzējam nosūtīta pārpratuma dēļ un ka EIB patiesi nožēlo tajā rakstīto. Savukārt otrajā e-pasta vēstulē pret sūdzības iesniedzēju netika vērsta nekāda veida iebiedēšana. Nodaļas vadītājs vienkārši sūtīja šo e-pasta vēstuli ar mērķi palīdzēt sūdzības iesniedzējam, dodot padomu, ka bieža kontaktēšanās ar EIB par viņa darba iespējām varētu apdraudēt viņa izredzes.

Ombuds uzskatīja, ka, ja pirmā e-pasta vēstule sūdzības iesniedzējam nosūtīta apzināti, tad tajā ir nepieļaujams valodas lietojums. Tā kā EIB paskaidroja, ka šī vēstule sūdzības iesniedzējam nosūtīta pārpratuma dēļ, ombuds uzskatīja, ka šajā sūdzības jautājumā nav pamata veikt turpmāku izmeklēšanu.

Ombuds norādīja, ka otrā 2002. gada 30. maijā EIB sūtītā e-pasta vēstule veido saikni starp sūdzības iesniedzēja e-pasta vēstuli un viņa pieteikumu, proti, ka pieteikums varētu tikt noraidīts, ja viņš turpinās sūtīt e-pasta vēstules, pieprasot informāciju. Ombuds norādīja, ka EIB nav ievērojusi Eiropas Labas administratīvās prakses kodeksa 11. pantu un 12. panta 1. punktu, jo, atbildot uz sūdzības iesniedzēja prasību par viņa pieteikumu, lietojusi izteicienus, ko parasts lasītājs varētu uztvert kā draudu izteikšanu. Tādēļ ombuds izteica aizrādījumu.

PIEPRASĪJUMA IZSKATĪŠANA PAR PIEKĻUVI EIB INFORMĀCIJAI

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Investīciju banku lietā Nr. 3442/2004/BP

Sūdzības iesniedzējs Eiropas Investīciju bankai (EIB) lūdza informāciju par aizdevumiem, ko tā veica no starpniekbankām, maziem un vidējiem atjaunīgās enerģijas projektiem. Viņš apgalvoja, ka EIB ir nepamatoti noraidījusi viņa prasību. EIB savu rīcību paskaidroja ar to, ka “detalizētas informācijas atklāšana par vispārēju aizdevumu asignēšanu ir starpniekbanku kompetencē (...). EIB pēc pieprasījuma nodrošina savāktos datus par vispārēju aizdevumu finansēšanu, tostarp sadalījumu pa valstīm un nozarēm.” EIB apgalvoja, ka šī prakse ir pamatota ar apsvērumu, ka galīgajam atbalsta saņēmējam līgumattiecības ir nevis ar EIB, bet ar starpniekbanku, un ka EIB nebūtu jāatklāj informācija, kas ir daļa no konfidencialām attiecībām starp starpniekbanku un galīgo atbalsta saņēmēju. Ņemot vērā atbilstīgo izņēmumu EIB noteikumos par publisku piekļuvi dokumentiem, šis apsvērums ir pamatots. Tādēļ ombuds kļūdu pārvaldē nekonstatēja.

Sūdzības iesniedzējs vēl apgalvoja, ka EIB ir kavējusies, atbildot uz viņa sūdzību par atteikumu dot piekļuvi iepriekš minētajai informācijai. EIB norādīja, ka, ņemot vērā iesniegtās sūdzības sarežģītību, bija jānogaida, līdz būs pabeigtas konsultācijas ar visiem attiecīgajiem ekspertiem.

Novērtējot šo sūdzību, ombuds norādīja, ka labas administratīvās prakses principi prasa atbildi uz sūdzībām sniegt laikus un jebkurā gadījumā noteiktajā termiņā, ja attiecīgā iestāde tādu ir noteikusi. Šajā gadījumā EIB Labas administratīvās prakses kodeksā noteiktais termiņš bija divi mēneši. EIB paskaidrojums par atbildes kavēšanos ombudu nepārlicināja, jo viņš neredzēja pamatojumu EIB viedoklim par to, ka iepriekš minētie jautājumi ir “sarežģīti” Labas administratīvās prakses kodeksa attiecīgo noteikumu nozīmē. Tādēļ ombuds uzskatīja, ka tas, ka EIB uz 2004. gada 9. jūlijā iesniegto sūdzību nav atbildējusi divu mēnešu laikā, kā to prasa Labas administratīvās prakses kodekss, ir kļūda pārvaldē, un izteica aizrādījumu.

3.5 IESTĀDES PIENĒMTIE IETEIKUMU PROJEKTI

3.5.1 Eiropas Komisija

VECUMA IEROBEŽOJUMI STAŽIERU PROGRAMMĀ

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 2107/2002/(BB)PB

Sūdzība attiecās uz noteikumiem, kas regulē stažēšanās laiku Komisijā un kuros skaidri norādīts 30 gadu vecuma ierobežojums. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka vecuma ierobežojums rada vecuma diskrimināciju un ir pretrunā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartu.

Pamattiesību hartas 21. pantā ir teikts, ka: “Aizliegta jebkāda veida diskriminācija uz jebkāda pamata, tostarp [...] vecuma dēļ [...]” Saskaņā ar Eiropas Tiesas praksi atšķirīga izturēšanās ir diskriminējoša, ja to nevar attaisnot ar objektīviem iemesliem.

Komisija apgalvoja, ka 30 gadu vecuma ierobežojums ir objektīvi pamatots, jo Komisijas stažēšanās programma bija paredzēta jauniem cilvēkiem karjeras uzsākšanas posmā un ka tādēļ vecuma ierobežojums nav diskriminējošs un ir saskaņā ar Pamattiesību hartas 21. pantu.

Rūpīgi pārbaudot Komisijas argumentus, ombuds nonāca pie secinājuma, ka vecuma ierobežojums attiecībā uz stažēšanās programmu ir nepamatoti diskriminējošs. Tādēļ viņš 2004. gada 15. jūnijā Komisijai nosūtīja ieteikumu projektu, kuram atbilstīgi vecuma ierobežojums būtu jāatceļ.

2005. gada 29. martā Komisija ombudu informēja par jaunu noteikumu pieņemšanu, kas regulē stažēšanās programmu un neparedz vecuma ierobežojumu. Šie noteikumi stājās spēkā no 2005. gada 1. marta.

Ņemot vērā veikto izmeklēšanu, ombuds konstatēja, ka Komisija ir pieņēmusi ombuda ieteikuma projektu un tās veiktie pasākumi ir apmierinoši. Tādēļ Ombuds lietu slēdza.

Ombuds arī norādīja, ka vairākas citas Kopienas iestādes un struktūras ir noteikušas vecuma ierobežojumu stažēšanās programmās. Tādēļ ombuds paziņoja, ka šajās programmās uzsāks izmeklēšanu pēc paša iniciatīvas.

FINANŠU SAISTĪBU ATCELŠANA

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 2111/2002/MF (konfidenciāla lieta)

Sūdzības iesniedzējs Komisijas pārstāvniecībai Francijā iesniedza projektu par komunikāciju stratēģijām saistībā ar ES paplašināšanos. Projektā bija paredzēti trīs preses apmeklējumi. 2001. gada novembrī Komisija uzņēmās finansiālas saistības līdzfinansēt 94 854 eiro apmērā sūdzības iesniedzēja projektu triju apmeklējumu sarīkošanai. Taču četras nedēļas pirms projekta noslēguma daļas, kurā bija paredzēts trešais preses apmeklējums, Komisijas pārstāvniecība Francijā nolēma saistības anulēt.

Sūdzībā ombudam sūdzības iesniedzējs pieprasīja, lai viņam kompensētu radušās izmaksas un zaudējumus.

Komisija apgalvoja, ka attiecīgais lēmums nerada vienpusēju līgumsaistību pārtraukšanu un ka tai nav juridisku saistību pret sūdzības iesniedzēju. Tādēļ nevar būt runa par jebkādiem radītiem zaudējumiem.

Ombuds atgādināja Eiropas Labas administratīvās prakses 10. pantu. Viņš paskaidroja, ka sūdzības iesniedzējam bija paziņots, ka projekts ir pieņemts un ka noteiktās izmaksas tiks segtas. Viņš papildus norādīja, ka Komisija ir finansiāli atbalstījusi pirmos divus preses apmeklējumus. Ombuds uzskatīja, ka šajos apstākļos sūdzības iesniedzējs pamatoti varēja cerēt, ka Komisija finansiāli atbalstīs arī pēdējo preses apmeklējumu.

Ombuds piedāvāja mierizlīgumu, ierosinot Komisijai veikt pasākumus, lai sūdzības iesniedzējam cik vien iespējams nodrošinātu tādu stāvokli, kādā tas būtu, ja nebūtu notikusi kļūda pārvaldē. Tas varētu nozīmēt arī saprātīgas finansiālas kompensācijas piedāvājumu.

Komisija ombudu informēja, ka ir nolēmusi pieņemt viņa priekšlikumu. Taču sūdzības iesniedzējs norādīja, ka, neskatoties uz šo apņemšanos, Komisija ar viņu nav sazinājusies. Tādēļ ombuds uzrakstīja ieteikumu projektu, mudinot Komisiju nekavējoties sazināties ar sūdzības iesniedzēju, mēģinot rast taisnīgu jautājuma atrisinājumu, kas varētu ietvert saprātīgas kompensācijas piedāvājumu.

Visbeidzot, Komisija piekrita sūdzības iesniedzējam samaksāt kompensāciju 56 000 eiro apmērā, ar ko sūdzības iesniedzējs bija mierā. Tādēļ Ombuds lietu slēdza.

SKOLĒNU ATLASE EIROPAS SKOLĀM

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 1435/2003/MF

Sūdzības iesniedzēji iesniedza pieteikumu sava dēla reģistrēšanai Briseles Ikseles Eiropas skolas pamatskolas angļu valodas sekcijā 2003./2004. mācību gadam, taču viņu pieteikumu noraidīja. Sūdzībā ombudam viņi apgalvoja, ka nav saņēmuši pamatotus atteikuma iemeslus, un pieprasīja šo lēmumu anulēt.

Komisija norādīja, ka noteikumus skolēnu atbilstībai Eiropas skolām ir apstiprinājusi skolu valde, nolemjot, ka "par uzņemšanu vienā no Eiropas skolas (bērnodārza, pamatskolas un vidusskolas) valodas sekcijām parasti izlemj, lielākoties ņemot vērā valodu, kādā runā skolēns". Sūdzības iesniedzēju gadījumā ģimenē lietotās valodas bija itāliešu un spāņu. Sūdzības iesniedzēju dēls bija tiesīgs iestāties Eiropas skolā, bet ne noteikti viņa vecāku izraudzītajā valodas sekcijā.

Ombuds norādīja, ka Ikseles Eiropas skolas direktors 2003. gada 25. septembra vēstulē sūdzības iesniedzējiem atsaucās gan uz valodām, kādās visbiežāk, pēc viņa domām, runā sūdzības iesniedzēju dēls, t. i., spāņu un itāliešu, gan uz brīvu vietu trūkumu angļu valodas sekcijā. Tādējādi lēmums par atteikumu bija pamatots uz šiem abiem apsvērumiem. Ja atbilstība īpaši valodas sekcijai bija atkarīga no valodas, kādā visbiežāk runā skolēns, ir grūti izprotams, kādēļ direktors norādīja arī uz brīvu vietu trūkumu angļu valodas sekcijā, ņemot vērā, ka saskaņā ar direktora teikto šajā valodā sūdzības iesniedzēju dēls nerunā bieži. Savukārt, ja uzņemšana konkrētā valodas sekcijā bija atkarīga no brīvo vietu skaita šajā sekcijā, ir grūti izprotams, kādēļ direktors atsaucās arī uz valodām, kurās sūdzības iesniedzēju dēls runā biežāk. Ombuds tādēļ uzskatīja, ka Ikseles Eiropas skolas direktora vēstule nebija pietiekami skaidra, lai sūdzības iesniedzēji varētu saprast pamatojumu lēmumam par viņu dēla neuzņemšanu angļu valodas sekcijā. Tas skolēnu atlases procedūrā radīja pārredzamības trūkumu un līdz ar to arī kļūdu pārvaldē.

Ombuds Komisijai nosūtīja ieteikumu projektu, ar kuru saskaņā Komisijai būtu jāveic pasākumi, lai precizētu skolēnu atbilstības nosacījumus Eiropas skolu valodu sekcijām.

Komisija ar detalizētu atzinumu ombudu informēja, ka skolu valde ir nolēmusi uzdot inspekcijai veikt vispārēju Eiropas skolu valodu sekciju organizācijas izpēti. Komisija arī norādīja, ka tā vienlaikus ir nosūtījusi Eiropas skolu ģenerālsekretāram lūgumu precizēt skolēnu atbilstības kritērijus. Lai Eiropas skolu sistēmā veicinātu labu pārvaldi, pārredzamību un atbildību, Komisija līdz 2005. gada 30. jūnijam veica plašu konsultāciju procesu par Eiropas skolu attīstību.

Sūdzības iesniedzēji informēja ombuda dienestus, ka ir apmierināti ar Komisijas detalizēto atzinumu un ka viņu dēlu uzņēma angļu valodas sekcijā 2005/2006. mācību gadā. Ombuds konstatēja, ka Komisija ir pieņēmusi viņa ieteikumu projektu un ka tās veiktie pasākumi bija apmierinoši. Tādēļ ombuds lietu slēdza.

PIEKĻUVE DALĪBVALSTS PĀRMĒRĪGA BUDŽETA DEFICĪTA PROCEDŪRAS DOKUMENTIEM

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 116/2005/MHZ

Eiropas Parlamenta deputāts Komisijai prasīja piekļuvi vēstulei, ko 2004. gada martā Portugāles finanšu ministrs nosūtīja Komisijai jautājumā par pārmērīga budžeta deficīta procedūru. Komisija, atsaucoties uz Regulas Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem²⁴ 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta ceturto ievilkumu, pieteikumu noraidīja, norādot, ka šīs vēstules nodošana atklātībā varētu apdraudēt sabiedrības intereses attiecībā uz attiecīgās dalībvalsts finanšu, monetāro vai ekonomikas politiku.

Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisija iepriekš minēto izņēmumu ir interpretējusi pārāk plaši, un pieprasīja, lai viņam dotu piekļuvi dokumentiem.

Komisija uzstāja, ka šīs vēstules nodošana atklātībai varētu nelabvēlīgi ietekmēt Portugāles valdības ekonomikas un finanšu politiku. Komisija papildus norādīja - tā kā tā uzskata, ka šī izņēmuma piemērošana ļauj attiecīgo vēstuli nenodot atklātībai, tā nav konsultējusies ar Portugāles varas iestādēm pirms sūdzības iesniedzēja pieteikuma noraidīšanas.

Pēc tam ombuds nosūtīja rakstisku vēstuli Eiropas Savienības Portugāles Pastāvīgajai pārstāvniecībai, lūdzot Portugāles varas iestādēm izteikt viedokli, vai attiecīgās vēstules nodošana atklātībā negatīvi ietekmētu Portugāles valdības ekonomikas un finanšu politiku. Portugāles varas iestādes atbildēja, ka attiecīgajā vēstulē nav tādu elementu, kas varētu ietekmēt Portugāles ekonomikas un finanšu politiku, un ka tādēļ to drīkst atklāt sūdzības iesniedzējam.

Ombuds pārsūtīja Portugāles varas iestāžu atbildi Komisijai un lūdza viņu informēt, vai sūdzības iesniedzējam tagad tiks dota piekļuve šai vēstulei. Tā kā Komisija paredzētajā termiņā neatbildēja, ombuds izveidoja ieteikumu projektu, ierosinot Komisijai pārskatīt piekļuves atteikumu attiecīgajam dokumentam.

Neilgi pēc ieteikumu projekta iesniegšanas ombuds saņēma Komisijas atbildi uz viņa sākotnējo prasību. Atbildē Komisija piekrita dot sūdzības iesniedzējam piekļuvi attiecīgajam dokumentam un pievienoja tā kopiju. Komisija arī atvainojās par kavējumu, atbildot uz ombuda prasību.

Ombuds secināja, ka būtībā Komisija ar savu atbildi ir piekritusi viņa ieteikumu projektam un veikusi apmierinošus pasākumus tā īstenošanai.

3.5.2 Eiropas Krāpšanas apkarošanas birojs (OLAF)

MALDINOŠA INFORMĀCIJA PRESES APSKATĀ

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Krāpšanas apkarošanas biroju lietā Nr. 3446/2004/GG

Vācu iknedēļas laikraksta *Stern* bijušais Briseles korespondents iesniedza ombudam vairākas sūdzības par OLAF. Lieta Nr. 1840/2002/GG attiecās uz OLAF apsūdzību par to, ka sūdzības iesniedzējs divos preses rakstos izmantojis konfidenciālus OLAF dokumentus, kas iegūti uzpirkšanas ceļā. Pēc izmeklēšanas ombuds šajā lietā izteica aizrādījumu (skatīt ombuda 2004. gada ziņojumu). Lieta Nr. 2485/2004/GG (skatīt 3. nodaļas 7. punkta 3. apakšpunktu) attiecās uz ombudam lietas Nr. 1840/2002/GG izmeklēšanas laikā OLAF iesniegtajiem nepareiziem un maldinošiem apgalvojumiem.

²⁴

2001. gada 30. maija Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 par sabiedrības piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV L 145/43, 2001.

Pašreizējā lieta attiecās uz 2004. gada jūnija preses apskatu, kuru OLAF publicēja savā tīmekļa vietnē un kurā bija iekļautas atsauces uz rakstiem laikrakstā *Süddeutsche Zeitung* un *EUobserver* par konfliktu starp sūdzības iesniedzēju un OLAF. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka, tendenciozi citējot šos rakstus un tādējādi sagrozot to sākotnējo jēgu, OLAF nav izturējies objektīvi un taisnīgi. Pēc viņa prasības OLAF attiecīgos teksta fragmentus jau bija izmainījis. Taču sūdzības iesniedzējs uzskatīja, ka tie vēl joprojām ir maldinoši. Viņš pieprasīja, lai OLAF šo tekstu nekavējoties atsauca vai izlabo.

Ombuds uzskatīja, ka OLAF publicētais teksts skaidri norādīja, ka bijušais Komisijas pārstāvis ir apstiprinājis pret sūdzības iesniedzēju izvirzītās apsūdzības. Taču saskaņā ar rakstu laikrakstā *Süddeutsche Zeitung* Komisijas pārstāvis drīzāk ir mazinājis un pieklusinājis savus apgalvojumus. Tādēļ ombuds uzskatīja, ka OLAF teksts ir maldinošs.

Turklāt OLAF preses apskatā minēja, ka tā pilnvarotais pārstāvis *EUobserver* ir teicis, ka neredz iemeslu atsaukt informāciju attiecībā uz laikraksta *Süddeutsche Zeitung* rakstu. Taču ombuds uzskatīja, ka, tā kā OLAF šī raksta saturu neatspoguļoja korekti, pārstāvja apgalvojuma nozīme ir sagrozīta. Tādēļ viņš ieteikumu projektā lūdza OLAF pārbaudīt un izlabot informāciju šajā preses apskatā.

Atbildē OLAF ierosināja trīs variantus ombuda ieteikuma projekta īstenošanai: i) svītrot divas preses apskata rindkopas, ii) pārveidot vienu rindkopu vai iii) izņemt visas preses analīzes no tā tīmekļa vietnes un pārtraukt šī pakalpojuma sniegšanu. Ombuds informēja OLAF, ka pirmās divas iespējas varētu atrisināt problēmu un ka sūdzības iesniedzējs par atbilstīgāko uzskatīja otro. Pēc tam OLAF pārveidoja attiecīgās rindkopas formulējumu un sūdzības iesniedzējs atzina, ka OLAF ir veicis nepieciešamās izmaiņas.

Kaut arī ombuds norādīja, ka sūdzības iesniedzējs izteica papildu kritiku par OLAF, viņš tomēr uzskatīja, ka OLAF ir pieņēmis viņa ieteikumu projektu un ka veiktie pasākumi tā īstenošanai bija apmierinoši. Tādēļ viņš lietu slēdza.

3.6 CITU IEMESLU DĒĻ IZBEIGTĀS LIETAS

3.6.1 Eiropas Komisija

SŪDZĪBA SAKAŅĀ AR 226. PANTU PAR PENSIJU TIESĪBU PĀRNEŠANU

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 1423/2004/ELB

Sūdzību iesniedza Eiropas Parlamenta pagaidu darbinieks, kurš iepriekš bija ieguvis pensijas tiesības, strādājot Francijas lauksaimniecības nozarē. Viņš neveiksmīgi mēģināja šīs pensiju tiesības saskaņā ar Civildienesta noteikumiem pārnest uz Kopienas pensiju shēmu. Pēc tam viņš Komisijai iesniedza sūdzību par Franciju saskaņā ar 226. pantu.

Sūdzības iesniedzējs ombudam apgalvoja, ka Komisija viņa sūdzību saskaņā ar 226. pantu ir izskatījusi nepareizi.

Komisija paskaidroja, ka, vienojoties ar Francijas Sociālo lietu ministriju, Francijas pensiju pārvalde apsvēra iespēju pārnest pensiju tiesības neatkarīgi no tā, vai Francija ir ratificējusi īpašo nolīgumu par pensiju tiesību pārvešanu. Tā sūdzības iesniedzējam ieteica vērsties viņa darbavietas (t. i., Parlamenta) administrācijā, lai tā Francijas pensiju pārvaldei nosūtītu pamatotu atgādinājumu. Komisija uzskatīja, ka tobrīd nebija lietderīgi ar šo jautājumu vērsties tiesā. Taču, ja isā laika posmā netiks panākts rezultāts, Komisija pārskatīs savu nostāju un ar šo jautājumu vērsīsies Tiesā. Komisija pēc tam informēja ombudu, ka Francijas pensiju pārvalde ir sniegusi atbildi, norādot, ka attiecībā uz darba

ņēmējiem lauksaimniecības nozarē varētu attiecināt noteikumus, kas ir līdzīgi vispārējās sistēmas noteikumiem, un ka tai iesniegtās prasības pārskatīs.

Ņemot vērā iesniegtos pierādījumus par Komisijas uzsāktajām darbībām, lai šajā jautājumā nodrošinātu saskaņotību ar Kopienas tiesībām, ombuds uzskatīja, ka Komisija kā "līguma uzraudzītāja" nav pārkāpusi savas juridiskās pilnvaras. Ombuds uzskatīja par lietderīgu izteikt papildu piezīmi, norādot, ka viņš ir sapratis, ka Komisija ir apņēmusies rast risinājumu, kas sūdzības iesniedzējam kā Eiropas Kopienas darbiniekam ļaus izmantot savas tiesības.

SŪDZĪBA SASKAŅĀ AR 226. PANTU LIETĀ, KAS ATLIKTA VALSTS AUGSTĀKAJĀ TIĒSĀ

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 3254/2004/(OV)ID

Sūdzības iesniedzējs ombudam apgalvoja, ka Komisija nav pareizi izskatījusi viņa sūdzību saskaņā ar 226. pantu par to, ka Grieķijas varas iestādes, ņemot vērā viņa Apvienotajā Karalistē iegūto materiālu inženiera profesionālo kvalifikāciju, nav atzinušas viņu par ķīmijas inženieri. It īpaši sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisija viņa lietā ir nepareizi interpretējusi un piemērojusi Direktīvu Nr. 89/48/EEK²⁵ un EK līguma 43. un 47. pantu.

Lai izlemtu, vai ir pamats uzsākt šīs sūdzības izmeklēšanu, ombuds pārbaudīja, vai sūdzības atbilstības izvērtēšana ietvertu arī minēto juridisko jautājumu vai faktu pārbaudīšanu, ko attiecībā uz šo sūdzību veic Kopienas vai valsts tiesa. Tas ir jo īpaši svarīgi, ja sūdzība aptver jautājumus par interpretāciju un valsts tiesību aktu piemērošanu, jo šādu jautājumu risināšanā valsts tiesas atrodas labākā situācijā nekā ombuds.

Rūpīgi izvērtējis sūdzību, sūdzības iesniedzēja apsvērumus par Komisijas atzinumu un prasību atcelt lēmumu, ar ko sūdzības iesniedzējs 2004. gada septembrī vērsās Grieķijas Valsts padomē (Augstākajā tiesā), ombuds konstatēja, ka, lai novērtētu sūdzības atbilstību, jāveic arī rūpīga to jautājumu pārbaude, ar ko sūdzības iesniedzējs vērsās Grieķijas Valsts padomē, tostarp arī jautājumu izvērtēšana par to Grieķijas likumdošanas aktu interpretāciju un piemērošanu, ar ko Grieķijā reglamentē "materiālu inženiera, kas specializējies polimēru zinātnē un tehnoloģijās", profesionālo darbību un attiecības ar ķīmijas inženiera profesionālās darbības jomu, kā tas paredzēts šajā ES dalībvalstī. Šajos apstākļos ombuds secināja, ka turpmāka izmeklēšana un sūdzības izskatīšana nebija pamatota, jo būtībā tas radītu sūdzības iesniedzēja Grieķijas Valsts padomē uzsāktās tiesvedības dublēšanos.

Taču ombuds sūdzības iesniedzējam izskaidroja apstākļus, kādos viņš varētu no jauna iesniegt sūdzību ombudam, kad tiesvedību valsts tiesā pabeigs.

GRĀMATU BEZMAKSAS PATAPINĀŠANA PUBLISKAJĀS BIBLIOTĒKĀS

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 3452/2004/JMA

Ombuds saņēma lielu skaitu sūdzību par Komisijas lēmumu sākt pārkāpumu procedūru pret Spāniju attiecībā uz Direktīvas Nr. 92/100 par autortiesībām intelektuālā īpašuma jomā²⁶ īstenošanu.

Sūdzības iesniedzēji apgalvoja, ka Komisija ir uzskatījusi, ka Spānijas publisko bibliotēku prakse patapināt grāmatas sabiedrībai bez maksas ir pretrunā ar direktīvu. Viņi apgalvoja, ka Komisijas interpretācija par šo direktīvu un tās lēmums uzsākt pārkāpumu procedūru pret Spāniju apdraud publisko bibliotēku kā pamata sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju pastāvēšanu un ir pretrunā ar pilsoņu pamattiesībām attiecībā uz piekļuvi kultūrai.

²⁵ Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīva Nr. 89/48/EEK par vispārēju sistēmu tādu augstākās izglītības diplomu atzīšanai, ko piešķir par vismaz trīs gadu profesionālo izglītību, OV L 19/16, 1989.

²⁶ Padomes 1992. gada 19. novembra Direktīva Nr. 92/100/EEK par nomas tiesībām un patapināšanas tiesībām, un atsevišķām blakus tiesībām, kas attiecas uz autortiesībām intelektuālā īpašuma jomā, OV L 346/61, 1992.

Daļa no ombuda izmeklēšanas šajā lietā bija informācijas pieprasīšana no Eiropas ombudu tīkla valsts un reģionālajiem partneriem. Pamatojoties uz ombudu tīkla sniegtajām atbildēm, atklājās, ka daudzas dalībvalstis ir varējušas pareizi īstenot Direktīvu Nr. 92/100, nepieprasot bibliotēkām ieviest samaksu par grāmatu patapināšanu privātpersonām.

Komisija paskaidroja, ka pārkāpumu procedūru uzsāka nevis tāpēc, ka Spānijas publiskās bibliotēkas grāmatas patapina bez maksas, bet gan tādēļ, ka Spānijas varas iestādes nebija nodrošinājušas, ka autori saņem atlīdzību par viņu grāmatu patapināšanu publiskajās bibliotēkās. Direktīvā Nr. 92/100 noteikto autortiesību un blakus tiesību ievērošana un atlīdzība par šīm tiesībām nenozīmē nedz to, ka grāmatas vairs nevar patapināt bez maksas, nedz to, ka bibliotēkām tiek prasīta papildu samaksa. Lielākajā daļā dalībvalstu šo atlīdzību finansē atbilstīgās valsts iestādes. Komisija ombudu informēja arī par to, ka ir vērsusies ar šo jautājumu Tiesā (lieta Nr. C-36/05).

Nemot vērā notiekošo tiesvedību Tiesā, ombuds šīs lietas izskatīšanu slēdza. Viņš uzsvēra, ka veikta izmeklēšana un it īpaši sadarbība ar valstu ombudiem ir palīdzējusi izskaidrot sūdzības iesniedzējiem Komisijas rīcības iemeslus un iespējas direktīvu īstenot pareizi.

3.7 LIETU SLĒGŠANA PĒC ĪPAŠA ZIŅOJUMA IESNIEGŠANAS

3.7.1 Eiropas Savienības Padome

PAMATOTU PASKAIDROJUMU NESNIEGŠANA, KĀDĒĻ LĒMUMUS PIENĒM SLĒGTĀS SANĀKSMĒS

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Savienības Padomi lietā Nr. 2395/2003/GG

Sūdzību iesniedza Vācijas Eiropas Parlamenta deputāts un Kristīgo demokrātu savienības (CDU) jauniešu grupas pārstāvis. Viņš apgalvoja, ka Padomes Reglaments neatbilst Eiropas Savienības līguma 12. pantam, saskaņā ar kuru Padomei un citām Kopienas iestādēm un struktūrām lēmumi jāpieņem cik vien iespējams atklāti.

Padome apgalvoja, ka atklātības līmenis tās sanāksmēs ir Padomes politiska izvēle. Ombuds tam nepiekrīt, jo Eiropas Savienības līguma 1. panta 2. punkts ir attiecināms uz Padomi, un kaut arī EK līguma 207. pants paredz, ka Padome pieņem savu Reglamentu, tas neparedz, ka tās likumdošanas sanāksmju atklātības līmeņa pakāpe būtu jāuzskata par politisku izvēli un jāatstāj Padomes pašas ziņā.

Padome arī apgalvoja, ka Eiropas Savienības līguma 1. panta 2. punkts norāda vienīgi, ka Eiropas Savienībai *nākotnē* jābūt cik vien iespējams atklātai. Ombuds uzskatīja, ka jāņem vērā attīstība kopš šī panta pašreizējā formulējumā pieņemšanas 1997. gadā. Viņš norādīja, ka Padome jau 2000. gadā pieņēma jauno Reglamentu, kas paredz augstāka līmeņa atklātības nodrošināšanu sanāksmēs, kurās tā veic likumdevējas pienākumus. Pēc ombuda domām, Padome tādējādi ir skaidri norādījusi, ka bija un ir jāveic pasākumi, lai palielinātu tās likumdošanas darbību pārskatāmību. Jaunā Reglamenta pieņemšana arī apstiprina, ka šādas darbības bija un ir iespējamās saskaņā ar pašreizējām Kopienas tiesībām.

Tādēļ ombuds konstatēja, ka Padome nav sniegusi nevienu pamatotu paskaidrojumu, kādēļ tā nevarētu grozīt Reglamentu, lai panāktu lielāku atklātības līmeni sanāksmēs, kurās tā veic likumdevējas pienākumus. Ombuds īpašajā ziņojumā šos secinājumus par kļūdu pārvaldē pārsūtīja Eiropas Parlamentam, ierosinot Padomei "*pārskatīt atteikumu lēmumam par augstāka atklātības līmeņa nodrošināšanu sanāksmēs, kurās tā veic likumdevējas pienākumus*".

3.7.2 Eiropas Komisija

IZGLĪTĪBAS IZMAKSAS BĒRNIEM AR ĪPAŠĀM VAJADZĪBĀM

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 1391/2002/JMA

Sūdzību iesniedza Komisijas amatpersona, kuras meita bija ar īpašām vajadzībām, ko Eiropas skolas, kas nodrošina bezmaksas izglītību Kopienas iestāžu un struktūru darbiniekiem, viņas izglītošanai nevarēja nodrošināt. Tā kā Eiropas skolas nespēja rūpēties par viņas meitu, sūdzības iesniedzējai bērns bija jānosūta uz citu skolu un jāsedz daļa no izglītības maksas.

Veicot izmeklēšanu, ombuds papildus saņēma vēl 21 sūdzību, kurās bija minēti līdzīgi fakti un identiskas sūdzības.

Ombuda izmeklēšana apliecināja, ka bērnu invalīdu integrēšana parastā izglītības sistēmā ir Komisijas politikas mērķis, taču tas līdz šim brīdim nav obligāts. Turklāt šajā jautājumā dalībvalstu tiesību akti un to piemērošana praksē būtiski atšķiras. Šajos apstākļos ombuds uzskatīja, ka Komisija ir sniegusi pamatotu paskaidrojumu par to, kādēļ Eiropas skolas rūpējas tikai par dažiem bērniem ar īpašām vajadzībām, savukārt bērni ar daudz lielāku invaliditāti netiek integrēti skolās. Taču ombuds nebija pārliecināts, ka Komisija ir atbilstīgi paskaidrojusi šī jautājuma finansiālos aspektus. Sakarā ar to, ka nebija šāda atbilstīga paskaidrojuma, ombuds konstatēja nepamatotu diskrimināciju sakarā ar atšķirīgu finanšu režīmu pret personālu.

Tādēļ ombuds Komisijai sagatavoja ieteikumu projektu par to, ka tai būtu jāveic vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu, ka vecākiem, kuru bērni ar īpašām vajadzībām nav iekļauti Eiropas skolās savas invaliditātes dēļ, nav jāveic iemaksas par savu bērnu izglītību.

Komisija detalizētā atzinumā izteica vēlmi principā pārskatīt tās pašreizējo politiku saskaņā ar budžeta ierobežojumiem, ko varētu atrisināt budžeta procedūras laikā. Kaut arī Komisija bija pretimnākoša, tomēr nepārprotama ieteikumu projekta pieņemšana nenotika.

Tādēļ ombuds uzskatīja par atbilstīgu Eiropas Parlamentam iesniegt īpašu ziņojumu ar ieteikumu attiecībā uz tiem pašiem noteikumiem, kas ierosināti iepriekšējā ieteikumu projektā.

3.7.3 Eiropas Krāpšanas apkarošanas birojs (OLAF)

NEPAREIZAS UN MALDINOŠAS INFORMĀCIJAS SNIEGŠANA OMBUDAM IEPRIEKŠĒJĀS IZMEKLĒŠANAS LAIKĀ

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Krāpšanas apkarošanas biroju (OLAF) lietā Nr. 2485/2004/GG

Sūdzību iesniedza Vācijas iknedēļas laikraksta *Stern* Briseles korespondents, kurš bija ieguvis divu slepenu OLAF dokumentu kopijas, ko izmantoja divos rakstos. Pēc divām nedēļām OLAF publicēja preses apskatu, kurā norādīja, ka "žurnālists" ir ieguvis vairākus slepenus OLAF dokumentus, iespējams, "uzpērkot ierēdņi", un ka tādēļ tas ir nolēmis uzsākt iekšēju izmeklēšanu. Sūdzības iesniedzējs un viņa pārstāvētais laikraksts uzskatīja, ka, neskatoties uz to, ka preses apskatā nav minēts viņa vārds, ir noprotams, ka apsūdzība par uzpirkšanu ir vērsta pret viņu. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka šī apsūdzība ir nepamatota.

Kad OLAF atteicās atsaukt preses apskatu, sūdzības iesniedzējs ombudam iesniedza sūdzību (lieta Nr. 1840/2002/GG). Sūdzības izmeklēšanas laikā OLAF noraidīja sūdzības iesniedzēja apsūdzības

un iesniedza vairākus argumentus, lai pierādītu, ka minētais “žurnālists” varētu būt jebkurš no vairākiem žurnālistiem, kas publicējuši rakstus, kuros norādīts, ka viņu rīcībā ir attiecīgie dokumenti. Turklāt tas apgalvoja, ka “atsauce varēja būt arī uz jebkuru citu žurnālistu, jo OLAF nenorādīja, ka izmeklēšana ir saistīta ar kādu īpašu dokumentu, kas ir jau publicēts”.

Taču ombuds, ņemot vērā ombuda rīcībā esošos pierādījumus, secināja, ka attiecīgajā preses apskatā sniegtā informācija bija jāsaprot kā atsaukšanās uz sūdzības iesniedzēju un ka OLAF nav sniedzis nevienu pierādījumu, lai atspēkotu izteiktās apsūdzības. Tādēļ ombuds OLAF nosūtīja ieteikumu projektu, aicinot to atsaukt uzpirkšanas apsūdzību. Tā kā ombuds uzskatīja, ka OLAF ieteikumu projektu nav īstenojis pareizi, viņš izteica aizrādījumu.

Pēc tam Beļģijas prokuratūra veica izmeklēšanu sūdzības iesniedzēja birojā un mājās Briselē, konfiscējot lielu skaitu dokumentu. Atklājās, ka šie izmeklēšanas pasākumi bija pamatoti uz informāciju, ko OLAF sniedza Beļģijas un Vācijas varas iestādēm. Sūdzības iesniedzējs ombudam iesniedza jaunu sūdzību, pieprasot piekļuvi OLAF varas iestādēm sūtīto vēstuļu kopijām, kuras, pēc viņa domām, apliecina, ka OLAF ir sniedzis nepareizu informāciju attiecībā uz lietu Nr. 1840/2002/GG, kas, iespējams, maldināja ombudu un ietekmēja izmeklēšanas gaitu.

OLAF apliecināja, ka tā apgalvojumi ir bijuši pilnībā pareizi un neklūdīgi.

Ombuds pārbaudīja četrus apgalvojumus vai apgalvojumu grupas, kuras sūdzības iesniedzējs uzskata par nepareizām vai maldinošām, un konstatēja, ka visos četros gadījumos OLAF patiesi ir sniedzis nepareizu vai maldinošu informāciju. Tādēļ ombuds OLAF iesniedza ieteikumu projektu, prasot atzīt nepareizu un kļūdainu apgalvojumu sniegšanu ombudam iesniegtajos dokumentos attiecībā uz lietu Nr. 1840/2002/GG.

Veicot OLAF detalizētā atzinuma pārbaudi, ombuds konstatēja, ka OLAF patiesībā ir noraidījis viņa ieteikumu projektu. Tādēļ viņš nosūtīja īpašu ziņojumu Eiropas Parlamentam, kurā savu ieteikumu projektu pārveidoja par ieteikumu.

3.8 PĒC OMBUDA PAŠA INICIATĪVAS VEIKTĀS IZMEKLĒŠANAS

SAMAKSA PAR ZIEDU DEKORĀCIJĀM

Lēmuma kopsavilkums par izmeklēšanu pēc paša iniciatīvas attiecībā uz Eiropas Komisiju Nr. OI/3/2005/OV (konfidenciāla lieta)

2005. gada aprīlī ombuds saņēma sūdzību no florista, kurš dzīvo valstī, kas nav ES dalībvalsts. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisijas delegācija šajā valstī (“delegācija”) nav segusi izmaksas par ziedu dekorācijām, ko viņš piegādājis nesen atvērtajam delegācijas Preses centram. Sūdzības iesniedzējs pieprasīja, lai Komisija pildītu mutisko vienošanos par šo jautājumu un samaksātu viņam par sniegtajiem pakalpojumiem.

Ombuds nevarēja uzsākt izmeklēšanu par sūdzību kā tādu, jo sūdzības iesniedzējs nebija ES pilsonis un nedzīvoja nevienā no ES dalībvalstīm (EK līguma 195. pants). Taču, ņemot vērā, ka bija pamats attiecīgo jautājumu pārbaudīt, ombuds nolēma uzsākt pārbaudi šajā sūdzībā pret Komisiju pēc paša iniciatīvas.

Komisija paskaidroja, ka delegācijas Preses un informācijas centra telpas uz pasākuma laiku tā nodeva Itālijas vēstniecības un ar to saistītā fonda pārziņā un ka ziedu dekorācijas bija piegādātas šādā sakarā. Līgumu par ziedu dekorāciju piegādi ar sūdzības iesniedzēju noslēdza Itālijas vēstniecība un fonds. Delegācija ar sūdzības iesniedzēju līgumu neslēdza.

Ombuds secināja, ka starp Komisiju un sūdzības iesniedzēju patiesi nebija noslēgts līgums par ziedu dekorācijām un tas, ka dekorācijas piegādāja delegācijas telpām, šī secinājuma būtību nemaina. Tādēļ ombuds konstatēja, ka nevar atbalstīt sūdzības iesniedzēja prasību, lai Komisija veiktu maksājumu, un ka kļūdas pārvaldē nebija.

Tāču ombuds sūdzības iesniedzēju informēja, ka viņš var apsvērt sūdzības iesniegšanu Itālijas Ārlietu ministrijai. Ņemot vērā, ka viens no sūdzības iesniedzēja problēmas iemesliem bija tas, ka atbildīgā persona no Itālijas vēstniecības bija atstājusi darbu, ombuds uzskatīja par atbilstīgu nosūtīt sava lēmuma kopiju arī Itālijas vēstniecībai delegācijas mītnes valstī.

Sūdzības iesniedzējs ombudam atbildēja, ka viņa lēmums bijis pareizs, un tas varētu palīdzēt sūdzības atrisināšanā.

4 ATTIECĪBAS AR EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀDĒM UN STRUKTŪRĀM

4 ATTIECĪBAS AR EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀDĒM UN STRUKTŪRĀM

Konstruktīvas darba attiecības starp Eiropas ombudu un ES iestādēm un struktūrām ir svarīgas, lai nodrošinātu pilsoņu sūdzību ātru un efektīvu izskatīšanu. Ombuds izmanto iespējas tikties ar iestāžu un struktūru deputātiem un amatpersonām, lai izskaidrotu to, kas ir ombuda darba pamatā, un lai izklāstītu, kā vislabāk atbildēt uz sūdzībām un uzlabot to izskatīšanas procedūras. Tas palīdz ombudam pildīt divējādas funkcijas: darboties kā ārējās kontroles mehānismam un kā līdzeklim pārvaldes kvalitātes uzlabošanai. Ombuds aicina arī citu iestāžu un struktūru pārstāvjus sazināties ar viņa darbiniekiem, lai tie būtu informēti par politiskajiem un likumdošanas procesiem Eiropas Savienībā. Visbeidzot, viņš regulāri veic informācijas apmaiņu ar galvenajiem sarunu partneriem, tādiem kā Eiropas Datu aizsardzības uzraugu, kuru darbs ir tieši saistīts ar ombuda darbībām.

Sakarā ar ombuda iestādes pastāvēšanas desmito gadadienu, ombuds centās nostiprināt līdz šim izveidoto sadarbību, lai nodrošinātu augstas klases ES pārvaldi. Šo mērķi jo sevišķi īstenoja 17. novembra oficiālajās pusdienās, kurās piedalījās ES iestāžu ģenerālsekretāri un priekšsēdētāji un ES struktūru un aģentūru vadītāji (skatīt 6. nodaļas 1. punktu). Pusdienās programmatisku runu teica Eiropas Komisijas priekšsēdētājs *José Manuel BARROSO*, atkārtotot apņemšanos, ko viņš puda ombuda 25. maija sanāksmē ar komisāriem, proti, ciešāk sadarboties ar ombudu, lai labāk palīdzētu pilsoņiem. Detalizētu informāciju par šo sanāksmi sk. 4. nodaļas 2. punktā.

Ombuds un Parlaments – īpašas attiecības

Ombuda īpašas attiecības ar Eiropas Parlamentu, kas ombudu ievēl un kam ombuds reizi gadā sniedz ziņojumu, ir ļoti svarīgas. Ombudam ir rezultatīva sadarbība ar Parlamenta Lūgumrakstu komiteju, kas ir atbildīga par attiecībām ar ombudu un sagatavo ziņojumu par ombuda gada ziņojumu. Turklāt Lūgumrakstu komitejas 2005. gada 12. oktobra sanāksmē ombuds saskaņā ar Parlamenta Reglamenta 195. panta 3. punktu apņēmas uzstāties komitejā pēc savas iniciatīvas ik reizi, kad viņš Parlamentam iesniegs īpašu ziņojumu.

Ombuda darbības apspriešana Parlamenta ikgadējā plenārsēdē ombudam ir nozīmīgs notikums, jo tas dod iespēju plašai viedokļu apmaiņai par ombuda veikto darbu un nākotnes iniciatīvām.

Ombuds cieši sadarbojas arī ar Parlamenta administrāciju, lai nodrošinātu efektīvāku sava biroja darbu. Sadarbība starp iestādēm ir svarīga, lai darbam piešķirtos līdzekļus izmantotu lietderīgi, palīdzot izvairīties no personāla dublēšanas un, kur vien iespējams, nodrošinot līdzekļu taupību. It īpaši tas attiecas uz vairākiem finanšu un vadības jautājumiem (skatīt B. pielikumu). Lai pārliecinātos, ka ombuda iestādei ir nodrošināti līdzekļi, kas ir samērīgi ar veicamajiem uzdevumiem, ombuds cieši sadarbojas ar ES finanšu iestādēm, tiekoties ar attiecīgajiem iestāžu pārstāvjiem, lai izskaidrotu un pamatotu iestādes prioritātes. Šai sakarā 2005. gadā ir notikušas daudzas plašas sanāksmes.

Šī nodaļa ietver pārskatu par sanāksmēm un pasākumiem, kas notikuši sadarbībā ar ES iestāžu un struktūru deputātiem un amatpersonām 2005. gadā¹.

¹

Minētās tikšanās un pasākumi notika Briselē, Luksemburgā un Strasbūrā.

4.1 EIROPAS PARLAMENTS

22. februārī tikšanās ar Eiropas Parlamenta juriskonsultu *Gregorio GARZÓN CLARIANA*.
7. martā tikšanās ar Eiropas Parlamenta deputātu *David HAMMERSTEIN MINTZ*.
8. martā tikšanās ar Eiropas Parlamenta priekšsēdētāju *Josep BORRELL FONTELLES*.
10. maijā tikšanās ar Eiropas Parlamenta deputātu *Stanisław JAŁOWIECKI*.
10. maijā ombuda 2004. gada ziņojuma prezentācija Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komitejai.
11. maijā tikšanās ar Eiropas Parlamenta deputātu *Gregorio GARZÓN CLARIANA*.
8. jūnijā tikšanās ar Eiropas Parlamenta deputātu, Eiropas Parlamenta referentu par Eiropas ombuda budžetu 2006. gadam *Valdi DOMBROVSKI*.
6. jūlijā tikšanās ar Eiropas Parlamenta deputātu seru *Robert ATKINS*.
6. jūlijā tikšanās ar Eiropas Parlamenta ģenerāļsekretāru *Julian PRIESTLEY*.
7. jūlijā tikšanās ar Eiropas Parlamenta deputātu, Eiropas Parlamenta referentu par Eiropas ombuda 2004. gada ziņojumu *Manolis MAVROMMATIS*.
6. septembrī Eiropas ombuda rīkotās pusdienas par godu Prezidijam un Lūgumrakstu komitejas koordinatoriem. Pusdienās piedalījās Eiropas Parlamenta deputāts *Marcin LIBICKI*, Komitejas priekšsēdētājs, Eiropas Parlamenta deputāte *Marie PANAYOTOPOULOS-CASSIOTOU*, Eiropas Parlamenta deputāte *Alexandra DOBOLYI*, Eiropas Parlamenta deputāts *David HAMMERSTEIN* un Lūgumrakstu komitejas sekretariāta vadītājs *David LOWE*.
8. septembrī tikšanās ar Eiropas Parlamenta deputātu *Proinsias DE ROSSA*.
14. septembrī tikšanās ar Eiropas Parlamenta deputātu *Herbert BÖSCH* un *Julian PRIESTLEY*.
27. septembrī tikšanās ar *Gregorio GARZÓN CLARIANA*.
27. septembrī Eiropas Parlamenta deputātu, Eiropas Komisijas un Eiropas Parlamenta pārstāvju pieņemšana sakarā ar Eiropas ombuda institūcijas desmitās gadadienas svinībām (sk. 6. iedaļas 1. punktu). Galveno runu šajā pieņemšanā teica Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs *Josep BORRELL FONTELLES*.
10. oktobrī tikšanās ar Eiropas Parlamenta deputāti *Alexandra DOBOLYI* un Eiropas Parlamenta deputātu *David HAMMERSTEIN MINTZ*.
12. oktobrī tikšanās ar Eiropas Parlamenta deputātu *Herbert BÖSCH* un seru *Robert ATKINS*.
27. oktobrī ombuda 2004. gada ziņojuma prezentācija Eiropas Parlamenta plenārsēdē (sk. 6. iedaļas 1. punktu).

4.2 EIROPAS KOMISIJA

25. maijā Eiropas ombuds Briselē tikās ar Komisāru kolēģiju. Komisijas priekšsēdētājs *José Manuel BARROSO* uzņēma *P. N. DIAMANDOUROS*, izsakot apņemšanos cieši sadarboties ar ombudu, lai pilnībā nodrošinātu pilsoņu tiesību ievērošanu. Pēc tam Komisijas priekšsēdētāja vietniece, atbildīgā par iestāžu attiecībām un saziņas stratēģiju, *Margot WALLSTRÖM* izklāstīja vairākus veidus, kā varētu uzlabot abu iestāžu sadarbību. Paredzēti tika tādi pasākumi kā attiecīgo komisāru politiskās atbildības apziņas stiprināšana attiecībā uz katru lietu, Juridiskā dienesta un ģenerāļsekretariāta lietu

koordinēšana, uzraudzība un pārbaudes, kā arī pasākumi, kas veica ombuda ierosināto mierizlīgumu pieņemšanu. Lai nodrošinātu šos uzlabojumus, Komisijas priekšsēdētāja vietniece ierosināja regulāri rīkot Komisijas koordinatoru tīkla amatpersonu, kas atbildīgas par ombuda veiktajām izmeklēšanām, un ombuda biroja amatpersonu tikšanās un apmācības kursus par abu iestāžu attiecībām un darba nosacījumiem starp tām.

Pēc tam Ombuds komisāriem stāstīja par savu darbu, īpaši uzsverot ombuda nozīmi pārvaldes kvalitātes uzlabošanā. Šajā sakarā ombuds atsaucās uz Eiropas Labas administratīvās prakses kodeksu un mudināja Komisiju rīkoties, lai pārtrauktu pašreizējo neskaidro situāciju, kad dažādas iestādes un struktūras izmanto daudz atšķirīgu kodeksu. Ombuds mudināja Komisiju apsvērt arī tādu pasākumu pieņemšanu, kas dažādos tās ģenerāldirektorātos un citos departamentos izplatītu un stiprinātu labu administratīvo praksi, sagatavojot atbildes uz ombuda pieprasījumiem. Visbeidzot ombuds paziņoja, ka biežāk izmantos savas pilnvaras, lai piedāvātu mierizlīgumus Komisijai un uzsāktu izmeklēšanas pēc paša iniciatīvas, lai atklātu problēmas un veicinātu labāko praksi.

Pēc prezentācijas ombuds devās ar komisāriem pusdienās, lai turpinātu sarunas par viņa darbu pilsoņu labā.

Papildus šim pasākumam 2005. gadā notika vēl šādas tikšanās ar komisāriem un amatpersonām:

12. janvārī tikšanās ar Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieci, iestāžu attiecību un saziņas stratēģijas komisāri *Margot WALLSTRÖM*.

23. februārī tikšanās ar Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieku, administratīvo lietu, revīzijas un krāpšanas apkarošanas komisāru *Siim KALLAS*.

12. aprīlī tikšanās ar *Margot WALLSTRÖM*.

10. maijā tikšanās ar Eiropas Komisijas direktoru, atbildīgo par attiecībām ar Eiropas ombudu, *Giuseppe MASSANGIOLI*.

7. septembrī tikšanās ar *Giuseppe MASSANGIOLI* un Komisijas nodaļas vadītāju *Andrea PIERUCCI*.

14. septembrī tikšanās ar *Siim KALLAS*.

4.3 EIROPAS DATU AIZSARDZĪBAS UZRAUDZĪTĀJS

2005. gada maijā Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs (EDPS) *Peter HUSTINX* konsultējās ar Eiropas ombudu, sagatavojot EDPS Pamata dokumentu Nr. 1 par publisku piekļuvi dokumentiem un datu aizsardzību (pieejams EDPS tīmekļa vietnē <http://www.edps.europa.eu>). Informācija par ombuda un EDPS sadarbību attiecībā uz sūdzībām ir aplūkota 2. iedaļas 8. punkta 1. apakšpunktā.

20. oktobrī Eiropas ombuds tikās ar Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāju *Peter HUSTINX* un viņa vietnieku *Joaquín BAYO DELGADO*. Šī tikšanās deva iespēju izvērtēt abu iestāžu sadarbību un informācijas apmaiņu, it īpaši saistībā ar ombudam iesniegtajām sūdzībām par datu aizsardzības jautājumiem. Pirms tam šajā dienā *P. N. DIAMANDOUROS* tikās ar Kopienas iestāžu un struktūru datu aizsardzības uzraugiem sanāksmē, ko kopā ar viņu organizēja Eiropas ombuda datu aizsardzības uzraugs *Alessandro DEL BON* un Eiropas Parlamenta datu aizsardzības uzraugs *Jonathan STEELE*. Pēcpusdienā notika datu aizsardzības uzraugu sanāksme, kurā piedalījās arī Eiropas datu aizsardzības uzraugs un viņa vietnieks.

4.4 CITAS IESTĀDES UN STRUKTŪRAS

20. janvārī tikšanās un *P. N. DIAMANDOUROS* rīkotās brokastis ar Eiropas iestāžu administratīvo departamentu vadītājiem.

21. janvārī dalība Eiropas Komisijas priekšsēdētāja un jaunievēlēto Eiropas Komisijas pārstāvju svinīgā zvēresta nodošanā Eiropas Tiesā.

8. jūnijā tikšanās ar Eiropas Administrācijas skolas direktoru *David WALKER*.

5. oktobrī dalība jaunizveidotā Eiropas Savienības Civildienesta tribunāla locekļu svinīgā zvēresta nodošanā Eiropas Tiesā.

11. oktobrī priekšlasījums "Ombuda loma un Eiropas ombuda un reģionālo partneru sadarbība" Reģionu komitejas birojā.

24. oktobrī Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja *Bo VESTERDORF* priekšlasījums "Tiesu un ombudu attiecības" Eiropas ombuda darbiniekiem.

Bo Vesterdorf (otrais no kreisās), Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs, uzrunā Eiropas ombuda personālu. Strasbūra, Francija, 2005. gada 24. oktobris.

17. novembrī oficiālas ES iestāžu vadītāju un ģenerālsekretāru, un ES struktūru un aģentūru vadītāju pusdienas sakarā ar Eiropas ombuda iestādes dibināšanas desmitās gadadienas svinībām (sk. 6. nodaļas 1. punktu).

5 ATTIECĪBAS AR OMBUDIEM UN LĪDZĪGĀM STRUKTŪRĀM

5 ATTIECĪBAS AR OMBUDIEM UN LĪDZĪGĀM STRUKTŪRĀM

Valstu, reģionālajiem un vietējiem ombudiem ir svarīga loma pilsoņu tiesību ievērošanas nodrošināšanā atbilstīgi ES tiesību aktiem visā Eiropas Savienībā. Eiropas ombuds cieši sadarbojas ar saviem partneriem, lai nodrošinātu, ka pilsoņu sūdzības par ES tiesību aktiem izskatīta nekavējoties un efektīvi. Šo sadarbību lielākoties realizē ar Eiropas ombudu tīkla atbalstu. Detalizēta informācija par tā darbībām 2005. gadā ir sniegta 5. iedaļas 1. punktā. Šajā nodaļā ir sniegta arī plašāka informācija par konferencēm un tikšanās reizēm, kurās ombuds un viņa personāls piedalījās 2005. gadā ar mērķi veicināt ombuda iestādes praksi visā Eiropas Savienībā un aiz tās robežām. Nodaļas nobeigumā ir dots pārskats par divpusējām ombuda tikšanās pasākumiem ar viņa kolēģiem ombudiem.

5.1 EIROPAS OMBUDU TĪKLS

Eiropas ombudu tīkls aptver aptuveni 90 birojus 30 Eiropas valstīs. Eiropas Savienībā tas aptver ombudus un līdzīgas struktūras Eiropas, dalībvalstu un reģionālajā līmenī, kā arī Norvēģiju, Islandi un Eiropas Savienības kandidātvalstis. Katram attiecīgās valsts ombudam un katrai līdzīgai struktūrai ES dalībvalstīs, kā arī Norvēģijā un Islandē ir savs koordinators, kas nodrošina sakarus ar citiem tīkla dalībniekiem.

Eiropas ombudu tīkls izveidojās, pateicoties pirmā Eiropas ombuda *Jacob SÖDERMAN* iniciatīvai uzaicināt ombudus un līdzīgas ES struktūras piedalīties seminārā 1996. gada septembrī Strasbūrā. Tā dalībnieki vienojās par pastāvīgas sadarbības uzturēšanu, lai veicinātu informācijas brīvu plūsmu par Kopienas tiesībām un to realizēšanu, kā arī padarītu iespējamu sūdzību pārsūtīšanu tai institūcijai, kura vislabāk var to izskatīt.

Šis tīkls ir konsekventi attīstījies kā ombudu un to personālu spēcīgs sadarbības instruments, un ir tas efektīvs sadarbības mehānisms lietu izskatīšanā. Pieredzes un labākās prakses apmaiņu nodrošina semināri un sanāksmes, biļetena regulāra izdošana un elektroniski diskusiju forumi, kā arī ikdienas elektroniskais ziņu dienests. Turpmāk raksturotās darbības ir svarīgas, lai ombudi varētu pilnvērtīgi veikt savu uzdevumu, nodrošinot ES tiesību aktu pareizu īstenošanu visā Eiropas Savienībā. Šai ombuda lomai bija veltīts arī piektais valstu ombudu seminārs, kas 2005. gadā notika Hāgā. Šajā ziņojumā ir iekļauts detalizēts pārskats par semināra laikā notikušajām diskusijām, kurās pieņēma svarīgus lēmumus attiecībā uz ombudu tīkla turpmākās darbības virzieniem un labākajiem veidiem, kā to stiprināt.

Ombuda informatīvās vizītes ES dalībvalstīs un kandidātvalstīs arī ir bijušas ļoti efektīvas saistībā ar ombudu tīkla attīstību un ir darbojušās kā teicams instruments, lai informētu attiecīgos lietotājus par viņiem pieejamām saziņas iespējām tīklā. Tādēļ 5. iedaļas 1. punkta beigās ir pieminēta ombuda informatīvā vizīte Apvienotajā Karalistē 2005. gada novembrī, par kuru detalizētāka informācija ir sniegta 6. iedaļas 2. punktā.

© De Nationale Ombudsman van Nederland

ES dalībvalstu valsts ombudu piektais seminārs.
Hāga, Nīderlande, 2005. gada 11.–13. septembris.

Dalībvalstu ombudu semināri

Dalībvalstu ombudu semināri notiek reizi divos gados, un tos organizē Eiropas ombuds un attiecīgā valsts struktūra. Piekto semināru organizēja Nīderlandes ombuds *Roel FERNHOUT* kopā ar Eiropas ombudu. Tas notika no 2005. gada 11. līdz 13. septembrim Hāgā.

Šis bija pirmais seminārs pēc Eiropas Savienības lielākās paplašināšanās, un tajā pirmoreiz piedalījās ombudi no kandidātvalstīm. Sanāksmē bija pārstāvētas visas 25 ES dalībvalstis, kā arī Horvātija, Rumānija, Islande un Norvēģija. Seminārs notika sakarā ar Eiropas ombudu institūcijas dibināšanas desmito gadadienu precīzi deviņus gadus pēc ES dalībvalstu ombudu pirmā semināra, kas notika 1996. gadā septembrī Strasbūrā.

Visi šie aspekti 2005. gada semināra tēmai piešķīra īpašu nozīmību. Semināra tēma bija “Ombuda iestāžu un līdzīgu struktūru loma ES tiesību aktu piemērošanā”, ko visi paplašinātās Eiropas Savienības ombudi uzskata par ļoti svarīgu. Ombudiem kā uzraudzības struktūrai ir svarīga nozīme, lai nodrošinātu pilnīgu un pareizu ES tiesību aktu piemērošanu dalībvalstīs. Hāgas semināra diskusijas bija pievērstas tam, kā ombudiem labāk sadarboties, lai pienācīgi pildītu savu uzdevumu.

Diskusijas seminārā

Semināru atklāja Valsts Parlamenta pārstāvju palātas (Nīderlandes parlaments) priekšsēdētājs *Frans W. WEISGLAS* un Nīderlandes ārlietu ministrs *Atzo NICOLAÏ*.

Diskusijas uzsāka Leidenes Universitātes Eiropas institūta Juridiskās fakultātes profesors *Rick LAWSON*, nolasot ziņojumu par ombudu pieredzi ES tiesību aktu piemērošanā. Šī ziņojuma pamatā bija visos valstu birojos veiktā aptauja, kuras mērķis bija gūt ieskatu par viņu pieredzi, uzraugot ES tiesību aktu īstenošanu. Aptaujā bija iekļauti jautājumi, piemēram, par visiem “ES lietu” veidiem, ar ko ombudi saskaras ikdienas darbā, šo lietu biežumu un svarīgumu, kā arī labāko praksi to izskatīšanā.

Saskaņā ar *R. LAWSON* teikto ombudiem patiesi ir svarīga nozīme, lai nodrošinātu, ka valsts varas iestādes pilnībā un pareizi piemēro ES tiesību aktus. *R. LAWSON* apgalvoja, ka, pildot viņu kompetencē esošās funkcijas, ombudiem ir jāignorē jebkuri valsts likumi, kas neļauj aizsargāt ES tiesību aktos paredzētās personu tiesības. Viņiem ir aktīvi jāpiemēro ES tiesību akti, turklāt ne tikai tajos gadījumos, kad palīdzību lūdz sūdzības iesniedzējs. *R. LAWSON* apstiprināja, ka tas ir grūts uzdevums, ņemot vērā ES tiesību aktu darbības plašumu. Attiecībā uz pamattiesībām *R. LAWSON*

uzstāja, ka ombudam, izvērtējot pārvaldes struktūru rīcību jebkurā jomā, uz ko attiecas ES tiesību akti, ir jāpārbauda, vai ir ievērotas pamattiesības.

Pirmā tematiskā sēde: ombudi un Eiropas Savienības Konstitūcija

Šajā sēdē galvenais runātājs bija Eiropas Kopienų Tiesas ģenerāladvokāts *Luís Miguel POIARES PESSOA MADURO*. Pēc viņa domām, ombudiem salīdzinājumā ar tiesām ir divas acīmredzamas institucionālas priekšrocības, ciktāl tas attiecas uz ES tiesību aktu piemērošanu. Pirmkārt, izmeklēšanas procedūras jomās, kas saistītas ar brīvu pārvietošanos, nav efektīvas izmaksu un patērētā laika ziņā. Tādēļ ombudi atrodas īpaši labā situācijā, lai risinātu pilsoņu problēmas šajā jomā. Otrkārt, ombudiem var būt svarīga nozīme, izglītojot valsts varas iestādes par to pienākumiem attiecībā uz ES tiesību aktu īstenošanu. Viņiem ir morālas tiesības mudināt valsts pārvaldi pilnībā piemērot ES tiesību aktu noteikumus.

Pēc tam šīs sēdes diskusijā iesaistījās Zviedrijas parlamentārā ombuda vadītājs *Mats MELIN*. Viņš norādīja, ka, ņemot vērā grūtības, kas radušās Eiropas Konstitūcijas ratificēšanas procesā, nav skaidrības attiecībā uz turpmāko pamattiesību un brīvību attīstību Eiropas Savienībā. Tas notiek laikā, kad šo tiesību un brīvību aizsardzībai ir liela nozīme (it īpaši, ņemot vērā tiesību aktus, kas ir pieņemti kā reakcija uz teroristu draudiem, un esošajos tiesību aktos noteiktos izņēmumus). Pēc viņa domām, ombudiem ir cieši jāseko līdzi tiesību sistēmas attīstībai gan attiecībā uz ES tiesību aktiem, kas ir jāpieņem, gan arī uz to īstenošanas procedūru attiecīgajās dalībvalstīs. Viņš norādīja, ka priekšroka ir jādod tiesiskumam, nevis efektivitātei.

Otrā tematiskā sēde: vide

Otro tematisko sēdi atklāja Eiropas Komisijas Vides ģenerāldirektore *Catherine DAY*, sniedzot pārskatu par pašreizējo situāciju ES tiesību aktos par vides jautājumiem. Saskaņā ar *C. DAY* sniegto informāciju 80 % dalībvalstu vides tiesību aktu pašreiz ir saskaņoti ES līmenī. Iespējams, ka tādēļ apmēram viena ceturtdaļa no Komisijai iesniegtajām sūdzībām attiecas uz ES tiesību aktu piemērošanu vides jomā un it īpaši attiecībā uz problēmām, kas saistītas ar *Natura 2000* tīklu un atbilstoša vides ietekmes novērtējuma neveikšanu. *C. DAY* puda viedokli, ka pilsoņiem nevajadzētu visas sūdzības iesniegt ES līmenī – arī dalībvalstu ombudiem varētu būt svarīga nozīme sūdzības par ES vides tiesību aktu pārkāpumiem atrisināšanā. Viņa apstiprināja, ka vajadzības gadījumā Komisija var nodrošināt juridisku konsultāciju.

Šajā sēdē diskusijās piedalījās Francijas ombuds *Jean-Paul DELEVOYE*. Viņš paskaidroja, kā Francijas ombuds risina pilsoņu sūdzības, kas saistītas ar vides jautājumiem, uzsverot Francijas ombuda svarīgo nozīmi, risinot attiecīgās problēmas vietējā līmenī.

Trešā tematiskā sēde: diskriminācija

Galvenais runātājs šajā sēdē bija Ungārijas parlamenta komisārs nacionālo un etnisko minoritāšu tiesību jautājumos *Jenő KALTENBACH*. Viņš norādīja, ka, neskatoties uz to, ka līdz šim ir panākts ievērojams progress diskriminācijas problēmu risināšanā, attiecīgo ES direktīvu transponēšana vēl nav pabeigta. Viņš teica, ka valstu ombudiem ir liela interese šī transponēšanas procesa veicināšanā savas valsts tiesiskajā iekārtā. Turklāt viņiem ir cieši jāsadarbojas ar atbilstīgajām struktūrām, kas ir izveidotas, lai risinātu ar diskrimināciju saistītas problēmas dažādās jomās. Pēc tam uzstājās Luksemburgas ombuds *Marc FISCHBACH*, izklāstot vairākus viņam iesniegto sūdzību piemērus, tostarp par diskrimināciju seksuālās orientācijas dēļ.

Ceturtdā tematiskā sēde: brīva pārvietošanās

Pēdējā tematiskajā sēdē par brīvu pārvietošanos galveno runu teica Nijmegenas Universitātes migrācijas likumu profesore *Elsbeth GUILD*, uzsverot daudzus neatrisinātus brīvas pārvietošanās šķēršļus. *E. GUILD* uzsvēra, ka valsts līmenī vēl joprojām liela daļa iestāžu pret Eiropas Savienības pilsoņiem, kas nav šīs valsts pilsoņi, attiecas kā pret ārvalstniekiem, kam ir saistoši tiesību akti par

ārvalstniekiem. Turklāt Eiropas Savienības pilsoņu (migrantu) ģimenes locekļiem, kas ir trešo valstu pilsoņi, ne vienmēr ir piešķirts ES pilsoņa statuss.

Īrijas ombuds *Emily O'REILLY* šajā sēdē pievērsās sociālajai drošībai, uzsverot vairākas problēmas, ar ko nākas saskarties pilsoņiem, kas pieprasa to tiesību ievērošanu saskaņā ar ES tiesību aktiem (īpaši Regulas Nr. 1408/71¹ izpratnē). Viņa norādīja, ka lielākā daļa no problēmas ir attiecīgo tiesību aktu sarežģītība. Šajā sakarā *E. O'REILLY* atsaucās uz Eiropas Komisijas *TRESS* (Apmācība un ziņojumu iesniegšana sociālās drošības jomā) projektu, kura mērķis ir uzlabot visu iesaistīto un ieinteresēto personu, piemēram, valsts tiesnešu, zināšanas par attiecīgajiem Kopienas noteikumiem, it īpaši, organizējot apmācības seminārus.

Institucionāli jautājumi

Papildus tematiskajām sēdēm seminārā notika arī plaša diskusija par daudziem institucionāliem jautājumiem attiecībā uz ombudu darbību ES un kandidātvalstīs. Šīs diskusijas pamatā bija Eiropas ombuda programmatiskā runa par mērķi izveidot skaidrāku Eiropas ombudu tīkla publisko identitāti. Lai uzlabotu ombuda tīkla atpazīstamību gan pilsoņu, gan valsts politikas veidotāju vidū, Eiropas ombuds izteica vēlmi ieguldīt līdzekļus, lai pilnveidotu tīmekļa izmantošanu tīkla vajadzībām, veicinot saziņu gan ar sabiedrību, gan pašu ombudu starpā. Turklāt viņš ierosināja nākamo divu gadu laikā izveidot dokumentu, kurā pilsoņiem būtu izskaidrots, ko viņi var panākt, ja vērsas pie ombudiem. Šo dokumentu varētu apspriest un arī pieņemt ombudu sestajā seminārā, kas notiks 2007. gadā Strasbūrā un kuru organizēs Eiropas ombuds un Francijas ombuds. Ņemot vērā to, ka ir svarīgi nodrošināt, lai diskusijās par paziņojumu, kas ir paredzēts pilsoņu informēšanai, atbilstīgi būtu atspoguļoti arī reģionālo ombudu uzskati, Eiropas ombuds ierosināja reģionālajiem kolēģiem katrā dalībvalstī, kur tādi ir, izvēlēties vienu pārstāvi dalībai 2007. gada seminārā Strasbūrā papildus attiecīgās valsts ombudam. Ombuds savas iestādes vārdā turpmāk apņēmas tikties ar reģionālajiem ombudiem reizi divos gados, – tajos, kuros nav paredzēta tikšanās ar valstu ombudiem.

Semināra noslēgums

Semināra noslēgumā īsu runu teica Eiropas ombuds, kam sekoja *R. LAWSON* prezentācija ar semināra secinājumu izklāstu.

Attīstības ceļš

Seminārā notikušās diskusijas deva ierosmi daudzām idejām, kas varētu palīdzēt noteikt darbības virzienu Eiropas ombudu tīkla sadarbībai nākamajos mēnešos un gados. Eiropas ombuds piedāvāja šādus sākotnējos darba secinājumus, kas izrietēja no semināra diskusijām:

1. Ombuds ir publiska institūcija, un tādēļ atbilstīgi viņa kompetencei tam ir pilnībā jāliek ievērot ES tiesību aktos noteiktās tiesības, tostarp cilvēktiesības.
2. Ombuda amats ļauj labi pārbaudīt, vai atsevišķās lietās dalībvalstu administrācijas valsts, reģionālajā un vietējā līmenī ir pareizi piemērojušas ES tiesību aktus, un veikt pasākumus kļūdu gadījumā, lai nodrošinātu efektīvu tiesisko aizsardzību vai lai turpmāk izvairītos no līdzīgām kļūdām.
3. Salīdzinājumā ar tiesām ombudiem atsevišķās jomās ir acīmredzamas priekšrocības, jo tie var piedāvāt ātrāku rīcību. Personas, kas saskaras ar nopietniem šķēršļiem attiecībā uz brīvas pārvietošanās tiesībām, ja, piemēram, neatzīst viņu diplomu, nevar atļauties gadiem ilgi gaidīt tiesisko aizsardzību.
4. Sadarbība, kas ar Eiropas ombudu tīkla starpniecību izveidojusies starp ombudiem Eiropā, ir jāpadara daudz pamanāmāka, lai pilsoņi un valstu politikas veidotāji daudz labāk apzinātos tās

¹ 1971. gada 14. jūnija Padomes Regula (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā. OV L 149/2, 1971.

mērķi. Lai veicinātu skaidrāku ombudu tīkla publisko identitāti, daudz efektīvāk būtu jāizmanto tīmeklis, kā arī vienlaikus jāizstrādā ziņojums, kurā paskaidrots, ko Eiropas ombudu tīkls var darīt pilsoņu labā.

5. Vairākas sēdes, piemēram, par personu brīvu pārvietošanos un diskriminācijas aizliegumu, uzskatāmi parādīja, cik bagātīgi un detalizēti var būt ES tiesību akti un kā tie pastāvīgi attīstās. Pastāvīga izglītošanās ir svarīga gan valstu administrācijām, gan ombudiem, taču šim mērķim ir vajadzīgi atbilstoši centieni un līdzekļi. Atbildot uz lūgumiem, Eiropas ombuds piekrita palielināt savus centienus un šajā sakarā atbalstīt Eiropas ombudu tīklu.

Izcils seminārs

Šī tikšanās paralēli darbam oficiālajās sēdēs deva iespēju risināt arī daudz neoficiālākas sarunas un nodibināt kontaktus. Pasākuma pozitīvo atmosfēru veicināja pēckara Roterdamas ievērojamāko vietu apskate, izbrauciens pa Amsterdamas kanāliem un *Van Gogh* un *Mauritshuis* mākslas muzeju apmeklējums, kā arī svinīgās vakariņas par godu Eiropas ombuda institūcijas dibināšanas desmitajai gadadienai. Pieņemšana pie Viņas Majestātes karalienes Beatrikses *Huis ten Bosch* pilī pasākumu vēlreiz izvirzīja uzmanības centrā, savukārt neoficiālās vakariņas Nīderlandes ombuda birojā bija pilnībā atbilstīgs izcilā piektā semināra noslēgums.

Sadarbība lietu izskatīšanā

ES dalībvalstu un to reģionālie ombudi izskata sūdzības, kas neietilpst Eiropas ombuda pilnvarās, jo tās nav vērstas pret Kopienas iestādi vai struktūru. Eiropas ombuds 2005. gadā ieteica 945 sūdzību iesniedzējiem vērsties pie dalībvalstu un reģionālajiem ombudiem un pārsūtīja 91 sūdzību kompetentajiem ombudiem. Šādu sūdzību piemēri ir izklāstīti šī ziņojuma 2. iedaļas 5. punktā.

Papildus regulārai informācijas apmaiņai Eiropas ombudu tīklā ir izveidota arī īpaša procedūra, ar kuru saskaņā valstu vai reģionālie ombudi var lūgt rakstiskas atbildes uz jautājumiem par ES tiesību aktiem un to interpretāciju, tostarp uz jautājumiem, kas rodas atsevišķu lietu izskatīšanas laikā. Eiropas ombuds atbildes sniedz vai nu tieši, vai arī atbilstīgos gadījumos pārsūtot jautājumu citai ES iestādei vai struktūrai. 2005. gadā tika saņemti četri pieprasījumi (divi - no valsts ombuda un divi - no reģionālā ombuda) un trīs tika slēgti (tostarp divi no 2004. gada).

Biļetens “Eiropas ombudi”

Biļetens “Eiropas ombudi” informē par Eiropas ombudu tīkla un Starptautiskā ombudu institūta (SOI) Eiropas reģiona dalībnieku darbu. Biļetenu publicē angļu, franču, vācu, itāļu un spāņu valodā, un to saņem vairāk nekā 400 Eiropas, dalībvalstu, reģionālā un vietējā līmeņa biroji. Biļetens iznāk divreiz gadā – aprīlī un oktobrī.

Biļetenā ir apkopotas publikācijas no ombudu birojiem visā Eiropā. Tās ir ziņu, ES tiesību, ombudu un līdzīgu struktūru darba, semināru un apspriežu, kā arī paziņojumu rubriku pamatā. Par periodiskā biļetena izdošanu ir atbildīgs Eiropas ombuds, kas pievērš uzmanību ombudu tīkla svarīgiem jautājumiem un analizē to nozīmi biļetena redaktora slejā. Otru rubriku, kuras nosaukums ir “SOI saziņa”, veido SOI Eiropas reģiona viceprezidents ar mērķi informēt SOI Eiropas reģiona biedrus par jaunākajiem un gaidāmajiem notikumiem, kā arī citām būtiskām iniciatīvām.

Periodiskais biļetens ir izrādījies ļoti vērtīgs ES tiesību informācijas un labākās prakses apmaiņas forums. 2005. gadā izskatītie jautājumi skāra ES Pamattiesību aģentūras nākotni, piekļuvi dokumentiem un datu aizsardzību, diskrimināciju un brīvas pārvietošanās šķēršļus, ar cietumiem saistītās problēmas vairākās ES dalībvalstīs, veselības aprūpes nodrošinājumu, kā arī problēmas, ar ko saskaras imigranti.

Elektroniskās saziņas līdzekļi

2000. gada novembrī ombuds aizsāka diskusiju forumu tīmeklī un atvēra tīmekļa vietni Eiropas ombudiem un viņu līdzstrādniekiem. Gandrīz 90 birojiem 30 Eiropas valstīs patlaban ir individuālās

piekļuves paroles un lietotāju vārdi, lai piedalītos diskusiju forumā. Papildus tam tie SOI Eiropas reģiona dalībnieki, kuri nepieder Eiropas ombudu tīklam, var izmantot vispārējos lietotāju vārdus un paroles, lai piedalītos forumā. Diskusiju forums sniedz iespējas ikdienas informācijas apmaiņai un sadarbībai starp birojiem.

Vispopulārākā diskusiju foruma daļa ir *Ombudsman Daily News* kopa, kas iznāk katru darba dienu un sniedz ziņas par ombudu biroju darbu, kā arī par Eiropas Savienību. Dalībvalstu un reģionālie ombudu biroji visā Eiropā regulāri sniedz informāciju *Daily News* un arī iegūst informāciju no *Daily News*.

2005. gadā diskusiju forums turpināja nodrošināt lietderīgu informācijas apmaiņu starp birojiem jautājumu un atbilžu nosūtīšanas veidā, uzsākot vairākas būtiskas diskusijas par tādiem jautājumiem kā bezmaksas grāmatu patapināšana bibliotēkās, ombuda lēmumu publiskošana tīmeklī, kā arī ombuda ieteikumu īstenošana.

Diskusiju foruma pamatā ir autoritatīvs valstu un reģionālo ombudu saraksts ES dalībvalstīs, Norvēģijā, Islandē un ES kandidātvalstīs. Šo sarakstu atjauno, līdzko mainās ombudu biroju kontaktinformācija, un tas ir neaizvietoājams informācijas avots visiem Eiropas ombudiem.

Informatīvās vizītes

2005. gada novembrī ombuds tikās ar Apvienotās Karalistes Parlamenta un Veselības dienesta ombudu *Ann ABRAHAM* (sk. 6. iedaļas 2. punktā).

5.2 CITI OMBUDU SEMINĀRI UN KONFERENCES

Eiropas ombuda centieni sadarboties ar kolēģiem neaprobežojas tikai ar darbību Eiropas ombudu tīklā. Ombuds ir aktīvs daudzu ombudu organizāciju biedrs un regulāri piedalās to organizētajās konferencēs un semināros. Šajā nodaļā sniegts pārskats par ombuda un viņa līdzstrādnieku piedalīšanos šādos pasākumos 2005. gadā.

Lietuvas Republikas Seima ombuda dibināšanas desmitā gadadiena

2005. gada 14.–15. aprīlī *Ian HARDEN* pārstāvēja Eiropas ombudu konferencē “Ombuds kā līdzeklis tiesību uz labu pārvaldi aizsardzībai” Viļņā, ko par godu savas iestādes desmitajai gadadienai organizēja Lietuvas Republikas Seima ombuds. *I. HARDEN* uzstājās ar runu “Eiropas ombuda loma Eiropas pilsoņu tiesību aizsardzībā un veicināšanā”.

Dānijas ombuda iestādes 50. gadadiena

No 2005. gada 30. marta līdz 2. aprīlim *P. A. DIAMANDOUROS* piedalījās pasākumos un svinībās, ko organizēja sakarā ar Dānijas ombuda iestādes, kuras vadītājs kopš 1987. gada ir *Hans GAMMELTOFT-HANSEN*, dibināšanas 50. gadadienu. Viens no pasākumiem bija Cilvēktiesību komisāra *Alvaro GIL-ROBLES* organizētā Devītā Eiropas ombudu un Eiropas Padomes cilvēktiesību komisāra apaļā galda tikšanās, kas notika no 31. marta līdz 1. aprīlim.

30. martā notika seminārs “Demokrātisku institūciju dibināšana un atbalstīšana”, kuru atklāja *Hans GAMMELTOFT-HANSEN*, sveicot dalībniekus un nolasot Apvienoto Nāciju Augstās Cilvēktiesību komisāres *Louise ARBOR* apsveikuma vēstuli. Sanāksmes atklāšanas sēdē piedalījās Dānijas Ārlietu ministrijas valsts sekretārs un vēstnieks *Carsten STAUR* un Dānijas Cilvēktiesību institūta izpilddirektors *Morten KJÆRUM*.

Priekšlasījumu par Jordānijas attīstību sniedza bijušais Administratīvās attīstības, informācijas un komunikāciju tehnoloģiju ministrs *Fawaz AL ZU'BI*. Par Albānijas attīstību stāstīja Albānijas ombuds *Ermir DOBJANI* un Apvienoto Nāciju Starptautiskās krimināltiesas Bijušās Dienvidslāvijas tribunāla

tiesnesis *Henrik BRYDENSHOLT*. Par Ganas attīstību priekšlasījumu sniedza Komisijas pašreizējā komisāre Cilvēktiesību un administratīvo tieslietu jautājumos *Anne BOSSMAN* un Dānijas ombuda biroja vecākais juridiskais padomnieks *Jens OLSEN*. Sesijas noslēguma diskusijā piedalījās Dānijas Ārlietu ministrijas vecākais juridiskais padomnieks *Lars Adam REHOF*, *Hans GAMMELTOFT-HANSEN*, *Fawaz AL ZU'BI*, *Anne BOSSMAN*, *Morten KJÆRUM* un Dānijas Ārlietu ministrijas galvenais juridiskais konsultants *Morten ELKÆR*.

31. martā Dānijas Parlamenta priekšsēdētājs *Christian MEJDAHL*, *Alvaro GIL-ROBLES* un *Hans GAMMELTOFT-HANSEN* atklāja Eiropas ombudu un Eiropas Padomes cilvēktiesību komisāra devīto apaļā galda tikšanos Viņa Karaliskās Augstības kroņprinča Frederika klātbūtnē. Pirmajā darba sēdē ar priekšlasījumu "Ombudu loma un pilnvaras nākotnes Eiropā" un "Eiropas Padomes loma valstu ombudu darbību atbalstīšanā" uzstājās *P. A. DIAMANDOUROS* un *Alvaro GIL-ROBLES*. Krievijas Federācijas ombuds *Vladimir LUKIN* uzstājās ar runu "Attiecības starp valstu un reģionālajiem ombudiem".

1. aprīlī Igaunijas tieslietu kanclers *Allar JÖKS* vadīja darba sēdi par problēmām ar ieslodzītajiem. Polijas pilsoņu tiesību aizsardzības komisārs *Andrzej ZOLL* uzstājās ar runu "Problēmas ar ieslodzītajiem: praktiskas problēmas" un Ungārijas Parlamenta cilvēktiesību komisāra vietnieks *Albert TAKÁCS* ar runu "Problēmas ar ieslodzītajiem, juridiskie uzdevumi un risinājumi." Pēc šiem priekšlasījumiem notika diskusija, kuru vadīja Ukrainas ombuds *Nina KARPACHOVA* un Beļģijas federālais ombuds *Pierre-Yves MONETTE*.

Zviedrijas parlamenta galvenais ombuds *Mats MELIN* vadīja darba sēdi "Privātās dzīves tiesību aizsardzība". Čehijas Republikas ombuds *Otakar MOTEJL* uzstājās ar runu "Privātās dzīves tiesību aizsardzība: praktiskas problēmas" un Norvēģijas parlamenta ombuds *Arne FLIFLET* ar runu "Privātās dzīves tiesību aizsardzība: juridiski uzdevumi un risinājumi." Diskusiju grupu "Privātās dzīves tiesību aizsardzība: praktiskas problēmas" vadīja Eiropas Cilvēktiesību tiesas tiesnesis *Lucius CAFLISCH* un diskusiju grupu "Privātās dzīves tiesību aizsardzība: juridiski uzdevumi un risinājumi" vadīja Austrijas Ombudu padomes priekšsēdētājs *Peter KOSTELKA*. Pēdējo sēdi vadīja *Alvaro GIL-ROBLES*, un tajā sniedza ziņojumus no četrām diskusiju grupām un apstiprināja apaļā galda tikšanās secinājumus.

2005. gada 2. aprīlī Kopenhāgenas Universitātē notika simpozijš "Ombuds starp likumdevēju, pārvaldi un pilsoņiem – ombuda jēdziena attīstība". Ar simpozija atklāšanu dalībniekus sveica Kopenhāgenas Universitātes rektore *Linda NIELSEN* un ievadrūnu teica *H. GAMMELTOFT-HANSEN*. Sēdē ar nosaukumu "Politisko zinātņu skatpunkts" runu teica *P. N. DIAMANDOUROS* un Orhūsas Universitātes tiesību zinātņu profesors *Jens Peter CHRISTENSEN*. Sēdē ar nosaukumu "Politiskais skatu punkts" runu teica Slovēnijas ombuds *Ivan BIZJAK* un bijušais darba ministrs un vides ministrs *Svend AUKEN*. Sēdē ar nosaukumu "Administratīvais skatpunkts" runu teica bijušais Finanšu departamenta Valsts civildienesta pārvaldes un attīstības ģenerālsēkretārs, bijušais Īrijas ombuds *Kevin MURPHY* un pastāvīgais Dānijas Tieslietu ministrijas sekretārs *Michael LUNN*. Sēdē "Plašsaziņas līdzekļu skatpunkts" runu teica Īrijas ombuds un informācijas komisāre *Emily O'REILLY* un Dānijas laikraksta *Politiken* galvenais redaktors *Tøger SIEDENFADEN*. Simpozija noslēguma runu teica *Hans GAMMELTOFT-HANSEN*.

Lielbritānijas un Īrijas Ombudu asociāciju konference Vorvikā, Apvienotajā Karalistē

7. un 8. aprīlī *P. N. DIAMANDOUROS* piedalījās Lielbritānijas un Īrijas Ombudu asociāciju (BIOA) konferencē, kas notika Vorvikas Universitātē Koventrijā, Apvienotajā Karalistē. Pēc ikgadējās BIOA tikšanās 7. aprīļa rītā konference sākās ar plenārsēdi "Sūdzību apmierināšanas dažādie aspekti", ko vadīja parlamenta un Veselības dienesta ombuds un Asociācijas vadītāja *Ann ABRAHAM*. Šajā sēdē uzstājās Valsts patērētāju padomes priekšsēdētāja, Britu impērijas ordeņa komandiere dāma *Deirdre HUTTON*, bijušais Augstākās tiesas tiesnesis un Skotijas Patērētāju civiltiesību padomes vadītājs, Karalienes padomnieks a. god. lords *COULSFIELD* un Īrijas *Taoiseach* departamenta ģenerālsēkretāra palīgs *Philip KELLY*. Nākamā plenārsēde bija veltīta "Administratīvajām tieslietām" un to vadīja Finanšu ombudu dienesta ombuds *Walter MERRICKS*. Par šo jautājumu uzstājās Administratīvo tiesu padomes priekšsēdētājs, Britu impērijas ordeņa kavalieris a. god. lords *NEWTON of Braintree*, Administratīvo tiesu dienesta ieceltais atbildīgais vadītājs, Britu impērijas ordeņa komandieris *Peter HANCOCK* un tieslietu komisārs, Britu impērijas ordeņa komandieris *Martin PARTINGTON*. 8. aprīļa rītā pirmo plenārsēdi par "Tiesas kontroli" vadīja Ziemeļīrijas ombuds *Tom FRAWLEY*. Šajā sēdē uzstājās Ziemeļīrijas augstākais tiesnesis, Karalienes padomnieks

a. god. sers *Brian KERR*. Noslēguma plenārsēdī vadīja Anglijas Vietējās administrācijas komisijas vadītājs *Tony REDMOND*, un tajā runu par Eiropas ombuda lomu teica *P. N. DIAMANDOUROS*. Šajās konferences divās dienās kopumā notika divpadsmit semināri, kas skāra dažādus jautājumus, tādus kā informācijas likumdošanas brīvība, kompensācijas, sūdzību izskatīšana un tiesiskā aizsardzība.

Seminārs “Cilvēktiesības Eiropā ombudu skatījumā” Ibisā, Spānijā

5. septembrī Eiropas ombuds piedalījās seminārā, ko organizēja Baleāru salu Universitāte un Spānijas ombuds. Seminārs bija veltīts cilvēktiesībām Eiropā ombudu skatījumā. *P. N. DIAMANDOUROS* savu runu veltīja jautājumam par Eiropas ombuda lomu pamattiesību aizsardzībā. Semināru apmeklēja daudzi klausītāji, tostarp studenti un zinātnieki.

Katalonijas ombuda akta 20. gadadienas svinības Barselonā, Spānijā

Pēc Katalonijas reģionālā ombuda (*Síndic de Greuges*) *Rafael RIBÓ* uzaicinājuma *P. N. DIAMANDOUROS* 29. un 30. septembrī Barselonā piedalījās vairākos pasākumos, ko organizēja par godu Katalonijas ombuda akta 20. gadadienai. Dalībnieki bija daudzi valstu un reģionālie ombudi no ES dalībvalstīm, tostarp Īrijas ombuds *Emily O'REILLY*, Zviedrijas pirmais parlamentārais ombuds *Mats MELIN*, Spānijas ombuda vietniece *María Luisa CAVA DE LLANO*, Austrijas Ombudu padomes priekšsēdētājs *Peter KOSTELKA*, Grieķijas ombuds *Yorgos KAMINIS* un Eiropas Padomes cilvēktiesību komisārs *Alvaro GIL-ROBLES*. *P. N. DIAMANDOUROS* uzstājās ar runu “Pilsoņu tiesību aizsardzības metodes: sadarbība starp Eiropas ombudu un valstu un reģionālajiem ombudiem”. *P. N. DIAMANDOUROS* savā runā uzsvēra reģionālo ombudu nozīmi un deva vairākus ierosinājumus, kā uzlabot pašreizējo sadarbību ar Eiropas ombudu tīkla starpniecību.

© Síndic de Greuges de Catalunya

Katalonijas Likuma par ombudu 20. gadadienas svinību dalībnieki.
Barselona, Spānija, 2005. gada 29.–30. septembris.

5.3 CITI PASĀKUMI AR OMBUDU UN TO DARBINIEKU PIEDALĪŠANOS

Divpusējās ombudu tikšanās

2005. gadā Eiropas ombuds tikās ar vairākiem ombudiem Eiropā un ārpus tās ar mērķi veicināt ombuda institūcijas praksi, apspriest attiecības starp iestādēm un veikt pieredzes apmaiņu.

31. janvārī *P. N. DIAMANDOUROS* tikās ar Eiropas Padomes cilvēktiesību komisāru *Alvaro GIL-ROBLES* un Austrijas ombudu padomes priekšsēdētāju un Starptautiskā ombudu institūta Eiropas reģionālā priekšsēdētāja vietnieku *Peter KOSTELKA*, lai apspriestu un koordinētu vairākas tikšanās un pasākumus, kas viņu iestādēs plānoti nākamajos astoņpadsmit mēnešos.

17. februārī *P. N. DIAMANDOUROS* tikās ar Kipras administrācijas komisāri (ombudu) *Elia Nicolau*, un vēstnieku, Grieķijas pastāvīgo pārstāvi Eiropas Padomē *Constantin YEROCOSTOPOULOS*.

18. februārī *P. N. DIAMANDOUROS* tikās ar Slovēnijas cilvēktiesību ombudu *Matjaž HANŽEK*;

12. martā *P. N. DIAMANDOUROS* Nikosijā, Kiprā tikās ar Kipras administrācijas komisāri (ombudu) *Elia Nicolau*.

6. aprīlī *P. N. DIAMANDOUROS* tikās ar Vācijas Bundestāga Lūgumrakstu komitejas vadītāju *Karlheinz GUTTMACHER*.

24. maijā Ziemeļīrijas Asamblejas ombuda vietnieks *John MacQuarrie* apmeklēja Eiropas ombuda biroju Strasbūrā. Šī apmeklējuma mērķis bija Eiropas ombuda izmeklēšanas procedūras izpēte. Tas tika veikts, izpētot lietu izlasi un intervējot juristus, kas atbildīgi par to izskatīšanu. *J. MacQuarrie* tikās arī ar *P. N. DIAMANDOUROS* un Juridiskā departamenta vadītāju *Ian Harden*.

10. jūnijā Tiroles (Austrija) ombuds *Josef Hauser* un septiņi viņa līdzstrādnieki apmeklēja Eiropas ombuda biroju Briselē. *J. Hauser* un viņa līdzstrādnieki tikās ar galveno juriskonsulti un Eiropas ombuda Briseles biroja vadītāju *Benita Broms* un Komunikācijas nodaļas vadītāju *Rosita Agnew*, lai apmainītos ar viedokļiem par sūdzību izskatīšanu un saziņu ar pilsoņiem. Pēc tam notika delegācijas videokonference ar Eiropas ombudu *P. N. DIAMANDOUROS*, kurā apsprieda iespēju organizēt informatīvu vizīti Tiroles reģionā.

30. jūnijā Florencē *P. N. DIAMANDOUROS* piedalījās pusdienās kopā ar Toskānas (Itālija) reģionālo ombudu *Giorgio Morales* un dažiem viņa līdzstrādniekiem. Viņi apmainījās viedokļiem par atbilstīgajiem uzdevumiem un saziņu ar pilsoņiem, kā arī apsprieda iespēju Toskānas ombudam doties oficiālā vizītē pie Eiropas ombuda.

7. jūlijā Gruzijas valsts tiesību aizstāvis *Sozar Subari* apmeklēja Eiropas ombudu savas oficiālās misijas laikā Strasbūrā, ko organizēja Eiropas Padome. *S. Subari* bija īsa tikšanās ar *P. N. DIAMANDOUROS*, pēc tam vecākais juridiskais padomnieks viņam izskaidroja iestādes pilnvaras un nozīmi.

10. oktobrī *P. N. DIAMANDOUROS* tikās ar Hondurasas Valsts cilvēktiesību komisāru *Ramón Custodio López*;

1. decembrī *P. N. DIAMANDOUROS* tikās ar Ķīnas Republikas (Taivānas) 3. kontroles *Yuan* (ombuda iestāde) pārstāvjiem.

Pasākumi ar darbinieku piedalīšanos

Vairāki pasākumi notika ombudu biroju līdzstrādnieku līmenī:

6. un 7. jūnijā Somijas parlamenta ombuda birojs un Somijas tieslietu kanclera birojs organizēja Baltijas jūras tiesiskuma uzraugu semināru. Šajā seminārā piedalījās ombudi vai to pārstāvji no Dānijas, Igaunijas, Latvijas, Lietuvas, Norvēģijas, Polijas un Zviedrijas. Semināru apmeklēja arī Vācijas Bundestāga Lūgumrakstu komitejas delegācija. Eiropas ombuda biroju pārstāvēja galvenais juridiskais konsultants *Gerhard Grill*. Kopumā semināru apmeklēja ap 60 personu.

28. un 29. novembrī galvenais juridiskais konsultants *Olivier Verheecke* piedalījās ceturtajā Franciski runājošu ombudu asociācijas (*Association des Ombudsmans et Médiateurs de la Francophonie – AOMF*) kongresā, kas notika Parīzē. Kongresu "Ombuds – cerību devējs, reformu atbalstītājs" organizēja Francijas ombuds *Jean-Paul Delevoe*. Kongresā uzstājās bijušais Francijas konstitucionālās tiesas priekšsēdētājs *Robert Badinter*, bijušais ministrs *Luc Ferry* un Ekonomikas un sociālās padomes priekšsēdētājs *Jacques Dermagne*.

6 SABIEDRISKĀS ATTIECĪBAS

6.1 GADA NOZĪMĪGĀKIE NOTIKUMI

EIROPAS OMBUDA PASTĀVĒŠANAS DESMITĀ GADADIENA

2005. gadā Eiropas ombuda iestāde atzīmēja pastāvēšanas desmito gadadienu. Par godu šai gadadienai tika organizēti vairāki pasākumi, kas sīkāk aprakstīti turpmāk. Lai visos šajos pasākumos nodrošinātu galveno sarunu partneru – ES iestāžu, struktūru un aģentūru, Eiropas Parlamenta deputātu, ombudu, plašsaziņas līdzekļu, NVO, zinātnieku, sūdzību iesniedzēju un pārejo pilsoņu – tiešu piedalīšanos, katrs pasākums bija veltīts atšķirīgai mērķauditorijai.

Papildu informācija par šiem pasākumiem ir atrodama:

<http://www.ombudsman.europa.eu/10anniversary/en/default.htm>

© De Nationale Ombudsman van Nederland

Jacob Söderman, Eiropas pirmais ombuds, Mats Melin, Zviedrijas galvenais parlamentārais ombuds, un Riitta-Leena Paunio, Somijas parlamentārais ombuds, ES dalībvalstu valsts ombudu piektajā seminārā. Hāga, Nīderlande, 2005. gada 11.–13. septembris.

ES dalībvalstu un kandidātvalstu ombudu svinīgas pusdienas Hāgā, Nīderlandē

2005. gada 11.–13. septembrī Hāgā vairāk nekā 80 ES dalībvalstu un kandidātvalstu ombudu biroju pārstāvju piedalījās piektajā valsts ombudu seminārā. Izmantojot šo gadījumu, Eiropas ombuda iestāde sarīkoja svinīgas pusdienas. Pusdienās piedalījās vairāk nekā 70 cilvēku, tostarp tie, kas piedalījās šīs iestādes dibināšanā un palīdzēja izdot jubilejas izdevumu par godu desmitajai gadadienai. Pusdienu laikā P. N. DIAMANDOUROS pirmā Eiropas ombuda Jacob SÖDERMAN klātbūtnē iepazīstināja ar izdevumu “Eiropas ombuds: aizsākumi, dibināšana, attīstība”.

Pieņemšana par godu Eiropas ombuda dibināšanas desmitajai gadadienai Strasbūrā, Francijā

1995. gada 27. septembrī darbu sāka pirmais Eiropas ombuds *Jacob SÖDERMAN*. Otrdien, 2005. gada 27. septembrī Eiropas Parlamenta septembra sesijas laikā Strasbūrā notika pieņemšana, lai atzīmētu Eiropas ombuda dibināšanas desmito gadadienu. Uz pieņemšanu bija aicināti Eiropas Parlamenta deputāti un Eiropas Komisijas locekļi, kā arī Eiropas ombuda darbinieki, pārstāvji no Eiropas Parlamenta un citām ES iestādēm un struktūrām, kurām pēdējās desmitgades laikā ir bijusi cieša sadarbība ar ombudu. Pasākuma goda viesis bija pirmais Eiropas ombuds *Jacob SÖDERMAN*. Ņemot vērā Eiropas Parlamenta svarīgo lomu Eiropas ombuda dibināšanā, kā arī atbalstu, ko Parlaments sniedzis ombudam pēdējās desmitgades laikā, atbilstīgi bija, ka galveno runu šajā pieņemšanā teica Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs *Josep BORRELL FONTELLES*. Pieņemšanu apmeklēja vairāk nekā 250 personu, tostarp pieci Eiropas Komisijas locekļi, vairāk nekā 100 Eiropas Parlamenta deputāti, pieci Eiropas Parlamenta ģenerāldirektori, kā arī pārstāvji no Apvienotās Karalistes prezidentūras ES.

Josep Borrell Fontelles, Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs, un P. Nikiforos Diamandouros Eiropas ombuda desmit gadu jubilejai veltītā pieņemšanā. Strasbūra, Francija, 2005. gada 27. septembris.

Kolokvijs “Eiropas ombuds – novērtējums un perspektīvas” Strasbūrā, Francijā

28. oktobrī Strasbūras *Robert Schuman Universitātes Eiropas studiju institūts* organizēja kolokviju sakarā ar Eiropas ombuda dibināšanas desmito gadadienu, par kuru zinātnisko atbildību uzņēmas *Robert Schuman Universitātes* profesors *Syméon KARAGIANNIS* un Burgundijas Universitātes profesors *Yves PETIT*. Kolokvijs notika Eiropas Parlamentā, un tā tēma bija “*Eiropas ombuds – novērtējums un perspektīva*” (“*Le Médiateur européen: bilan et perspectives*”). Kolokvija atklāšanas runu teica senators un Strasbūras pilsētas mērs *Fabienne KELLER* un *Robert Schuman Universitātes* rektore *Florence BENOÎT-ROHMER*.

Rīta sēdi vadīja *Robert Schuman Universitātes Starptautisko un Eiropas pētījumu centra* direktora vietas izpildītājs un profesors *Vlad CONSTANINESCO*. Pirmajā sēdes daļā tika aplūkoti jautājumi saistībā ar ombudu un viņa institucionālo vidi. *Yves PETIT* analizēja attiecības starp ombudu un Eiropas iestādēm, savukārt Bordo Universitātes IV profesors *Loïc GRARD* izvērtēja attiecības starp Eiropas ombudu un valstu ombudiem. Sēdes otrajā daļā tika aplūkoti jautājumi saistībā ar ombudu un viņa darbībām. Parīzes Universitātes II prorektors un profesors *Claude BLUMANN* stāstīja par ombuda ieguldījumu ES pilsoņu tiesību ievērošanā. Pēc tam *Syméon KARAGIANNIS* analizēja ombuda ieguldījumu pamattiesību aizsardzībā. Ik pēc diviem priekšlasījumiem daudziem zinātniekiem, studentiem un citiem klātesošajiem bija iespēja uzdot runātājiem jautājumus, kā arī paust savu viedokli par attiecīgajiem jautājumiem.

Nikiforos Diamandouros, Florence Benoît-Rohmer, Roberta Šumana universitātes rektore, un Fabienne Keller, Strasbūras senatore un mērs, uzrunā kolokvija "Eiropas ombuds — novērtējums un perspektīvas" dalībniekus. Strasbūra, Francija, 2005. gada 28. oktobris.

Pēcpusdienas sēde notika pie apaļā galda, un tās tēma bija "Eiropas ombuda 10 gadu darbība". Apaļā galda sēdī vadīja bijušais *Robert Schuman* Universitātes rektors un Universitātes goda profesors *Robert KOVAR*. Šajā sēdē piedalījās *P. N. DIAMANDOUROS*, Zviedrijas parlamenta ombuds *Mats MELIN*, Francijas ombuda vadošais delegāts *Bernard DREYFUS*, Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komitejas sekretariāta nodaļas vadītājs *David LOWE*, Eiropas Komisijas ģenerālsēkretariāta direktors *Giuseppe MASSANGIOLI* un Eiropas Padomes cilvēktiesību komisārs *Alvaro GIL-ROBLES*. Diskusijas notika par tādām tēmām kā Eiropas ombuds un uzdevumi sakarā ar paplašināšanos, attiecības starp ombudiem un Eiropas ombuda ietekme uz valstu un reģionālajiem ombudiem, kā arī Eiropas ombuda darbības ietekme uz Eiropas Savienības iestāžu darbu.

Kolokvija secinājumus izklāstīja Eiropas Savienības Padomes Juridiskā dienesta direktors *Jean-Paul JACQUÉ*.

Pasākumu apmeklēja vairāk nekā 80 zinātnieku, studentu, juristu, Eiropas Savienības iestāžu darbinieku un citu dalībnieku. *Robert Schuman* Universitātes Starptautisko un Eiropas pētījumu centrs 2006. gada laikā publicēs kolokvija rezultātus.

Oficiālas pusdienas ar ombuda galvenajiem Francijas sarunu partneriem Strasbūrā, Francijā

28. oktobrī Strasbūras pilsētas mērs *Fabienne KELLER* un Strasbūras pilsētas kopienas vadītājs *Robert GROSSMANN* rīkoja oficiālas pusdienas, lai atzīmētu Eiropas ombuda darbības Strasbūrā desmit gadus. Uz pusdienām bija ielūgti vietējie, reģionālie un valstu politiķi un administratori, kā arī tajā pašā dienā Strasbūrā notikušā kolokvija (sk. iepriekš) dalībnieki un Eiropas ombuda līdzstrādnieki. Goda viesis bija Eiropas ombuds *P. N. DIAMANDOUROS*. Pusdienu laikā Strasbūras pilsētas mērs atkārtoti uzsvēra šīs pilsētas saistību ar Eiropas lietām un cilvēktiesību aizsardzību un nolasīja Francijas Eiropas lietu ministres *Catherine COLONNA* apsveikuma vēstuli. Savā atbildē ombuds pateicās Strasbūrai un tās reģionam par pēdējā desmitgadē sniegto atbalstu, vēlreiz uzsvēra pienākumu turpināt pilsoņu informēšanu par viņu tiesībām ES līmenī un paziņoja, ka sestais valstu ombudu seminārs 2007. gadā notiks Strasbūrā.

ES iestāžu ģenerālsēkretāru un vadītāju un ES struktūru un aģentūru vadītāju oficiālās pusdienas Briselē, Beļģijā

17. novembrī ombuds rīkoja oficiālas pusdienas ES iestāžu ģenerālsēkretāriem un vadītājiem, kā arī Eiropas Savienības struktūru un aģentūru vadītājiem. Uz pusdienām ieradās vairāk nekā 45 personas no daudzām Eiropas Savienības iestādēm, struktūrām un aģentūrām. Šī pasākuma mērķis bija uzsvērt Eiropas ombuda apņemšanos turpmākajos gados strādāt kopā ar visām iestādēm, struktūrām un aģentūrām, lai uzlabotu ES pārvaldes kvalitāti un nodrošinātu pilnīgu pilsoņu tiesību ievērošanu visā Eiropas Savienībā. Ņemot vērā, ka Eiropas Komisija ir atbildīga par apmēram 70 % ombuda

veikto izmeklēšanu, Komisijas priekšsēdētājs *José Manuel BARROSO* bija aicināts teikt galveno runu. Viņš iezīmēja vairākus virzienus, kuros sadarbību varētu uzlabot tuvākajos gados, tostarp virzību uz vienota Labas administratīvās prakses kodeksa izveidi, rast iespēju biežāk piedāvāt mierizlīgumus un nodrošināt ombuda ieteikumu un piezīmju tūlītēju ievērošanu. Šajā sakarā viņš pieminēja Komisijas pieņemto jauno paziņojumu, ar ko ievieš jaunu iekšēju procedūru atbildēšanai uz ombuda pieprasījumiem. Ombuds savā runā apstiprināja, ka ir svarīgi sūdzības izskatīt nekavējoties, kā arī vēltīt tām atbilstīgu uzmanību. Viņš raksturoja ombuda lomu ne tikai kā ārēju kontroles mehānismu, bet arī kā vērtīgu resursu pārvaldei – resursu, kas pārvaldēm var palīdzēt darboties labāk, vēršot uzmanību uz nepilnībām, kas jāuzlabo. Šajā sakarā viņš uzsvēra Eiropas Labas administratīvās prakses kodeksa kā lietderīga padomdevēja amatpersonām nozīmi. *P. N. DIAMANDOUROS* apgalvoja, ka ombudam ir arī koordinatora loma, palīdzot iestādēm skaidrot pilsoņiem par iestāžu darbu, ļaujot pilsoņiem sajūst, ka viņi tiek uzklausi un ka, iesniedzot sūdzību, viņi var palīdzēt situācijas uzlabošanā. Viņš teica, ka galvenais mērķis ir augstākā līmeņa uz pilsoņiem orientēta ES pārvalde.

José Manuel Barroso, Eiropas Komisijas priekšsēdētājs, un *Nikiforos Diamandouros* oficiālajās pusdienās par godu ES iestāžu priekšsēdētājiem un ģenerālsekretāriem un ES struktūru un aģentūru vadītājiem. Brisele, Beļģija, 2005. gada 17. novembris.

Preses seminārs un atklātais seminārs Briselē, Beļģijā

6. decembrī ombuds Briselē organizēja divus pasākumus ar nosaukumu “Eiropas ombuds: 10 gados 20 000 sūdzību – par daudz vai par maz?” Tos organizēja kopā ar Eiropas Žurnālistikas centru. Pasākumi notika plašsaziņas līdzekļu semināra un atklāta semināra veidā, to mērķauditorija bija plašsaziņas līdzekļi, NVO, interešu grupas, reģionālās un vietējās pārstāvniecības, kā arī pilsoņi, kas interesējas par ombuda darbu.

Michael Cashman, EP deputāts, Nikiforos Diamandouros, Aidan White, Starptautiskās žurnālistu federācijas ģenerālsekretārs, Derk-Jan Eppink, Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieka Siim Kallas biroja loceklis, uzrunā preses semināru par godu Eiropas ombuda desmitajai gadadienai. Brisele, Beļģija, 2005. gada 6. decembris.

Pirmās sēdes nosaukums bija “Daudz atvērtāka un atbildīgāka ES pārvalde – Komisijas, Parlamenta un ombuda turpmākie pasākumi”. Šo sēdi apmeklēja vairāk nekā sešdesmit cilvēku. Paneldiskusijā uzstājās Eiropas Komisijas priekšsēdētāja kabineta loceklis *Derk-Jan EPPINK*, *Siim KALLAS*, Eiropas Parlamenta deputāts un Parlamenta referents par regulu par publisku piekļuvi dokumentiem *Michael CASHMAN*, *Statewatch* direktors *Tony BUNYAN* un *European Voice* redaktora vietnieks *Tim KING*. Šo sēdi vadīja Starptautiskās žurnālistu federācijas ģenerālsekretārs *Aidan WHITE*, un tajā sniedza noderīgu pārskatu par līdzšinējo Eiropas iestāžu progresu pārredzamības jomā un deva idejas turpmākai darbībai.

Nikiforos Diamandouros un Margot Wallström, Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietniece institucionālo attiecību un komunikācijas jautājumos, uzklaua dalībniekus atklātā darbseminārā par godu Eiropas ombuda desmitajai gadadienai. Brisele, Beļģija, 2005. gada 6. decembris.

Otrā sēde “Izpratnes veidošana par tiesībām iesniegt sūdzību – Eiropas ombuda turpmākie pasākumi” notika atklātā semināra veidā. Šajā sēdē uzstājās Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietniece *Margot WALLSTRÖM*, Īrijas ombuds *Emily O'REILLY*, *Claire DAMILANO* no Eiropas Pilsoņu darbības dienesta un Starptautiskās žurnālistu federācijas ģenerālsekretārs *Aidan WHITE*. Semināru atraktīvā veidā vadīja bijušais Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs *Pat COX*. Semināru apmeklēja vairāk nekā 50 pārstāvju no NVO, interešu grupām, reģionālajām un vietējām pārstāvniecībām Briselē un ES iestādēm, kas pētīja, kā vislabāk ombuds var darboties viņu interesēs. Diskusijas pamatjautājumi

bija šādi: kā Eiropas ombuds var veidot izpratni par savu darbu? ko ombuds var darīt, lai jūs iedrošinātu izmantot savas tiesības iesniegt sūdzību? kā jūsu organizācija var palīdzēt ombudam stiprināt pagājušās desmitgades sasniegumus? kā ombuds var atbalstīt Eiropas Savienību “pārdomu laikā”? Pēc sanāksmes dalībniekiem izdalīja semināra galveno ideju kopsavilkumu, tas ir pieejams arī ombuda tīmekļa vietnē.

Prezentācija Francijas Nacionālās asamblejas Eiropas Savienības delegācijai Parīzē, Francijā

7. decembrī Francijas Nacionālās asamblejas delegācija Eiropas Savienībā pirmo reizi devās vizītē pie Eiropas ombuda. Tikšanās, ko vadīja delegācijas priekšsēdētājs *Pierre LEQUILLER*, deva ombudam iespēju sniegt skaidrojumu par viņa nozīmi, jautājumiem, ar ko viņš nodarbojas, un sadarbības apmēru ar dalībvalstu ombudiem. Delegācijas dalībnieki uzdeva jautājumus par sūdzībām, tostarp par sūdzībām attiecībā uz pārredzamības trūkumu Padomes likumdošanas aktivitātēs un par viņa kā Parlamenta deputāta lomu, nododot Francijas pilsoņiem informāciju par Eiropas ombuda lomu un kompetenci. Šī tikšanās notika Parīzē un bija atvērta arī presei. Tikšanos organizēja par godu Eiropas ombuda iestādes desmitajai gadadienai.

© Assemblée nationale française

Nikiforos Diamandouros un Pierre Lequiller, Francijas Nacionālās Asamblejas delegācijas Eiropas Savienībā priekšsēdētājs. Parīze, Francija, 2005. gada 7. decembris.

EIROPAS OMBUDA VĒLĒŠANAS

11. janvārī Eiropas Parlamentā notika Eiropas ombuda vēlēšanas. Par Eiropas ombudu uz Parlamenta pilnvaru laiku no 2004. līdz 2009. gadam ar 564 no 609 balsīm atkārtoti ievēlēja *P. N. DIAMANDOUROS*. Pēc vēlēšanām notika preses konference, kuru organizēja Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komitejas priekšsēdētājs, Eiropas Parlamenta deputāts *Marcin LIBICKI*. *P. N. DIAMANDOUROS* izmantoja šo gadījumu, lai galvenajos virzienos izklāstītu iestādes darba prioritātes, tostarp pilsoņu tiesību pilnīgas aizsardzības nodrošināšanu visā ES un visaugstāko standartu sasniegšanu ES iestāžu un struktūru darbā. Pilnīga informācija par ombuda vēlēšanām ir atrodama E pielikumā.

© Eiropas Parlaments

Margot Wallström, Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietniece institucionālo attiecību un komunikācijas jautājumos, apsveic Nikiforos Diamandouros saistībā ar viņa atkārtotu ievēlēšanu Eiropas ombuda amatā. Strasbūra, Francija, 2005. gada 11. janvāris.

2004. GADA ZIŅOJUMS

Vissvarīgākā ombuda publikācija ir gada ziņojums. Pārskata sniegšana par ombuda darbu sūdzību izskatīšanā attiecīgajā gadā palielina Parlamenta iespējas saukt pie atbildības Eiropas Savienības iestādes un struktūras. Ziņojums atspoguļo problemātiskās vietas pārvaldē, kā arī vienlīdz labi noder kā vērtīgs resurss ES iestāžu un struktūru pašregulēšanai. Turklāt ombuda ziņojums ir aktuāls ļoti daudzām grupām un cilvēkiem vairākos līmeņos – citiem ombudiem, politiķiem, valsts amatpersonām, profesionāļiem, zinātniekiem, interešu grupām, nevalstiskām organizācijām, žurnālistiem un citiem pilsoņiem Eiropas, valstu, reģionālajā un vietējā līmenī.

Lai gada ziņojums labāk atbilstu atšķirīgajām šo dažādo interesentu vēlmēm, sākot ar 2004. gadu ombuda gada ziņojuma koncepcija tika mainīta. Lēmumu pilnos tekstos pilnībā nomainīja ar kopsavilkumiem, vēršot uzmanību uz galvenajiem punktiem. 2. iedaļā tika ieviesta tematiskā analīze (sk. šī ziņojuma 2. iedaļas 8. punktu), izceļot svarīgākos jautājumus par tiesībām un tiesību aktiem galvenajās darba jomās. Nodaļu par komunikāciju un attiecībām ar citām struktūrām pārveidoja, izceļot ieguvumus no šīm darbībām un detalizēti raksturojot notikušos pasākumus.

Ombuds 2004. gada ziņojumu Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komitejai iesniedza 10. aprīlī. Šis ziņojums deva viņam iespēju sniegt pārskatu par darbu un rezultātiem, kas iegūti attiecīgajā darba gadā, kā arī ziņot par tiem mērķiem, kurus viņš bija izvirzījis pēc atkārtotas viņa ievēlēšanas par Eiropas ombudu.

Eiropas Parlamenta deputāts *Manolis MAVROMMATIS* sastādīja komitejas ziņojuma projektu par ombuda darbību 2004. gadā. Eiropas Parlamenta deputāti 27. novembrī šo ziņojumu apstiprināja ar 426 balsīm par, 3 balsīm pret, 9 atturoties un apsveica ombudu ar veikto darbu un labajām attiecībām, kādas viņam ir izveidojušās ar Lūgumrakstu komiteju.

ATVĒRTO DURVJU DIENA

Brisele

Eiropas Parlaments 30. aprīlī organizēja atvērto durvju dienu sabiedrības pārstāvjiem. Ombuda birojs piedalījās atvērto durvju dienas pasākumos un izmantoja šo iespēju, lai iepazīstinātu ar jauno *Desmitajai gadadienai veltīto atklātņu*, ko izplatīja 24 valodās. Biroja darbinieki atbildēja uz sabiedrības

pārstāvju jautājumiem visas dienas garumā; saskaņā ar veiktajiem aprēķiniem pasākumu apmeklēja vairāk nekā 15 000 cilvēku.

Strasbūra

Ombuda birojs 8. maijā piedalījās atvērto durvju dienā, ko organizēja Eiropas Parlaments Strasbūrā. Materiālus par ombuda darbu, tai skaitā jauno *Desmitajai gadadienai veltīto atklātņu* apmeklētājiem izplatīja 24 valodās. Biroja darbinieki visu dienu atbildēja uz apmeklētāju jautājumiem. Atvērto durvju dienā Parlamentu apmeklēja vairāk nekā 20 000 cilvēku.

Pilsoņi pie ombuda stenda atvērto durvju dienā Strasbūrā, Francijā, 2005. gada 8. maijā.

6.2 INFORMATĪVĀS VIZĪTES

Lai paaugstinātu pilsoņu izpratni par viņu tiesībām iesniegt sūdzības Eiropas ombudam un padziļinātu darba attiecības ar valsti un reģionālajiem ombudiem, 2003. un 2004. gadā ombuds uzsāka intensīvu informatīvo vizīšu programmu Eiropas Savienības dalībvalstīs, pievienošanās un kandidātvalstīs. Ombuds ir iecerējis turpināt informatīvās vizītes laikā no 2005. līdz 2009. gadam. Šo vizīšu laikā ombuds tiekas ar parlamentāriešiem, tiesnešiem, vadošajiem ierēdņiem, kolēģiem ombudiem un citiem, kas strādā pirmstiesas izlīgumu jomā, kā arī ar zinātniskajām aprindām, potenciālajiem sūdzību iesniedzējiem un citiem pilsoņiem. Katras vizītes laikā viņu pavada Juridiskās nodaļas pārstāvis un viens no darbiniekiem, kas atbild par sazināšanos ar sabiedrību.

Ombuda informatīvo vizīšu mērķis ir veicināt labāku pilsoņu sapratni par pakalpojumiem, ko viņš var pilsoņiem piedāvāt. Ombuds vizīšu laikā sniedz daudz priekšlasījumu, sava darba būtību izskaidrojot ar saņemto sūdzību piemēriem. Tomēr ombuda darbs neaprobežojas ar sūdzību izskatīšanu, un tikšanos laikā ombuds vienmēr apzinās vajadzību paaugstināt izpratni par ombuda darba plašāku nozīmi. Savās runās un priekšlasījumos *Eiropas ombuds* raksturo ombuda iestādes svarīgo nozīmi tiesiskuma, demokrātijas un cilvēktiesību veicināšanā. Divpusējo ombudu tikšanos laikā to dalībnieki veic nākotnes sadarbības ideju izpēti, mācoties cits no cita pieredzes un daloties labākajā praksē.

Ombuda kolēģi ES dalībvalstīs un kandidātvalstīs katras viņa vizītes laikā sagatavo daudzveidīgas pasākumu un tikšanās programmas, bieži pavadot ombudu visas viņa vizītes laikā.

Sakarā ar daudziem pasākumiem, ko 2005. gadā organizēja par godu Eiropas ombuda iestādes dibināšanas desmitajai gadadienai, visa gada laikā notika tikai viena informācijas vizīte. Tā bija vizīte uz Apvienoto Karalisti novembra beigās.

Nākamajā ziņojuma nodaļā sniegts pārskats par daudzajām ombuda tikšanās reizēm, minēti ombuda galvenie sarunu partneri un organizētie priekšlasījumi. Ziņojuma 6. iedaļas 4. punktā apkopoti pasākumi, ko informācijas vizīšu laikā organizēja plašsaziņas līdzekļu pārstāvjiem.

APVIENOTĀ KARALISTE

No 2005. gada 28. līdz 30. novembrim ombuds apmeklēja Londonu.

28. novembrī viņš piedalījās darba brokastīs kopā ar parlamentārā un veselības dienesta ombudu *Ann ABRAHAM*. Pēc tam *P. N. DIAMANDOUROS* un *A. ABRAHAM* devās uz pieņemšanu pie Eiropas Komisijas pārstāvniecības vadītāja Apvienotajā Karalistē *Reijo KEMPINNEN*. Tai sekoja tikšanās ar Eiropas Parlamenta deputātiem, ko rīkoja Eiropas Parlamenta Apvienotās Karalistes biroja direktors *Dermot SCOTT*. Pēc tam *P. N. DIAMANDOUROS* un *A. ABRAHAM* uzstājās ar kopīgu priekšlasījumu Eiropas “*Fast Stream*” studentiem Valsts vadības skolā. Eiropas ombuda priekšlasījuma virsraksts bija “Eiropas ombuda loma ES iestāžu struktūrā”. Pēc intensīvas jautājumu un atbilžu apmaiņas turpinājās diskusijas pie pusdienu galda ar studentiem un mācību direktoru *Howard EMMENS*.

Nikiforos Diamandouros un Ann Abraham, Apvienotās Karalistes parlamentārais un veselības aprūpes ombuds, uzrunā Eiropas pātrināto kursu studentus valsts skolā. Londona, Apvienotā Karaliste, 2005. gada 28. novembris.

Pēcpusdienā bija tikšanās ar Pārstāvju palātas Eiropas Uzraudzības komitejas locekļiem. Šī tikšanās ombudiem deva iespēju tikties ar komitejas locekļiem, sniegtot informāciju par viņu attiecīgo iestāžu darbu un piedaloties interesantā viedokļu apmaiņā. Šīs dienas pēdējā tikšanās notika Administratīvajā tiesā, ko organizēja Padomes priekšsēdētājs lords *NEWTON of Braintree*. Padomes deputāti un līdzstrādnieki iepazīstināja ar savu darbu, un sekojošā diskusija apliecināja, ka starp Administratīvo tiesu un ombuda darbu pastāv cieša saikne. Dienas vakarā par godu šai vizītei lords *NEWTON* rīkoja vakariņas Lordu palātā.

29. novembrī *P. N. DIAMANDOUROS* intervēja doktorantūras studente *Melanie SMITH*, kura raksta disertāciju par pārkāpumiem, kas minēti EK līguma 226. pantā. Šīs dienas pirmā tikšanās *P. N. DIAMANDOUROS* un *A. ABRAHAM* bija ar Eiropas lietu ministru, parlamenta deputātu *Douglas ALEXANDER*. Starp apspriestajiem jautājumiem bija arī Eiropas ombuda 2005. gada oktobrī Eiropas Parlamentam iesniegtais īpašais ziņojums, kurā ombuds pieprasīja Padomei pārskatīt tās atteikumu rīkot atklātas sanāksmes, kurās tā pilda likumdevējas pienākumus. Pēc tam notika

tikšanās parlamentārā un veselības dienesta ombuda birojā, kas *P. N. DIAMANDOUROS* deva iespēju iepazīties ar daudzām ombuda atrisinātām lietām. Ombuda vietniece *Trish LONGDON* un viņas kolēģi stāstīja par nepārtrauktās aprūpes jautājumu, savukārt *Ann ABRAHAM* un *Iain OGILVIE* galvenajos vilcienos pastāstīja par pēdējiem notikumiem izmeklēšanā saistībā ar *Equitable Life* apdrošināšanas uzņēmumu.

Pusdienlaikā notika seminārs, ko organizēja Londonas Universitātes koledžas Valsts politikas skolas Konstitūcijas nodaļas direktors *Robert HAZELL* un kurā *P. N. DIAMANDOUROS* nolasīja lekciju "Ombuda loma atbildības un tiesiskuma stiprināšanā". Intensīvas jautājumu un atbilžu apmaiņas laikā, kā arī pusdienu laikā viņš atbildēja uz daudziem jautājumiem, kā arī apspriedās ne tikai ar daudziem klātesošajiem profesoriem un studentiem, bet arī ar lielu skaitu Apvienotās Karalistes ombudu, kas bija ieradusies uz semināru.

Pirmās pēcpusdienas tikšanās laikā *P. N. DIAMANDOUROS* sniedza liecību Lordu palātas Vēlētājā komitejā par Eiropas Savienību. Liecības sniegšanas sēdi vadīja komitejas priekšsēdētājs lords *L. G. GRENFELL*, un uz to ieradās četrpadsmit Lordu palātas locekļi. Intensīvas iztaujāšanas laikā komitejas locekļi uzdeva *P. N. DIAMANDOUROS* plaša spektra jautājumus, aptverot tādas tēmas kā nepieciešamība pilnveidot Eiropas ombudu tīklu, attiecības starp Eiropas Labas administratīvās prakses kodeksu un Pamattiesību hartu, kā arī turpmākās attiecības ar ES Pamattiesību aģentūru. Pēc tam *P. N. DIAMANDOUROS* un *A. ABRAHAM* tikās ar Pārstāvju palātas Valsts pārvaldes Vēlētās komitejas vadītāju, parlamenta deputātu *Tony WRIGHT*. Šīs dienas vakarā *A. ABRAHAM* rīkoja vakariņas, uz kurām ieradās valsts sektora ombudi no visas Anglijas, Skotijas, Velsas un Ziemeļīrijas.

Lords *Wallace of Saltaire*, Londonas Ekonomikas un politiskās zinātnes skolas starptautisko attiecību emeritētais profesors, stāda priekšā *Nikiforos Diamandouros* pirms viņa lekcijas "Cilvēktiesības un pirmstiesas izlīguma iespējas – Eiropas ombuda perspektīva". Londona, Apvienotā Karaliste, 2005. gada 30. novembris.

30. novembra rīts sākās ar Anglijas pašvaldību ombudu Londonas biroja apmeklējumu. Vispirms *P. N. DIAMANDOUROS* tikās ar pašvaldības ombudu vadītāju *Tony REDMOND*. Tikšanās laikā tika apspriesti daudzi svarīgi jautājumi, tostarp ombudu kompetences pilnveidošana cilvēktiesību jomā. Pēc tam viņš tikās ar pašvaldības ombuda vietnieku *Peter MACMAHON*, lai runātu par ombudu biroju starptautisko sadarbību. Pēc tam *P. N. DIAMANDOUROS* devās uz Londonas Ekonomikas un politoloģijas skolu (*LSE*), kur nolasīja lekciju "Cilvēktiesības un pirmstiesas izlīguma iespējas – Eiropas ombuda perspektīva". Lekciju vadīja *LSE* goda profesors starptautiskajās attiecībās lords *WALLACE of Saltaire*. Pēc lekcijas notika plaša jautājumu un atbilžu apmaiņa, un diskusijas turpinājās arī lorda *WALLACE* rīkotajās pusdienās.

Pēcpusdienā ombuds tikās ar Parlamenta deputātu, Ministru kabineta parlamentāro sekretāru *Jim MURPHY*. Tikšanās laikā apsprieda tādus jautājumus kā pilsoņiem pieejamie lēmumu apstrīdēšanas

līdzekļi un ombuda prakses pilnveidošana Apvienotajā Karalistē. Vizīti noslēdza pēdējā tikšanās ar Ann ABRAHAM parlamentārā un veselības dienesta ombuda birojā.

6.3 CITAS KONFERENCES UN TIKŠANĀS

Konferences, semināri un tikšanās ombudam dod lielisku iespēju paaugstināt izpratni par viņa darbu galvenajās mērķauditorijas grupās, tādās kā NVO, interešu grupas un akadēmiskas iestādes. Tās arī atvieglo viņa darbu, plašāk popularizējot ombuda iestādi. Konferences un tikšanās ombudam un viņa līdzstrādniekiem dod arī iespēju būt informētiem par tiem notikumiem Eiropā, kas īpaši attiecas uz šo iestādi.

Šajā iedaļā detalizēti uzskaitīti visi pasākumi, kuru mērķis ir veicināt ombuda iestādi vispār un it īpaši Eiropas ombuda darbu. Ja ombuds pasākumā nevar piedalīties personīgi, viņš uztic pārstāvēt savu iestādi attiecīgā darbiniekam. Par ombuda darbu uzzina arī daudzas grupas, kas dodas mācību braucienos uz Strasbūru. Tādēļ šajā iedaļā iekļauts gada laikā notikušo grupu prezentāciju saraksts.

PASĀKUMI AR OMBUDA PIEDALĪŠANOS

7. janvārī P. N. DIAMANDOUROS tikās ar Kipras pastāvīgo pārstāvi Eiropas Padomē, vēstnieku Marios LYSSIOTIS, lai apspriestu Eiropas ombuda lomu.

27. janvārī P. N. DIAMANDOUROS teica runu Angliski runājošo savienības Strasbūras nodaļā par tēmu "Eiropas ombuds – labas administratīvās prakses sargs".

28. janvārī ombuds Briselē uzstājās ar galveno noslēguma runu konferencē, ko organizēja Eiropas Savienības Bijušo stažieru biedrība (ADEK International). Konferences nosaukums bija "Stāstīt par Eiropu". Ombuds pievērsās jautājumiem par to, "kā" mums būtu jāstāsta par Eiropu, "kā" mums būtu jāstāsta par Eiropu un "kas" mums būtu jāstāsta par Eiropu. Pēc uzstāšanās P. N. DIAMANDOUROS atbildēja uz klausītāju uzdotajiem jautājumiem.

23. februārī P. N. DIAMANDOUROS tikās ar Serbijas un Melnkalnes republikas tieslietu ministra asistenti Aleksandra POPOVIĆ. Viņi runāja par notikumiem Eiropas Savienībā attiecībā uz cilvēktiesību aizsardzību ar tiesiskās aizsardzības līdzekļiem un pirmstiesas līdzekļiem.

4. martā P. N. DIAMANDOUROS uzstājās starptautiskā konferencē "Eiropas Konstitūcijas pamatprincipi", kas notika Ženēvā, Šveicē. Konferenci organizēja Ženēvas Universitātes Eiropas tieslietu studiju centrs.

11. martā P. N. DIAMANDOUROS piedalījās vairākās tikšanās Nikosijā, Kiprā, kurās tikās ar: Kipras Republikas prezidentu Tassos PAPADOPOULOS, Kipras parlamenta Eiropas lietu komitejas priekšsēdētāju Nikos CLEANTHOUS, Eiropas Parlamenta deputātu Panayiotis DEMETRIOU, Kipras parlamenta ģenerāldirektoru Costakis CHRISTOFOROU, Eiropas Parlamenta Informācijas biroja Kiprā vadītāju Ronald EVERS, Eiropas Komisijas pārstāvniecības Kiprā vadītāju Adriaan VAN DER MEER. Vēlāk šajā dienā viņš uzstājās ar runu "Eiropas pilsoņu tiesības, kas izriet no Eiropas pilsonības, Eiropas Savienības demokrātiskās dzīves un Pamattiesību hartas" seminārā par cilvēktiesībām, ko organizēja Kipras parlaments un Preses un informācijas birojs Kiprā.

*Tassos Papadopoulos, Kipras Republikas prezidents, un Nikiforos Diamandouros.
Nikozija, Kipra, 2005. gada 11. marts.*

12. martā *P. N. DIAMANDOUROS* Nikosijā, Kiprā tikās ar Starpkoledžu humanitārās, sociālo zinātņu un tieslietu skolas dekānu *Michalis ATTALIDES* un uzstājās ar priekšlasījumu “Demokrātijas un tiesiskuma aizsardzība: ombuda uzdevums”.

17. martā *P. N. DIAMANDOUROS* uzstājās Eiropas sieviešu juristu asociācijas Piektajā kongresā ar priekšlasījumu “Piekluve Eiropas Savienības starpniecībai”.

*Christos Rozakis (otrais no kreisās), Eiropas Cilvēktiesību tiesas priekšsēdētāja vietnieks,
uzrunā Eiropas ombuda personālu. Strasbūra, Francija, 2005. gada 18. marts.*

18. martā ombuds tikās ar Eiropas Cilvēktiesību tiesas priekšsēdētāja vietnieku *Christos ROZAKIS*. Pēc tam *C. ROZAKIS* piedalījās Eiropas ombuda darbinieku sanāksmē, kurā uzstājās ar priekšlasījumu “Eiropas cilvēktiesību aizsardzības pilns klāsts: aizsardzības paplašināšana ar ES Konstitucionālā līguma palīdzību”.

21. martā *P. N. DIAMANDOUROS* tikās ar Amerikas Savienoto Valstu Indiānas *Notre Dame* Universitātes profesoru *Guillermo O'DONNELL* un *Gabriela IPPOLITO O'DONNELL*, lai apspriestu Eiropas ombuda lomu un sadarbības izredzes un veicinātu un pilnveidotu ombuda iestādi Latīņamerikā.

22. martā P. N. DIAMANDOUROS Eiropas Padomes pastāvīgās pārstāvniecības darba pusdienās uzstājās ar priekšlasījumu "Jaunākie notikumi cilvēktiesību un pamattiesību aizsardzības jomā Eiropas Savienībā – Eiropas ombuda perspektīva". Šo pasākumu organizēja Somijas pastāvīgā pārstāve Eiropas Savienībā Ann-Marie NYROOS.

14. maijā P. N. DIAMANDOUROS uzstājās ar runu "Eiropas ombuds un ES narkotiku politika" Desmitajā Eiropas konferencē par rehabilitāciju un narkotiku politiku Heraklionā, Grieķijā.

18. maijā Atēnās, Grieķijā P. N. DIAMANDOUROS ar priekšlasījumu "Eiropas ombuds kā pārredzamības veicinātājs un cīņas pret korupciju atbalstītājs" uzstājās *Transparency International* Grieķijas nodaļā.

19. maijā Atēnās, Grieķijā P. N. DIAMANDOUROS ar priekšlasījumu "Kļūda pārvaldē un korupcija Grieķijas valsts sektorā – pārdomas par to apkarošanas veidu un līdzekļiem" piedalījās apaļā galda diskusijā Grieķijas vadības 2005. gada konferencē, ko organizēja Galveno izpilddirektoru asociācija.

24. maijā P. N. DIAMANDOUROS tikās ar Strasbūras mēru Fabienne KELLER, lai sagatavotu desmitās gadadienas kolokviju un 28. oktobrī paredzētās oficiālās pusdienas.

31. maijā Duisburgas Universitātē, Vācijā P. N. DIAMANDOUROS uzstājās ar priekšlasījumu "Demokrātija, tiesiskums, atbildība un ombuda iestāde".

3. jūnijā Atēnās, Grieķijā P. N. DIAMANDOUROS uzstājās ar priekšlasījumu "Pacientu tiesības mūsdienu Eiropā" Otrajā *Hygeia-Harvard Medical International* konferencē "Preventīvā medicīna 21. gadsimtā".

6. jūnijā Krakovā, Polijā P. N. DIAMANDOUROS uzstājās ar priekšlasījumu "Pamattiesību un cilvēktiesību ievērošana Eiropas pārvaldē: standarti un tiesiskās aizsardzības līdzekļi" starptautiskā konferencē, ko par godu Osvencimas Cilvēktiesību akadēmijas dibināšanai organizēja Polijas ombuds Andrzej ZOLL un Jagelonijas Universitāte.

30. jūnijā Florencē, Itālijā Eiropas Universitātes institūta (EUI) profesors Anthony MOLHO un Diogo RAMADA CURTO ielūdza P. N. DIAMANDOUROS nolasīt lekciju EUI Vēstures departamenta organizētajā vasaras lekciju kursā. P. N. DIAMANDOUROS nolasīja lekciju "Migrantu tiesību pilnveidošana Eiropas tiesiskajā kārtībā pēckara laikmetā". Pēc tam P. N. DIAMANDOUROS ieturēja pusdienas kopā ar pieciem doktorantiem no Grieķijas.

1. jūlijā Florencē, Itālijā P. N. DIAMANDOUROS tikās ar Eiropas Universitātes institūta direktoru un profesoru Yves MENY un Universitātes Robert Schuman Augstāko kursu centra direktori un profesori Helen WALLACE, lai apspriestu, kā veicināt to iestāžu izpēti, kas var uzlabot demokrātisko atbildību Eiropā.

6. jūlijā Mīnhenē, Vācijā ombuds tikās ar Eiropas Patentu biroja personāla attīstības vadītāju un starpnieci izpildes pārvaldības jomā Eugenia KOTSELIDOU. E. KOTSELIDOU vēlējas uzzināt par P. N. DIAMANDOUROS pieredzi starpniecībā, tostarp par centieniem panākt mierizlīgumu un iestādes lomu kā alternatīvu tiesai.

7. jūlijā P. N. DIAMANDOUROS uzstājās ar priekšlasījumu "Eiropas ombuds – pilsoņu aizsardzības instruments" Eiropas Parlamenta deputātes Lilli GRUBER organizētajai Itālijas *Trentino Alto-Adige* reģiona pilsētu mēru delegācijai.

13. jūlijā ombuds ar savu darbu iepazīstināja 25 biedrus no Eiropas lietu profesionāļu biedrības (SEAP), kas ir profesionāla Eiropas sabiedrisko lietu praktiķu organizācija. Priekšlasījumā "Eiropas ombuds – atvērtas, atbildīgas un laipnas ES administrācijas veicināšanas palīgs" P. N. DIAMANDOUROS skaidroja, kādus pakalpojumus viņš sniedz, izskatot sūdzības un veicot izmeklēšanas pēc paša iniciatīvas. Īpašu uzmanību ombuds pievērša Eiropas Labas administratīvās prakses kodeksam un SEAP iekšējam Uzvedības kodeksam. Pasākumu vadīja SEAP priekšsēdētāja vietniece Catherine STEWART, un tas beidzās ar jautājumu un atbilžu apmaiņu.

23. septembrī *P. N. DIAMANDOUROS* uzstājās ar priekšlasījumu “Eiropas ombuds – pirmstiesas izlīguma līdzeklis pilsoņiem” delegācijai, kuras sastāvā bija Eiropas Padomes Cilvēktiesību komisijas bijušie locekļi. Pasākumu organizēja Eiropas Cilvēktiesību tiesas priekšsēdētāja vietnieks *Christos ROZAKIS*.

26. septembrī *P. N. DIAMANDOUROS* uzstājās ar priekšlasījumu Krakovas apgabala juridisko padomnieku delegācijai no Polijas par Eiropas ombuda lomu.

6. oktobrī konferencē, ko organizēja par godu Francijas Augstākās valsts administrācijas skolas dibināšanas sešdesmitajai gadadienai un Eiropas studiju centra Strasbūrā dibināšanas desmitajai gadadienai, *P. N. DIAMANDOUROS* uzstājās ar priekšlasījumu “Eiropas omubuds – iestāde pamattiesību aizsardzībai un veicināšanai”.

14. oktobrī Valsts aizsardzības akadēmijā Atēnās, Grieķijā *P. N. DIAMANDOUROS* teica runu “Tiesiskums un pamattiesības Eiropas Savienībā”.

21. novembrī *P. N. DIAMANDOUROS* nolasīja lekciju “Demokrātija, tiesiskums un ombuds” Kolumbijas Universitātē Ņujorkā, Amerikas Savienotajās Valstīs.

21. un 22. decembrī *P. N. DIAMANDOUROS* tikās ar Grieķijas prezidentu *Karolos PAPOULIAS*, Grieķijas premjerministru *Kostas KARAMANLIS*, Grieķijas bijušo prezidentu *Kostis STEFANOPOULOS* un Grieķijas bijušo premjerministru *Konstantinos MITSOTAKIS* Atēnās, Grieķijā.

PASĀKUMI AR OMBUDA DARBINIEKU PIEDALĪŠANOS

25. janvārī galvenais juridiskais padomnieks *Olivier VERHEECKE* piedalījās Eiropas Komisijas organizētajā publiskajā uzklaušanās par Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras dibināšanu. Publiskajā uzklaušanās bija iekļautas četras diskusiju tēmas. Pirmā tēma attiecās uz aģentūras darba tiesībām un tematiskajām jomām, kā arī par tās darbības ģeogrāfiskajām robežām. Otrā tēma bija par aģentūras attiecību ar Eiropas Padomi, valsts iestādēm, pilsonisko sabiedrību un citām institūcijām atbalstīšanu un nodrošināšanu. Trešā tēma bija par aģentūras uzdevumiem un ceturtā – par aģentūras struktūru. Publisko uzklaušanos noslēdza *Franco FRATTINI*, par tiesiskumu, brīvību un drošību atbildīgais Komisijas priekšsēdētāja vietnieks.

16. februārī ombuda asistents *Nicholas CATEPHORES* piedalījās apaļā galda sanāksmē par iespējamo “Eiropas finanšu pakalpojumu ombuda” izveidošanu, ko organizēja Eiropas biržu federācija un *Houston Consulting Europe* Briseļē, Beļģijā.

1. martā juriste *Tina NILSSON* un Komunikāciju nodaļas vadītāja *Rosita AGNEW* tikās ar neatkarīgo konsultantu *Paul FIRTH*, kas veic pētījumu par Eiropas Komisijas dotāciju piešķiršanas procesu. Šo pētījumu veica vairāku nevalstisko organizāciju vārdā. *T. NILSSON* un *R. AGNEW* skaidroja ombuda procedūras un raksturoja viņa darbu, minot sūdzību piemērus par dotācijām laika posmā no 2002. līdz 2004. gadam. *P. FIRTH* vaicāja, cik veiksmīgi ombuds šīs lietas ir atrisinājis, kā arī, kāds ir vidējais laika patēriņš šī darba paveikšanai. *P. FIRTH* bija jo sevišķi ieinteresēts par sūdzībām, kas skāra ES Finanšu regulu, un problēmām, kas šajā sakarā nonākušas ombuda redzeslokā.

5. aprīlī *O. VERHEECKE* un *R. AGNEW* diskutēja par ombuda darbu ar Mančesteras Universitātes doktorantūras studenti un Edinburgas Universitātes profesora *Jo SHAW* zinātnisko asistenti *Melanie SMITH*.

13. jūlijā *Olivier VERHEECKE* tikās ar Parīzes Universitātes *I Panthéon-Sorbonne* doktorantūras studenti *Rhita BOUSTA* un 14. jūlijā ar *Costanza HERMANIN DE REICHENFELD* no Politisko zinātņu institūta Parīzē, lai apspriestu ombuda darbu un it īpaši Eiropas Labas administratīvās prakses kodeksu.

28. un 29. septembrī Brandenburgas Valsts datu aizsardzības un piekļuves informācijai komisārs sadarbībā ar Komunikāciju pētniecības fondu *Alcatel SEL* un *Deutsche Gesellschaft für Recht und Informatik e.V.* organizēja starptautisku simpoziju “Informācijas brīvība Vācijā un Eiropā”. Konferenci

apmeklēja vairāk nekā 120 cilvēku. Eiropas ombuda biroju pārstāvēja galvenais juridiskais padomnieks *Gerhard GRILL*.

15. decembrī *Ida PALUMBO* tikās ar Itālijas Lečes Universitātes Juridiskās fakultātes studenti un Eiropas Parlamenta Milānas biroja stažieri *Margherita BARSİ*. Tikšanās laikā *I. PALUMBO* iepazīstināja auditoriju ar Eiropas ombuda pilnvarām un sniedza ombuda izskatīto lietu piemērus.

Kolektīvās prezentācijas

2005. gadā *P. N. DIAMANDOUROS* un viņa darbinieki (viņu vārdi norādīti iekavās) sniedza ombuda nozīmes un darba skaidrojumus šādām auditorijām:

janvārī

- 30 politoloģijas studentu grupai no Rēgensburgas Universitātes Vācijā. Šo prezentāciju organizēja Bavārijas Eiropas akadēmija, un grupu pavadīja *Andrea RIESCH*; (*Gerhard GRILL*)
- Francijas studentu grupai no *Robert Schuman* Universitātes Eiropas studiju institūta Strasbūrā; (*José MARTÍNEZ-ARAGÓN*)

februārī

- 20 valsts administrācijas studentiem no Tventes Universitātes Nīderlandē. Grupu pavadīja *Jaap H. DE WILDE*; (*Gerhard GRILL*)
- 40 Bavārijas Augsburgas koledžas Vācijā studentiem saistībā ar braucienu uz Strasbūru, ko organizēja Bavārijas Eiropas akadēmija. Grupu pavadīja *Alexander FRISCH*; (*Gerhard GRILL*)
- 50 vienotās Eiropas maģistru programmas uzņēmējdarbības administrācijas studentiem no Manheimas Universitātes Vācijā un Ekonomikas un tirdzniecības zinātņu augstskolas Francijā. Šo prezentāciju organizēja Eiropas Ekonomikas un sociālās komitejas loceklis *Brian CASSIDY*; (*Rosita AGNEW*)

martā

- 45 personām no Ibenbīrenas Kristīgi demokrātiskās savienības Sieviešu apvienības Vācijā saistībā ar *Karl-Arnold* fonda organizēto braucienu; (*Gerhard GRILL*)
- juridisko zinātņu studentiem (maģistrantiem) no Nīmas Universitātes Francijā; (*Marjorie FUCHS*)
- 37 personām no *Europa-Union München* Vācijā saistībā ar Bavārijas Eiropas akadēmijas organizēto braucienu; (*Gerhard GRILL*)
- 30 Vācijas studentu grupai no *Politischer Jugendring Dresden e.V.*; (*Olivier VERHEECKE*)

aprīlī

- 10 jauno administratoru grupai no Centrāleiropas, Austrumeiropas un Madagaskaras saistībā ar Strasbūras Eiropas pētījumu centra organizēto semināru par Eiropas lietām; (*Alessandro DEL BON*)
- studentiem, kuri piedalījās Eiropas Sabiedrisko lietu un aģitācijas institūta (*EIPAL*) 20. sesijā Briselē; (*Olivier VERHEECKE*)
- 38 personām no Dortmundas, Vācijā, saistībā ar *Karl-Arnold* fonda organizēto braucienu; (*Wiebke PANKAUKE*)
- 43 studentu grupai no Zārlandes Universitātes Eiropas institūta Vācijā; (*Marta HIRSCH-ZIEMBIŃSKA*)

- 32 personām no Dortmundes *Altenakademie* Vācijā saistībā ar *Karl-Arnold* fonda organizēto braucienu; (*Branislav URBANIČ*)
- 41 trešā un ceturtā kursa juridisko zinātņu studentam, kas specializējas Eiropas tiesībās, no Leidenes Universitātes Nīderlandē. Grupu pavadīja *Rick LAWSON*; (*Ian HARDEN*)
- 22 pēcdiploma studentu grupai un trim darbiniekiem no Glāzgovas Kaledonijas Universitātes Juridisko un sociālo zinātņu skolas Apvienotajā Karalistē. Grupu pavadīja *Marcela CHISHOLM*; (*Gerhard GRILL*)
- 25 studentu grupai no Nirnbergas-Erlangenas Universitātes Ekonomikas fakultātes Vācijā; (*Gerhard GRILL*)
- 68 cilvēku grupai, kas piedalījās “*Europa-Seminar*”, ko organizēja *Kolpingwerk* Vācijā; (*Gerhard GRILL*)

maijā

- 20 Āzijas diplomātu grupai saistībā ar Strasbūras Eiropas pētījumu centra organizēto semināru par Eiropas lietām; (*Gerhard GRILL*)
- 42 personām no Ķelnes, Vācijā, saistībā ar *Karl-Arnold* fonda organizēto braucienu; (*Branislav URBANIČ*)
- 35 Nīderlandes studentu grupai no Groningenas Universitātes Starptautisko attiecību departamenta saistībā ar studiju braucienu uz Briseli un Strasbūru; (*Gerhard GRILL*)

jūnijā

- 34 Vācijas jauno skolotāju grupai, kas piedalījās Bavārijas Eiropas akadēmijas organizētajā studiju braucienā uz Strasbūru; (*Gerhard GRILL*)
- 26 Nīderlandes studentu grupai un diviem darbiniekiem no *Thorbecke Academie Leeuwarden* saistībā ar studiju braucienu uz Briseli un Strasbūru; (*Branislav URBANIČ*)
- 35 personām no Veselingas Kristīgi demokrātiskās savienības Sieviešu apvienības Vācijā saistībā ar *Karl-Arnold* fonda organizēto braucienu; (*Gerhard GRILL*)
- 10 politoloģijas studentu grupai no Dienvidmēnas Universitātes Portlendā, Amerikas Savienotajās Valstīs; (*Olivier VERHEECKE*)
- grupai no *Kirchlicher Dienst in der Arbeitswelt* Oldenburgā, Vācijā; (*Gerhard GRILL*)
- 48 Vācijas jauno skolotāju grupai, kas piedalījās Bavārijas Eiropas akadēmijas organizētajā studiju braucienā uz Strasbūru; (*Gerhard GRILL*)

jūlijā

- 47 Vācijas jauno skolotāju grupai, kas piedalījās Bavārijas Eiropas akadēmijas organizētajā studiju braucienā uz Strasbūru; (*Gerhard GRILL*)
- 45 Vācijas jauno skolotāju grupai, kas piedalījās Bavārijas Eiropas akadēmijas organizētajā studiju braucienā uz Strasbūru; (*Branislav URBANIČ*)
- 29 personām no Kerpenes, Vācijā; (*Branislav URBANIČ*)
- 49 jauno skolotāju grupai no Vācijas, kas piedalījās Augšpfalcas apgabala vadības organizētajā studiju braucienā uz Strasbūru; (*Branislav URBANIČ*)
- 23 Vācijas studentu grupai un pieciem darbiniekiem no Tībingens Universitātes Eiropas studiju maģistrantūras programmas; (*Gerhard GRILL*)

- 7 Alžīrijas augstu amatpersonu grupai saistībā ar Strasbūras Eiropas pētījumu centra organizēto semināru par Eiropas lietām; (*José MARTÍNEZ-ARAGÓN*)

augustā

- 6 personu grupai no Eiropas Padomes apmeklētāju dienesta; (*José MARTÍNEZ-ARAGÓN*)

septembrī

- 20 Ungārijas Parlamenta deputātu un civildienesta ierēdņu grupai, kas piedalījās "Jautājumu un atbilžu sesijā par lūgumrakstiem un Eiropas pilsonību", ko organizēja Eiropas Komisijas Paplašināšanās ģenerāldirektorāts (TAIEX birojs) Briselē; (*Olivier VERHEECKE*)
- 37 personām no Dānijas *Socialdemokraterne-Vejle amt* saistībā ar studiju braucienu uz Briseli un Strasbūru; (*Peter BONNOR*)
- 38 personām no Minsteres reģiona Vācijā, tostarp vietējiem politiķiem un padomes locekļiem saistībā ar *Karl-Arnold* fonda organizēto braucienu; (*Gerhard GRILL*)
- 37 personām no Bonnas-Boilas Dzimtenes un vēstures apvienības Vācijā saistībā ar *Karl-Arnold* fonda organizēto braucienu; (*Wiebke PANKAUKE*)
- 13 valstu dažādu NVO 22 pārstāvjiem, kuri piedalījās Austrijas *Europahaus Burgenland* organizētajā studiju braucienā uz Briseli un Strasbūru; (*Wiebke PANKAUKE*)
- 25 Vācijas skolotāju grupai, kas piedalījās Bavārijas Eiropas akadēmijas organizētajā studiju braucienā uz Strasbūru; (*Wiebke PANKAUKE*)
- 38 Vācijas vidusskolēniem no Brīlas saistībā ar *Karl-Arnold* fonda organizēto braucienu; (*Wiebke PANKAUKE*)

oktobrī

- 42 personām no Vācijas pēc profesionālās apmācības Starptautiskā bilances grāmatvedība beigšanas saistībā ar *Fit for Europe* organizēto braucienu; (*Gerhard GRILL*)
- 49 telekomunikāciju, informācijas tehnoloģiju un datu apstrādes vadošajiem darbiniekiem saistībā ar Vācijas arodbiedrības *ver.di* organizēto braucienu; (*Gerhard GRILL*)
- 15 personām no Vācijas saistībā ar Diseldorfas *Forum Demokratie* organizēto semināru par Eiropas lietām; (*Gerhard GRILL*)
- 53 personu grupai no Vācijas, ko ielūdza Eiropas Parlamenta deputāte *Silvana KOCH-MEHRIN*; (*Gerhard GRILL*)
- 50 juridisko zinātņu doktoru grupai *Corso di applicazione forense*, ko organizēja Mesīnas Advokātu asociācija Itālijā. Šo tikšanos organizēja Mesīnas Advokātu savienības biedrs *Antonio DE MATTEIS* Itālijā; (*Ida PALUMBO*)
- 50 pilsētu mēriem no Trentino-Alto Adidžes, Itālijā, saistībā ar braucienu uz Strasbūru; (*Ida PALUMBO*)

novembrī

- 30 Kristīgi demokrātiskās savienības biedriem no Horstmāras-Lēras (Minsteres reģions) Vācijā. Šo braucienu uz Strasbūru organizēja *Karl-Arnold* fonds; (*Gerhard GRILL*)
- 50 personu grupai no Vācijas, ko ielūdza Eiropas Parlamenta deputāte *Silvana KOCH-MEHRIN*; (*Gerhard GRILL*)
- 41 personai no Itālijas, ko ielūdza Eiropas Parlamenta deputāte *Lilli GRUBER*; (*Gerhard GRILL*)

- 31 personai no *Deutsche Gesellschaft e.V. Berlin* Vācijā, kas piedalījās studiju braucienā uz Luksemburgu un Strasbūru; (*Gerhard GRILL*)
- 27 Vācijas studentu grupai, kas piedalījās *Politischer Jugendring Dresden e.V.* organizētajā studiju braucienā uz Briseli; (*Tina NILSSON*)
- 16 personām no Vācijas saistībā ar Trīras ekskursiju vadītāju organizēto braucienu; (*Gerhard GRILL*)
- 22 Francijas maģistrantiem pēc Strasbūras Eiropas pētījumu centra organizēto profesionālās apmācības kursu beigšanas (*Marjorie FUCHS*)

decembrī

- 6 *Consiglio Nazionale Forense* biedru grupai no Itālijas; (*Ida PALUMBO*)
- 45 personu grupai no Vācijas, ko ielūdza Eiropas Parlamenta deputāts grāfs *Alexander LAMBSDORFF*; (*Gerhard GRILL*)
- 14 Eiropas Ekonomikas un sociālās komitejas stažieru grupai; (*Branislav URBANIČ*)

Papildus iepriekš minētajām prezentācijām 2005. gadā ombuda biroja darbinieki 15 reizes iepazīstināja Eiropas Komisijas stažierus ar ombuda darbu; uz katru prezentāciju ieradās apmēram 50 stažieru.

*Nikiforos Diamandouros ar Itālijas Consiglio Nazionale Forense locekļiem.
Strasbūra, Francija, 2005. gada 9. decembris.*

6.4 ATTIECĪBAS AR PLAŠSAZIŅAS LĪDZEKĻIEM

Ombuda darbs ar plašsaziņas līdzekļiem aptver pasākumu klāstu no intervijām preses konferencēs un rakstiem līdz preses paziņojumiem. Šie pasākumi palīdz pievērst uzmanību pakalpojumiem, ko ombuds sniedz pilsoņiem, organizācijām un uzņēmumiem, kā arī izcelt netipiskas lietas. Plašsaziņas līdzekļi var palīdzēt izcelt lietu nozīmīgumu, tādā veidā stimulējot iestādes vai struktūras rast pilsonim vajadzīgo risinājumu. Ombuda plašsaziņas līdzekļu iniciatīvas var būt saistītas ar kādu svarīgu notikumu, piemēram, gada ziņojuma prezentāciju Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komitejai vai arī ar kādu no ombuda veiktajām izmeklēšanām.

2005. gadā ombuds sagatavoja septiņpadsmit preses paziņojumus, ko izplatīja žurnālistiem un interesentiem visā Eiropā. Šajos preses paziņojumos skartie jautājumi bija par vecuma ierobežojuma

atcelšanu Komisijas stažieriem, cilvēku ar īpašām vajadzībām integrāciju, Eiropas krāpšanas apkarošanas biroja (OLAF) ombudam izteiktajiem maldinošajiem apgalvojumiem izmeklēšanas sakarā un atklātības trūkumu Eiropas Padomes darbā.

2005. gadā ombuds sniedza 50 intervijas drukāto, televīzijas un elektronisko plašsaziņas līdzekļu pārstāvjiem Strasbūrā, Briselē un citur. Šajā nodaļā sniegts pārskats par intervijām, ko ombuds un viņa darbinieki sniedza 2005. gadā, kā arī plašsaziņas pasākumi, kas organizēti minētā gada laikā.

- 11. janvārī pēc pārvēlēšanām Eiropas ombuds *P. N. DIAMANDOUROS* piedalījās preses konferencē, ko organizēja Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komitejas priekšsēdētājs *Marcin LIBICKI*. Šī preses konference ombudam deva iespēju izklāstīt sava jaunā pilnvaru laika prioritātes un atbildēt uz žurnālistu jautājumiem.

Marcin Libicki, EP deputāts, Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komitejas priekšsēdētājs, un *Nikiforos Diamandouros* preses konferencē pēc Eiropas ombuda ievēlēšanas. Strasbūra, Francija, 2005. gada 11. janvāris.

- Pēc preses konferences ombudu intervēja *Nicoletta SPINA* no Itālijas reģionālās raidstacijas, *Sergio NAVA* no Itālijas *Radio 24* un *Ioannis PAPADIMITRIOU* no *Deutsche Welle* nodaļas Grieķijā.
- 12. janvārī ombudu intervēja *Verónica ALCÁZAR* no Spānijas televīzijas *Telemadrid* raidījumam ar nosaukumu "No Madrides Eiropai". Žurnāliste lūdza, lai ombuds izskaidro Spānijas pilsoņiem par ombuda iestādes darbu un sniedz pārskatu par viņa attiecībām ar valsts un reģionālajiem ombudiem Spānijā.
- Vēlāk šajā dienā ombudu intervēja *Fouli DIMITRAKOPOULOU* no Grieķijas televīzijas *ERT 3* un *Manolis SPINTHOURAKIS* no Grieķijas laikraksta *To VIMA*.
- 12. janvārī galveno juridisko padomnieku *Olivier VERHEECKE* intervēja *Christina GERHAUSSER* no Vācijas televīzijas *Deutsche Welle* Briseles studijas īsai radio programmai par sūdzību veidiem, kurus izskata Eiropas ombuds.
- 12. janvārī Preses un komunikācijas nodaļas vadītāja *Rosita AGNEW* sniedza interviju *Claire DENIS* no Žurnālistikas studiju centra Strasbūrā, Francijā. *C. DENIS* interesējās par Eiropas ombuda darbu un it īpaši viņa attiecībām ar citām ES iestādēm un pilsoņiem.
- 13. janvārī ombudu intervēja *Teresa CARRERAS* Spānijas televīzijas *Televisión Española* raidījumam "Eiropas lietas". Žurnāliste lūdza ombudam paskaidrot iemeslus procentuāli lielajam sūdzību skaitam no Spānijas un izstāstīt, par kāda veida problēmām Spānijas pilsoņi iesniedz sūdzības.

- 13. janvārī *P. N. DIAMANDOUROS* sniedza interviju *Giorgos KAPOPOULOS* no Grieķijas raidstacijas *Net*.
- 18. janvārī Eiropas ombudu par viņa otrā pilnvaru termiņa prioritātēm intervēja *Olga TSANTILA*, Grieķijas laikraksta *Makedonia* pielikuma nedēļas žurnāla *Epiloges* galvenā redaktore.
- 24. janvārī ombuds sniedza telefoninterviju *Kathy TZILIVAKIS* no Grieķijas laikraksta angļu valodā *Athens News*. Žurnāliste jautāja *P. N. DIAMANDOUROS* par viņa darbu pilsoņu labā un nākotnes plāniem Eiropas ombuda amatā pēc pārvēlēšanas.
- 27. janvārī juristi *Marjorie FUCHS* intervēja žurnāliste *TUETUY* no Briseles raidstacijas *BFM*. Žurnālisti interesēja Eiropas ombuda atrisinātā lieta, kuras rezultātā sūdzības iesniedzējam izmaksāja jebkad lielāko piešķirto kompensāciju.
- 2. februārī *Maria VERZA* no Spānijas preses aģentūras *Faxpress* intervēja ombudu par viņa domām par Konstitūciju Eiropai. Žurnāliste vaicāja *P. N. DIAMANDOUROS* par Konstitūcijas ietekmi uz ombuda darbu un plašāk par to, kādu labumu gūs pilsoņi no Konstitūcijas. Intervija notika pirms referenduma par Konstitūcijas pieņemšanu Spānijā.
- 2. martā Eiropas ombuds sniedza telefoninterviju žurnālistei no Slovēnijas valsts raidstacijas *VAL202 Barbara KUŽNIK*. Intervija bija iecerēta kā daļa no programmas par ombuda iestādes nozīmi Eiropā. *B. KUŽNIK P. N. DIAMANDOUROS* vaicāja par sūdzību veidiem, kādi ombudiem jāizskata, par viņu darbu ar minoritāšu problēmām un sadarbību ar citiem ombudiem Eiropas Savienībā.
- 7. martā ombuds sniedza telefoninterviju Dānijas žurnālistikas skolas studentei *Merise FREDERIKSEN*. *M. FREDERIKSEN* izvaicāja *P. N. DIAMANDOUROS* par Eiropas ombuda lomu pilsoņu iepazīstināšanā ar Eiropas Savienību. It īpaši viņu interesēja ombuda uzskati par Konstitūciju Eiropai.
- 8. martā (un pēc tam arī 9. jūnijā, 26. septembrī un 15. novembrī) ombuds uzrunāja desmit žurnālistus *Radio France* mācību seminārā, ko organizēja raidstacijas Eiropas lietu nodaļas vadītājs *Quentin DICKINSON*. Žurnālisti bija ieradusies no visas Francijas un pavadīja nedēļu Strasbūrā, lai iepazītos ar Eiropas iestāžu darbu. Ombuds sniedza savas nozīmes skaidrojumu un minēja piemērus par sūdzībām, ko bija iesnieguši Francijas pilsoņi un organizācijas.
- 9. martā *P. N. DIAMANDOUROS* sniedza telefoninterviju *Roland DHORDAIN* no *Radio France: France Inter*. *R. DHORDAIN* gatavoja radio raidījumu, kas paredzēts pilsoņu iepazīstināšanai ar ES, un lūdza ombudu paskaidrot par viņa darbu un sniegtajiem pakalpojumiem.
- Vēlāk šajā dienā ombudu intervēja televīzijas raidījumam par Konstitūciju Eiropai, ko rādīs Nīderlandes sabiedriskā raidorganizācija *VPRO Television*. Raidījuma nosaukums bija "Holandes svētlaime", un tā mērķis bija Nīderlandes pilsoņiem izskaidrot Konstitūciju. Ombudu intervēja *Hannah DOGGER*.
- Tajā pašā dienā ombudu intervēja arī Zviedrijas ziņu aģentūras *Tidningarnas Telegrambyrå* korespondents *Lars LARSSON*. *L. LARSSON* interesēja ombuda viedoklis par viņa lomu pilsoņu labā un it īpaši sūdzību veidi, ko ombuds saņem no Zviedrijas pilsoņiem.
- Visbeidzot, 9. martā *P. N. DIAMANDOUROS* sniedza interviju *Nikos ROUSSIS* no Grieķijas televīzijas *Canali Voulis* (Parlamenta kanāls).
- 11. martā Nikosijā, Kiprā, *P. N. DIAMANDOUROS* sniedza interviju *Giorgos FRANGOS* no Kipras laikraksta *Phileleftheros*.
- 12. martā *P. N. DIAMANDOUROS* sniedza interviju *Yiannis KAREKLAS* no Kipras valsts radio *CYBC* Nikosijā.
- 11. maijā ombuds prezentēja savu 2004. gada ziņojumu žurnālistiem preses konferencē Strasbūrā. Uz prezentāciju ieradās vairāk nekā 25 žurnālisti, kas uzdeva jautājumus par Eiropas Labas

administratīvās prakses kodeksu, ombudam iesniegto sūdzību veidiem, kas saņemti no desmit dalībvalstīm, kuras pievienojās ES 2004. gadā, un par to, kādā mērā ES iestādes pieņem viņa ieteikumus.

- Pēc preses konferences ombudu intervēja *Shirin WHEELER* no Apvienotās Karalistes *BBC Parliament* raidījumam ar nosaukumu "*The Record: Europe*". Žurnāliste izvaicāja par sūdzībām no Apvienotās Karalistes un par rezultātiem, kas panākti pilsoņu interesēs.
- Pēc tam sekoja *Radio France: France Bleu* intervija, kuras laikā žurnālists Eiropas ombudam vaicāja, kādi ir viņa uzskati par Konstitūciju Eiropai un kā tā darbojas pilsoņu interesēs.
- Vēlāk šajā dienā ombudu intervēja *Ioannis PAPADIMITRIOU* no *Deutsche Welle* nodaļas Grieķijā. *I. PAPADIMITRIOU* izvaicāja *P. N. DIAMANDOUROS* par viņa darbu 2004. gadā un it īpaši par Grieķijas pilsoņu iesniegtajām sūdzībām.
- Visbeidzot, *P. N. DIAMANDOUROS* intervēja *Alain BEUVE-MÉRY* no *Le Monde* Francijā, lai izveidotu aprakstu par ombudu laikraksta ekonomikas pielikumam *Le Monde: Économie*. Žurnālists uzdeva jautājumus par ombuda iestādes attīstību Eiropā, par pārmaiņām Eiropas ombuda iestādē Eiropas paplašināšanās rezultātā un Eiropas ombuda vietu ES institucionālajā struktūrā.
- 12. maijā *P. N. DIAMANDOUROS* intervēja *Nicoletta SPINA* raidījumam Itālijas reģionālajā radio. Žurnāliste ombudu izvaicāja par viņa darbu Itālijas pilsoņu interesēs un 2004. gadā sasniegtajiem rezultātiem.
- 17. maijā *P. N. DIAMANDOUROS* sniedza telefoninterviju *Eleni HOURMOUZI* no *BBC World Service* Grieķijas nodaļas. Intervijā, ko pārraidīja pirms referenduma par Konstitūciju Eiropai Francijā, ombuds izteica savu viedokli par Konstitūciju un to, ko tā dod pilsoņiem.
- 25. maijā *Katharina STROBEL* intervēja ombudu televīzijas aprakstam, kas paredzēts pārraidīšanai Vācijas televīzijas kanālā *ZDF* tiešsaistē. Žurnāliste izvaicāja *P. N. DIAMANDOUROS* par viņa darbu pirms kļūšanas par Eiropas ombudu, pieredzi ombuda birojā un nākotnes plāniem attiecībā uz iestādi.
- Pēc tam ombudu intervēja *Niels WENSING* raidījumam "*AVRO lopdeMiddag*", ko paredzēts pārraidīt Nīderlandes raidstacijā *Radio 1. N. WENSING* ombudam vaicāja par Nīderlandes pilsoņu iesniegto sūdzību veidiem un viņa viedokli par Konstitūciju Eiropai saistībā ar referendumu par Konstitūciju Nīderlandē.
- Vēlāk šajā dienā ombudu intervēja *Martin THUMA* no Slovākijas televīzijas. *M. THUMA* ombudam vaicāja par sūdzībām no desmit jaunajām dalībvalstīm kopumā un it īpaši no Slovākijas. Viņš vaicāja arī par sadarbību starp Eiropas ombudu un viņa partneri Slovākijā – Slovākijas Valsts tiesību aizstāvi.
- Šīs dienas noslēgumā ombudu intervēja *Ingrid HVASS* Eiropas Komisijas nedēļas laikrakstam *Commission en Direct. I. HVASS* uzmanības lokā bija ombuda šīs dienas tikšanās ar komisāriem, un viņa vaicāja, kā, pēc ombuda domām, Komisija varētu uzlabot savu administratīvo praksi attiecībā pret pilsoņiem.
- 13. jūlijā ombuda diena sākās ar interviju Nīderlandes žurnālistam *Joke LIGTERINK*, kurš gatavoja nodaļu grāmatai par Nīderlandes ombudu *Roel FERNHOUT*, ko paredzēts izdot viņa ombuda pilnvaru termiņa beigās. Žurnālists uzdeva *P. N. DIAMANDOUROS* jautājumus par viņa attiecībām ar Nīderlandes ombudu, viņu sadarbību, izskatot sūdzības, un dalībvalstu ombudu piekto semināru Hāgā 2005. gadā.
- Vēlāk šajā dienā *P. N. DIAMANDOUROS* piedalījās darba pusdienās ar *Financial Times* Briseles biroja vadītāju *George PARKER*. *P. N. DIAMANDOUROS* īsi izklāstīja par pakalpojumiem, ko viņš sniedz uzņēmējdarbības kopienai tādās jomās kā kavēti maksājumi, strīdi par līgumiem un piekļuve informācijai. *G. PARKER* ombudam vaicāja par viņa darba attiecībām ar citām ES iestādēm, it īpaši ar Komisiju un Eiropas Krāpšanas apkarošanas biroju (*OLAF*).

- Šī diena noslēdzās ar prezentāciju 20 Apvienotās Karalistes žurnālistiem, kas bija ieradušies Briselē faktu noskaidrošanas uzdevumā. Šo tikšanos organizēja Diplomētā žurnālistikas institūta Briseles pārstāvis *John SZEMEREY*. *P. N. DIAMANDOUROS* sniedza sava darba skaidrojumu, minēja izskatīto sūdzību piemērus un atbildēja uz visdažādākajiem jautājumiem - no kompensācijām līdz diskriminācijai.
- 15. septembrī ombuds sniedza telefoninterviju *Martin JENSEN* no Dānijas izdevuma *Politiken*. *M. JENSEN* izvaicāja *P. N. DIAMANDOUROS* par viņa pilnvarām un it īpaši par Eiropas Krāpšanas apkarošanas biroja (OLAF) uzraudzību.
- 26. septembrī ombudu Strasbūrā intervēja *Gianni BORSA* no Itālijas nedēļas izdevuma *SIR-Europa (Servizio Informazione Religiosa-Europa)*. *G. BORSA* interesējās par ombuda centieniem cilvēktiesību veicināšanā un aizsardzībā visā Eiropā.
- 18. oktobrī Komunikāciju nodaļas vadītāja *Rosita AGNEW* sniedza interviju žurnālistei *Irmtraud RICHARDSON* no Vācijas Valsts radio *Bayerischer Rundfunk*. *I. RICHARDSON* gatavoja interviju sēriju, lai Vācijas pilsoņiem sniegtu skaidrojumu par Eiropas Savienību.
- 18. oktobrī *P. N. DIAMANDOUROS* intervēja *Angelos ATHANASOPOULOS* no Grieķijas laikraksta *To VIMA tis KYRIAKIS*.
- 20. oktobrī *P. N. DIAMANDOUROS* iepazīstināja ar Eiropas ombuda darbu Ziemeļvalstu Žurnālistikas centra delegāciju, kas apmeklēja Strasbūru. Tikšanos organizēja *Geo STENIUS*.
- 26. oktobrī *P. N. DIAMANDOUROS* intervēja *Ioannis PAPADIMITRIOU* no *Deutsche Welle* nodaļas Grieķijā.
- 3. novembrī *P. N. DIAMANDOUROS* sniedza interviju *Andy DABILIS* no Eiropas laikraksta *New Europe*, kura galvenais birojs ir Briselē.
- 17. novembrī Briselē ombudu intervēja *Daniela SCHRÖDER* no Vācijas preses aģentūras *dpa* Angļu valodas dienesta. Savā rakstā viņa informēja par ombuda darbu, sasniegumiem, lietu izpēti un to, kā iesniegt sūdzību ombudam. Šo rakstu angļu valodā Preses aģentūra *dpa* publicēja visā pasaulē, un arī tulkojums vācu valodā parādījās vairākos reģionālajos laikrakstos.
- Pēc *P. N. DIAMANDOUROS* lekcijas Londonas Ekonomikas un politisko zinātņu skolā (LSE) 30. novembrī, viņu pa e-pastu intervēja LSE likumu apskata *The Obiter* redaktors *Stephen GUMMER*.
- 5. decembrī Briselē ombudu intervēja Vācijas preses aģentūras *dpa* Angļu valodas dienesta korespondents *Roland SIEGLOFF*. Viņa raksts ar nosaukumu "Vāciešiem būtu jāsūdzas vairāk" tika publicēts vairāk nekā 50 valsts un reģionālajos laikrakstos, televīzijā un raidstacijās, kā arī to tīmekļa vietnēs.
- 16. decembrī *P. N. DIAMANDOUROS* sniedza interviju *Despina TSANTE* no Grieķijas *Athens Radio 9.84*.

6.5 PUBLIKĀCIJAS

Lai pilsoņu vidū veicinātu sapratni par viņu tiesībām, it īpaši par tiesībām iesniegt sūdzības, ombuds cenšas informēt pēc iespējas plašāku auditoriju. Lai informētu galvenās ieinteresētās puses un sabiedrību, iestāde pamatā izmanto drukātās publikācijas. 2005. gadā ir iznākušas un ieinteresētajām pusēm izplatītas šādas publikācijas:

2004. gada ziņojums; kopēta versija (angļu valodā)

Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komitejai maijā bija pieejama Ombuda 2004. gada ziņojuma kopēta versija angļu valodā, lai komiteja varētu apspriest ombuda darbu pirms pilna sastāva plenārsēdes debatēm vēlāk tajā pašā gadā.

2004. gada ziņojums – kopsavilkums un statistika; kopēta versija (20 valodās)

Lūgumrakstu komitejas locekļi maijā saņēma arī jaunā 2004. gada ziņojuma: kopsavilkums un statistika kopētu versiju visās 20 ES oficiālajās valodās.

Eiropas ombuds – informatīvais biļetens; 4. un 5. laidieni (5 valodās)

Divreiz gadā iznākošā Eiropas ombudu tīkla un Starptautiskā ombudu institūta Eiropas reģiona informatīvā biļetena 4. un 5. laidienus attiecīgi aprīlī un oktobrī saņēma dalībvalstu, reģionu un vietējie ombudi Eiropā, kā arī Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komitejas locekļi.

Eiropas Labas administratīvās prakses kodekss (24 valodās)

2005. gadā publicēja Eiropas Labas administratīvās prakses kodeksa jauno versiju 24 valodās. Šajā izdevumā ir uzlabota oriģinālā versija, ko ombuds publicēja 2002. gadā 11 toreizējās oficiālajās ES valodās, un tas ir paredzēts, lai pilsoņus un amatpersonas informētu par viņu tiesībām un pienākumiem. Vairāk nekā 100 000 jaunā kodeksa kopiju ir izplatītas ombudiem, Eiropas Parlamenta deputātiem, ES iestāžu un struktūru vadītājiem, Komisijas pārstāvniecībām un Parlamenta birojiem dalībvalstīs, ES saziņas līdzekļiem un tīkliem, dalībvalstu administrācijām valstu un reģionālajā līmenī, kā arī pilsoņiem un organizācijām, kas ir izrādījušas īpašu interesi par ES iestāžu darbu. Īpaši liela interese par šo izdevumu parādījās gada beigās, kad tika izsūtīti daudzi tūkstoši kopiju.

Atklātne par godu desmitajai gadadienai (24 valodās)

Lai paaugstinātu pilsoņu izpratni par Eiropas ombuda iestādes dibināšanas desmito gadadienu, tika izdota atklātne visās 20 ES oficiālajās valodās, kā arī kandidātvalstu valodās. Atklātne ar nosaukumu “Eiropas ombuds – 10 gadu pilsoņu tiesību aizstāvība Eiropā” īsumā sniedza ombuda nozīmes skaidrojumu un minēja piemērus problēmām, ar kādām viņš nodarbojas. Atklātnei plaši izplatīja ar ombudu biroju, Eiropas Parlamenta deputātu, Komisijas pārstāvniecību un Parlamenta biroju dalībvalstīs starpniecību. To pirmoreiz prezentēja Eiropas Parlamenta atvērto durvju dienā Briselē un Strasbūrā un pēc tam izplatīja sabiedrības informēšanas pasākumos.

Desmitās gadadienas atceres izdevums; mīkstos un cietos vākos (angļu valodā)

Eiropas ombuda dibināšanas desmitgadi atzīmēja ar daudziem atceres pasākumiem. 2004. gada jūnijā notika dibinātāju seminārs ar mērķi pierakstīt notikumus, kuru rezultātā nodibināja Eiropas ombudu, kā arī lai noteiktu pasākumus un tendences, ko būtu vērts ievērot turpmāk. Šī pasākuma nobeigumā nolēma izdot atceres izdevumu. Izdevuma nosaukums ir “Eiropas ombuds: aizsākumi, dibināšana, attīstība”, un to izdeva angļu valodā gan cietā, gan mīkstā iesējumā. 2006. gadā izdos arī tulkojumu franču valodā.

2004. gada ziņojums; drukāta versija (20 valodās)

Ombuda 2004. gada ziņojumu izdeva 20 ES oficiālajās valodās, un oktobrī to saņēma Eiropas Parlamenta deputāti, citas ES struktūras un iestādes, kā arī ombudi, Eiropas Komisijas saziņas līdzekļi un tīkli. Lai pēc iespējas labāk izlietotu piešķirtos līdzekļus un ievērotu vides prasības, ombuds izlēma pilnu 2004. gada ziņojuma versiju izdot ierobežotā tirāžā (10 200 eksemplāros), vienlaicīgi padarot ziņojuma kopsavilkumu un statistiku (24 000 eksemplāros) pieejamus daudz plašākai auditorijai. Lai gada

ziņojumu padarītu lietotājiem draudzīgāku, pirmo reizi iekļāva īsus ombuda lēmumu kopsavilkumus (3. nodaļa); lēmumu pilnus tekstus padarīja pieejamus angļu, franču un vācu valodā elektroniskajā izdevumā “2004. gada ziņojums – lēmumu apkopojums”, ko 2005. gada oktobrī publicēja ombuda tīmekļa vietnē.

2004. gada ziņojums – kopsavilkums un statistika; drukāta versija (20 valodās)

Ziņojuma kopsavilkuma un statistikas tulkojums 20 valodās bija pieejams novembrī, un to nosūtīja pilnā 2004. gada ziņojuma teksta saņēmējiem, kā arī nevalstiskajām organizācijām, patērētāju apvienībām, profesionālajām organizācijām un universitātēm.

2004. gada ziņojums – lēmumu apkopojums (3 valodās)

Sakarā ar lēmumu par ombuda gada ziņojuma vienkāršošanu tika nolemts izveidot daudz vispusīgāku elektronisko publikāciju, iekļaujot tajā pilnus lēmumu tekstus par šī ziņojuma 3. nodaļā minētajām lietām angļu, franču un vācu valodā. 2005. gada oktobrī kā atsevišķu elektronisku dokumentu ombuda tīmekļa vietnē, savukārt tiem, kas šo dokumentu lūdz ombuda birojā, sagatavoja tā izdruku un CD-ROM.

Citas publikācijas

Ombuds visu gadu turpināja izplatīt citu savu izdevumu kopijas, it īpaši skrejlapu *At a glance* 25 valodās, brošūru *Could he help you?* un sūdzības veidlapu 21 valodā.

6.6 TIEŠSAISTES SAZIŅA

Saziņa, izmantojot elektronisko pastu

2001. gada aprīlī tīmekļa vietnē iekļāva elektronisku sūdzību veidlapu, ko iespējams aizpildīt 12 valodās. Kopš Eiropas Savienības paplašināšanās 2004. gada 1. maijā šī veidlapa ir pieejama arī pārējās deviņās valodās. 59 % no visām 2005. gadā saņemtajām sūdzībām iesniedza, izmantojot internetu; liela daļa no sūdzībām bija iesniegtas, lietojot elektroniskā formāta veidlapu.

2005. gadā ombuds savā galvenajā e-pasta adresē saņēma kopumā 6426 e-pasta vēstules ar lūgumu sniegt informāciju. Uz visām vēstulēm nosūtīja atbildi. No tām 3157 bija masveida vēstules, kas bija nosūtītas saistībā ar vairākām kampaņām par necilvēcīgu izturēšanos pret dzīvniekiem dalībvalstīs vai ārpus ES, valstu tiesību normām, pedofiliju un reliģijas brīvību. Uz visām elektroniskajām vēstulēm nosūtīja atbildes, izskaidrojot Eiropas ombuda pilnvaras un, ja iespējams, sniedzot informāciju par to, kur risināt atbilstīgos jautājumus.

Kopumā 2005. gadā saņēma vairāk nekā 3269 individuālos informācijas pieprasījumus - salīdzinājumā ar aptuveni 3200 pieprasījumiem 2004. gadā un 2000 pieprasījumiem 2003. gadā. Uz visiem saņemtajiem individuālajiem informācijas pieprasījumiem atbildēja attiecīgie ombuda līdzstrādnieki.

Tīmekļa vietnes attīstība

Ombuda tīmekļa vietni izveidoja 1998. gada jūlijā. 2005. gada budžetā ombuds ieguva vajadzīgo finansējumu, lai savā iestādē izveidotu tīmekļa izstrādātāja amatu. Pēc rūpīgas atlases procedūras jaunais tīmekļa izstrādātājs darbu sāka septembrī. Pēc stāšanās amatā tīmekļa izstrādātājs sāka sadarboties ar Komunikāciju nodaļas vadītājiem, kā arī ar Eiropas Parlamenta tehniskajiem dienestiem, lai 2006. gadā izveidotu pilnībā pārstrukturētu un modernizētu tīmekļa vietni.

2005. gadā Ombuds turpināja atjaunināt tīmekļa vietni, ievieojot daudzu publikāciju elektroniskās versijas, tiklīdz tās kļuva pieejamas. Tās ir šādas: *2004. gada ziņojums* un tā *kopsavilkums un statistika* 20 valodās, *2004. gada lēmumu apkopojums* angļu, franču un vācu valodā un *Eiropas Labas administratīvās prakses kodekss* 24 valodās.

Tīmekļa vietnē 2005. gadā ievietoja pilnīgi jaunu sadaļu, kas attiecas vienīgi uz iestādes dibināšanas desmito gadadienu. Šajā sadaļā atrodams *Atceres izdevums* ar nosaukumu "*Eiropas ombuds: aizsākumi, dibināšana un attīstība*", kā arī vairāki dokumenti attiecībā uz pasākumiem par godu desmitajai gadadienai. Vēl izveidoja jaunu sadaļu, kurā ievietoja vēsturiskus dokumentus, kas saistīti ar ombuda iestādes dibināšanu.

No 2005. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim ombuda tīmekļa vietne bija apmeklēta 304 300 reizes. Visapmeklētākā bija angļu valodas versija – 71 166 reizes, nākamās bija franču, itāliešu, spāņu, vācu un poļu valodas versijas. Attiecībā uz apmeklētāju ģeogrāfisko sadalījumu lielākais skaits bija no Beļģijas (27 517), kā arī no Itālijas, Spānijas, Francijas, Vācijas un Polijas.

Lai nodrošinātu ombuda tīmekļa vietnes atbilstību ES tīmekļa vietņu augstākajām prasībām, 2005. gadā Eiropas ombuda birojs piedalījās Kopienas iestāžu organizētajā tīmekļa redakcijas komitejas darbā (CEiii).

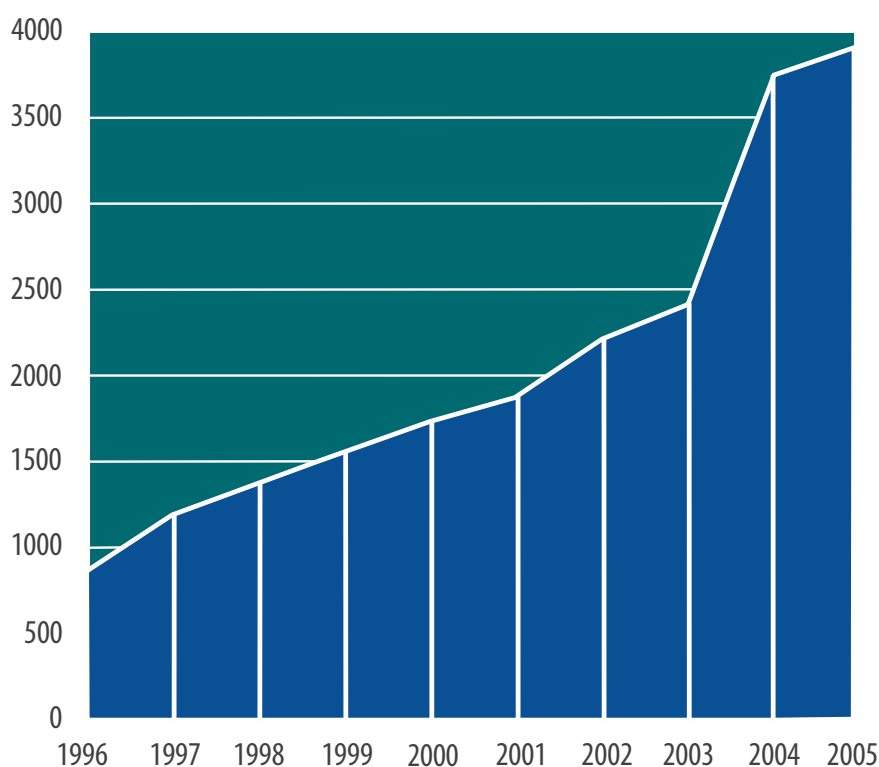
A STATISTIKA

1 2005. GADĀ IZSKATĪTĀS LIETAS

1.1 2005. GADĀ IZSKATĪTO LIETU KOPSKAITS..... 4 416¹

— Izmeklēšanas, kas 2004. gada 31. decembrī vēl nebija slēgtas.....	284 ²
— Sūdzības, par kuru pieņemamību 2004. gada 31. decembrī vēl nav lēmuma.....	207
— 2005. gadā saņemtās sūdzības.....	3 920 ³
— Pēc Eiropas ombuda iniciatīvas veiktās izmeklēšanas	5

Sūdzību skaita pieaugums no 1996. līdz 2005. gadam

¹ No kurām 389 sūdzības ir par vienu un to pašu tematu un tāpēc tika izskatītas kopīgā izmeklēšanā (54 pārceltas no 2004. gada, bet 335 ir saņemtas 2005. gadā).

² No kurām astoņas izmeklēšanas tika veiktas pēc Eiropas ombuda iniciatīvas bet 276 pamatā bija sūdzības.

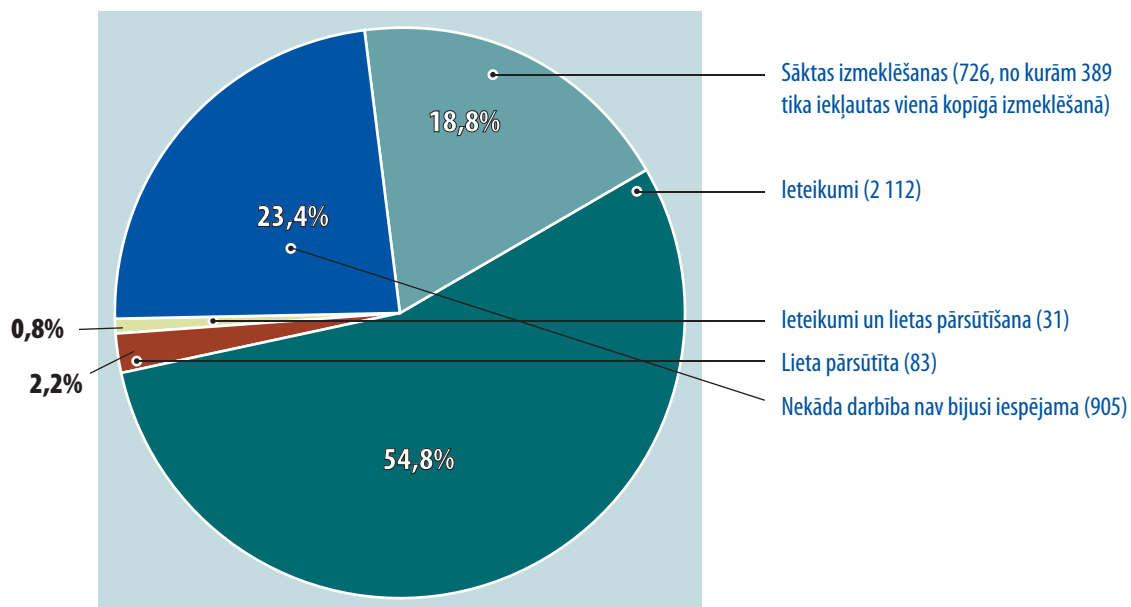
³ No kurām 335 sūdzības ir par vienu un to pašu tematu, kā minēts 1. zemsvītras piezīmē.

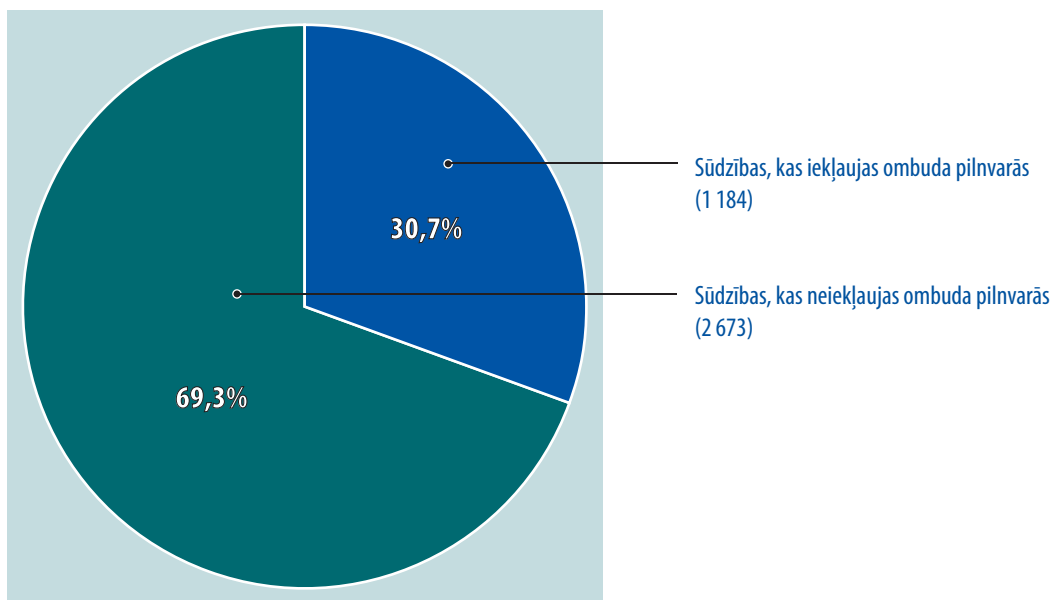
1.2 PIENĒMAMĪBAS/NEPIENĒMAMĪBAS PĀRBAUDE PABEIGTA 93%

1.3 SŪDZĪBU KLASIFIKĀCIJA

1.3.1 Pēc darbības veida, kādu Eiropas ombuds veicis, lai palīdzētu sūdzības iesniedzējiem

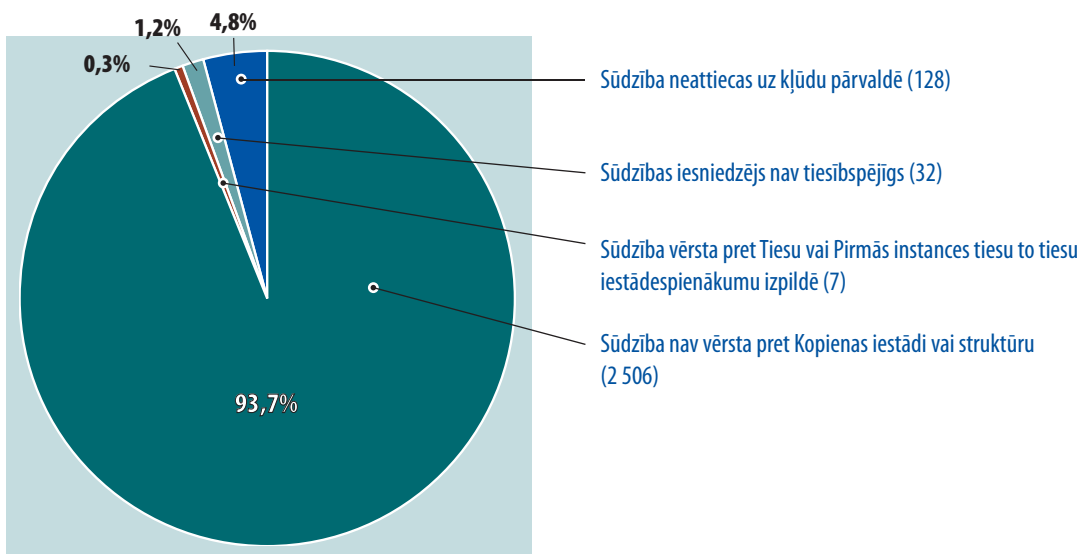

1.3.2 Atbilstoši Eiropas ombuda pilnvarām

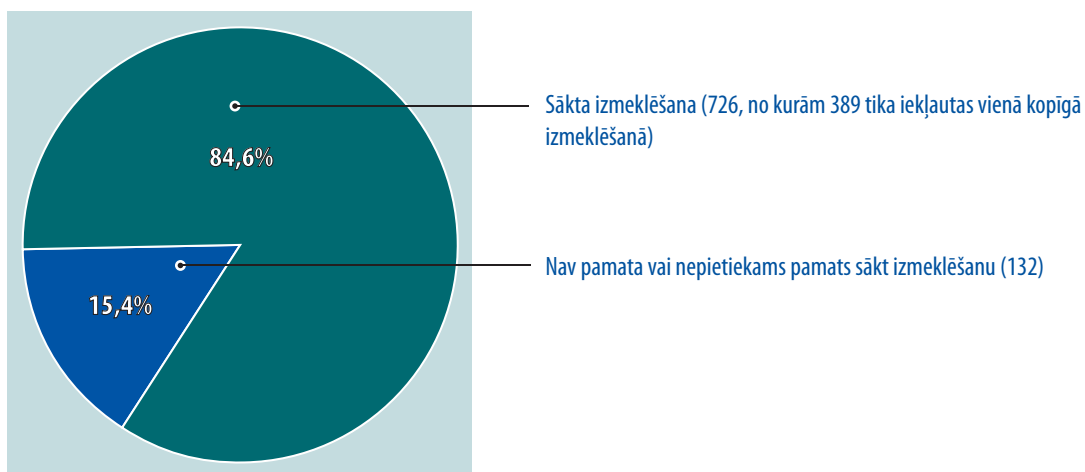

SŪDZĪBAS, KAS NEIEKĻAUJAS OMBUDA PILNVARĀS

SŪDZĪBAS, KAS IEKĻAUJAS OMBUDA PILNVARĀS

Pieņemamās sūdzības

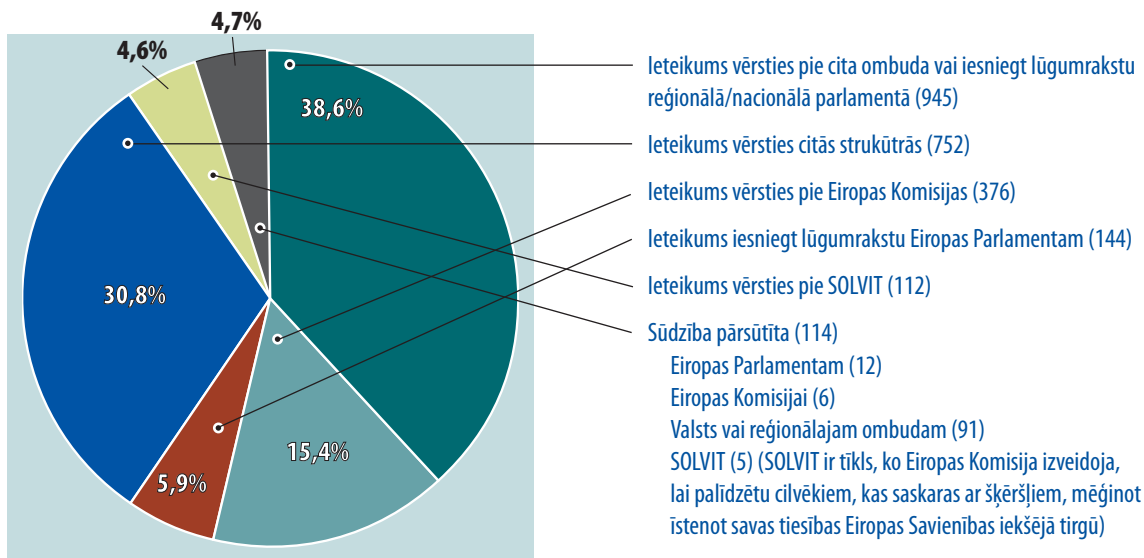

Nepieņemamās sūdzības

2 SŪDZĪBU PĀRSŪTĪŠANA UN IETEIKUMI

(Dažos gadījumos var tikt sniegts vairāk nekā viens ieteikums).

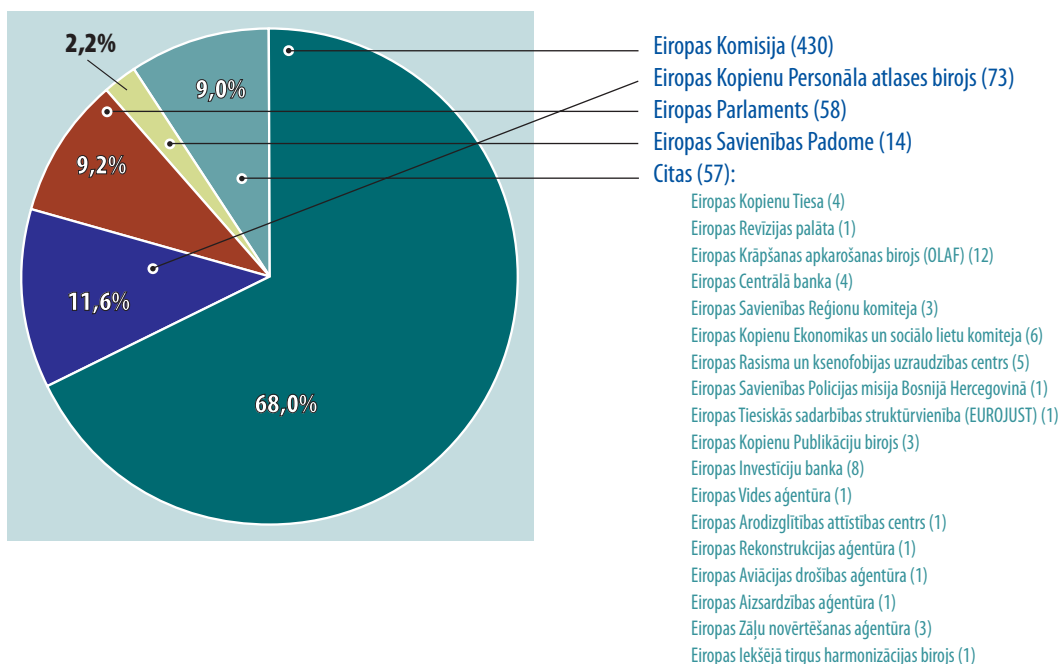

3 2005. GADĀ VEIKTĀS IZMEKLĒŠANAS 627⁴

2005. gadā Eiropas ombuds veicis 627 izmeklēšanas. No tām 343 tika uzsāktas 2005. gadā (piecas no tām pēc paša iniciatīvas) un 284 2005. gada 31. decembrī vēl nebija slēgtas.

3.1 IESTĀDES UN STRUKTŪRAS, PAR KURĀM VEIKTA IZMEKLĒŠANA

(Dažas lietas attiecas uz divām vai vairākām iestādēm vai struktūrām).

⁴

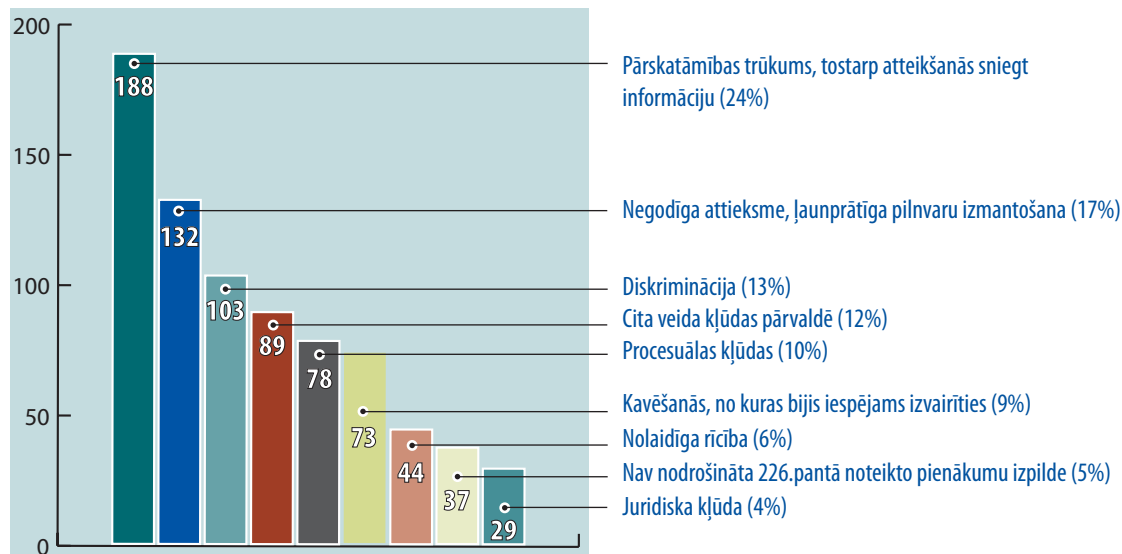
Kā iepriekš norādīts, 1.1. punkta apakšsvītras piezīmēs minētās 389 lietas tika iekļautas vienā kopīgā pieprasījumā.

3.2

PĀRVALDĒ IESPĒJAMO KĻŪDU VEIDI

(Dažos gadījumos ir iespējamas divu veidu kļūdas).

3.3

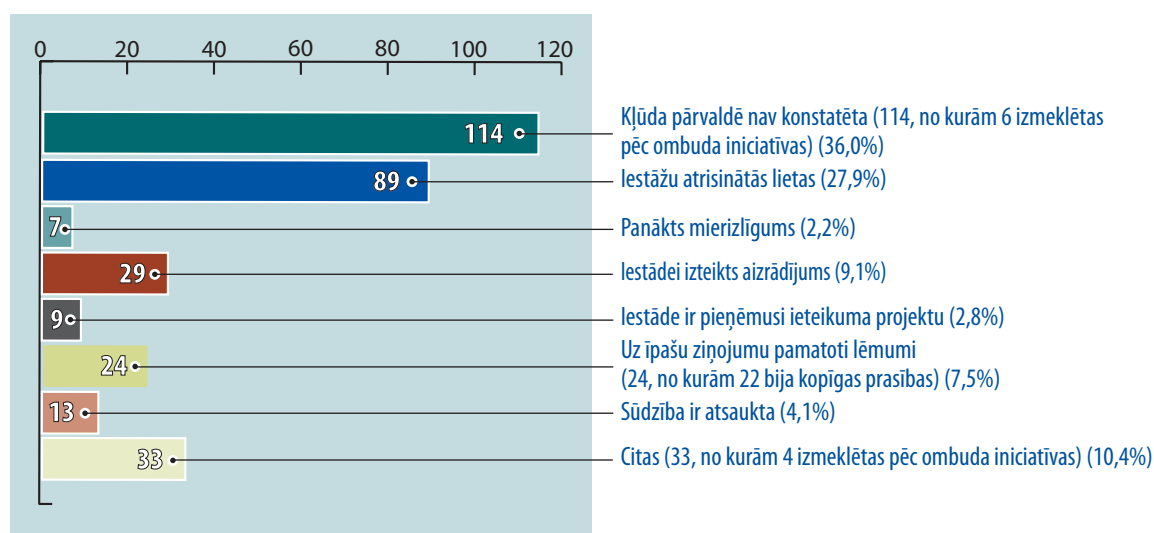
2005. GADĀ IESNIEGTIE MIERIZLĪGUMU PRIEKŠLIKUMI, IETEIKUMU PROJEKTI UN ĪPAŠIE ZIŅOJUMI

— Mierizlīgumu priekšlikumi	22
— Ieteikumu projekti	20
— Īpašie ziņojumi	3 ⁵

3.4

AR PAMATOTU LĒMUMU IZBEIGTAS IZMEKLĒŠANAS..... 312⁶

(Izmeklēšanu var izbeigt vienu vai vairāku turpmāk norādīto iemeslu dēļ).

⁵ Viens no īpašajiem ziņojumiem attiecas uz 22 sūdzībām.

⁶ Ieskaitot desmit lietas, kas tika izmeklētas pēc ombuda iniciatīvas.

4 2005. GADĀ REĢISTRĒTO SŪDZĪBU IZCELSME

4.1 SŪDZĪBU IESNIEDZĒJI

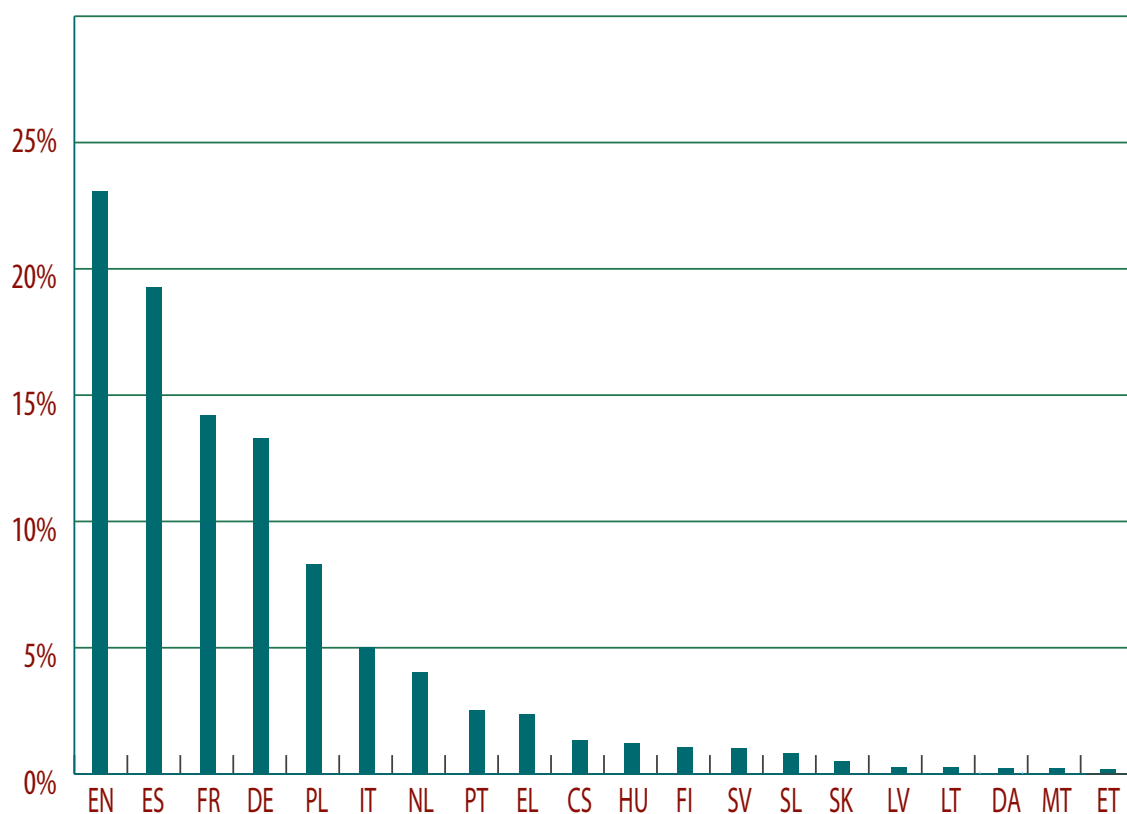

Uzņēmumi un asociācijas
5,5 % (215)

Privātpersonas
94,5 % (3 705)

4.2 SŪDZĪBU SADALĪJUMS ATBILSTĪGI VALODAI

4.3

SŪDZĪBU ĢEOGRĀFISKĀ IZCELSME

Valsts	Sūdzību skaits	% no visām sūdzībām	% no ES iedzīvotāju skaita	Koeficients ¹
Malta	40	1.0	0.1	11.6
Kipra	57	1.5	0.2	8.7
Luksemburga	33	0.8	0.1	8.5
Beļģija	252	6.4	2.3	2.8
Slovēnija	47	1.2	0.4	2.8
Spānija	775	19.8	9.5	2.1
Īrija	64	1.6	0.9	1.8
Grieķija	134	3.4	2.4	1.4
Portugāle	114	2.9	2.3	1.3
Somija	55	1.4	1.1	1.2
Polija	346	8.8	8.3	1.1
Austrija	75	1.9	1.8	1.1
Čehijas Republika	80	2.0	2.2	0.9
Zviedrija	69	1.8	2.0	0.9
Ungārija	76	1.9	2.2	0.9
Lietuva	24	0.6	0.7	0.8
Nīderlande	103	2.6	3.5	0.7
Francija	380	9.7	13.2	0.7
Slovākija	32	0.8	1.2	0.7
Latvija	13	0.3	0.5	0.7
Vācija	410	10.5	17.9	0.6
Itālija	215	5.5	12.7	0.4
Apvienotā Karaliste	197	5.0	13.1	0.4
Igaunija	4	0.1	0.3	0.4
Dānija	16	0.4	1.2	0.4
Cits avots	309	7.9		

¹ Šis rādītājs iegūts, dalot procentos izteikto sūdzību skaitu ar procentos izteikto iedzīvotāju skaitu. Ja iegūtais skaitlis ir lielāks nekā 1, tas norāda, ka attiecīgā valsts iesniedz ombudam vairāk sūdzību nekā būtu sagaidāms, ņemot vērā tās iedzīvotāju skaitu. Visi skaitļi tabulā ir noapaļoti līdz vienam ciparam aiz komata.

B OMBUDA BUDŽETS

Budžeta neatkarība

Eiropas ombuda Statūti sākotnēji paredzēja ombuda budžeta pievienošanu Eiropas Savienības kopbudžeta I iedaļai (Eiropas Parlaments).

Eiropas Savienības Padome 1999. gada decembrī nolēma, ka ombuda budžetam jābūt neatkarīgam. Kopš 2000. gada 1. janvāra⁷ ombuda budžets ir Eiropas Savienības budžeta neatkarīga daļa (VIII-A iedaļa).

Budžeta struktūra

Ombuda budžets 2005. gadam iedalīts trīs sadaļās. 1. sadaļa ietver algas, piemaksas un citas ar personālu saistītās izmaksas. Tajā ietilpst arī ombuda un tā personāla komandējumu izmaksas. Budžeta 2. sadaļā iekļauti izdevumi saistībā ar ēkām, aprīkojumu, kā arī citi darbības izdevumi. Budžeta 3. sadaļa ietver tikai vienu apakšnodaļu; tā sedz dalības maksas starptautiskās ombudu organizācijās.

Sadarbība ar Eiropas Parlamentu

Lai novērstu administratīvā un tehniskā personāla pienākumu dublēšanu, Eiropas Parlaments tieši vai netieši nodrošina daudzus ombudam vajadzīgos pakalpojumus. Ombuds lielākā vai mazākā mērā izmanto Parlamenta dienestu palīdzību šādās jomās:

- personāla jautājumi, tostarp līgumu sagatavošana un atsevišķas tiesības;
- finanšu revīzija un grāmatvedība;
- rakstiskā tulkošana, mutiskā tulkošana un iespieddarbi;
- biroja telpu noma;
- informātika, telekomunikācijas un pasta sūtījumi.

Pateicoties Eiropas ombuda un Eiropas Parlamenta sadarbībai, ir ievērojami ietaupīti Kopienas budžeta līdzekļi. Sadarbība ar Eiropas Parlamentu faktiski ļāva saglabāt zemā līmenī ombuda administratīvā personāla izmaksu palielināšanos.

Ja ombudam sniegtie pakalpojumi rada Eiropas Parlamentam papildu tiešās izmaksas, tad maksājumu veic caur sadarbības kontu. Nodrošināšana ar telpām un rakstiskās tulkošanas pakalpojumi ir lielākie izdevumi, ko sedz šādā veidā.

2005. gada budžets paredzēja vienreizēju maksājumu Eiropas Parlamentam par sniegtajiem pakalpojumiem, tādiem kā darbinieku līgumu, algu un piemaksu pārvalde, kā arī informātikas pakalpojumu nodrošināšana. Šīs izmaksas attiecas vienīgi uz Parlamenta darbinieku veltīto laiku ombuda biroja darbības nodrošināšanai.

Eiropas ombuda un Eiropas Parlamenta sadarbība sākās ar 1995. gada 22. septembra pamatlīgumu, ko papildināja 1995. gada 12. oktobrī parakstītie papildu nolīgumi par administratīvo sadarbību un par sadarbību budžeta un finanšu jomā.

Viena no prioritātēm 2005. gadā, kad ombuda birojs atzīmēja pastāvēšanas desmitgadi, bija izskatīt no jauna esošos sadarbības nolīgumus starp divām iestādēm ar mērķi piemērot tos jaunajiem apstākļiem, kas radušies desmit gadu laikā. Jaunu nolīgumu ir paredzēts parakstīt 2006. gada sākumā. Tā mērķis ir turpināt intensīvu sadarbību ar Parlamentu visās nozarēs, kurās ir iespējami būtiski apjomradīti ietaupījumi un budžeta ietaupījumi.

7

Padomes 1999. gada 13. decembra Regula Nr. 2673/1999, OV L 326/1, 1999.

2005. gada budžets

Ombuda štatū sarakstā 2005. gadam bija paredzēta 51 darbavieta, salīdzinājumā ar 38 darbavietām 2004. gadā.

Ombuda budžetā sākotnēji piešķirto līdzekļu kopsumma 2005. gadam ir EUR 7 312 614. 1. sadaļai (izdevumi, kas saistīti ar iestādē strādājošiem) iedalīti EUR 6 239 614. 2. sadaļai (ēkas, iekārtas un dažādi darbības izdevumi) iedalīti EUR 1 070 000. 3. sadaļai (izdevumi saistībā ar iestādes veiktajiem īpašajiem uzdevumiem) iedalīti EUR 3 000.

Šajā tabulā ir norādīti 2005. gada izdevumi, ņemot vērā piešķirto līdzekļu apjomu.

(EUR)	
1. sadaļa	5 375 889
2. sadaļa	928 276
3. sadaļa	2 979
Kopā	6 307 145

2006. gada budžets

2006. gada budžetu ombuds iesniedza saskaņā ar jauno budžeta struktūru (nomenklatūru). Šīs jaunās struktūras mērķis ir palielināt pārredzamību un atvieglot budžeta lēmējīstādei pastiprinātas kontroles iespēju, ļaujot labāk uzraudzīt līdzīga veida izdevumus, kas līdz šim esošajā struktūrā bija sadalīti vairākās sadaļās vai nodaļās.

2005. gadā sagatavotais 2006. gada budžets paredz štatū sarakstu ar 57 darbavietām. Budžetā paredzētas par 6 jaunām darbavietām vairāk nekā 2005. gadā, lielākoties saistībā ar Eiropas Savienības nākamo paplašināšanos (ar Bulgāriju un Rumāniju), kā arī sakarā ar lēmuma īstenošanu par pilnīgas autonomijas panākšanu no Parlamenta dienestiem attiecībā uz ombuda personāla pārvaldību.

Budžetā piešķirto līdzekļu kopsumma 2006. gadam ir EUR 7 682 538. 1. sadaļā (izdevumi, kas saistīti ar iestādē strādājošiem) iedalīti EUR 5 808 538. 2. sadaļā (ēkas, iekārtas un dažādi darbības izdevumi) iedalīti EUR 1 085 000. 3. sadaļā (izdevumi saistībā ar iestādes veiktajiem īpašajiem uzdevumiem) iedalīti EUR 789 000.

Paredzams, ka 2006. gada budžeta ieņēmumi sasniegs EUR 812 271.

C PERSONĀLS

EIROPAS OMBUDS

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Eiropas ombuds

P. Nikiforos DIAMANDOUROS ir dzimis 1942. gada 25. jūnijā Atēnās, Grieķijā. Viņu ievēlēja Eiropas ombuda amatā 2003. gada 15. janvārī. Amata pienākumus viņš sāka pildīt 2003. gada 1. aprīlī, un 2005. gada 11. janvārī viņu pārvēlēja uz pieciem gadiem.

No 1998. līdz 2003. gadam viņš bijis Grieķijas valsts pirmais ombuds. Kopš 1993. gada - Atēnu Universitātes Politisko zinātņu un sabiedriskās administrācijas departamenta salīdzinošās politikas pasniedzējs (pašlaik akadēmiskajā atvaļinājumā). No 1995. līdz 1998. gadam ieņēmis Grieķijas Nacionālā sociālo pētījumu centra (EKKE) direktora un priekšsēdētāja amatu.

P. N. DIAMANDOUROS ir ieguvis bakalaura grādu Indiānas Universitātē (1963), maģistra grādu (1965), filozofijas maģistra grādu (1969) un doktora grādu (1972) - Kolumbijas Universitātē. Pirms darba Atēnu Universitātē, kas aizsākās 1988. gadā, viņš strādāja par lektoru Ņujorkas štata universitātē un par zinātnisko līdzstrādnieku Kolumbijas Universitātē (1973 - 78). No 1980. līdz 1983. gadam viņš bija Atēnu Koledžas attīstības direktors Atēnās, Grieķijā. No 1983. līdz 1988. gadam P. N. DIAMANDOUROS bija Rietumeiropas, Tuvo un Vidējo Austrumu programmu vadītājs Ņujorkas Sociālo zinātņu pētījumu padomē. No 1988. gada līdz 1991. gadam viņš vadīja Grieķijas Starptautisko un stratēģisko pētījumu institūtu Atēnās, kas ir politisko pētījumu organizācija, dibināta ar *Ford and MacArthur Foundations* finansiālu atbalstu. 1997. gadā P. N. DIAMANDOUROS strādāja par politisko zinātņu viesprofesoru *Juan March Sociālo zinātņu Augstāko kursu centrā* Madridē.

P. N. DIAMANDOUROS ieņēma Grieķijas Politisko zinātņu asociācijas priekšsēdētāja amatu (1992-98) un ASV Mūsdienu Grieķijas studiju asociācijas priekšsēdētāja amatu (1985-88). No 1999. līdz 2003. gadam viņš bija Grieķijas Valsts cilvēktiesību komisijas loceklis, bet no 2000. līdz 2003. gadam - Grieķijas Valsts administratīvās reformas padomes loceklis. 2000. gadā P. N. DIAMANDOUROS piedalījās Bilderbergas konferencē. No 1988. līdz 1995. gadam viņš bija Dienvideiropas apakškomitejas līdzpriekšsēdētājs Ņujorkas Sociālo zinātņu pētījumu padomē, kuras darbību finansē *Volkswagen Foundation*. P. N. DIAMANDOUROS ir viens no galvenajiem redaktoriem grāmatu sērijai par jauno Dienvideiropu, kā arī Fulbraita un *National Endowment for the Humanities* pētījumu stipendiāts.

P. N. DIAMANDOUROS ir autors daudziem darbiem par Grieķijas, Dienvideiropas un Dienvidaustrumeiropas politiku un vēsturi, it īpaši par demokratizāciju, valsts un nācijas veidošanu, kā arī saikni starp kultūru un politiku.

EIROPAS OMBUDA SEKRETARIĀTS

Eiropas ombuda sekretariāts atbild par ombuda biroja darbu. Tas izstrādā ombuda darba kārtību, koordinē viņa saņemto un nosūtīto korespondenci, konsultē par attiecībām ar citām ES iestādēm un struktūrām, atbild par iestādes darba protokola jautājumiem un pilda vispārējos ombuda sekretariāta pienākumus.

Alexandra ANDROULAKAKIS

Eiropas ombuda sekretāre (no 22.08.2005.)

Tel. +33 3 88 17 25 28

Nicholas CATEPHORES

Eiropas ombuda palīgs

Tel. +33 3 88 17 23 83

Eleni-Anna GALATIS

Eiropas ombuda sekretāre (līdz 15.09.2005.)

JURIDISKAIS DEPARTAMENTS

Juridiskajā departamentā strādā galvenokārt juristi, kuri analizē Eiropas ombuda saņemtās sūdzības un veic to izmeklēšanu Juridiskā departamenta vadītāja un divu vecāko uzraugu uzraudzībā. Juridiskā departamenta vadītājs arī konsultē ombudu par tiesisko stratēģiju un iestādes vadības jautājumiem, kā arī vada departamenta darbu. Juridiskā departamenta vadītāja vietnieks nodrošina iekšējās kvalitātes kontroles un informācijas sistēmu vadības darbu un koordinē departamenta ieguldījumu ikgadējā ziņojuma sastādīšanā.

2005. gadā departamentā strādāja Juridiskā departamenta vadītājs, seši galvenie juridiskie padomnieki, no kuriem divi veic vecāko uzraugu funkcijas, vienpadsmit juristi, jurista valodnieks, jurista palīgs un Juridiskā departamenta vadītāja palīgs. 2005. gadā Juridiskajā departamentā stažējās četrpadsmit stažieri.

Ian HARDEN

Juridiskā departamenta vadītājs

Tel. +33 3 88 17 23 84

Ian HARDEN ir dzimis 1954. gada 22. martā Norvičā, Anglijā. Viņš ir studējis jurisprudenci Čērčila koledžā Kembridžā, kur 1975. gadā ieguvis bakalaura grādu ar augstāko izcilību un 1976. gadā juridisko zinātņu bakalaura grādu (LLB). Pēc - universitātes beigšanas no 1976. gada līdz 1990. gadam I. HARDEN bijis lektors Šefildas Universitātes Juridiskajā fakultātē, no 1990. līdz 1993. gadam - vecākais lektors, no 1993. gada līdz 1995. gadam - docētājs un no 1995. gada - Valsts tiesību profesors. Eiropas ombuda birojā I. HARDEN sācis strādāt galvenā juridiskā padomnieka amatā 1996. gadā un vadījis sekretariāta darbu no 1997. līdz 1999. gadam; 2000. gadā viņš kļuvis par Juridiskā departamenta vadītāju. Viņš ir autors un līdzautors daudzām publikācijām par ES tiesībām un valsts tiesībām, tostarp *The Contracting State* (Bekingema: Open University Press, 1992); *Flexible Integration: towards a more effective and democratic Europe* (Londona CEPR, 1995) un *European Economic and Monetary Union: the Institutional Framework* (Kluwer Law International, 1997). I. HARDEN ir Association Française des Constitutionnalistes un Lielbritānijas "Study of Parliament Group" biedrs un goda profesors Šefildas Universitātē.

Murielle RICHARDSON

Juridiskā departamenta vadītāja palīdze

Tel. +33 3 88 17 23 88

JURISTI

Juristi strādā ar sūdzībām; tās var iesniegt ombudam jebkurā no 21 Kopienas oficiālajām valodām. Viņi arī ierosina un veic izmeklēšanu pēc savas iniciatīvas, atbild uz pilsoņu informācijas pieprasījumiem, palīdz ombudam juridiskajos jautājumos, konsultē par juridiskajām procedūrām, tendencēm un tradīcijām tajās ES dalībvalstīs, no kurām viņi ir ieradušies, un pārstāv ombudu sabiedriskos pasākumos.

Sabina BALAŽIČ*Juriste (no 01.10.2005.)*

Tel. +33 3 88 17 35 72

Elodie BELFY*Juridiskā asistente*

Tel. +32 2 284 39 01

Peter BONNOR*Jurists*

Tel. +33 3 88 17 25 41

Benita BROMS*Briseles biroja vadītāja**Galvenā juridiskā padomniece*

Tel. +32 2 284 25 43

Nelius CAREY*Jurists valodnieks (no 01.09.2005.)*

Tel. +33 3 88 17 25 63

Ioannis DIMITRAKOPOULOS*Galvenais juridiskais padomnieks**(no 06.07.2005.)**Vecākais uzraugs*

Tel. +33 3 88 17 37 68

Juliano FRANCO*Jurists (no 01.09.2005.)*

Tel. +33 3 88 17 21 51

Marjorie FUCHS*Juriste*

Tel. +33 3 88 17 40 78

Gerhard GRILL*Galvenais juridiskais padomnieks**Vecākais uzraugs*

Tel. +33 3 88 17 24 23

Marta HIRSCH-ZIEMBIŃSKA*Galvenā juridiskā padomniece*

Tel. +33 3 88 17 27 46

Georgios KATHARIOS*Jurists (no 01.09.2005.)*

Tel. +32 2 284 38 49

Daniel KOBLENCZ*Jurists (no 01.09.2005.)*

Tel. +32 2 284 38 31

José MARTÍNEZ ARAGÓN*Galvenais juridiskais padomnieks*

Tel. +33 3 88 17 24 01

Beatriz MENÉNDEZ ALLER*Juriste (no 01.05.2005.)*

Tel. +33 3 88 17 67 63

Tina NILSSON*Juriste*

Tel. +32 2 284 14 17

Ida PALUMBO*Juriste*

Tel. +33 3 88 17 23 85

Wiebke PANKAUKE*Juriste (no 01.09.2005.)*

Tel. +33 3 88 17 24 02

Branislav URBANIČ*Jurists*

Tel. +33 3 88 17 27 14

Olivier VERHEECKE*Galvenais juridiskais padomnieks*

Tel. +32 2 284 20 03

STAŽIERI

Kadri BRÜGEL*Stažiere (no 01.09.2005.)*

Tel. +32 2 283 23 27

Anne EISENGRÄBER*Stažiere (no 01.09.2005.)*

Tel. +33 3 88 17 29 64

Georgios KATHARIOS*Stažieris (līdz 31.07.2005.)***Giedre KAZLAUSKAITE***Stažiere (no 01.10.2005.)*

Tel. +33 3 88 17 23 28

Daniel KOBLENCZ*Stažieris (līdz 31.07.2005.)***Jernej LETNAR CERNIC***Stažieris (līdz 31.07.2005.)*

Maria Salome LOPEZ RAMOS

Stažiere (līdz 31.10.2005.)

Wiebke PANKAUKE

Stažiere (līdz 31.07.2005.)

Roberto RANDO

Stažieris (no 15.01.2005.)

Andrea SACK

Stažiere (līdz 31.07.2005.)

Izabela SZOSTAK-SMITH

Stažiere (no 01.06.2005.)

Tel. +33 3 88 17 67 84

Sophia TABAU

Stažiere (līdz 31.07.2005.)

Asta UPTAITE

Stažiere (līdz 31.07.2005.)

Alexis VAN MAERCCKE

Stažieris (no 01.09.2005.)

Tel. +32 2 284 21 80

Eiropas ombuds un viņa personāls.

ADMINISTRATĪVAIS UN FINANŠU DEPARTAMENTS

Administratīvais un finanšu departaments ir atbildīgs par visu to darbu, kas ombuda birojā nav tieši saistīts ar sūdzību izskatīšanu un izmeklēšanu. Tajā ir četras nodaļas – Administratīvā nodaļa, Finanšu nodaļa, Nodaļa darbam ar sūdzībām un Komunikāciju nodaļa. Administratīvā un finanšu departamenta vadītājs koordinē visu departamenta darbu. Viņš ir atbildīgs par vispārējo biroja organizāciju un darbību, personāla politiku birojā, iestādes budžeta un finanšu stratēģijas plānošanu un izpildi, kā arī pārstāv ombudu vairākos starpinstitucionālos forumos.

João SANT'ANNA

Administratīvā un finanšu departamenta vadītājs

Tel. +33 3 88 17 53 46

João SANT'ANNA ir dzimis 1957. gada 3. maijā Setubalā, Portugālē. Viņš ir studējis jurisprudenci Lisabonas Universitātē no 1975. līdz 1980. gadam un 1981. gadā sācis strādāt par advokātu Lisabonā. No 1980. līdz 1982. gadam viņš ir strādājis par juristu Portugāles Iekšlietu ministrijas Lisabonas reģiona Juridiskā un administratīvā darba nodaļā. No 1982. līdz 1984. gadam J. SANT'ANNA ir turpinājis jurisprudences studijas intelektuālā īpašuma tiesību jomā Ludviga Maksimiliāna Universitātē un Maksa Planka institūtā Minhenē. Pēc atgriešanās Portugālē 1984. gadā viņš iecelts par Portugāles Iekšlietu ministrijas Lisabonas reģiona Juridiskā un administratīvā darba nodaļas vadītāju. 1986. gadā J. SANT'ANNA kļuvis par Eiropas Parlamenta ierēdni un strādājis Informācijas un sabiedrisko attiecību, Zinātniskā darba, Personāla un Finanšu ģenerāldirektorātos un visbeidzot Eiropas Parlamenta Juridiskajā dienestā. 2000. gadā viņš sācis strādāt par Eiropas ombuda biroja Administratīvā un finanšu departamenta vadītāju.

ADMINISTRATĪVĀ NODAĻA

Administratīvajai nodaļai ir daudz pienākumu. Tajos ietilpst personāla atlase un pārvaldība, saņemta un nosūtīta korespondence, telefona savienojumi, biroja infrastruktūra, dokumentu tulkošanas koordinācija, juridisko uzziņu bibliotēka un iestādes arhīvs un iestādes dokumentācija un arhīva politika. Šī nodaļa ir arī atbildīga par iestādes informācijas tehnoloģiju politiku un iestādes IT vajadzību apmierināšanu. Šo uzdevumu tā veic ciešā sadarbībā ar Eiropas Parlamentu.

Alessandro DEL BON

Nodaļas vadītājs (no 01.05.2005.)

Tel. +33 3 88 17 23 82

Christophe BAUER

Tehniskais darbinieks, šoferis (no 01.06.2005.)

Tel. +33 3 88 17 67 80

Rachel DOELL

Sekretāre

Tel. +33 3 88 17 23 98

Massimo EZZY

*Informācijas tehnoloģiju speciālists
(no 08.09.2005.)*

Tel. + 33 3 88 17 28 67

Cindy GIANNAKIS

Tehniskais darbinieks (no 16.06.2005.)

Tel. +32 2 284 63 93

Isgouhi KRIKORIAN

Sekretāre

Tel. +33 3 88 17 25 40

Gaël LAMBERT

Informācijas tehnoloģiju speciālists

Tel. +33 3 88 17 23 99

Juan Manuel MALLEA

Sekretārs

Tel. +33 3 88 17 23 01

Stéphanie MARAJ
Sekretāre (no 01.05.2005.)
Tel. +33 3 88 17 23 13

Charles MEBS
Sekretārs
Tel. +33 3 88 17 70 93

Félicia VOLTZENLOGEL
Sekretāre
Tel. +33 3 88 17 23 94

FINANŠU NODAĻA

Finanšu nodaļas uzdevums ir nodrošināt, lai ombuda birojs atbilstu visiem piemērojamiem finanšu noteikumiem, kas paredzēti budžeta resursu ekonomiskas, pietiekamas un atbilstīgas īstenošanas nodrošināšanai. Šie pienākumi ir radušies sakarā ar to, ka Eiropas ombudam ir neatkarīgs budžets. Budžetu sagatavo un izpilda četri finanšu referenti deleģēta kredītrīkotāja uzraudzībā.

Loïc JULIEN
Nodaļas vadītājs (no 01.06.2005.)
Tel. +33 3 88 17 67 79

Jean-Pierre FEROMONT
Finanšu referents
Tel. +32 2 284 38 97

Giovanna FRAGAPANE
Finanšu referente
Tel. +33 3 88 17 29 62

Véronique VANDAELE
Finanšu referente
Tel. +32 2 284 23 00

Christophe WALRAVENS
Finanšu referents
Tel. +33 3 88 17 24 03

SŪDZĪBU IZSKATĪŠANAS NODAĻA

Sūdzību izskatīšanas nodaļa ir atbildīga par Eiropas ombudam iesniegto sūdzību reģistrāciju, sadali un uzskaiti. Nodaļa nodrošina, lai visas sūdzības būtu reģistrētas datu bāzē, apstiprinātas un pārsūtītas Juridiskajam departamentam. Tā ir atbildīga par visas ar sūdzībām saistītās, saņemtās un nosūtītās korespondences pārzināšanu, nodrošinot to, ka sūdzību reģistrāciju datu bāzē atjauno visā to izskatīšanas laikā, ievērojot beigu datumus, veidojot sūdzību statistiku un meklējot dokumentus, kas attiecas uz šīm sūdzībām.

Isabelle FOUCAUD
Nodaļas vadītāja
Tel. +33 3 88 17 23 91

Séverine BEYER
Sekretāre
Tel. +33 3 88 17 23 93

Bruno BISMARQUE-ALCÂNTARA
Sekretārs
Tel. +33 3 88 17 20 91

Evelyne BOUTTEFROY
Sekretāre
Tel. +33 3 88 17 24 13

Elaine DRAGO
Sekretāre
Tel. +33 3 88 17 33 31

Isabelle LECESTRE
Sekretāre
Tel. +33 3 88 17 24 29

Gabrielle SHERIDAN
Sekretāre (līdz 31.05.2005.)
Tel. +33 3 88 17 24 08

Caroline ZINCK
Sekretāre (no 01.09.2005.)
Tel. +33 3 88 17 40 51

KOMUNIKĀCIJU NODAĻA

Komunikāciju nodaļa ir atbildīga par iestādes tēla un vērtību veicināšanu un palīdz ombudam pildīt otro viņa pilnvarās minēto uzdevumu, proti, sazināties ar pilsoņiem un informēt par viņu tiesībām, kas izriet no Kopienas tiesībām. Tādējādi tai ir svarīga nozīme attiecību uzlabošanā un uzticības vairošanā starp pilsoņiem un Eiropu un tās iestādēm.

Nodaļa ir atbildīga par attiecību uzturēšanu un veicināšanu ar plašsaziņas līdzekļiem, rakstot un gatavojot ombuda publikācijas, uzturot ombuda tīmekļa vietnes, organizējot ombuda informācijas vizītes un pasākumus, kā arī koordinējot sakarus Eiropas ombudu tīklā.

Rosita AGNEW

Nodaļas vadītāja (no 01.05.2005.)

*Preses un komunikāciju referente
(līdz 30.04.2005.)*

Tel. +32 2 284 25 42

Ben HAGARD

Nodaļas vadītājs (no 01.05.2005.)

*Interneta un komunikāciju referents
(līdz 30.04.2005.)*

Tel. +33 3 88 17 24 24

Marc AMIR-TAHMASSEB

Tīmekļa izstrādātājs (no 01.09.2005.)

Tel. +33 3 88 17 44 10

Alessandro DEL BON

Komunikāciju referents (līdz 30.04.2005.)

Tel. +33 3 88 17 23 82

Gundi GADESMANN

Preses referente (no 01.11.2005.)

Tel. +32 2 284 26 09

Dace PICOT-STIEBRINA

Komunikāciju referente

Tel. +33 3 88 17 40 80

Gabrielle SHERIDAN

Sekretāre (no 01.06.2005.)

Tel. +33 3 88 17 24 08

Annika ÖSTERBERG

Publikāciju referente (no 01.10.2005.)

Tel. +33 3 88 17 49 36

D LĒMUMU RĀDĪTĀJS

1 PĒC LIETAS NUMURA

2002

1391/2002/JMA	100
2107/2002/PB	94
2111/2002/MF	94

2003

1336/2003/IP	78
1435/2003/MF	95
1687/2003/JMA	57
2097/2003/PB	70
2188/2003/OV	78
2191/2003/TN	58
2229/2003/MHZ	83
2395/2003/GG	99
2411/2003/MHZ	84
2415/2003/JMA	69

2004

0127/2004/OV	72
0140/2004/PB	92
0224/2004/PB	84
0237/2004/JMA	69
0274/2004/JMA	59
0295/2004/JMA	59
0338/2004/OV	60
0471/2004/OV	73
0518/2004/MF	79
0530/2004/GG	85
0538/2004/TN	86
0620/2004/PB	87
0628/2004/OV	76
0732/2004/ELB	61
0758/2004/ELB	62
0839/2004/MHZ	70
0933/2004/JMA	64
0948/2004/OV	64

1096/2004/TN	65
1155/2004/TN	65
1273/2004/GG	88
1298/2004/PB	62
1365/2004/TN	63
1368/2004/GG	89
1423/2004/ELB	97
1700/2004/MF	92
1733/2004/OV	76
1737/2004/TN	77
1756/2004/MF	80
1772/2004/GG	79
1798/2004/PB	73
1808/2004/JMA	66
2038/2004/GG	81
2066/2004/TN	67
2485/2004/GG	100
2673/2004/PB	91
2821/2004/OV	67
2862/2004/GG	89
3054/2004/TN	71
3110/2004/GG	68
3254/2004/ID	98
3381/2004/TN	74
3442/2004/PB	93
3446/2004/GG	96
3452/2004/JMA	98
3485/2004/OV	74
3622/2004/GG	90

2005

0116/2005/MHZ	96
0501/2005/IP	75
1266/2005/MF	75
1875/2005/GG	82
OI/3/2005/OV	101

2 PĒC TEMATA

Pilsoņu tiesības

1687/2003/JMA	57
2415/2003/JMA	69
0224/2004/PB	84
0237/2004/JMA	69
0948/2004/OV	64
1096/2004/TN	65
1737/2004/TN	77
2038/2004/GG	81
0116/2005/MHZ	96
1875/2005/GG	82

Komisija kā "Līguma uzraudzītāja"

1687/2003/JMA	57
2229/2003/MHZ	83
0274/2004/JMA	59
0295/2004/JMA	59
1273/2004/GG	88
1298/2004/PB	62
1423/2004/ELB	97
3254/2004/ID	98
3452/2004/JMA	98
3622/2004/GG	90

Patērētāju politika

0295/2004/JMA	59
---------------------	----

Līgumi

2111/2002/MF	94
0338/2004/OV	60
0530/2004/GG	85
0538/2004/TN	86
1266/2005/MF	75
1772/2004/GG	79
1808/2004/JMA	66
2673/2004/PB	91
2862/2004/GG	89
3110/2004/GG	68
OI/3/2005/OV	101

Kultūra

3452/2004/JMA	98
---------------------	----

Datu aizsardzība

0224/2004/PB	84
--------------------	----

Sadarbība attīstības jomā

0933/2004/JMA	64
---------------------	----

Ekonomika un monetārā politika

3054/2004/TN	71
0116/2005/MHZ	96

Izglītība, profesionālā apmācība un jaunatne

0518/2004/MF	79
--------------------	----

Videt

2229/2003/MHZ	83
---------------------	----

Zivsaimniecība

1273/2004/GG	88
--------------------	----

Brīva personu un pakalpojumu kustība

1298/2004/PB	62
3254/2004/ID	98

Iestādes

2395/2003/GG	99
0140/2004/PB	92
0628/2004/OV	76
1155/2004/TN	65
2485/2004/GG	100
3254/2004/ID	98
3446/2004/GG	96
0501/2005/IP	75

Dažādi

1435/2003/MF	95
0338/2004/OV	60
0732/2004/ELB	61
3622/2004/GG	90
OI/3/2005/OV	101

Policijas un tiesu iestāžu sadarbība

2411/2003/MHZ.....	84
--------------------	----

Publiska piekļuve

0948/2004/OV	64
1368/2004/GG	89
1756/2004/MF	80
1798/2004/PB	73
2066/2004/TN.....	67
2821/2004/OV	67
3381/2004/TN.....	74
3442/2004/PB	93

Pētniecība un tehnoloģijas

0758/2004/ELB	62
1365/2004/TN.....	63

Sociālā politika

0274/2004/JMA	59
---------------------	----

*Personāls**– Pieņemšana darbā*

1336/2003/IP.....	78
2097/2003/PB	70
0518/2004/MF	79
0839/2004/MHZ.....	70
1700/2004/MF	92
3485/2004/OV	74

– Citi jautājumi

1391/2002/JMA	100
2107/2002/PB	94
2188/2003/OV	78
2191/2003/TN.....	58
0140/2004/PB	92
0471/2004/OV	73
0620/2004/PB	87
0628/2004/OV	76
1423/2004/ELB	97
1733/2004/OV	76
0127/2004/OV	72

3 PĒC VARBŪTĒJO PĀRVALDES KĻŪDU VEIDA

Ļaunprātīga pilnvaru izmantošana

1700/2004/MF	92
--------------------	----

Novēršama kavēšanās

0530/2004/GG	85
1733/2004/OV	76
1756/2004/MF	80
1772/2004/GG	79
3485/2004/OV	74
1266/2005/MF	75
OI/3/2005/OV	101

Diskriminācija

1391/2002/JMA	100
2107/2002/PB	94
1687/2003/JMA	57
2415/2003/JMA	69
0237/2004/JMA	69
0338/2004/OV	60
0518/2004/MF	79
0628/2004/OV	76
1808/2004/JMA	66
2673/2004/PB	91

Aizstāvība

0471/2004/OV	73
--------------------	----

Kļūdas 226. panta procedūrā

1687/2003/JMA	57
2229/2003/MHZ.....	83
0274/2004/JMA	59
0295/2004/JMA	59
1273/2004/GG	88
1298/2004/PB	62
1423/2004/ELB	97
3254/2004/ID	98
3452/2004/JMA	98
3622/2004/GG	90

Nepamatots lēmums

2411/2003/MHZ.....	84
--------------------	----

Informācijas trūkums vai atteikums

2097/2003/PB	70
2191/2003/TN.....	58
2229/2003/MHZ.....	83
0140/2004/PB	92
0274/2004/JMA	59
0538/2004/TN.....	86
0758/2004/ELB	62
1368/2004/GG	89
1737/2004/TN.....	77
1798/2004/PB	73
2038/2004/GG	81
2066/2004/TN.....	67
3054/2004/TN.....	71
3381/2004/TN.....	74
3442/2004/PB	93
1875/2005/GG	82

Pārredzamības trūkums

1435/2003/MF	95
2395/2003/GG	99
0948/2004/OV	64
2821/2004/OV	67
0116/2005/MHZ.....	96

Juridiska kļūda

0127/2004/OV	72
1273/2004/GG	88
3254/2004/ID	98

Nolaidīga rīcība

2188/2003/OV	78
0224/2004/PB	84
0933/2004/JMA	64
1096/2004/TN.....	65
1155/2004/TN.....	65
1365/2004/TN.....	63
3622/2004/GG	90

Procesuālas kļūdas

2107/2002/PB	94
2411/2003/MHZ.....	84
0140/2004/PB	92
0620/2004/PB	87

Negodīga attieksme

2111/2002/MF	94
1336/2003/IP	78
3110/2004/GG	68
0839/2004/MHZ.....	70
0127/2004/OV	72
0471/2004/OV	73
0501/2005/IP	75
1733/2004/OV	76
OI/3/2005/OV	101

Cita veida kļūdas pārvaldē

0471/2004/OV	73
0538/2004/TN.....	86
0732/2004/ELB	61
0758/2004/ELB	62
1733/2004/OV	76
2485/2004/GG	100
2862/2004/GG	89
3446/2004/GG	96
OI/3/2005/OV	101

E EIROPAS OMBUDA VĒLĒŠANAS

Normatīvie akti

EK līguma 195. panta 2. punkts nosaka, ka "Pēc Eiropas Parlamenta ievēlēšanas uz tā pilnvaru laiku ieceļ ombudu. Ombudu var iecelt atkārtoti."

Eiropas Parlamenta Reglamentā ir detalizēti noteikta vēlēšanu procedūra:

194. pants

1. Katra Parlamenta pilnvaru laika sākumā uzreiz pēc ievēlēšanas vai 8. punktā noteiktajos gadījumos priekšsēdētājs aicina izvirzīt ombuda amata kandidatūras un nosaka to iesniegšanas termiņus. Šo aicinājumu publicē "Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī".
2. Kandidatūrām jāsaņem ne mazāk kā trīsdesmit septiņu deputātu atbalsts, kuri ir ievēlēti no vismaz divām dalībvalstīm.

Katrs deputāts var atbalstīt tikai vienu kandidatūru.

Kandidatūras pieteikumā jāiekļauj visi apliecināšie dokumenti, kas ļauj pārliecināties, ka kandidāts atbilst prasībām, kuras ir paredzētas ombuda statūtos.

3. Kandidatūras nodod atbildīgajai komitejai, kura var prasīt kandidātu uzklauššanu.

Šīs uzklauššanas var apmeklēt visi deputāti.

4. Prasībām atbilstošo kandidatūru alfabētisko sarakstu iesniedz Parlamentam balsošanai.
5. Balsošana notiek aizklāti, un ievēlē to kandidātu, kurš saņēmis nodoto balsu vairākumu.

Ja pirmajās divās kārtās neievēlē nevienu kandidātu, balsošanu turpina par tiem diviem kandidātiem, kuri otrajā kārtā ieguvuši visvairāk balsu.

Ja balsu sadalījums ir vienāds, ievēlē gados vecāko kandidātu.

6. Pirms balsošanas sākuma Parlamenta priekšsēdētājs pārliecinās, ka ir klāt vismaz puse no Parlamenta deputātiem.
7. Izvēlēto kandidātu nekavējoties aicina nodot zvērestu Eiropas Kopienas Tiesā.
8. Ombuds pilda savus pienākumus līdz laikam, kad tos uzņemas viņa amata pārņēmējs, izņemot gadījumus, ja ombuds ir miris vai viņu atlaiž no amata."

2005. gada vēlēšanas

Eiropas Parlaments 2004. gada 25. augustā Oficiālajā Vēstnesī⁸ publicēja aicinājumu iesniegt kandidatūras, nosakot 2004. gada 30. septembri par kandidatūru iesniegšanas gala termiņu.

2004. gada 22. oktobrī Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs informēja Lūgumrakstu komitejas priekšsēdētāju, ka ir iesniegtas četras kandidatūras.

2004. gada 29. novembrī Lūgumrakstu komiteja organizēja atklātas uzklauššanas diviem kandidātiem, kuru pieteikumus atzina par pieņemamiem, proti, P. Nikiforos DIAMANDOUROS un Giuseppe FORTUNATO.

2005. gada 11. janvārī plenārsēdē Strasbūrā Eiropas Parlamenta deputāti pirmajā balsošanas kārtā ar 564 no 609 balsīm par Eiropas ombudu ievēlēja P. Nikiforos DIAMANDOUROS.

⁸

OV C 213/9, 25.08.2004.

Eiropas Parlamenta lēmumu par *P. N. DIAMANDOUROS* iecelšanu amatā uz Parlamenta pilnvaru laiku no 2004. līdz 2009. gadam Oficiālajā Vēstnesī publicēja 2005. gada 25. janvārī⁹.

Detalizēta informācija par Eiropas ombuda vēlēšanām ir atrodama Parlamenta tīmekļa vietnē:

http://www.europarl.europa.eu/comparl/peti/election2004/default_en.htm

⁹

OV L 21/8, 25.01.2005.

KĀ SAZINĀTIES AR EIROPAS OMBUDU

E-PASTS

Eiropas ombuds
1 Avenue du Président Robert Schuman
B.P. 403
FR - 67001 Strasbourg Cedex
Francija

TĀLRUNIS

+33 3 88 17 23 13

FAKSS

+33 3 88 17 90 62

E-PASTS

eo@ombudsman.europa.eu

TĪMEKĻA VIETNE

<http://www.ombudsman.europa.eu>

EIROPAS OMBUDS IZSKATA SŪDZĪBAS PAR EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU PIEĻAUTĀM KĻŪDĀM PĀRVALDĒ

www.ombudsman.europa.eu

Publikāciju birojs
Publications.europa.eu

ISBN 92-9212-004-2

9 789292 120047